

การพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ
ตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

นางสาวพรรัตน์ ธีระนันท์

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A THAI-LANGUAGE BUSINESS-ORIENTED READING CURRICULUM
USING STANDARD-BASED EDUCATION APPROACH FOR FOREIGNERS

Miss Phornrat Tiranant

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิด การศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ
โดย	นางสาวพรรณรัตน์ ธีระนันท์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อลิศรา ชูชาติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤดีรัตน์ ชุชมะโชติ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษณบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุขีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ม้าคนอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อลิศรา ชูชาติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤดีรัตน์ ชุชมะโชติ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชัย เสวกงาม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม)

พรรณันท์ ธีระนันท์ : การพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ (DEVELOPMENT OF A THAI-LANGUAGE BUSINESS-ORIENTED READING CURRICULUM USING STANDARD-BASED EDUCATION APPROACH FOR FOREIGNERS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. อลิศรา ชูชาติ, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร. ฤดีรัตน์ ชุขณะโชติ, 230 หน้า.

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและประเมินผลหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และการศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน และประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร โดยนำไปทดลองใช้กับนักธุรกิจชาวต่างชาติ จำนวน 20 คน และเก็บรวบรวมผลการทดลองใช้ 2 ส่วนได้แก่ การประเมินความสามารถในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า

1) องค์ประกอบหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร กรอบมาตรฐานหลักสูตรรวม 3 มาตรฐาน และ 8 ตัวชี้วัด คือ มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน และมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อการปฏิบัติงานและการตัดสินใจทางธุรกิจ รายละเอียดเนื้อหา กิจกรรมและเวลาของหลักสูตร และการประเมินผลการเรียนรู้

2) ผลการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร โดยให้ความเห็นว่า หลักสูตรมีกิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีเป้าหมายชัดเจน สามารถเชื่อมโยงกับการทำงานจริงได้

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม .....

5484228427 : MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEYWORDS: STANDARD-BASED EDUCATION / THAI AS A FOREIGN LANGUAGE / READING STANDARD

PHORNRAT TIRANANT: DEVELOPMENT OF A THAI-LANGUAGE BUSINESS-ORIENTED READING CURRICULUM USING STANDARD-BASED EDUCATION APPROACH FOR FOREIGNERS. ADVISOR: ASST. PROF. ALISARA CHUCHAT, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF. RUEDEERATH CHUSANACHOTI, Ph.D., 230 pp.

The purpose of this research was to develop a Thai business oriented reading curriculum using standard-based education approach for foreigners. The research procedure was divided into three phrases; the first phrase: a survey study to investigate the needs of foreign business personals regarding business reading and a review of literature on developing Thai business oriented reading curriculum standards for foreigners were conducted, the second phrase: A development of a Thai-language business-oriented reading curriculum using standard-based education approach for foreigners followed by the curriculum evaluation of the effectiveness by experts and the third phrase: the curriculum evaluation of the effectiveness by testing foreign business personals' reading ability then the satisfaction interview was conducted.

The research findings were as follows:

1.1 The Thai-language business-oriented reading curriculum using standard-based education approach for foreigners consisted of curriculum aims, objectives, curriculum standards;3 standards and 8 indicators. Standard 1; reading for data and general concepts, Standard 2; reading for corporate culture, Standard 3; reading for business dealing and decision making, content, time and evaluation methods.

1.2 It was found that the learners reading ability was reports higher than the ability prior the course at .05 level significantly. The result from the satisfaction interview indicated that the foreign business personals were satisfied with the curriculum. The learners suggested that the in-class activities provided the clear learning objectives and they could easily associate those learning activities with the real life tasks.

Department: Curriculum and Instruction
Field of Study: Curriculum and Instruction
Academic Year: 2016

Student's Signature .....

Advisor's Signature .....

Co-Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาอย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อลิศรา ชูชาติ ซึ่งให้โอกาสและเป็นผู้เสริมแรงบันดาลใจในการนำความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศมาใช้พัฒนาเป็นงานวิจัย รวมทั้งติดตาม ดูแล และชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนให้ข้อคิดด้านการปฏิบัติตนในการทำงาน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านมาในโอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิรัตน์ ชุขณะโชติ ผู้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งคอยให้กำลังใจ และยินดีให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยทุกโอกาส

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ม้าคนอง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชัย เสวกงาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยจนมีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และผู้เรียนชาวต่างชาติทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จผลด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อร่วมรุ่นสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และร่วมเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยกันเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักอย่างสูงยิ่งคือ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกของครอบครัวทุกคนที่ให้กำลังใจ กำลังสติปัญญาในการศึกษา และสนับสนุนอย่างดีในทุกๆด้าน คุณประโยชน์ประการใดที่เกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอยกให้แก่ท่านผู้มีคุณูปการและครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมีความเพียรพยายามในการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
บทที่ 2	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
1. การเรียนรู้ภาษาที่สอง	13
1.1 นิยามของการรับรู้ภาษาที่สอง.....	13
1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ	14
1.3 การเรียนการสอนการอ่านภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	17
2. ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ	21
2.1 นิยามความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	21

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน.....	22
2.3 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน.....	26
2.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	29
3. การเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ	32
3.1 นิยามและประเภทของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ	32
3.2 จุดประสงค์การอ่านเชิงธุรกิจ	32
3.3 ประเภทเอกสารธุรกิจ	33
3.4 ลักษณะการใช้ภาษาในเอกสารธุรกิจ.....	36
4. การศึกษาอิงมาตรฐาน (standard-based education)	39
4.1 นิยามของมาตรฐาน	40
4.2 ลักษณะเด่นของการใช้มาตรฐานจัดการศึกษา	40
4.3 การกำหนดมาตรฐาน.....	41
4.6 หลักสูตรอิงมาตรฐาน.....	51
4.7 องค์ประกอบหลักสูตรอิงมาตรฐาน	52
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
5.1 งานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาต่างประเทศ.....	59
5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์ เฉพาะ	61
5.3 การวิจัยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารธุรกิจ	62
5.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน	65
บทที่ 3	67
วิธีดำเนินการวิจัย	67
ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	70

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร	70
2. การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็น	71
ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน	75
ชั้นที่ 1 การพัฒนากรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร.....	75
ชั้นที่ 2 การประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ.....	78
ชั้นที่ 3 การจัดทำเอกสารหลักสูตร	83
ชั้นที่ 4 การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	97
ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร.....	101
1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	101
2. การนำหลักสูตรไปทดลองใช้	101
3. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	102
บทที่ 4	106
ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
ตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน สำหรับชาวต่างชาติ.....	116
2.1 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิง มาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ	116
2.2 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิง มาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากการนำหลักสูตรไปใช้	118
บทที่ 5	130
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	130
สรุปผลการวิจัย.....	130
อภิปรายผล.....	135
ข้อเสนอแนะ	147

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้.....	147
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	149
รายการอ้างอิง.....	150
ภาคผนวก.....	158
ภาคผนวก ก.รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	159
ภาคผนวก ข.แบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัด.....	163
ภาคผนวก ค.หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ.....	179
ภาคผนวก ง.แบบประเมินหลักสูตร.....	196
ภาคผนวก จ.รายการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบของหลักสูตร.....	211
ภาคผนวก ฉ. ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน.....	218
ภาคผนวก ช. ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน.....	224
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	230

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ	77
ตารางที่ 2	ผลการประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิด การศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ	81
ตารางที่ 3	รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิง มาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ	90
ตารางที่ 4	ผลการประเมินคุณภาพภาพรวมหลักสูตร 4	99
ตารางที่ 5	ตารางแสดงโครงสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนในหลักสูตร	103
ตารางที่ 6	รายละเอียดเนื้อหาและเวลาในการใช้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิด การศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ	109
ตารางที่ 7	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมการอ่านภาษาไทยเชิง ธุรกิจระหว่างก่อนการเรียนและหลังการเรียน.....	118
ตารางที่ 8	การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถและคะแนนพัฒนาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จำแนกรายมาตรฐาน โดยนำเสนอด้วยร้อยละ.....	119
ตารางที่ 9	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับ สารและข้อมูล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน	119
ตารางที่ 10	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบ่งตามตัวชี้วัดในมาตรฐาน ที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน	120
ตารางที่ 11	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อ เข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	121
ตารางที่ 12	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบ่งตามตัวชี้วัดในมาตรฐาน ที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	122
ตารางที่ 13	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อ ประโยชน์ทางธุรกิจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	123
ตารางที่ 14	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบ่งตามตัวชี้วัดในมาตรฐาน ที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	123

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคิดเป็นร้อยละเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70.....	124

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 กรอบการดำเนินการวิจัย	69

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่นักลงทุนและบริษัทต่างชาติให้ความสนใจติดต่อทำการค้า และใช้เป็นฐานการผลิต รวมถึงใช้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ที่เป็นต้นทุนการผลิต และมีแรงงานที่มีฝีมือ อีกทั้งเป็นตลาดสำคัญที่มีจำนวนผู้บริโภคถึง 67 ล้านคน ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการค้าเสรี และนโยบายการลงทุนที่ชัดเจน ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างจริงจัง จนได้รับการจัดอันดับจากผลสำรวจนานาชาติให้ประเทศไทยเป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่น่าสนใจที่สุดแห่งหนึ่ง ดังที่รายงานของธนาคารโลกว่าด้วยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสะดวกในการดำเนินธุรกิจเป็นอันดับที่ 17 ของโลก ประจำปี 2554 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์: Online) จึงเป็นผลให้ชาวต่างชาติมาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยรวมตัวกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ทำให้ประเทศไทยเปรียบเสมือนประตูสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพราะมีความพร้อมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการคมนาคมขนส่ง ซึ่งเป็นเส้นทางไปสู่ตลาดในทวีปเอเชียได้อย่างสะดวก (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน: 2553)

จากเหตุผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยเป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญ และเป็นที่น่าสนใจของตลาดแรงงานชาวต่างชาติ ประกอบกับภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนของนักธุรกิจต่างชาติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จาก สหธิจากสนธิสัญญาไทย-อเมริกัน (Treaty of Amity and Economic Relations- Thailand & USA) สหธิตามความตกลงการค้าเสรีไทย- ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement) สหธิตามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย- ญี่ปุ่น (Japan-Thailand Economic Partnership Agreement) และนโยบายสนับสนุนการลงทุนที่สำคัญที่สุดซึ่งมาจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นต้น

เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนการลงทุนของนักธุรกิจต่างชาติของภาครัฐ พบว่าในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา ช่วงเดือนมีนาคม 2543 ถึงเดือนมีนาคม 2558 มีการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจรวมทั้งสิ้น 6,684 ราย และมีการนำทุน

ขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทยโดยนิติบุคคลต่างด้าว จาก เดือนตุลาคม 2545 เดือนกรกฎาคม-2556 เป็นจำนวนกว่า 170,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นกลุ่มนักธุรกิจกลุ่มสำคัญคือธุรกิจบริการร้อยละ 46 ธุรกิจสำนักงานผู้แทนและสำนักงานภูมิภาคร้อยละ 33 ธุรกิจก่อสร้างและวิศวกรรมร้อยละ 14 และธุรกิจนายหน้า ค้าปลีก ค้าส่ง ร้อยละ 7 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์: Online) โดยธุรกิจบริการเป็นประเภทธุรกิจหลักที่นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เช่น ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้เช่าสำนักงาน หรือโรงงานธุรกิจบริการกำกับดูแลวิจัย พัฒนาและผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์สินค้า เป็นต้น ข้อมูลการลงทุนของนักธุรกิจต่างชาติข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักธุรกิจจากต่างประเทศให้ความสนใจนำเงินมาลงทุนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยข้อมูลจากการสำรวจสำมะโนประชากรและเคหะในปี 2553 พบว่า จำนวนชาวต่างชาติที่ทำงานในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 1,864,296 คน เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน 1,451,889 คน คิดเป็นร้อยละ 78 และเป็นนายจ้างหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว 179,019 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.6 (ปัทมาว่าพัฒนางศ์, 2558)

เมื่อชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศไทย สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการทำงานคือ การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ดังที่ Takeuchi และคณะ (2002) กล่าวไว้ว่า ความสามารถทางภาษาต่างประเทศเป็นอีกปัจจัยสำคัญในการทำงานของชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการสื่อสารภาษาของประเทศที่บุคคลนั้นทำงานอยู่ ข้อจำกัดทางภาษามีความสัมพันธ์กับทั้งการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์ในองค์กร และส่งผลถึงการปรับตัวในการทำงานของนักธุรกิจต่างชาติในองค์กรด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ Froese (2010) สนับสนุนว่า ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลทั้งจากการสนทนาและการอ่านเป้าหมาย จะทำให้ชาวต่างชาติมีทัศนคติเชิงบวกในที่ทำงานและปฏิบัติตัวได้อย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรมของประเทศนั้นด้วย จากความสำคัญของการใช้ภาษาในการสื่อสารที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้องค์กรทางธุรกิจส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาทักษะทางภาษา หรือมีนโยบายกำหนดคุณสมบัติ โดยให้โอกาสผู้ที่มีทักษะการสื่อสารภาษาของท้องถิ่นในการทำงานที่ประเทศนั้นๆ มากกว่า ด้วยเหตุนี้ ผู้ประกอบการและนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานในประเทศไทยจึงมีความตื่นตัวในการเรียนภาษาไทย เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานและการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสำรวจความต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาไทยเชิงธุรกิจของนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานธุรกิจบริการ จำนวน 45 คน ในช่วงเดือน ตุลาคม ปี พ.ศ. 2557 และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจสำคัญที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยถึงร้อยละ 80 ของธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ตามการออกไปอนุญาตประกอบธุรกิจสำหรับคนต่างด้าว ของกรมธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ พบว่า นักธุรกิจที่ทำงานในประเทศไทยมีความ

ต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาไทยต่างกันตามลักษณะงานและตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักธุรกิจต่างชาติที่ให้ความสนใจเรียนภาษาไทยโดยเริ่มจากการเรียนทักษะการฟังและการพูด เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือเพื่อให้สามารถสื่อสารเรื่องทั่วไปกับผู้บังคับบัญชาได้อย่างสะดวก และกลุ่มที่ 2 นักธุรกิจต่างชาติที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักธุรกิจกลุ่มที่ 2 เพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้ข้อมูลว่า ในการทำงานจำเป็นต้องสามารถอ่านเอกสาร และทำความเข้าใจเอกสารภาษาไทยด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยฝ่ายบริหาร ได้แก่ ผู้จัดการ ผู้จัดการแผนก หรือหัวหน้าสายงาน ซึ่งมีหน้าที่สื่อสารกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาและรับผิดชอบประสานงานกับพนักงานที่อยู่ในบังคับบัญชา รับนโยบายจากผู้บริหารระดับสูงเพื่อดำเนินงาน รวมถึงการเป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินงาน ด้วยความรับผิดชอบตามลักษณะงานข้างต้น ทำให้นักธุรกิจกลุ่มดังกล่าวต้องมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ โดยสามารถอ่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแม่นยำในการทำงาน ทำความเข้าใจข้อมูลนโยบาย และการสนับสนุนจากภาครัฐ รวมถึงการศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจได้โดยตรง ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเอกสารภาษาไทยนี้จะช่วยประหยัดเวลาในการทำงาน สร้างความมั่นใจ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แม้ในปัจจุบันมีการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติอย่างแพร่หลาย แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนยังไม่สามารถนำทักษะภาษาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์การทำงานจริงในบริบทธุรกิจได้ เนื่องจากการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีลักษณะไม่เฉพาะเจาะจง และไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของการอ่านเชิงธุรกิจ เนื่องจากภาษาธุรกิจเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ แตกต่างจากภาษาที่ใช้สื่อสารประจำวัน ดังที่ Littlejohn (1998) Ashley (1999) และ Pickett (1986) กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ลักษณะการสื่อสารเชิงธุรกิจประกอบด้วย การสื่อสาร 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การสื่อสารภายในองค์กรธุรกิจเอง และ 2) การสื่อสารธุรกิจกับสาธารณะ ซึ่งภาษาธุรกิจทั้งสองลักษณะมีลักษณะเฉพาะ และมีความแตกต่างจากภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะทั่วไป โดยภาษาธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะทั้งด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา และด้านรูปแบบ กล่าวคือ ด้านเนื้อหา จะต้องมีความที่ถูกต้อง แม่นยำ ตรงประเด็น มีข้อมูลครบถ้วนและเป็นประโยชน์ ด้านการใช้ภาษา จะต้องใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ใช้คำระดับทางการที่สื่อความหมายชัดเจน สุภาพ และแสดงความจริงใจ และด้านรูปแบบวิธีการเขียนสำหรับบริบทธุรกิจ

จะต้องใช้ศัพท์ วลี สำนวน อักษรย่อ ที่มีความหมายเฉพาะที่แตกต่างจากภาษาที่ใช้ทั่วไป ซึ่งอาจใช้ใน
ทุกบริบทธุรกิจหรือใช้ภายในบางวงการธุรกิจเท่านั้น (Dalalua, 2010; เอกฉัต จารุเมธีชน, 2549)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาธุรกิจ กล่าวได้ว่า ภาษาธุรกิจมีลักษณะเฉพาะทั้งด้าน
เนื้อหา การใช้ภาษา และรูปแบบ ซึ่ง Ellis & Johnson (1994) กล่าวถึงธรรมชาติของภาษาธุรกิจว่า
ภาษาธุรกิจส่วนมากใช้ภาษาที่เป็นทางการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารและประเมินข้อเท็จจริง
มากกว่าการถ่ายทอดความคิดเห็น ทั้งนี้เอกสารที่มีโครงสร้างเนื้อหาตายตัวจะใช้ความสามารถในการ
อ่านระดับตัวอักษรหรือความสามารถในการอ่านระดับต่ำเท่านั้น ในขณะที่เอกสารที่มีโครงสร้าง
เนื้อหากว้างและหลากหลาย เช่น ในลักษณะเอกสารเชิงธุรกิจ นอกจากจะต้องใช้ความสามารถในการ
การอ่านเพื่อความเข้าใจระดับตัวอักษรแล้ว เอกสารธุรกิจยังต้องใช้ความสามารถในการอ่านและความ
เข้าใจระดับที่สูงขึ้น เพื่อเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจต่อไปด้วย นอกจากนี้ภาษาธุรกิจจะมี
ลักษณะเฉพาะในด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาแล้ว รูปแบบของเอกสารทางธุรกิจก็มีลักษณะเฉพาะ
ตามที่ พิศเพลิน สงวนพงศ์ (2537) ได้รวบรวมเอกสารที่ใช้สื่อสารในการดำเนินธุรกิจและจัดประเภท
ไว้ ประกอบด้วย หนังสือราชการ จดหมาย รายงานธุรกิจ และเอกสารที่สื่อสารภายในองค์กร ได้แก่
บันทึกเสนอผู้บังคับบัญชา และรายงานการประชุม รายงานธุรกิจ และจดหมายต่างๆ ซึ่งเอกสารธุรกิจ
เหล่านี้มีรูปแบบ และโครงสร้างในการนำเสนอที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากภาษาที่ใช้สื่อสารใน
เอกสารหรืองานเขียนลักษณะทั่วไป

เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาธุรกิจ สรุปได้ว่า ภาษาธุรกิจมีลักษณะเฉพาะและแตกต่าง
จากภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป ดังนั้น การพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจซึ่งเป็น
เอกสารที่ใช้ภาษาเฉพาะ จึงแตกต่างจากการอ่านภาษาไทยทั่วไป ดังที่ Robinson (1991) กล่าวถึง
การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (language for specific purposes) ไว้ว่า การ
เรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมักเป็นการเรียนรู้ที่มีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนร่วมกันของผู้มี
ส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่และมีทักษะภาษาเป้าหมายและพื้นฐานความรู้
เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาบ้างแล้ว การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมีจุดประสงค์
เพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้มีความชำนาญมากขึ้น เป็นการเตรียมพร้อมเมื่อผู้เรียนเข้าสู่
สิ่งแวดล้อมหรือบริบทใหม่ การวางแผนการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการกำหนดเป้าหมาย
ที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกิจกรรมและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง มีการศึกษาความต้องการ
จำเป็นเพื่อกำหนดความสามารถที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะทำได้เมื่อผ่านการเรียนรู้นั้นๆ

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของภาษาธุรกิจ และการจัดการเรียนการสอนภาษา
เพื่อจุดประสงค์เฉพาะข้างต้น เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาไทยเชิงธุรกิจของนักธุรกิจต่างชาติ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักธุรกิจชาวต่างชาติเพิ่มเติม

เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการวางแผนการจัดการเรียนรู้และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจโดยสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ นักธุรกิจชาวต่างชาติจากธุรกิจบริการและธุรกิจสำนักงานภูมิภาค จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยฝ่ายบริหารที่ใช้ภาษาไทยในการปฏิบัติงาน และผู้บังคับบัญชาของนักธุรกิจกลุ่มดังกล่าว และกลุ่มที่ 2 คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 7 คน โดยสรุปประเด็นได้ดังนี้

1) ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นและความคาดหวัง นักธุรกิจที่ทำงานในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหารมีความต้องการและความคาดหวังในพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารภาษาไทย ต้องการข้อมูลจากการอ่านเอกสารเพื่อเป็นฐานสำคัญในการวางแผนการทำงานและตัดสินใจทางธุรกิจ เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจที่ตอบรับ ปฏิเสธ หรือการสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับงานใดๆ สามารถตรวจสอบความถูกต้อง และพิจารณาเงื่อนไข ข้อตกลงของเอกสารในการปฏิบัติงาน

2) ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทเอกสารที่นักธุรกิจต้องการอ่านได้ พบว่า นักธุรกิจต้องการอ่านเอกสารภาษาไทยประเภทใบเสนอราคา จดหมายธุรกิจ สัญญาธุรกิจ และประกาศราชการ เนื่องจากความสามารถในการอ่านภาษาไทยช่วยส่งเสริมการทำงานให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ผู้บังคับบัญชาให้ข้อเสนอแนะว่านักธุรกิจควรมีความสามารถในการอ่านรายงานธุรกิจ เนื่องจากการอ่านเอกสารประเภทดังกล่าวจะเป็นฐานสำคัญในการวางแผนการทำงานและตัดสินใจทางธุรกิจได้ และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถที่จำเป็นต่อการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติว่า ควรประกอบด้วย การอ่านเพื่อใจความสำคัญ การจับประเด็นและรายละเอียด วัฒนธรรมการใช้ภาษาและการสรุปข้อมูล และรายละเอียดสิ่งที่อ่าน เพื่อเชื่อมโยงกับการทำงาน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของนักธุรกิจต่างชาติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่า ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจจะต้องใช้ พื้นฐานจากแนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สอง การเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การพัฒนาความสามารถการอ่าน และการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวเป็นพื้นฐานในการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การวางแผนกิจกรรม การเรียนรู้ การคัดเลือกสื่อการเรียนรู้ ตลอดจนการประเมินผลการเรียนรู้ ดังที่ Alderson (1984) และ Grabe (1991) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ว่า ผู้เรียนที่เริ่มกระบวนการอ่านในภาษาที่สองโดยทั่วไปมีความรู้ด้านคำศัพท์และมีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาแม่มาก่อนที่จะเริ่มอ่านจะมีการเชื่อมโยงและถ่ายโอบที่เกิดจากความคล้ายคลึงของภาษาอาจทำให้เกิดความสับสนในการจำคำศัพท์ การสร้าง

ความหมายจากลำดับคำในประโยคได้ แต่ผู้เรียนกลุ่มนี้มีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ สามารถเชื่อมโยงความเป็นเหตุผลกับบทอ่านได้มากกว่า มีแรงจูงใจในการเรียนและใช้กลยุทธ์แก้ปัญหาในการเรียนรู้จึงสามารถเรียนรู้ในห้องเรียนได้อย่างรวดเร็ว อีกปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการอ่านภาษาไทยของนักธุรกิจที่เรียนรู้ภาษาในบริบทสังคมที่สองก็คือ สิ่งแวดล้อมทางภาษา ดังที่ Long (1990) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่แตกต่างกันไปตามปริมาณและประเภทของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งการเรียนรู้ภาษานั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับรู้ภาษาที่สามารถทำความเข้าใจและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ ทั้งจากการเรียนรู้โดยตรงและการเรียนรู้ผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและแหล่งข้อมูลเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ นอกจากการเข้าถึงข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้แล้ว ผู้เรียนยังจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดทางภาษา โครงสร้าง และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนในบริบทภาษาที่สอง จึงจะเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ที่คงทน

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะภาษาใดก็ตาม ได้ข้อสรุปว่า ต้องมีการกำหนดเกณฑ์ความสามารถทางภาษาระดับต่างๆ ในรูปแบบสมรรถนะและมาตรฐานในการเรียน โดย The Centre for Canadian Language Benchmarks (2012) ระบุในคู่มือมาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับผู้ใหญ่และผู้อพยพประเทศแคนาดา (Canadian Language Benchmarks) ไว้ว่า มาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดมีประโยชน์หลายประการทั้งต่อผู้เรียน ต่อนักการศึกษา ได้แก่ ผู้สอน ผู้ประเมิน ผู้เขียนแบบสอบ และต่อสังคม โดยผู้เรียนสามารถใช้มาตรฐานเป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนรู้ภาษา ตั้งเป้าหมายและติดตามความก้าวหน้าจากตัวชี้วัดความสามารถที่ระบุไว้ เพื่อเป็นข้อมูลในการเรียนและเลือกหลักสูตรที่เหมาะสมได้ นักการศึกษา มาตรฐานและตัวชี้วัดนำเสนอแนวคิดและมุมมองที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถทางภาษาไว้ ที่จะใช้ต่อยอดในการพัฒนาหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การสร้างสื่อ การพัฒนาเครื่องมือและวิธีที่ใช้ในการวัดและประเมินผล นอกจากนี้มาตรฐานและตัวชี้วัดถือเป็นการสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในสังคมทั้งองค์กรการศึกษา องค์กรธุรกิจ ตลาดแรงงาน ได้ทราบข้อมูล ความจำเป็นด้านภาษาในการประกอบอาชีพและการทำธุรกิจจากการอ้างอิงกับมาตรฐาน และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

การกำหนดมาตรฐานในการเรียนรู้มีการแบ่งระดับความสามารถทางภาษา และกำหนดรายละเอียดความสามารถและทักษะภาษาในแต่ละด้านอย่างชัดเจน ซึ่งพิจารณาได้จากการกำหนดรายละเอียดมาตรฐาน การวัดผลภาษาต่างประเทศของกลุ่มในประเทศทวีปยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment (CEFR) โดย Council of Europe (2011) ซึ่งสถาบันที่จัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทวีปยุโรปใช้อ้างอิงตามระดับภาษาที่กำหนดตามกรอบความตกลงร่วมกันของสภายุโรปทางด้านภาษา โดยเริ่มจาก ระดับ A1 หรือระดับเริ่มต้น ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆ ใน

ชีวิตประจำวัน จนถึงระดับ C2 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด ทั้งนี้กำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะทั้งด้านการอ่านและการฟังในระดับที่ดี พูดหรือเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกได้อย่างคล่องแคล่ว

นอกจากนี้สมาคมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา American Council for the Teaching of Foreign Languages Proficiency Guidelines (ACTFL) กำหนดมาตรฐานความสามารถทางภาษา โดยแบ่งออกเป็นด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และกำหนดเป็นระดับเริ่มต้น กลาง สูง และเชี่ยวชาญ ซึ่งแต่ละระดับแบ่งเป็นขั้นได้อีกระดับละ 3 ชั้น เมื่อพิจารณามาตรฐานการเรียนรู้ภาษาข้างต้นจะเห็นว่า มาตรฐานการเรียนการสอนภาษาจะแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียน โดยระบุความสามารถด้านความรู้และทักษะขั้นต่ำที่ผู้เรียนควรมีในแต่ละระดับอย่างชัดเจน เพื่อให้มั่นใจว่า เมื่อผู้เรียนผ่านมาตรฐานในแต่ละชั้นจะสามารถปฏิบัติงานได้ตามที่กำหนด และผู้สอนสามารถยึดมาตรฐานและตัวชี้วัดเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดในแต่ละระดับเพื่อพัฒนาผู้เรียน ดังที่ Behrens (2006) กล่าวว่า มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ต้องกำหนดเป็นอย่างแรก เนื่องจากมาตรฐานที่กำหนดขึ้นจะให้เป้าหมายการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และให้เกณฑ์การวัดผลการศึกษาว่า ผู้เรียนมีความสามารถในด้านใด และอยู่ในระดับใด เมื่อมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่มีคุณภาพจะนำไปสู่การจัดการศึกษาอิงมาตรฐานที่หลักสูตร การประเมิน และการเตรียมตัวของผู้สอน เชื่อมโยงกับมาตรฐานหรือเป้าหมายการศึกษาที่วางไว้ ซึ่งก็คือ การศึกษาอิงมาตรฐาน (standard-based education) ซึ่งสอดคล้องกับที่ Harris และ Carr (1996) กล่าวถึงประโยชน์ของการกำหนดมาตรฐานในการจัดการศึกษาไว้ว่า ผู้สอนจะใช้มาตรฐานในการออกแบบหลักสูตร การสอน และการประเมินผล มาตรฐานจะเป็นกรอบให้มีการวางแผนคัดสรรสิ่งที่สำคัญที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ สอนเพื่อการออกแบบหลักสูตรและการประเมินผลเป็นไปอย่างมีความหมายและมีเป้าหมาย

นอกจากนี้ American Federal of Teacher (อ้างถึงใน Marzano and Kendall, 1997) ได้วิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานในการจัดการศึกษา โดยระบุประโยชน์ของมาตรฐานที่จะช่วยส่งเสริมการทำงานและประกอบอาชีพไว้ว่า การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่ชัดเจนของหลักสูตรจะแนวทางในการเตรียมพร้อมผู้เรียนสู่การทำงานในอนาคต โดยเอื้อให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการระบุความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่มากขึ้น เมื่อพิจารณาข้อมูลข้างต้นพบว่า หลักการในการกำหนดเนื้อหาของการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยธุรกิจของการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีการกำหนดเนื้อหาของการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะหรือการสอนภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ โดยเปิดโอกาสให้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งผู้เรียนซึ่งเป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติ ผู้บังคับบัญชา และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน

ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาที่จำเป็น และการระบุความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับที่ Robinson (1991) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะไว้ว่า เงื่อนไขเวลาที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ ทำให้เห็นว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจนั้น สามารถใช้แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานในการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจเพื่อช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยของชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพได้ โดยแนวคิดดังกล่าวมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เป็นหลักประกันในการเรียนรู้ภาษาว่า เมื่อผู้เรียนแสดงความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว เชื่อมั่นได้ว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการทำงาน

คำถามการวิจัย

1. หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติมีองค์ประกอบหลักสูตร มาตรฐาน และตัวชี้วัด อย่างไร
2. หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ
  - 2.1 เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
  - 2.2 เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากการนำหลักสูตรไปใช้

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน สรุปได้ว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากมาตรฐานด้านเนื้อหาที่ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องกำหนดว่าเป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรมีความรู้และความสามารถ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหา ออกแบบการเรียนการสอนและการประเมิน โดยการกำหนดขอบข่ายสาระจำแนกตามความซับซ้อน ระบุเป็นมาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถ กำหนดรายละเอียดเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม วางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถที่ตั้งไว้ ดังการศึกษาวิจัยของ Bodone (2000) ที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเป็นไปในทางเดียวกับผลการวิจัยของ เทพนคร ทาคง (2546) ที่ได้วิจัยการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดอิงมาตรฐานในรายวิชาเสริมสมรรถภาพในการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลักสูตรได้รับการประเมินใน ระดับดีและในการประเมินโดยการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น กลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ คะแนน ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ คะแนนความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และคะแนนคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยของการประเมินหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติว่า

1) หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสามารถเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติได้ โดยพิจารณาจากความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติที่เรียนจากหลักสูตรสูงกว่าก่อนเรียนในหลักสูตรนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและเมื่อจำแนกรายมาตรฐานและตัวชี้วัด

2) หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานจะสามารถเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติได้ โดยพิจารณาคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจหลังการทดลองสูงกว่าร้อยละ 70 หมายถึง ความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับดีมาก

2)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นชาวต่างชาติที่ทำธุรกิจในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหารในองค์กรธุรกิจประเภทธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทย ผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างต่ำและมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาวอย่างน้อย 300 คำได้
2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับได้แก่ ระดับความจำ ระดับการแปลความ ระดับตีความ และระดับการประยุกต์ใช้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน หมายถึง แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีการกำหนดเกี่ยวกับ คุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะใช้เป็นหลัก ในการเลือกเนื้อหา ออกแบบการเรียนการสอนและการประเมินผลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ ครอบคลุมด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล โดยยึดการศึกษาอิงมาตรฐานเป็นแนวทางปฏิบัติ การดำเนินงานวางแผนและการทำงานเพื่อกำหนดรายละเอียดหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 1) การศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดเป้าหมายหลักสูตร 2) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด 3) การกำหนดรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน 4) การจัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร 5) การนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและการนำหลักสูตรไปใช้ และ 6) การประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบหลักสูตรที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์หลักสูตร มาตรฐานและตัวชี้วัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ รายละเอียดเนื้อหา การจัดหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

2) เอกสารประกอบหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งประกอบด้วย คู่มือการใช้หลักสูตร แผนการสอนและเอกสารประกอบการสอน ซึ่งรวมไปถึงกระบวนการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ การประเมินหลักสูตรและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจภาษาไทยของชาวต่างชาติตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร ที่เกิดจากการสังเคราะห์ความรู้ด้านภาษาและความสามารถในการอ่าน ครอบคลุมระดับความเข้าใจในการอ่าน 4 ระดับจาก 7 ระดับของ Burmeister (1974) ตั้งแต่การอ่านระดับความจำถึงระดับการประยุกต์ใช้ โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) ระดับความจำ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถจำรายละเอียดที่ปรากฏในบทอ่านได้ เช่น ข้อเท็จจริง ใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2) ระดับการแปลความ หมายถึงระดับที่ผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านแล้ว แปลความเข้าใจนั้นไปสู่รูปแบบอื่น เช่น การแปลข้อความจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การให้คำจำกัดความ และการแปลงข้อมูลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3) ระดับตีความ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง เช่น การสรุปเนื้อหา การหาสาเหตุเมื่อระบุผลลัพธ์ในข้อความ และการทำนายเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

4) ระดับการประยุกต์ใช้ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจหลักการและนำไปปรับใช้ในสถานการณ์อื่น

ความเข้าใจในการอ่านทั้ง 4 ระดับ เป็นระดับความเข้าใจขั้นพื้นฐานที่โดยชาวต่างชาติควรมี เพื่อให้มีความสามารถเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในสถานการณ์จริง ความสามารถทั้ง 4 ระดับนี้ ปรากฏในมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร สามารถวัดโดยแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

เอกสารธุรกิจ หมายถึง เอกสารที่นักธุรกิจใช้ในการสื่อสารภายใน และนอกองค์กรธุรกิจ มีลักษณะเฉพาะ ระดับภาษาเป็นทางการตรงประเด็น ใช้คำที่เป็นทางการที่สื่อความหมายชัดเจน สุภาพ ใช้คำศัพท์ วลี สำนวนเฉพาะ ใช้รูปแบบวิธีการเขียนสำหรับบริบทธุรกิจ ได้แก่ เอกสารประเภท ใบเสนอราคา หนังสือราชการ จดหมายธุรกิจ รายงานธุรกิจ และประกาศราชการ

ชาวต่างชาติ หมายถึง ผู้ที่เข้ามาพำนัก และประกอบอาชีพในธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยในตำแหน่งบริหารระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหารในองค์กรธุรกิจบริการ ผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างต่ำและมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาวอย่างน้อย 300 คำได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิด การศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาที่สอง
  - 1.1 นิยามของการรับรู้ภาษาที่สอง
  - 1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ
  - 1.3 การเรียนการสอนการอ่านภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 1.4 คุณสมบัติของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 2.1 นิยามความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
  - 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
  - 2.3 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน
  - 2.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. การเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ
  - 3.1 นิยามและประเภทของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ
  - 3.2 จุดประสงค์การอ่านเชิงธุรกิจ
  - 3.3 ประเภทเอกสารธุรกิจ
  - 3.4 ลักษณะการใช้ภาษาในเอกสารธุรกิจ
4. การศึกษาอิงมาตรฐาน
  - 4.1 นิยามของมาตรฐาน
  - 4.2 ลักษณะเด่นของการใช้มาตรฐานจัดการศึกษา
  - 4.3 การกำหนดมาตรฐาน
  - 4.4 ลักษณะของมาตรฐานที่ดีและการประเมินมาตรฐาน
  - 4.5 หลักสูตรอิงมาตรฐาน
  - 4.6 องค์ประกอบหลักสูตรอิงมาตรฐาน
  - 4.7 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาต่างประเทศ

- 5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ
- 5.3 การวิจัยการใช้ภาษาธุรกิจ
- 5.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน
โดยการศึกษาแต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ภาษาที่สอง

การเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นหลักการสำคัญที่สนับสนุนให้ผู้สอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษา และธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนสามารถนำไปช่วยในการวางแผนกระบวนการสอนได้ต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 นิยามของการรับรู้ภาษาที่สอง

Ellis (1997) ได้ให้คำนิยามการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่าหมายถึงการเรียนรู้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตน ทั้งในและนอกห้องเรียน การรับภาษาที่สองเกี่ยวข้องกับการศึกษาระบบการคิดและกลไกการประมวลผลภาษาที่สองของผู้เรียนกับวิธีการสอนภาษา

Mitchell and Myles (1998) กล่าวถึงการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่าครอบคลุมการเรียนรู้ภาษาในทุกระดับชั้น และเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ภาษาแรกหรือภาษาแม่

Gass and Selinker (2001) กล่าวถึงการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่าเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาหนึ่งนอกเหนือจากการเรียนรู้ภาษาแม่

Nunan (1991) กล่าวถึงการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทั้งในห้องเรียน และ การเรียนรู้ภาษาอย่างไม่เป็นทางการจากการปฏิสัมพันธ์ทางภาษานอกห้องเรียนของผู้เรียน

Ortega (2009) กล่าวถึงการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่าเป็นการหาคำตอบเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของมนุษย์ เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยเด็กตอนปลาย วัยรุ่น และผู้ใหญ่ที่รู้ภาษาแม่อย่างดีแล้ว

จึงสามารถสรุปได้ว่าการรับรู้ภาษาที่สองว่า หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของผู้ใหญ่ทั้งในและนอกห้องเรียน

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

Long (1990) กล่าวถึง ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้โดยสรุปดังนี้

1) ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน แม้ว่ากระบวนการและลำดับขั้นในการเรียนของเด็กและผู้ใหญ่จะไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้ใหญ่มากกว่าของเด็ก ความแตกต่างของอายุเมื่อเริ่มเรียน ทักษะคิดและแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์และส่งผลต่ออัตราการเรียนรู้ ระดับความคงทนในการเรียนรู้ และความล้มเหลวในการเรียน

2) สิ่งแวดล้อมทางภาษา การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่แตกต่างไปตามปริมาณและประเภทของข้อมูลที่ได้รับ ในการเรียนรู้ภาษาผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับรู้ภาษาที่สามารถทำความเข้าใจและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ ทั้งจากการเรียนรู้โดยตรงและการเรียนรู้ผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและแหล่งข้อมูลเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ นอกจากการเข้าถึงข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้แล้ว ผู้เรียนยังจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องหรือผิดพลาดทางภาษา โครงสร้าง และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนในบริบทภาษาที่สอง จึงจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ที่คงทนได้

3) ภาษาที่อยู่ระหว่างการพัฒนา หมายถึงระบบภาษาที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ในช่วงการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถภาษาของตนให้ไปสู่มาตรฐานเป้าหมายของภาษาที่สอง ผู้เรียนจะใช้ภาษาทดแทนซ้ำๆ ในระยะเวลาหนึ่งเพื่อสื่อสารในบริบททางภาษาที่สอง ภาษาที่อยู่ระหว่างการพัฒนามีความหลากหลาย อาจมีทั้งที่คล้ายคลึงและไม่คล้ายคลึงภาษาเป้าหมาย ทั้งที่เป็นการสุ่มและที่มีความเชื่อมโยงกับงาน คู่สนทนา และบริบทภาษา ทั้งนี้การถ่ายโอนภาษายังขึ้นอยู่กับความใกล้เคียงของภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย และการรับรู้การถ่ายโอนด้วย

Ortega (2009) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ ดังต่อไปนี้ คือ

1) อายุ อายุของผู้เรียนส่งผลต่อความคงทนของการเรียนภาษาที่สอง เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาที่สองในช่วงตั้งแต่วัยเด็กตอนปลาย จะพัฒนาความสามารถ ทั้งในระดับคำ และเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ผู้เรียนที่ผ่านช่วงเวลาวัยรุ่นไปแล้ว จะพัฒนาความสามารถให้เทียบเคียงกับเจ้าของภาษาได้ยาก ไม่ว่าจะใช้เวลาในการเรียน หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมภาษาที่สองมากเท่าใดก็ตาม อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ก็สามารถพัฒนาให้บรรลุถึงระดับสูง หรือเทียบเคียงกับเจ้าของภาษาได้ หากมีปัจจัยด้านแรงจูงใจ และคุณภาพของการเรียนการสอนเป็นตัวสนับสนุน

2) อิทธิพลภาษาแม่ ดังที่กล่าวไว้ในนิยามของการเรียนรู้ภาษาที่สองว่า การรับรู้ภาษาที่สองเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญภาษาแม่แล้ว ดังนั้นภาษาแม่จึงมีอิทธิพลต่อกระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียนภาษาที่สองโดยรวม การถ่ายโอนภาษาระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองมี

ความซับซ้อน เพราะภาษาทั้งสองประกอบด้วยส่วนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ความรู้เดิมเกี่ยวกับภาษาแม่มีส่วนส่งเสริม และกระตุ้นความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และลักษณะภาษาที่อยู่ระหว่างการพัฒนา การถ่ายโอนภาษาแม่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ แต่อาศัยแนวโน้มและความน่าจะเป็นทางภาษา ผู้เรียนมักตัดสินใจตามกฎพื้นฐานที่เรียนรู้จากการเรียนภาษาแม่ โดยคิดว่าน่าจะนำไปใช้ได้ภาษาที่สองได้ หรืออาจเลี่ยงการนำความรู้จากภาษาแม่มาใช้ โดยคิดว่าใช้ไม่ได้ในภาษาที่สอง ทั้งนี้ความรู้เกี่ยวกับภาษาแม่ และภาษาที่สองยังมีอิทธิพลสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆด้วย

3) สิ่งแวดล้อมทางภาษา ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางภาษา ได้แก่ เจตคติทางวัฒนธรรม การให้ข้อมูลป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจได้ การเจรจาพร้อม ผลลัพธ์ และความสามารถตามธรรมชาติ หรือจากการเรียนรู้ เจตคติเชิงบวกต่อภาษาเป้าหมาย หรือเนื้อหาที่มีคุณภาพตรงกับผู้เรียนนั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ทั้งนี้ในกระบวนการเรียนรู้และทำความเข้าใจ กฎเกณฑ์ของภาษา ผู้เรียนต้องอาศัยการพยายามที่จะทำให้ความเข้าใจ พิจารณาตัวภาษาให้เกิดกระบวนการแยกแยะเนื้อหา สังเกตเห็นข้อผิดพลาด ตรวจสอบสมมติฐานทางภาษาแก้ไขการใช้ภาษาของตนเองเมื่อการสื่อสารล้มเหลว

4) สถิติปัญญา ความจำมี 2 ประเภท คือความจำระยะยาว และความจำระยะสั้น ทั้งนี้ความสามารถของความจำระยะสั้นในภาษาที่สองมีน้อยกว่าภาษาแม่ แต่ความสามารถของความจำระยะสั้น จะเพิ่มขึ้นตามความสามารถทางภาษาที่มากขึ้นด้วย ความจำถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนภาษาระดับพื้นฐาน เนื่องจากการเรียนรู้ระดับพื้นฐานที่ไม่อาศัยกฎเกณฑ์การเรียนรู้แต่อาศัยการจำข้อมูลเป็นหลัก แต่กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางภาษานอกจากความจำแล้วผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความตั้งใจและตระหนักในการเรียนประกอบด้วย แม้การเรียนรู้ภาษาที่สองเกิดสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ เช่น การเรียนคำศัพท์จากการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่การให้ความใส่ใจและความตั้งใจในการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีและเร็วกว่า

5) การพัฒนาภาษาของผู้เรียน ในระหว่างที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษานั้นภาษาที่ผู้เรียนผลิตออกมาสะท้อนถึงระดับความสามารถผ่านทาง ภาษาที่อยู่ระหว่างการพัฒนาของผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ การจัดการเรียนการสอนจะส่งผลให้การเรียนรู้โครงสร้างคำและประโยคมีความเที่ยงตรงและสม่ำเสมอ ซึ่งในการพัฒนาจึงต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาเกี่ยวข้องกับประสบการณ์และการสรุปรวม อิทธิพล ความถี่ และความสำคัญของข้อมูลเนื้อหา จากความใส่ใจ และกระบวนการจัดหมวดหมู่ของผู้เรียนส่งผลสำคัญต่อการพัฒนาภาษา ความหลากหลาย การเรียนรู้ภาษาเกิดจาก

การปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่หลากหลาย ผู้เรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาเกิดจากประสบการณ์ โครงสร้างที่ผู้เรียนเจอบ่อยครั้ง การเปรียบเทียบความหมาย และบริบทนำไปสู่ความเข้าใจ

6) ความถนัดในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ความถนัดทางภาษาเกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาแม่ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถทางวิชาการ ผู้ที่มีความถนัดทางภาษาและความสามารถในการในภาษาแม่จะมีความสามารถในการเข้าใจหลักเกณฑ์ไวยากรณ์ได้เร็ว และมีความสามารถในการวิเคราะห์ ความถนัดทางภาษาเกี่ยวข้องกับพัฒนาการในการอ่าน และเขียนในวัยเด็ก ผู้ที่มีปัญหาในการอ่านภาษาแม่มักจะพบปัญหาในการอ่านภาษาอื่นๆด้วย เนื่องจากความสามารถในการจัดการเชื่อมโยงเสียงและตัวอักษร การสร้างความตระหนักของหน่วยเสียง ความสามารถในการจำ ถือเป็นตัวแปรสำคัญในความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ความจำจะช่วยในการเรียนคำศัพท์ ระดับความเข้าใจในการฟัง และการอ่าน และการเรียนรู้กฎไวยากรณ์

7) แรงจูงใจ ครอบคลุมความต้องการที่จะเริ่มเรียนรู้ภาษาที่สองและความพยายามที่จะรักษาความต้องการนั้นไว้ เจตคติที่ดีต่อบริบทการเรียนรู้ สังคมและวัฒนธรรมของภาษาที่สอง ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์เรียนรู้เชิงบวกตั้งแต่เริ่มต้นเรียน ความพึงพอใจต่อการสอนและผู้สอนในปัจจุบันสามารถส่งเสริมแรงจูงใจ การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และเจตคติต่อภาษาเป้าหมายมีความหลากหลายตามต่อบริบทการเรียนรู้ภาษาที่สองแต่ละบริบท

8) ผลกระทบและความแตกต่างระหว่างบุคคลอื่นๆ การเรียนและการใช้ภาษาที่สอง ส่งผลกระทบต่อความเป็นตัวตนและอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่มั่นคง การตอบสนองของผู้เรียนต่อภาษาที่สอง การเรียน และการใช้ภาษาที่สอง แตกต่างกันไป ลักษณะบุคลิกภาพบางลักษณะ เช่น เก็บตัวขาดความมั่นใจ และความคิดสร้างสรรค์ อาจเป็นอุปสรรคการเรียนรู้ภาษาที่สองและแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศ ความเต็มใจในการสื่อสาร วิธีการเรียนรู้ การเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียน ส่งผลถึงความสามารถ การแสดงออกทางทักษะภาษาด้วย

9) มิติทางสังคมของการเรียนรู้ภาษาที่สอง การเรียนภาษาที่สองไม่ใช่การเรียนเฉพาะตัวภาษา สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษา การเรียนภาษาต่างประเทศหมายถึงการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เนื้อหาข้อมูลสัญลักษณ์ และผลตอบแทนทางความรู้สึกที่ผู้เรียนต้องการ และผู้อื่นยอมรับว่าเป็นสมาชิกที่มีค่าของสังคม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอยู่ จึงส่งผลต่อการเรียนภาษาที่สอง ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยเสมอ

การศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สอง สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองหมายถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของผู้ใหญ่ ทั้งในและนอกห้องเรียน สามารถสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดังนี้

1) ภาษาของผู้เรียนและการถ่ายโอนภาษา ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่เดิมไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆของผู้เรียนมีอิทธิพลทั้งส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ส่งผลถึงกระบวนการและลำดับการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนั้นการเรียนรู้ทักษะเนื้อหาและโครงสร้างภาษาที่สองต่างๆของผู้เรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันด้วย ในการศึกษาภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองพบว่า เมื่อผู้เรียนมีความพยายามที่จะใช้ภาษา พบว่าภาษาแม่ และการคาดคะเนและสรุปเกี่ยวกับภาษาที่สองมีอิทธิพลและปรากฏในการใช้ภาษาที่อยู่ระหว่างการพัฒนาของผู้เรียน

2) ข้อมูลภาษาที่ได้รับและปฏิสัมพันธ์ ข้อมูลเข้านั้นนอกจากจะต้องเป็นภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ ทั้งนี้การได้รับข้อมูลภาษาจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาความสามารถทางภาษาทั้งด้านการคำศัพท์ และโครงสร้าง ผู้ที่รับข้อมูลภาษาและปฏิสัมพันธ์กับภาษาที่สองมาก เช่นในกรณี que ผู้เรียนอยู่ในบริบทสังคมภาษาที่สองก็จะสามารถพัฒนาความสามารถภาษาที่สองได้เร็วขึ้น

3) สติปัญญาและความถนัดทางภาษา ครอบคลุมถึงความสามารถของความจำทั้งความจำระยะยาวและความจำระยะสั้น ทั้งนี้การเรียนรู้ภาษาในระยะเริ่มต้นนั้นต้องให้ความสำคัญกับความจำในภาษาที่สอง ความสามารถในการจำภาษาที่สองจะเพิ่มขึ้นตามความสามารถทางภาษาที่มากขึ้นด้วย นอกจากนี้ผู้ที่มีความถนัดทางภาษาในภาษาแม่ เมื่อเรียนรู้ภาษาที่สองจะมีแนวโน้มในการเข้าใจหลักเกณฑ์ไวยากรณ์ได้เร็ว และมีความสามารถในการเรียนคำศัพท์ และระดับความเข้าใจในการฟัง และการอ่านที่ดี

4) สิ่งแวดล้อมทางภาษา ในกระบวนการเรียนรู้และทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ของภาษา เมื่อผู้เรียน ผู้เรียนต้องอาศัยการพยายามที่จะทำความเข้าใจ พิจารณาตัวภาษาให้เกิดกระบวนการแยกแยะเนื้อหา สังเกตเห็นข้อผิดพลาด การแก้ไขข้อบกพร่องหรือผิดพลาดทางภาษา โครงสร้าง และพฤติกรรมในการปฏิบัติตนในบริบทภาษาที่สอง นำไปสู่การเรียนรู้ที่คงทน

5) ความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ลักษณะของผู้เรียนที่แตกต่างกันทั้งด้าน อายุ กลยุทธ์การเรียนรู้ เจตคติ ความใส่ใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลถึงธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน แม้ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองโดยตรง แต่ก็ปัจจัยองค์ประกอบสำคัญที่ขาดไม่ได้เช่นกัน

1.3 การเรียนการสอนการอ่านภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศมีความเป็นมายาวนาน จากการติดต่อทางการทูต การทำการค้า และการติดต่อสื่อสาร เห็นได้ชัดเจนว่าชาวต่างชาติให้ความสนใจเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทยจากการจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยและการศึกษาวิจัยในบริบทไทยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอย่างจริงจังในหลายประเทศ อาทิ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี หรือแม้แต่ในเครือรัฐออสเตรเลีย ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีการทำความร่วมมือระหว่างชาติเพื่อตั้งศูนย์

ไทยศึกษาในหลายประเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย จัดให้มีการทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยนทางวิชาการ ทั้งการจัดการประชุมวิชาการว่าด้วยเรื่องไทยศึกษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย และการแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักวิชาการเพื่อเสริมความแข็งแกร่งทางวิชาการมาโดยตลอด

สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธู์ (2544) กล่าวถึงไว้ว่าการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ โดยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ โดยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ต้องเริ่มต้นด้วยการสอนอักษรไทยทั้งหมด ผู้สอนบางคนอาจแบ่งเป็น 3 หมู่ เริ่มจากอักษรกลางก่อน เพื่อให้สามารถผันวรรณยุกต์ทั้งหมด 5 เสียง จากนั้นจึงสอนอักษรสูง และอักษรต่ำ เมื่อได้อักษรไทยทั้งหมดแล้วจึงเริ่มสอนสระ เพื่อให้นำมาประสมกันได้ ใช้สระเดี่ยวประสมกับคำที่มีความหมายที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว อาจทำเป็นเกมให้เล่นกันในห้อง หรือเขียนตามคำบอก เรื่องการอ่านอักษรนำ คำควบกล้ำนั้น มีกฎเกณฑ์และหลักการอยู่ที่ซับซ้อน สอดคล้องกับ ชาง ซอง แซ (2544) กล่าวถึงการสอนการอ่านภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีหลังจากที่ผู้เรียนรู้จักกับตัวอักษรไทย แล้วจึงเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับหลักภาษาไทย และไวยากรณ์ย่อยๆ จากนั้นจึงการขยายวงศัพท์ เริ่มจากคำนามที่เป็นสิ่งของใกล้ตัวนำมาเข้าประโยคง่ายๆ และเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้น

จินตนา แชนดินแลนด์ซ (2544) กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่คณะเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียว่า ในการพัฒนาทักษะทางด้าน การอ่าน การแปล เน้นการอ่านเรื่องสั้นๆ ที่มีสาระและสำนวนหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าเรื่องที่ตนเองสนใจ นำมาเสนอ วิเคราะห์ และวิจารณ์ด้วยการพูดและการเขียน เมื่อพัฒนาในระดับสูงขึ้นไปหลักสูตรมุ่งพัฒนาการใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพเป็นสำคัญ เป็นการศึกษาในระดับกว้างและลึกซึ้ง จะวางแผนการเรียนรู้จึงมีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน การวัดผลจากการตกลงร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

1.4 คุณสมบัติของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธู์ (2544) กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนมักเปรียบเทียบกับภาษาแม่ จนบ่อยครั้งพบว่าการใช้ภาษาต่างประเทศจะมีเสียง โครงสร้างประโยคของภาษาแม่แทรกอยู่เสมอ ดังนั้นบทบาท หน้าที่ของผู้สอนจึงสำคัญมาก ที่จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

1) ผู้สอนต้องมีความรู้ในการสอนภาษาต่างประเทศ อันประกอบด้วย จิตวิทยาการเรียนรู้อัตลักษณ์การเรียนรู้ ทั้งวิธีการและเทคนิค ซึ่งขึ้นอยู่กับปรัชญาพื้นฐานของผู้สอนเอง ผู้สอนต้องศึกษา

วิจัยวิธีการและเทคนิคการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นและมีการเผยแพร่ประสบการณ์ให้มากขึ้น จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการผู้สอน โดยเชิญวิทยากรผู้มีประสบการณ์ด้านนี้ และสาธิตการสร้าง บทเรียน ให้ลองฝึกปฏิบัติ และร่วมกันสร้างสื่อการสอน ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนและปรึกษากันถึงวิธีการ ที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเรียนรู้ถึงข้อจำกัดและข้อดีของวิธีการที่ประสบความสำเร็จ

2) ผู้สอนควรมีเวลาทำความเข้าใจแบบเรียน และบทเรียนอย่างถ่องแท้ทั้ง ด้านลำดับเนื้อหา ของแบบเรียน และวิธีการสร้างเสริมให้น่าสนใจ หากผู้สอนและผู้สร้างบทเรียนมีพื้นฐานความคิดด้าน การสอนภาษาต่างประเทศที่ต่างกัน การใช้บทเรียนย่อมเกิดปัญหา วิธีที่จะช่วยให้ผู้สอนเข้าบทเรียนได้ อย่างถ่องแท้ คือ การลงมือพัฒนาบทเรียนด้วยตนเอง ทำให้ผู้สอนเข้าใจตั้งแต่เริ่มต้นว่าทำไมจึง เรียงลำดับบทเรียนเช่นนี้ ทำไมเลือกศัพท์ และโครงสร้างเช่นนี้ ขณะเดียวกันผู้สอนต้องมีแนวคิดที่ แน่นนอน มีเป้าหมายชัดเจน

3) ผู้สอนควรมีความรู้ด้านระดับภาษาในภาษาไทย เนื่องจากเป็นภาษาที่มีวัฒนธรรมประกอบ อยู่ด้วยอย่างลึกซึ้ง สะท้อนถึงสังคมไทยที่เป็นมีหลายระดับ เลือกใช้สรรพนาม กริยา ตามระดับของคำ ผู้เรียนต้องตระหนัก และสามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม หากผู้สอนเข้าใจดีจะทำให้ สามารถอธิบายได้อย่างถูกต้อง และสามารถเปรียบเทียบกับภาษาแม่ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

4) ผู้สอนควรรู้ธรรมชาติภาษาและสื่อสารภาษาของผู้เรียนได้ คุณสมบัติข้อนี้จำเป็นมาก สำหรับผู้สอนภาษาไทยระดับเบื้องต้น เพราะการอธิบายด้วยภาษาแม่ช่วยให้เข้าใจและการเรียนรู้ของ ผู้เรียนได้มากสามารถอธิบายคำสั่ง คำศัพท์ที่เป็นนามธรรม และขั้นตอนของการเรียนการฝึกฝน ภาษาไทยได้อย่างดีและยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาแม่หรือภาษาของตนซักถามเพื่อความเข้าใจ บ้างในชั่วโมง ช่วยลดความเครียดของผู้เรียน และผู้เรียนรู้สึกว่าคุณสอนเข้าใจผู้เรียน

จินตนา แชนดิแลนด์ซ (2544) ให้ความเห็นว่า ผู้สอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติควรมี คุณสมบัติหลายประการ คือ

1) เป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านหลักภาษาไทย การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และไทยศึกษา ผู้สอน ไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาทางด้านภาษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ อักษรศาสตร์ ครุศาสตร์ เสมอไป หาก เป็นผู้ที่มีความรู้ด้านภาษา ใช้ภาษาไทยถูกต้อง ผู้สอนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องมีทักษะในการสอน แต่ สามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ ส่วนผู้ที่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาแม่ของผู้เรียนได้ดี จะ ได้เปรียบบ้าง เพราะสามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้เร็ว และลึกซึ้งขึ้น

2) ผู้สอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติควรเป็นผู้ที่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อภาษาไทย นอกเหนือจากความรู้และความเข้าใจภาษาไทยที่ดี ต้องเห็นคุณค่าและความสำคัญของการใช้ ภาษาไทย ถ่ายทอดจากใจ ของผู้สอนได้ ผู้สอนจะสนุก และผู้เรียนก็มีความสุขกับการเรียนภาษาไทย ตามไปด้วยผู้สอนเอง

3) ผู้สอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติควรมีทัศนคติต่อเชิงบวกต่อผู้เรียน ซึ่งเป็นชาวต่างชาติ จะต้องไม่ลำเอียง และนำอดีตส่วนตัวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตน ซึ่งอาจเกิดจากเชื้อชาติ ศาสนา เพศ สีผิว ประเพณีและวัฒนธรรม วิธีการถ่ายทอดความรู้อาจเป็นไปในลักษณะเสียสติ การยกตัวอย่าง หรือสื่อความรู้สึกในทางลบนอกจากทำลายความรู้สึก และสัมพันธ์ภาพกับผู้เรียนแล้ว สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงของผู้สอน สถาบันที่จัดการเรียนการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

4) ผู้สอนควรมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ในสหวิทยาการ เพื่อให้ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ของประเทศไทยอย่างกว้างขวาง ด้วยผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในวิสัยที่จะ ค้นคว้าหาความรู้ได้ไม่ยาก ประการสำคัญก็คือ การเชื่อมโยงให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ได้ อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น และช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาเพิ่มเติม และพร้อมที่จะรับทราบข้อมูลและรับฟัง ความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเองเสมอ

5) ผู้สอนควรมีความคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ แสวงหาช่องทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกทั้งแก่ส่วนตน และส่วนรวม

6) ผู้สอนควรมีคุณธรรม และจิตสำนึกต่อส่วนรวม โดยทั่วไปการเรียนการสอน มักให้ความสำคัญแก่ความรู้ทางวิชาการมากกว่าการปลูกฝังคุณธรรมและจิตสำนึกต่อส่วนรวม ใน ปัจจุบันโลกกำลังเผชิญปัญหาในหลายๆด้านและมีผลกระทบจากการทำของคนต่างชาติ ในการเรียน การสอนอาจเปิดโอกาสให้มีการอภิปราย และแสดงแง่คิด ความรู้ เกี่ยวกับประเทศที่เป็นภูมิลำเนา ของผู้เรียน รากเหง้าของปัญหาที่นำไปสู่ความเข้าใจในทางถูกต้อง และแสวงหาความร่วมมือในการ แก้ไขปัญหาในสังคม ระหว่างประเทศ

ช่าง ซอง แซ (2544) กล่าวถึงอาจารย์ผู้สอนว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสร้างความเป็น เลิศในการเรียนการสอน จึงควรพิจารณาผู้สอนดังนี้

1) ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้ง เพื่อจะได้อธิบายเนื้อหา เสนอแนวคิด และแหล่งศึกษาค้นคว้าแก่ผู้เรียนได้ดี

2) ผู้สอนต้องมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยและไทยศึกษาแก่ชาวต่างประเทศ เพราะ เข้าใจผู้เรียนทั้งในด้านความคิดพื้นฐานและวิถีคิด โครงสร้างของภาษาเดิม และเป้าหมายในการเรียน การมีประสบการณ์จะช่วยให้ปรับแนวคิด วิธีการเรียนการสอน วิธีอธิบายความรู้ต่างๆ ได้ดีเป็น ประโยชน์แก่ผู้เรียน

3) ผู้สอนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้บ้าง เพื่อประโยชน์ในการสอนระยะแรกๆที่ จำแนกต้องอธิบายด้วยภาษาอังกฤษบ้าง หรือเข้าใจในภาษานั้นๆได้ก็ยิ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก

4) ผู้สอนทุ่มเทในการสอนด้วยใจรัก และมีเวลาให้ผู้เรียนเข้าพบเพื่อปรึกษาปัญหาต่างๆ

จากการศึกษาคุณสมบัติของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย และสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้เป็นอย่างดี มีความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการสอน เพื่อที่จะเป็นผู้ที่ทุ่มเท ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้ทักษะภาษา และเจตคติที่ดีต่อภาษาและประเทศไทย

2. ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.1 นิยามความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Finocchiaro และ Sako (1983) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านไว้ว่า เป็นการรับรู้ต่อสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียน การควบคุมความสัมพันธ์ของภาษาและโครงสร้าง ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และการประกอบกันเป็นคำศัพท์ ความตระหนักถึงความซับซ้อนของภาษา ความสามารถในการใช้คำชี้แนะ ที่อยู่ในบริบทมาช่วยในการอ่านและการรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรม

Hudson (1998) สรุปเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การอ่านภาษาที่สองเกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ของการจัดเรียงลำดับขั้นตอนและความรู้ มันเกี่ยวกับทักษะการถอดความขั้นพื้นฐาน การรับรู้ตัวอักษร ทักษะทางปัญญาขั้นสูง และมุมมองของผู้เขียน

Schellings, Ananouste and Leeuwe (2006) ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเกิดขึ้นในขั้นการจำคำศัพท์และเข้าใจระดับข้อความและระดับประโยค การอ่านคือการสร้างความหมายของข้อความ เป็นกระบวนการที่คล่องแคล่วและเป็นเชิงกลยุทธ์ซึ่งทักษะและความรู้ของผู้อ่านจะปฏิสัมพันธ์กับลักษณะของข้อความและประเภทบทความ รวมถึงคำพูดและโครงสร้างของข้อความนั้นๆ การอ่านคือกระบวนการอันซับซ้อนที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนมากมายที่ส่งผลต่อกัน

Roe, Stoodt และBurns (2001) กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการสร้างความหมาย กล่าวคือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลในบทอ่าน และบริบทการอ่าน เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น

Smith (1988) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการหาคำตอบจากข้อมูลที่ปรากฏชัดเจนในภาษาเขียน ซึ่งภาษาเขียนจะมีความหมาย

ก็ต่อเมื่อผู้อ่านสามารถนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้วการอ่านจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจและสำคัญก็ต่อเมื่อเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้อ่านต้องการรู้

Wallace (1992) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นกระบวนการตีความ กล่าวคือ การที่ผู้อ่าน ได้ตอบกับสิ่งที่ผู้เขียนเขียนซึ่งเป็นรูปแบบของการสื่อสารอย่างหนึ่ง ผู้อ่านมีจุดประสงค์บางประการในการที่จะทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อความในบทอ่าน และบริบทของการอ่าน นั้นๆ มาใช้ในการสร้างความหมายทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่านักการศึกษาได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ทั้ง ปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้อ่าน และ ปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน ดังนี้

Goodman (1971) รวบรวมองค์ประกอบที่ช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน ได้จำเป็นต้องมีความรู้ทางภาษา ประสบการณ์และความรู้เดิม ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด หรือความหมายของสิ่งที่อ่าน และพื้นความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของเรื่องที่อ่าน

Shepherd (1973) กล่าวว่าระดับความเข้าใจความหมายและความสำเร็จในการอ่านจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

- 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาของผู้อ่าน หมายถึง ระดับความรู้ทางภาษาของผู้อ่านที่สามารถเข้าใจระดับภาษาของผู้เขียน
- 2) ประการณืเดิมของผู้อ่าน ช่วยรวบรวมความคิดของผู้อ่านทำให้อ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง สามารถเข้าใจความมุ่งหมาย อารมณ์ และทัศนคติของผู้เขียน ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างลึกซึ้ง

Williams (1986) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อผู้อ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

- 1) ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน ทั้งในลักษณะที่เป็นลายมือเขียนและตัวพิมพ์ รวมถึงความรู้ด้านสะกดคำ การผสมคำ และการอ่านคำได้อย่างถูกต้อง

2) ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต้องมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาเป็นอย่างดี

3) ความสามารถในการตีความ ในการอ่าน ผู้อ่านต้องสามารถบอกถึงจุดมุ่งหมายของบทอ่านได้ นอกจากนี้ต้องเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหา เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ และสามารถติดตามความคิดของผู้เขียนได้อีกด้วย

4) ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน ความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำมาสัมพันธ์กับบทอ่านได้เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน

5) เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ทั้งนี้เหตุผลในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไป เหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เองที่มีผลต่อการเลือกอ่าน ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องทราบว่าคุณเองอ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

Bachman และคณะ (1996) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้อ่านที่ส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าจำแนกได้ดังนี้

1) สถิติปัญญา ความหลากหลายในความสามารถของนักเรียนที่เรียนรู้จากบทอ่านสามารถบ่งชี้ได้จากแบบสอบถามมาตรฐาน ดังจะเห็นได้ว่านักเรียนในแต่ละระดับจะมีประสิทธิภาพการอ่านต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีอายุสมองแตกต่างกันจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ต่างกัน

2) คำศัพท์ คำศัพท์จะแสดงถึงความหมายที่แต่ละคนเก็บไว้ในสมอง ความสามารถทางคำศัพท์เป็นตรรกะชี้ให้เห็นความสามารถที่จะเข้าใจบทอ่านได้ และคำศัพท์เป็นตัวแสดงโครงสร้างความรู้ที่แต่ละคนใช้ในการตอบสนองบทอ่าน

3) ความสามารถด้านหน่วยคำ ถ้าแต่ละคนไม่รู้ความหมายคำศัพท์อาจใช้ความสามารถในการวิเคราะห์รากคำ และวิภัติปัจจัย

4) ความจำคำศัพท์ ถือเป็นหลักของการเริ่มต้นอ่านซึ่งมีแนวโน้มว่าแต่ละคนจะพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ไปตามระดับชั้น เช่น ผู้ที่เรียนในชั้นสูงกว่าจะมีจำนวนคำศัพท์ที่จำได้มากกว่า

5) ทักษะคิดต่อการอ่านและการเรียนรู้จากบทอ่าน ทักษะคิดที่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการอ่าน เป็นความปรารถนาที่จะรู้และเข้าใจของผู้อ่านเอง และเป็นตัวพยากรณ์ความสามารถในการอ่าน

6) ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีผลอย่างมากโดยเฉพาะในระดับเริ่มเรียนการอ่านนักเรียนที่เรียนรู้ในการอ่านจากสิ่งแวดล้อม ที่ส่งเสริมการอ่านจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าคนอื่น

Grabe (1991) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลถึงการอ่านภาษาที่สองว่าสามารถแบ่งออกเป็น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างด้านการเรียนรู้ภาษาและพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน ความแตกต่างด้านกระบวนการทางภาษาและความแตกต่างด้านบริบททางสังคม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยความแตกต่างด้านการเรียนรู้ภาษาและพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนเริ่มกระบวนการอ่านในภาษาที่สองขณะที่มีความรู้พื้นฐานน้อยกว่าตอนอ่านในภาษาแม่ ที่โดยทั่วไปผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ 5000-7000 คำและมีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาแม่มาก่อนที่จะเริ่มอ่าน อย่างไรก็ตามผู้เรียนภาษาที่สองซึ่งมักเป็นผู้ใหญ่เมื่อเริ่มเรียนภาษาที่สอง มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ สามารถเชื่อมโยงความเป็นเหตุผลกับบทอ่านได้มากกว่า มีแรงจูงใจในการเรียนและใช้กลยุทธ์อภิปัญญาในการเรียนรู้จึงสามารถเรียนรู้ในห้องเรียนได้เร็ว

2) ปัจจัยความแตกต่างด้านกระบวนการทางภาษา ผลการถ่ายโอนที่เกิดจากความคล้ายคลึงของภาษาอาจทำให้เกิดความสับสนในการจำคำศัพท์ การสร้างและลำดับคำในประโยคความซ้อนและประโยคความรวม และทำให้ผู้ที่เริ่มอ่านภาษาที่สองในระดับเริ่มต้นสับสน ความแตกต่างทางด้านอักขระวิธี การสะกดคำของแต่ละภาษาไม่ได้ส่งผลต่อการอ่านอย่างชัดเจน ในการอ่านข้อความ ผู้เรียนจะสามารถจับใจความได้มากขึ้นอยู่กับการจัดลำดับโครงสร้างของข้อความ ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันก็มีวิธีการจัดเรียงข้อมูลในบทอ่านต่างกัน ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าความเข้าใจบทอ่านขึ้นอยู่กับการเป็นเหตุเป็นผลทางวัฒนธรรม

3) ปัจจัยความแตกต่างด้านบริบททางสังคม การรู้หนังสือและความสามารถภาษาแม่ของผู้เรียนสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง เมื่อผู้เรียนมีพื้นฐานความคุ้นเคยกับการอ่านที่ต่างกัน ผู้เรียนที่คุ้นเคยและมีประสบการณ์ในการอ่านภาษาแม่มากก็จะตั้งเป้าหมายและคาดหวังกับการอ่านบทความมากกว่าผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยกับการอ่าน และผู้เรียนกลุ่มนี้มักหาช่องทางอื่นนอกเหนือจากการอ่านในการหาข้อมูล ผู้เรียนที่มาจากวัฒนธรรมที่หนังสือและสิ่งพิมพ์มักนำเสนอข้อมูล ความจริงโดยตรง มักมีแนวโน้มในการจดจำข้อมูลความรู้ที่ปรากฏในบทอ่านและละเอียด ไม่ให้ความสำคัญกับการพิจารณาตีความสาร

Bernhardt (2011) สำรวจสถานภาพการวิจัย การอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในกลุ่มผู้เรียนวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ได้นำเสนอปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านภาษาที่สอง ทั้งหมด 7 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สังคม วัฒนธรรม และภูมิหลังของผู้เรียน

ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และภูมิหลังของผู้เรียน มีความคุ้นเคยหรือมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ผ่านมาที่ผู้อ่านจะอ่านเนื้อหาเหล่านั้น และส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกในการอ่านภาษาที่สองในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ทำการทดสอบได้คะแนนดี หรือมีพัฒนาการด้านความคิดดีขึ้น

ทั้งนี้ผู้อ่านกลุ่มอ่อนจะพึ่งพาความรู้เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมมากกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนดี เพราะผู้เรียนกลุ่มนี้สามารถใช้ความรู้ทางภาษาช่วยให้อ่านเข้าใจได้

2. กลวิธีการเรียนรู้ของผู้อ่านภาษาที่สอง

ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการอ่านภาษาที่สองแตกต่างกันหลายรูปแบบ โดยกล่าวถึงกลวิธีการอ่านสรุปเนื้อความ ดีความ (inferencing) มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ การสรุปหรือดีความจะเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์ หรือทำความเข้าใจความหมายจากร่องรอยภาษา (clue) เพื่อสรุปเนื้อความ/ ดีความ (inferencing) กลยุทธ์การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง ผู้อ่านที่รู้จักตรวจสอบความเข้าใจของตัวเองหรือคอยสังเกตกระบวนการอ่านของตนเองอยู่เสมอจะพัฒนาทักษะการเรียนรู้รวมถึงพัฒนาทักษะการคิดในเชิงวิพากษ์ในการอ่านได้

3. เจตคติและความรู้สึก

ปัจจัยเรื่องเจตคติและความรู้สึกจึงเป็นปัจจัยที่กำหนดการอ่านทั้งนี้งานวิจัยมักจะกล่าวถึงประเด็นแรงจูงใจ และความรู้สึกต่างๆ ว่าแรงจูงใจในการอ่านภาษาที่สองของผู้เรียนเกิดจากแรงจูงใจที่ต้องการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารให้มีสัมฤทธิ์ผล มากกว่าแรงจูงใจที่จะใช้ภาษาเพื่อต้องการผนวกรวมตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้น แรงจูงใจในการที่ผู้เรียนจะอ่านภาษาที่สองเพิ่มเติมมีสาเหตุจากความรู้สึกต่างๆ เช่น การเพิ่มความมั่นใจ ความคล่องในการอ่าน ความเป็นอิสระ ความรู้สึกเพลิดเพลิน เป็นต้น ความรู้สึกที่มักเกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษา คือความรู้สึกกังวล ทั้งนี้ในการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการอ่านก่อความรู้สึกกังวลใจในระดับต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ ในการเรียนรู้ความกังวลใจของผู้เรียนจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อมีการทดสอบ แต่ก็ลดลงเมื่อความสามารถเพิ่มขึ้น

4. ทักษะการสื่อสารอื่นที่สัมพันธ์กับการอ่าน

ทักษะการสื่อสารอื่นที่มีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการอ่าน เช่น ความสามารถในการเขียนตัวอักษร (orthographic) ได้ มีผลกับความเร็วในการอ่าน กล่าวคือ ผู้ที่อ่านและเขียนตัวอักษรได้คล่องจะอ่านได้ในอัตราที่เร็วกว่าผู้อ่านกลุ่มที่ไม่คล่อง ผู้เรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาแม่ต่ำจะใช้ทักษะการแปลจากภาษาที่สองเป็นภาษาแม่มาในระหว่างการอ่านมากกว่าผู้เรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาแม่สูง

5. การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้และการเรียนการสอน มีผลต่อการอ่านภาษาที่สองในด้านต่างๆ เช่น การสอนคำศัพท์ก่อนให้ผู้เรียนอ่านจะทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว และผู้เรียนสามารถระลึกจำสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเสนอว่า การสอนแบบที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบร่วมมือโดยมีผู้สอนคอย

กำกับดูแลส่งผลให้คะแนนการอ่านภาษาที่สองดีขึ้นและช่วยพัฒนาวิธีการอ่านในภาษาแม่และภาษาที่สองได้ด้วย

6. ลักษณะของตัวบท (text)

ประเภทของบทอ่านที่ใช้ในการอ่านภาษาที่สองและพบว่า บทอ่านที่มีลักษณะเป็นการเขียนเชิงพรรณนา (Descriptive texts) สามารถอ่านเข้าใจได้ง่ายกว่าบทอ่านแบบโน้มน้าวใจ (Persuasive texts) และบทอ่านมีเนื้อหาจากหลายสาขาวิชา จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านในด้านต่างๆ เช่น ความเร็ว ความเข้าใจ และการเพิ่มพูนศัพท์ และความรู้สึกในเชิงบวกที่ผู้เรียนมีต่อการอ่านภาษาที่สองอีกด้วย

7. อิทธิพลของภาษาแม่ และ/หรือ ภาษาที่สองในการอ่านภาษาที่สอง

งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาที่สองจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าภาษาแม่เป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาที่สองทางใดทางหนึ่ง เช่น ผู้เรียนจะนำกลวิธีในการอ่านภาษาที่ภาษาแม่ส่วนหนึ่งไปช่วยในการอ่านภาษาที่สอง และวิธีการเหล่านี้บางส่วนก็สอดคล้องกับกลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาแม่ให้ประสบความสำเร็จ สรุปได้ว่ากลวิธีการอ่านในทั้งภาษาแม่และภาษาที่สองมีบางส่วนสอดคล้องกัน นอกจากนี้ผู้ที่ใช้ภาษาอาจใช้ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยค ในภาษาแม่มาทำความเข้าใจบทอ่านภาษาที่สอง และมักจะละเลยข้อมูลในเรื่องโครงสร้างประโยคที่จะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้มากขึ้นเมื่ออ่านบทอ่านในภาษาที่สอง

จากการศึกษาข้างต้น จึงสามารถสรุปผู้เรียนจะสามารถอ่านได้ดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยภายในตัวผู้อ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับ สติปัญญา ความรู้เดิม ความสามารถทางภาษา พื้นความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของเรื่องที่อ่าน และเทคนิคการอ่าน และปัจจัยภายนอกตัวผู้อ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับ ลักษณะของบทอ่านและสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน

2.3 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

การทดสอบการอ่านที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom เป็นระดับขั้นตาม Bloom's taxonomy ในการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิดหรือทักษะการคิดเพื่อทำตามข้อเรียกร้องในการสนับสนุนพัฒนาผู้เรียนตามความสามารถ เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน แบ่งลำดับขั้นของทักษะและความสามารถทางความคิด ประกอบไปด้วย 6 ลำดับ แต่แต่ละลำดับต่อเนื่องกันเป็นลำดับขั้น ได้แก่

- 1) ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจดจำข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง จดจำแนวคิด วิธี และกระบวนการที่เป็นสากล
- 2) ความเข้าใจ ประกอบด้วยประเภทของความเข้าใจ เช่นตัวบุคคลรู้ถึงสิ่งที่กำลังจะสื่อ

3) การประยุกต์คือการถ่ายทอดข้อมูลหรือแนวคิดที่ถูกอภิปรายในบริบทหนึ่งไปสู่อีกบริบทหนึ่ง

4) การวิเคราะห์คือความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างใจความ

5) การผสมผสานคือความสามารถที่จะนำข้อมูลแต่ละส่วนมาต่อเข้าด้วยกัน เพื่อให้เห็นโครงสร้างได้ชัดเจนขึ้น

6) การประเมินคือความสามารถในการพิจารณาและตัดสินคุณค่าเนื้อหาสาระในแต่ละบริบท

Barrett (อ้างถึงใน Clymer, 1968) กล่าวถึงระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ว่าสามารถแบ่งเป็นระดับความสามารถสำคัญ 5 ระดับ ดังนี้

1) ความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับนี้มุ่งเน้นการอ่านให้ได้ความคิด และสารสนเทศซึ่งปรากฏอย่างชัดเจนในข้อความ

2) ความเข้าใจปรับเรียงความ ระดับนี้มุ่งเน้นให้ผู้อ่านวิเคราะห์ สังเคราะห์ และรวบรวมความคิดที่ปรากฏอย่างชัดเจนในข้อความ การสร้างความคิดใหม่โดยอ้างประโยชน์ของผู้แต่งโดยตรงหรืออาจถอดสารหรือแปลความจากประโยชน์ของผู้แต่งโดยใช้ประโยคใหม่แต่ความหมายคงเดิม

3) ความเข้าใจระดับสรุปอ้างอิง ผู้อ่านสรุปอ้างอิงและลงความเห็นได้เมื่อใช้ความคิดที่ปรากฏอยู่ ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการคิด จินตนาการและตั้งสมมติฐาน โดยทั่วไปแล้วความเข้าใจระดับนี้ต้องการการคิดและจินตนาการที่กว้างออกไปกว่าข้อความที่ปรากฏ

4) ความเข้าใจระดับประเมินค่า หมายถึงระดับของการตัดสินประเมินค่า โดยเปรียบเทียบความคิดที่เสนอในเรื่องที่อ่านกับเกณฑ์ภายนอก ซึ่งได้จากผู้เชี่ยวชาญหรืองานเขียนอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายในซึ่งได้จากประสบการณ์ ความรู้ ค่านิยมของผู้อ่านเอง ในการประเมินค่านั้นจำเป็นต้องมีการตัดสินใจและเน้นคุณภาพทั้งด้านความถูกต้อง การเป็นที่ยอมรับหรือความน่าจะเป็นของเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้น

5) ความเข้าใจระดับซาบซึ้ง (appreciative comprehension) ความเข้าใจระดับนี้รวมมิติทางความเข้าใจข้างต้นทั้งหมดไว้ด้วยกัน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับผลกระทบทางจิตวิทยาและความงามของเนื้อหาที่มีต่อผู้อ่าน ผู้อ่านจะมีอารมณ์และความรู้สึกต่องานเขียนนั้น และจะมีปฏิกิริยาต่อคุณค่าและความงาม ซึ่งแสดงออกทางเทคนิคการเขียน ท่วงทำนอง รูปแบบหรือโครงสร้างของงานเขียนนั้นๆ

Miller (1977) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 4 ระดับ ได้แก่

- 1) ความเข้าใจระดับตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง ประกอบด้วยความสามารถในการตอบคำถาม ซึ่งถามตรงๆตามเรื่องราวที่อ่าน สามารถหาใจความสำคัญและรายละเอียดต่างๆที่กล่าวไว้ในเนื้อเรื่อง
- 2) ความเข้าใจระดับตีความหรือสรุปอ้างอิงลงความเห็น สามารถแสดงความคิดเห็นจากการตีความสิ่งที่อ่าน การสรุปอ้างอิง ขยายและทำนายสิ่งที่จะเกิดตามมา
- 3) ความเข้าใจระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ความเข้าใจระดับนี้อาจรวมถึงการประเมินหรือการตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์เฉพาะที่ผู้อ่านกำหนดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เดิม
- 4) ความเข้าใจระดับสร้างสรรค์ ถือเป็นความเข้าใจระดับสูงสุดของกระบวนการอ่าน สามารถนำผลที่ได้จากการอ่านระดับนี้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตได้ เทียบได้กับการนำไปใช้หรือการสังเคราะห์ในทางการศึกษา

Dallman (1978) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าสามารถจำแนกออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง (Literal comprehension) เป็นระดับความเข้าใจระดับพื้นฐาน ผู้อ่านเข้าใจคำศัพท์และความคิดของผู้เขียนโดยไม่ได้พิจารณา ไตร่ตรอง ประเมินค่า หรือนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ ทักษะการอ่านที่ใช้ในการทำความเข้าใจระดับนี้ประกอบด้วย ทักษะการใช้คำสรรพนามแทน ทักษะการจำความหมายคำศัพท์ การบอกใจความสำคัญของประโยคย่อหน้า และบทอ่าน การบอกลำดับเหตุการณ์ การบอกคำสัญญา การบอกรายละเอียดสนับสนุนสำคัญ การอ่านแบบ skimming และ scanning
- 2) ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านต้องเข้าใจความสัมพันธ์ เชื่อมโยงข้อมูลกับประสบการณ์ส่วนตัว เข้าใจลำดับ ความสัมพันธ์ของสาเหตุและผลลัพธ์ และตีความหมายข้อความโดยรวมได้ ความเข้าใจระดับนี้ผู้อ่านจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการอ่านอย่างกระตือรือร้น ทักษะการอ่านที่จำเป็นในความเข้าใจระดับนี้ประกอบด้วย ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก การถอดความ การรู้จักการใช้ภาษา สำนวน การคาดเดาเนื้อหา ความสัมพันธ์ของเนื้อหา การเปรียบเทียบ การอนุมาน การแปลความที่ไม่กล่าวไว้โดยตรง การย่อความและการสรุปความ
- 3) ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Critical comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่สูงที่สุด โดยผู้อ่านเป็นผู้ประเมินค่าข้อมูลว่าเป็นข้อมูลที่ยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านใดได้หรือไม่ ทักษะที่ผู้อ่านต้องมีในระดับความเข้าใจนี้ คือ การกำหนดเป้าหมายในการอ่าน ระบุทัศนคติของผู้เขียน ตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน ระบุประเภทของบทอ่าน แยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็น วิเคราะห์บทอ่าน และประเมินค่าความเป็นเหตุเป็นผลและทักษะการสะท้อนคิดข้อมูลที่ได้จากการอ่าน

Burmeister (1974) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 7 ระดับ โดยมีพื้นฐานจาก ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom เป็นระดับขั้นตาม Bloom's taxonomy ดังนี้

- 1) ระดับความจำ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถจำรายละเอียดที่ปรากฏในบทอ่านได้ เช่น ข้อเท็จจริงใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 2) ระดับการแปลความ หมายถึงระดับที่ผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านแล้ว แปลความเข้าใจนั้นไปสู่รูปแบบอื่น เช่น การแปลข้อความจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การให้คำจำกัดความ และการแปลข้อมูลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
- 3) ระดับตีความ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ โดยตรง เช่น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหาสาเหตุเมื่อระบุผลลัพธ์ในข้อความ และการทำนายเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น
- 4) ระดับการประยุกต์ใช้ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจหลักการและนำไปปรับใช้ในสถานการณ์อื่น
- 5) ระดับการวิเคราะห์ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะสิ่งที่อ่านออกเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อทำความเข้าใจความเชื่อมโยง ความเป็นเหตุเป็นผลได้ เช่น การวิเคราะห์คำประพันธ์ การวิเคราะห์โฆษณา
- 6) ระดับการสังเคราะห์ หมายถึง ระดับที่ผู้อ่านสามารถนำความคิดที่ได้จากสิ่งที่อ่านมารวบรวม เรียบเรียงใหม่
- 7) ระดับการประเมินผล หมายถึง ระดับที่สามารถกำหนดเกณฑ์ในการอ่าน และตัดสินเรื่อง ที่อ่านจากประสบการณ์ของตนเองได้

2.4 การประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การประเมินความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญ การประเมินที่เป็นระบบจะช่วยให้ทราบระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ชัดเจน และถูกต้อง นักการศึกษาจึงได้เสนอแนวทางการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

Hafner และ Jolly (1972) กล่าวถึงการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า จะต้องพิจารณาจากความสามารถต่างๆ สรุปได้ดังนี้

- 1) ความสามารถในการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆ จากเรื่องได้
- 2) ความสามารถในการเข้าใจ และปฏิบัติตามคำชี้แจง หรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายได้
- 3) ความสามารถในการจดจำ และสามารถบรรยายสิ่งที่ได้อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
- 4) ความสามารถในการลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้
- 5) ความสามารถในการแยกแยะรายละเอียดสำคัญออกจากรายละเอียดที่ไม่สำคัญ

6) ความสามารถในการบอกตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญส่วนไหน อย่างไร

7) ความสามารถในการบอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคแสดงเนื้อความสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน

8) ความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ของสิ่งที่อ่านกับเนื้อหาอื่นๆ อย่างไร

9) ความสามารถในการแสดงข้อสรุปของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

10) ความสามารถในการบอกแนวการเรียบเรียง หรือลำดับเนื้อหาของผู้เขียนได้ เช่น ลำดับเวลา สถานที่ หรือสาเหตุ และผล เป็นต้น

11) ความสามารถในการบอกความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ในเนื้อเรื่อง

12) ความสามารถในการบอกแนวการดำเนินเรื่อง หรืออารมณ์ของเรื่องได้

13) ความสามารถในการบอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้

14) ความสามารถในการอธิบายกลวิธีการใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบ และบอกความหมาย

Madsen (1983) กล่าวว่า การประเมินการอ่านเป็นการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และนำเสนอเทคนิคในการประเมินความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ดังนี้

1) ความสามารถเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค ประเมินระดับการตีความระดับประโยคหรือข้อความ

2) ความสามารถเกี่ยวกับใจความและรายละเอียดสำคัญ ประเมินผลระดับการวิเคราะห์ประโยคต่างๆ เพื่อใช้ในการสรุปเนื้อเรื่อง

3) ความสามารถเกี่ยวกับใจความโดยนัย เป็นการประเมินระดับความสามารถในการตีความหมายที่ไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อหาให้ตรงกับที่ผู้เขียนต้องการ

และได้เสนอการแบ่งลักษณะข้อคำถามในการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังต่อไปนี้

1. คำถามที่วัดการถอดความ หมายถึง ข้อคำถามที่มีคำตอบปรากฏอยู่ชัดเจนในบทอ่าน แต่คำตอบที่กำหนดไว้ให้มีลักษณะง่ายกว่าที่ปรากฏในบทอ่าน

2. คำถามที่วัดการสังเคราะห์ หมายถึง ข้อคำถามที่ต้องการคำตอบเป็นแนวคิด ผู้อ่านต้องรวบรวมแนวคิดจากหลายประโยค จากทั้งบทอ่านเพื่อตอบคำถาม

3. คำถามที่วัดการอ้างอิง หมายถึง ข้อคำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านบทอ่านมาประยุกต์ใช้

Nuttall (1996) ได้กล่าวถึงการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ระดับข้อคำถาม แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1) คำถามเพื่อประเมินความเข้าใจระดับตัวอักษร หมายถึงคำถามที่มีคำตอบระบุไว้ชัดเจนในบทอ่าน

2) คำถามเพื่อประเมินความเข้าใจระดับตีความซ้ำ หมายถึงคำถามที่ต้องการให้ตีความข้อมูลในบทอ่านอีกครั้ง คำตอบที่ได้สำหรับคำถามประเภทนี้จะได้จากส่วนต่างๆ ของบทอ่านรวมกัน ทำให้ต้องพิจารณาบทอ่านทั้งหมด ไม่ใช่เพียงการหาคำตอบจากประโยคใดประโยคหนึ่ง

3) คำถามเพื่อประเมินเข้าใจระดับอ้างอิง หมายถึงคำถามที่คำตอบไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลที่กระจัดกระจายในบทอ่านเพื่อเป็นคำตอบ และต้องเข้าใจบทอ่านมากพอที่จะตอบคำถามได้ คำถามประเภทนี้คล้ายกับคำถามประเภทที่สอง แต่มีความซับซ้อนมากกว่าโดยมุ่งวัดการคิดมากกว่า ความสามารถทางภาษา

4) คำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับประเมินค่า หมายถึงคำถามที่ให้อ่านตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้ดีเพียงใด

5) คำถามเพื่อประเมินความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล หมายถึงคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้อ่าน ไม่ใช่ต่อผู้เขียน การที่จะตอบคำถามประเภทนี้จะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านเป็นอย่างดี และต้องสามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงรู้สึกดังที่ได้ตอบคำถามไปเช่นนั้น

จากการศึกษาการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถสรุปได้ว่าการประเมินความเข้าใจในการอ่านนั้นคือการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั่นเอง ทั้งนี้จะแบ่งระดับของการประเมินความผลการอ่านได้เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านขั้นพื้นฐานและการประเมินความเข้าใจในการอ่านขั้นสูง ทั้งนี้การประเมินความเข้าใจในการอ่านขั้นพื้นฐานครอบคลุมถึงความเข้าใจระดับข้อเท็จจริงและระดับตัวอักษร สามารถเข้าใจข้อมูลที่ระบุชัดเจนในบทอ่านได้ และการประเมินความเข้าใจในการอ่านขั้นสูง หมายถึงการประเมินความสามารถในการการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เกิดจากการตีความ อ้างอิง เชื่อมโยงและสังเคราะห์จากหลายข้อมูลทั้งที่ปรากฏและไม่ปรากฏในบทอ่าน

3. การเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

3.1 นิยามและประเภทของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

Robinson (1991) ได้แบ่งประเภทของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะว่าแบ่งออกเป็นภาษาเพื่อการทำงานซึ่งเกี่ยวข้องกับความต้องการ และการอบรมเพื่อใช้ในระหว่างทำงาน และ ภาษาเพื่อการศึกษาต่อ เป็นความต้องการเรียนเพื่อ จุดประสงค์ทางวิชาการ โดยให้รายละเอียดดังนี้

1) ภาษาสำหรับการทำงาน หมายถึงภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ กลุ่มผู้เรียนครอบคลุมถึงผู้เรียนที่เรียนเพื่อเตรียมทักษะสำหรับการนำไปประกอบอาชีพในอนาคต กลุ่มผู้เรียนที่เรียนไปพร้อมกับการปฏิบัติงาน และกลุ่มสุดท้ายคือผู้เรียนที่ปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพมาระยะหนึ่งแล้ว

2) ภาษาสำหรับการศึกษาต่อ หมายถึง ภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทางวิชาการ ทั้งนี้ยังสามารถแบ่งประเภทออกเป็นภาษาเพื่อการเรียนรู้เฉพาะทั้งในระยะก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน และภาษาเพื่อการเรียนรู้วิชาทั่วไปทั้ง การเรียนแบบแยกทักษะ และการเรียนแบบบูรณาการทักษะ

Dudley-Evans and St John (1998) ได้มองภาษาต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ หรือภาษาต่างประเทศเพื่อการทำงาน ว่าอยู่ภายใต้แนวคิดของภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ และภาษาต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจและภาษาต่างประเทศเพื่อการทำงาน ก็ไม่มีความแตกต่างกันมาก ทั้งนี้ภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจและการทำงานสามารถแบ่งออกเป็นสาขาต่างๆ อาทิ ธุรกิจ การเงิน การบัญชี และการธนาคาร เป็นต้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ นั้นสามารถสรุปได้ว่าสามารถแบ่งออกเป็นภาษาสำหรับการศึกษาต่อสำหรับการเรียนวิชาเฉพาะและการเรียนวิชาทั่วไป และการศึกษาภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจและการทำงาน สำหรับผู้ที่เตรียมตัวจะประกอบอาชีพด้านธุรกิจ ผู้ที่กำลังประกอบอาชีพ และผู้ที่ประกอบอาชีพมาระยะหนึ่งแล้ว

3.2 จุดประสงค์การอ่านเชิงธุรกิจ

สุภาพ รุ่งเจริญ (2533) ได้กล่าวถึงการอ่านในการปฏิบัติงานทางธุรกิจไว้ว่ามีหลักการและจุดประสงค์เป้าหมายต่างกัน โดยจุดประสงค์การอ่านเอกสารทางธุรกิจสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

1) อ่านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน เช่น การอ่านจดหมายสอบถามข้อมูล การอ่านจดหมายสั่งซื้อ ซึ่งต้องอาศัยทักษะการสรุปความ เพื่อที่จะสามารถตัดสินใจปฏิบัติงานต่อไปได้

2) การอ่านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่ง เช่นการอ่านรายงานประชุม การอ่านคำสั่ง หรือประกาศของราชการ เป็นการอ่านเพื่อให้รู้ระเบียบและหลักการเพื่อนำไปปฏิบัติตามให้ถูกต้อง และหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาด

3) การอ่านเพื่อการวิเคราะห์ก่อนตัดสินใจ เช่นการอ่านข้อความโฆษณาหรือข้อเสนอต่างๆ ที่ต้องอาศัยการพิจารณา เปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย

4) การอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ เช่น การอ่านบทความทางธุรกิจ ข่าวสาร สรุปรายงานธุรกิจ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ให้ทันเหตุการณ์ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ด้วย

3.3 ประเภทเอกสารธุรกิจ

Littlejohn (1998) และ Ashley (1999) ได้กล่าวถึงประเภทเอกสารเพื่อการสื่อสารธุรกิจ โดยสรุปได้ 4 ประเภทดังต่อไปนี้คือ

1) จดหมายทางธุรกิจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเชิญชวน ตอบรับ หรือปฏิเสธ การร้องเรียน แสดงความยินดี การแนะนำตัว สมัครงาน การรับรอง อ้างอิง การสั่งซื้อสินค้า หรือการเรียกเก็บเงิน เป็นต้น โดยจดหมายทางธุรกิจเหล่านี้มักกล่าวถึงวัตถุประสงค์และโอกาสในการเขียนอย่างละเอียดชัดเจน มีการลำดับเนื้อหาเรียงจากที่มาและวัตถุประสงค์ในการเขียน ต่อด้วยการแจ้งความต้องการและลงท้ายด้วยการแสดงความจริงใจและเป็นมิตร อยู่ในรูปแบบการเขียนจดหมายที่เป็นทางการ ใช้สำนวนภาษาที่เป็นทางการ

2) บันทึกข้อความทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยการอธิบายจุดประสงค์และโอกาสในการเขียน บันทึกข้อความ จากนั้นเป็นการนำเสนอใจความสำคัญและจึงใส่รายละเอียดซึ่งเป็นเหตุผลสนับสนุน แล้วจึงเป็นการสรุปสิ่งที่ต้องการในตอนสุดท้าย

3) รายงานทางธุรกิจ สามารถแบ่งเป็น รายงานสั้น ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกับบันทึกข้อความและความยาวไม่เกิน 5 หน้า มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงานประจำสัปดาห์ ประจำเดือน หรือประจำปี เป็นการเสนอโครงการเพื่อให้พิจารณาข้อดีและข้อเสียของโครงการ

4) งานเขียนทางธุรกิจจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีลักษณะภาษาที่ใช้เป็นคำย่อ หรือจดหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

สุภาพ รุ่งเจริญ (2533) ได้กล่าวถึงเอกสารทางธุรกิจไว้ว่า สามารถแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ๆคือ เอกสารภายนอก และเอกสารภายใน โดยมีที่มาจากธรรมชาติการดำเนินงานทางธุรกิจที่สำนักงานธุรกิจต้องมีการติดต่อกับบุคคลภายนอกจากองค์กรธุรกิจอื่น หรือหน่วยงานราชการภายนอก และการติดต่อกันภายในองค์กร คือ การติดต่อระหว่างแผนก การสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นต้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การสื่อสารในธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

1.1 การสื่อสารกับตัวแทนจำหน่าย ลูกค้า หรือประชาชนทั่วไป เพื่อสื่อสารข้อมูล ประชาสัมพันธ์ หรือชักจูงให้ซื้อสินค้าหรือบริการ ผ่านทาง จดหมาย โฆษณา ใบปลิว เอกสารสิ่งพิมพ์ หลักฐานการซื้อขาย เอกสารแบบฟอร์มต่างๆ

1.2 การสื่อสารกับราชการ เพื่อขออนุญาตเผยแพร่โฆษณา ข้อมูลผ่าน จดหมาย ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งต่างๆ

2) การสื่อสารในองค์การและสมาคม ประกอบด้วย

2.1 การสื่อสารกับผู้ถือหุ้น คณะกรรมการ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ รายงานความก้าวหน้า หรือขอความร่วมมือ ผ่านทางจดหมาย หนังสือเวียน รายงาน การประชุม รายงานการประชุม รายงานผลการปฏิบัติงาน

2.2 การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่และลูกค้า เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ การอบรมแนะนำการปฏิบัติงาน และการสร้างความสัมพันธ์ ผ่านทางหนังสือเวียน คู่มือการปฏิบัติงาน คำสั่ง ประกาศ และระเบียบเป็นต้น

2.3 การสื่อสารกับกลุ่มสมาชิกของสมาคมต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร และขอความร่วมมือ ผ่านทางจดหมาย หนังสือเวียน และวารสาร เป็นต้น

พิศเพลิน สงวนพงศ์ (2537) ได้กล่าวถึงประเภทและลักษณะของเอกสารที่ใช้ในการติดต่อทางธุรกิจไว้ดังนี้

1) หนังสือราชการ หนังสือราชการเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การติดต่อประสานงาน หรือ เป็นสื่อให้การติดต่อประสานงาน ทำความตกลงระหว่างหน่วยงานบรรลุผลตามที่ต้องการ ทั้งระหว่าง ส่วนราชการด้วยกันเองและที่ใช้ติดต่อกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกจำนวนมาก มีการจัดวาง รูปแบบของหนังสือเป็นระบบและมีมาตรฐานเดียวกัน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ ชนิดของหนังสือราชการ มี 3 ประเภท ได้แก่

1.1 หนังสือที่มีถึงผู้รับ หรือหน่วยงานอื่นโดยเฉพาะเจาะจง ได้แก่หนังสือภายนอก หนังสือภายใน และหนังสือประทับตา

1.2 หนังสือที่ไม่มีผู้รับโดยเฉพาะเจาะจง แต่เป็นเรื่องที่ต้องการให้ทราบโดยทั่วไป ได้แก่ หนังสือสั่งการ และหนังสือประชาสัมพันธ์

1.3 หนังสือที่ไม่เข้าลักษณะตามกลุ่มที่ 1 หรือกลุ่มที่ 2 หรืออาจเป็นลักษณะผสมของหนังสือ กลุ่มดังกล่าวข้างต้น ได้แก่หนังสือที่เจ้าหน้าที่ทำขึ้นหรือรับไว้เป็นหลักฐานในราชการ

2) จดหมายธุรกิจ เป็นจดหมายที่เขียนเพื่อติดต่อในวงธุรกิจ มีลักษณะเป็นจดหมายที่เขียน ด้วยสำนวนภาษาแบบทางการ ประเภทของจดหมายธุรกิจแบ่งตามโอกาสที่เขียนมีดังนี้ คือ จดหมาย

ขายสินค้าและบริการ จดหมายสอบถามและตอบสอบถาม จดหมายสั่งซื้อและตอบรับการสั่งซื้อสินค้า จดหมายต่อว่าและปรับความเข้าใจ จดหมายไมตรีจิต เป็นต้น ทั้งนี้จดหมายธุรกิจมีลักษณะชัดเจน สุภาพ แนบเนียน เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ไมตรีให้คงยาวนาน รูปแบบของจดหมายธุรกิจ ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน แต่ละหน่วยงานอาจจะมีรูปแบบหลากหลายแตกต่างกัน ดังนี้

2.1 จดหมายธุรกิจแบบราชการ หมายถึงจดหมายที่วางรูปแบบเหมือนหนังสือราชการ ภายนอก โดยตัดแปลงรายละเอียดเล็กน้อย ให้เหมาะสมกับหน่วยงานของตน

2.2 จดหมายธุรกิจแบบไทย เขียนคล้ายจดหมายราชการ โดยขึ้นด้วยคำว่า เรียน ตามด้วยชื่อหรือตำแหน่งของผู้รับอาจจะมี ที่นับถือต่อท้ายหรือไม่ก็ได้

2.3 จดหมายธุรกิจแบบสากล หมายถึงจดหมายที่วางรูปแบบเหมือนกับจดหมายต่างประเทศ แต่ไม่เขียนเครื่องหมายวรรคตอนใดๆ ลงในตัวจดหมาย

3) รายงานธุรกิจ หมายถึงการนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยละเอียดและมีเหตุผล มาเรียบเรียงตามแบบแผนที่กำหนดเป็นรูปบทความหรือเอกสารขนาดยาว เพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ประเมินผลการปฏิบัติงานที่ทำมาแล้ว เป็นหลักในการกำหนดโครงการหรือแนวทางการปฏิบัติงานในอนาคต เป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างผู้ร่วมงาน หรือใช้อ้างอิงในการศึกษาและปฏิบัติงานครั้งต่อไป รายงานธุรกิจโดยทั่วไปแบ่งเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ คือ

3.1 รายงานแบบธรรมดา คือรายงานที่ทำตามเวลาที่กำหนดไว้โดยสม่ำเสมอ เช่น รายงานผลความก้าวหน้าในการก่อสร้างอาคาร รายงานการปฏิบัติงานประจำเดือน รายงานประจำปีของธนาคาร เป็นต้น

3.2 รายงานแบบพิเศษ คือรายงานที่ จัดทำเป็นครั้งคราวตามความต้องการและความจำเป็น วัตถุประสงค์เพื่อเสนอรายละเอียดในรูปของการวิเคราะห์อดีตหรือปัจจุบัน เพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติในอนาคต เช่น รายงานการวิเคราะห์ตลาด เป็นต้น

4) บันทึกในธุรกิจ คือ การเขียนข้อความเพื่อเสนอความคิด สั่งงาน หรือสื่อสารข้อมูลระหว่างบุคลากรในหน่วยงานเดียวกัน บันทึกแบ่งเป็น 2 ประเภทได้แก่

4.1 บันทึกเสนอผู้บังคับบัญชา แบ่งเป็น 4 ประเภทตามลักษณะของเรื่อง คือ

4.1.1 บันทึกย่อเรื่อง ได้แก่การเขียนข้อความย่อจากต้นฉบับเดิม ซึ่งผู้ย่อต้องอ่านรายละเอียด จับประเด็นสำคัญของเรื่อง เขียนเป็นข้อความสั้นๆ จัดเรียงลำดับความคิดเพื่อให้เข้าใจง่าย

4.1.2 บันทึกรายงาน ได้แก่การเขียนรายงานเรื่องที่ตนปฏิบัติหรือประสบมาเสนอผู้บังคับบัญชา เรื่องที่รายงานอาจเป็นเรื่องในหน้าที่ หรือเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ควรเขียนให้สั้น กระชับ และครอบคลุม

4.1.3 บันทึกความเห็น ได้แก่การเขียนเสนอความคิดเห็นของตนต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการ เช่น บันทึกย่อต่อท้ายรายงาน

4.1.4 บันทึกติดต่อ และสั่งการ ได้แก่การเขียนข้อความติดต่อภายในหน่วยงาน เดียวกัน หรือผู้บังคับบัญชา สั่งการไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา

4.2 บันทึกรายงานการประชุม หมายถึง การบันทึกความคิดเห็นของผู้มาประชุม และมติของที่ประชุม

เมื่อพิจารณาประเภทเอกสารเพื่อการสื่อสารธุรกิจ มีทั้งเอกสารที่สื่อสารระหว่างหน่วยงาน ราชการภายนอก องค์กรธุรกิจ หรือกับบุคคลภายนอกจากองค์กรธุรกิจอื่น ได้แก่ หนังสือราชการ จดหมาย รายงานธุรกิจและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และเอกสารที่สื่อสารในองค์กร เป็นการติดต่อระหว่างแผนก ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาได้แก่ บันทึกเสนอผู้บังคับบัญชา และ รายงานการประชุม รายงานธุรกิจ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ จะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทเอกสารทางธุรกิจของนักวิจัยแต่ละคนมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ การนำไปใช้ประโยชน์ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม

3.4 ลักษณะการใช้ภาษาในเอกสารธุรกิจ

Ashley (1999) และ Murphy&Peck (1980) กล่าวถึงบทอ่านเพื่อการสื่อสารเพื่อธุรกิจไว้ว่า บทอ่านที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีลักษณะดังนี้

- 1) ความสมบูรณ์ของสาร หมายถึง มีข้อมูลที่สำคัญครบถ้วนสมบูรณ์มีเนื้อหา เพียงพอต่อการทำความเข้าใจ
- 2) ความตรงประเด็น หมายถึง มีความกระชับเสนอแต่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง หลีกเลี่ยงการใช้คำฟุ่มเฟือย ซ้ำซ้อน
- 3) ความคำนึงถึงผู้อ่าน หมายถึง ให้ความสำคัญกับผู้อ่านว่าจะได้รับประโยชน์จากการอ่าน บทอ่านนั้นอย่างไร
- 4) ความหนักแน่นของสาร หมายถึง การนำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง ไม่คลุมเครือ เลือกใช้คำแสดงภาพชัดเจน เช่น การเลือกใช้คำกริยาที่แสดงถึงความมุ่งมั่น หรือ การลงมือทำจริง

5) ความชัดเจน หมายถึง การใช้รูปประโยคที่สื่อความหมายได้ชัดเจน ตามจุดประสงค์ เลือกใช้คำสั้นที่อ่านง่ายไม่ซับซ้อน และเป็นที่ยึดถือ รวมถึงการใช้ภาพ หรือตัวอย่างประกอบให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

6) ความสุภาพ หมายถึง การใช้ภาษาในการแสดงความจริงใจ ยกย่อง ให้ความสำคัญกับผู้อ่าน ทั้งในการแสดงความขอบคุณ การขอโทษ รวมถึงการหลีกเลี่ยงการใช้ข้อความที่รบกวน ทำให้เกิดความเข้าใจผิด

7) ความถูกต้องของสาร หมายถึง การให้ความสำคัญกับระดับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม เนื้อหาประกอบด้วยข้อมูลที่แม่นยำ มีความตรง การเขียน สกตและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องเหมาะสม

Pickett (1986) กล่าวว่าภาษาธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เนื่องจากธุรกิจและการพาณิชย์ เป็นการติดต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาธารณะทั่วไปกับผู้ผลิตทางธุรกิจ ภาษาธุรกิจจึงมีความใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้สื่อสารทั่วไปมากกว่าภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอื่นๆ เมื่อองค์กรธุรกิจสื่อสารกับสาธารณะภาษาที่ใช้เป็นภาษาทั่วไป ลักษณะการใช้ภาษาธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อ โอกาส ความรู้ พื้นฐานที่มีร่วมกัน และความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้ส่ง และรับสาร ภาษาธุรกิจมีลักษณะแตกต่างจากภาษาที่ใช้สื่อสารทั่วไป คือ

1) การใช้ภาษาเฉพาะของแต่ละวงการธุรกิจ หมายถึง คำศัพท์หรือวลีเฉพาะที่เป็นที่เข้าใจในกลุ่มคนที่เป็นสมาชิกของธุรกิจนั้น อาทิ ธุรกิจขนส่ง การธนาคาร สิ่งทอ เป็นต้น

2) การใช้ภาษาธุรกิจทั่วไป ที่ใช้ร่วมกันระหว่างวงการธุรกิจ เป็นคำศัพท์ที่มาจากกรอบแนวคิดทางธุรกิจ คำ และวลีที่ใช้ในการสื่อสารธุรกิจเหล่านี้ถูกยืมมาจากภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป แต่นำมาสร้างความหมายใหม่ในบริบทธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของความหมายเป็นไปตามลำดับความซับซ้อนของความหมายที่เปลี่ยนไป จากภาษาทั่วไป ไปสู่คำเฉพาะ หรือคลุมเครือ จนอาจตีความหมายผิดไปได้ หากไม่ได้อยู่ในธุรกิจเฉพาะนั้นๆ ลักษณะเหล่านี้จะเห็นได้ชัดเจนในเอกสารหรือภาษาเขียน อย่างไรก็ตามโครงสร้าง และไวยากรณ์ยังคงอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ภาษาทั่วไป

เอกฉัท จารุเมธิชน (2549) กล่าวว่าความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการติดต่อทางธุรกิจเป็นอย่างดี และได้อธิบายถึงลักษณะเฉพาะของภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจไว้ดังนี้

1) ภาษาที่ใช้ต้อง สั้น กระชับรัด ชัดเจน ตรงไปตรงมาแต่ได้ใจความครบถ้วน

2) ภาษาที่ใช้ต้องถูกต้องตามหลักภาษาไทย ทั้งการสะกต รูปประโยคและการวรรคตอน

3) ภาษาที่ใช้ต้องมีความแนบเนียน สละสลวย สามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับโอกาส และบุคคล

4) ภาษาที่ใช้ต้องแสดงความสุภาพ คำนึงถึงความรู้สึกผู้รับสารเป็นสำคัญ

5) ภาษาที่ใช้ต้องมีศิลปะ และจิตวิทยาที่จะโน้มน้าวให้ผู้รับสารปฏิบัติตาม

นอกจากลักษณะเฉพาะด้านภาษาที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว Dalalua (2010) ได้สรุปลักษณะทางภาษาที่สำคัญของภาษาที่พบในการอ่านเอกสารที่ใช้สื่อสารในบริบทธุรกิจว่าแตกต่างจากภาษาที่ใช้สื่อสารทั่วไปไว้อย่างน่าสนใจอีก 4 ลักษณะได้แก่

1) คำศัพท์เฉพาะทางธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะในวงธุรกิจเท่านั้น และคำศัพท์ที่พ้องกับคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารทั่วไปแต่มีอีกความหมายเฉพาะในวงธุรกิจ

2) อักษรย่อในเอกสารธุรกิจ ซึ่งมีความแตกต่างและซ้ำซ้อนกับอักษรย่อที่ใช้ในการเขียนทั่วไป ความแตกต่างนี้ไม่เพียงแต่ปรากฏในการสื่อสารทั่วไปกับวงการธุรกิจเท่านั้น แต่ยังแตกต่างไปในธุรกิจแต่ละประเภทและในแต่ละองค์กรด้วย โดยเห็นได้อย่างชัดเจนในจดหมายและบันทึกต่างๆ

3) ระดับภาษาทางการ โดยคำศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อทางธุรกิจที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นคำสุภาพและมีแบบแผนเฉพาะ

4) คำอุปมา และสำนวน ซึ่งใช้เปรียบเทียบหรือกล่าวพาดพิงถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในวงการธุรกิจ โดยลักษณะการใช้ภาษานี้พบมากในบทความทางเศรษฐกิจ หรือข่าวธุรกิจ

จากการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อธุรกิจแล้ว ทำให้สรุปได้ว่า ลักษณะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจมีลักษณะเฉพาะสองด้านที่ควรพิจารณาได้แก่

1. ภาษาเชิงธุรกิจมีคำศัพท์และสำนวนที่เฉพาะเจาะจง

ภาษาเชิงธุรกิจไม่มีศัพท์ สำนวนที่หลากหลาย แต่จะมีเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับประโยชน์ทางธุรกิจเท่านั้น ในบางครั้ง อาจเป็นคำศัพท์หรือวลีเฉพาะที่เป็นที่เข้าใจในกลุ่มคนที่เป็นสมาชิกของธุรกิจนั้น อาทิ ธุรกิจขนส่ง การธนาคาร สิ่งทอ คำศัพท์ในภาษาเชิงธุรกิจมีแบบแผนการปรากฏร่วมระหว่างคำศัพท์ กล่าวคือ คำบางคำจะปรากฏด้วยกันและไม่สามารถแทนที่ได้ด้วยคำอื่น คำที่ปรากฏร่วมกันจะสื่อถึงความคิดทางธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น current liabilities หมายถึง หนี้สินหมุนเวียน นอกจากนี้ คำศัพท์และสำนวนยังมีความเป็นศัพท์เทคนิคไม่เท่ากัน กล่าวคือ มีคำศัพท์เทคนิคที่ปรากฏใช้เฉพาะในภาษาธุรกิจ (highly technical vocabulary) และ มีคำศัพท์เทคนิคที่พ้องรูปกับศัพท์ในชีวิตประจำวัน แต่ใช้ในความหมายที่ต่างกัน (sub-technical vocabulary)

2. ภาษาเชิงธุรกิจมีแบบแผนหรือมีลักษณะเป็นพิธีการ แตกต่างและมีลักษณะเฉพาะไปตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) หัวเรื่องที่สื่อสาร 2) สถานการณ์ที่สื่อสาร และ 3) ปัจจัยทางสังคมต่างๆ เช่น อายุ เพศ หรือ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับ

3. ภาษาเชิงธุรกิจใช้อักษรย่อ (abbreviation) และ คำย่อจากพยัญชนะตัวแรกของหลายคำมารวมกัน (acronym) เป็นจำนวนมาก ประกอบด้วย 1) คำย่อที่ใช้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น a.m. (ช่วงเช้า) 2) คำย่อที่ใช้เฉพาะในงานทางธุรกิจ เช่น a/c (account) และ

4. ภาษาเชิงธุรกิจต้องอาศัยการตีความ เนื่องจากมีการใช้ความหมายเชิงเปรียบหรืออุปมาโวหาร เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกทางบวกต่อองค์กรธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น กล่าวถึงวิธีการแก้ปัญหาแก่ลูกค้าว่าเปรียบเสมือนการเหยียวยาว ซึ่งส่งผลให้องค์กรมีภาพลักษณ์เป็นเสมือนแพทย์ผู้เข้ามารักษาอาการเจ็บป่วยซึ่งเป็นภาพลักษณ์ทางบวก

5. ภาษาเชิงธุรกิจมีความเป็นสหสาขาวิชา การปฏิบัติงานทางธุรกิจเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้ที่เป็นบริบทรอบข้าง เช่น เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย วิทยาการจัดการ ฯลฯ ดังนั้นการใช้ภาษาเชิงธุรกิจจึงต้องอาศัยความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละธุรกิจ ร่วมกับความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทเป็นพื้นฐาน

6. ภาษาเชิงธุรกิจเน้นการนำไปใช้ได้จริง กล่าวคือมีเป้าหมายชัดเจนโดยสาระของตัวเอง คือ เพื่อให้ผู้ใช้ภาษามีทักษะการสื่อสารในการดำเนินงานต่างๆ ทางธุรกิจได้ ดังนั้น ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจจึงต้องเป็นภาษาที่มีการกำหนดสถานการณ์การใช้อย่างชัดเจน เช่น เพื่อนำไปใช้ในการเจรจาทางธุรกิจ การอารัษฎนุษ การเขียนรายงาน และยังต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น แนวปฏิบัติในบริบทด้านวัฒนธรรม (cultural customs) อีกด้วย

4. การศึกษาอิงมาตรฐาน (standard-based education)

การปฏิรูปเพื่อพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานเริ่มต้นในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อช่วงปลายปี 1990 โดยประเด็นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตรเพื่อสร้างมาตรฐานที่เท่าเทียมทางการศึกษา มุ่งเน้นให้แต่ละรัฐกำหนดสาระการเรียนรู้เชิงวิชาการและมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทุกคนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ ใช้ภาษาเป็น มีความสามารถในการคำนวณ และมีตรรกะทางวิทยาศาสตร์ในระดับเดียวกัน กล่าวคือกำหนดมาตรฐานสาระการเรียนรู้เชิงวิชาการ (Academic Content Standard) ของแต่ละรัฐให้สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ (Academic Achievement Standard) และรวมระบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Assessment System) เข้าเป็นหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน เพื่อให้แต่ละรัฐสามารถประเมินค่าเฉลี่ยพัฒนาการในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการ

พัฒนามาตรฐานเนื้อหาสาระการเรียนรู้เพิ่มขึ้นได้ (Hunt, et al., 2012; Nolet and McLaughing, 2005)

Behrens (2006) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาอิงมาตรฐานประกอบด้วย มาตรฐาน หลักสูตร การประเมิน การเตรียมตัวของครู และการพัฒนาการศึกษาอย่างเป็นมืออาชีพ ส่วนที่สำคัญที่สุดในระบบการศึกษาอิงมาตรฐาน คือ มาตรฐานการเรียนรู้เนื่องจากมาตรฐานด้านเนื้อหาจะให้เป้าหมายการเรียนรู้แก่นักเรียน และให้เกณฑ์วัดผลการศึกษาว่าจะได้ผลการเรียนใดเมื่อบรรลุเกณฑ์ในระดับใด นอกจากนี้ มาตรฐานด้านเนื้อหายังเป็นสิ่งที่ต้องกำหนดเป็นอย่างแรก เพื่อให้สามารถวางองค์ประกอบทั้งหมดสอดคล้องกัน

4.1 นิยามของมาตรฐาน

Berk (1986) มาตรฐานหมายถึง คุณลักษณะหรือระดับที่ถือเป็นคุณภาพ ความสำเร็จหรือความเหมาะสมอันเป็นที่ยอมรับกันทางวิชาชีพโดยทั่วไป

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้ให้ความหมายของมาตรฐานการศึกษาของชาติว่า เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้น และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพ

จากการศึกษาสามารถสรุปคำจำกัดความของมาตรฐาน ไว้ว่าหมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือระดับคุณภาพที่เป็นเป้าหมาย เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม และ ตรวจสอบ และการประเมินผล

4.2 ลักษณะเด่นของการใช้มาตรฐานจัดการศึกษา

American Federal of Teacher (อ้างถึงใน Marzano and Kendall, 1997) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานในการจัดการศึกษาได้ระบุประโยชน์ของมาตรฐานไว้หลายประการดังนี้

- 1) มาตรฐานทำให้เห็นภาพและทิศทางของการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องกันที่นำไปสู่มาตรฐานการศึกษา
- 2) มาตรฐานกระตุ้นให้ผู้สอน ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องยึดมาตรฐานเป็นเป้าหมายว่าที่ผู้เรียนทุกคนต้องสำเร็จตามมาตรฐาน
- 3) มาตรฐานเป็นแรงจูงใจที่จะจัดเตรียมหลักสูตรเพื่อผู้เรียนทุกคนเพื่อเตรียมพร้อมผู้เรียนสู่การทำงานในอนาคต

4) มาตรฐานเปลี่ยนการประเมินผลเรื่องเล็กน้อย ไม่เป็นแก่นสาร มาเป็นการประเมินตาม มาตรฐานที่เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญจริงๆ

5) มาตรฐานสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจชัดเจนว่า ผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบอะไร และ ผู้เรียนต้องรับผิดชอบที่จะเรียนรู้อะไรให้ได้

6) มาตรฐานช่วยให้หน่วยงานรัฐ และเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือในการจัดการศึกษา ด้วยการระบุมารู้และทักษะที่จำเป็นถ้าจะออกมาประกอบอาชีพ ว่ามีอะไรบ้างที่จะแข่งขันทาง เศรษฐกิจกับประเทศต่างๆในโลกได้

7) มาตรฐานทำให้ระบบการศึกษาของประเทศเป็นไปสุ่เป้าหมายเดียวกัน คือมาตรฐานที่ผดุงไว้ทั้งความเป็นตัวตนของชุมชน และสากล

Harris และ Carr (1996) ได้กล่าวถึงข้อดีของมาตรฐานในการจัดการศึกษาไว้ว่า

1) ผู้เรียนจะทราบความคาดหวังได้ชัดเจน เขาจะเข้าใจว่าเขาจำเป็นต้องรู้อะไร และต้องทำ อะไรได้ให้ถึงมาตรฐาน มาตรฐานจะทำให้เกิดการปรับปรุงการเรียน ความสามารถของผู้เรียนให้ดีขึ้น มาตรฐานจะทำให้ทราบการเรียนรู้ของเขา

2) ผู้สอนจะใช้มาตรฐานในการออกแบบหลักสูตร การสอน และการประเมินผล มาตรฐานจะเป็นกรอบให้ครูคิดสรรแต่สิ่งที่สำคัญๆ มาสอน สิ่งที่สำคัญที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ ทำให้การออกแบบ หลักสูตร และการประเมินผลเป็นไปอย่างมีความหมายและมีเป้าหมาย

3) มาตรฐานจะเป็นแนวทางให้องค์กรการศึกษาจัดหลักสูตรกำหนดสาระการเรียนรู้ ระบบ การเรียนการสอน และแผนการประเมินผลที่มีความหมาย มีเป้าหมาย และมีมาตรฐาน

4) มาตรฐานจะเป็นเครื่องมือสื่อสารให้ประชาชนได้รับทราบกระบวนการจัดการศึกษา การ เรียนการสอน ที่จะทำให้คนในท้องถิ่นเข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้การจัดการศึกษาการเรียน การสอนทำให้ผู้เรียนมีมาตรฐานตามนั้น

5) มาตรฐานจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ทุกองค์ประกอบของระบบการศึกษาขับเคลื่อนไปพร้อม กัน ร่วมกัน สู่จุดหมายคือมาตรฐานเดียวกัน

4.3 การกำหนดมาตรฐาน

การพัฒนามาตรฐานมีขั้นตอนที่แตกต่างกันไปในแต่ละหน่วยงาน ขึ้นอยู่กับบริบท ดังที่จะ เห็นได้จากตัวอย่างขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

Marzano และ Kendall (1996) กล่าวถึงผู้กำหนดมาตรฐานในการศึกษาอิงมาตรฐานว่าผู้กำหนดมาตรฐานสะท้อนค่านิยม ความเชื่อ ของคนในประเทศนั้นของผู้กำหนดมาตรฐานนั้น โดยปกติจะใช้ผู้คนหลากหลายร่วมกันจัดทำ แต่หากใช้ผู้คนมากมายมาร่างมาตรฐานตั้งแต่แรกอาจทำให้เกิดความยุ่งยาก หากจุดร่วมกันของความเป็นมาตรฐานที่สอดคล้องต้องกันได้ยาก จึงได้เสนอแนะขั้นตอนการนำบุคคลกลุ่มต่างๆมาร่วมกันจัดทำมาตรฐานไว้ดังนี้

1) จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการให้คำแนะนำในการเขียนมาตรฐานก่อน ที่มีความรู้เรื่องคุณภาพของมาตรฐาน การกำหนดมาตรฐานที่มีคุณภาพ และมีความสามารถในการพิจารณา มาตรฐานว่าเขียนเป็นแบบแผนเดียวกันหรือไม่

2) ให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการเฉพาะของกลุ่มวิชาต่างๆ ร่วมกันกำหนดมาตรฐานเพื่อจัดทำเป็นต้นร่าง

3) นำเสนอต้นร่างให้กับผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆพิจารณา วิเคราะห์ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตัดทอน หรือเปลี่ยนแปลงต้นร่างนี้

5) นำเสนอแนะและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เสนอคณะกรรมการอำนวยการและผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการกลุ่มวิชานั้นๆ เพื่อจัดทำต้นร่างครั้งที่ 2

6) นำเสนอต้นร่างครั้งที่ 2 ให้ผู้สอนได้ทบทวนและได้ข้อเสนอแนะ โดยพิจารณาจำนวนข้อของมาตรฐาน ลักษณะของมาตรฐาน และตัวชี้วัดว่าชัดเจนเหมาะสม กว้างขวาง มีความยืดหยุ่นพอให้นำไปจัดการศึกษาเองหรือไม่ ครอบคลุมความรู้ ความสามารถต่างๆ หรือไม่

7) ให้ผู้สอนเข้ามาร่วมในการจัดทำต้นร่างครั้งที่ 3

8) นำเสนอต้นร่างสุดท้ายไปทำประชาพิจารณ์ในวงกว้าง

Grawford (1991 อ้างถึงใน ฐาปนีย์ ธรรมเมธา, 2546) นำเสนอขั้นตอนการพัฒนา มาตรฐานด้านเทคนิคของงานบริการในห้องสมุด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ขอบข่ายการปฏิบัติงานความต้องการงานที่เพิ่มขึ้น โดยข้อมูลที่ได้อาจจะได้จากการศึกษาวิจัย เพื่อ นำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการร่างมาตรฐาน

2) นำเสนอร่างมาตรฐานไปยัง ผู้เกี่ยวข้องต่างๆ

3) ขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้าน เกี่ยวกับมาตรฐานที่พัฒนาขึ้น

4) ทบทวน ปรับปรุงร่างมาตรฐานอีกครั้ง

5) นำร่างมาตรฐานที่ปรับแล้วให้ผู้ปฏิบัติงานเสนอแนะความคิดเห็น

6) คณะกรรมการดำเนินงานนำเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์เผยแพร่มาตรฐานฉบับสมบูรณ์เพื่อสามารถนำไปใช้จริง

7) ปรับแก้มาตรฐานเป็นระยะๆต่อไป

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540) ได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

1) ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร ความต้องการของสังคม ความเจริญก้าวหน้า ทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากเอกสารรายงานต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำขึ้น

2) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารสถานศึกษา นัก วิชาการ นักการศึกษาศึกษานิเทศก์ และผู้มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านมาตรฐานการศึกษาของกรมต่างๆ ทั้งในและนอกกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมกันพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ขั้นพื้นฐาน

3) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิตำเนินการบรรณาธิการกิจมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ได้ยกร่าง รวม 2 ครั้ง

4) ส่งต้นร่างมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่บรรณาธิการกิจเรียบร้อยแล้วให้ประธานกลุ่ม โรงเรียนมัธยมศึกษาคนบติคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์สังกัดสถาบัน ราชภัฏและมหาวิทยาลัยพิจารณา

5) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิบรรณาธิการกิจอีกครั้ง โดยพิจารณาจากความคิดเห็นตามข้อ 4 และแผนพัฒนาการศึกษา

6) เสนอกระทรวงศึกษาธิการพิจารณา เพื่อ ประกาศใช้เป็นมาตรฐานกลาง

7) จัดทำเกณฑ์ในแต่ละตัวบ่งชี้ และสร้างเครื่องมือวัด

ฐาปณีย์ ธรรมเมธา (2546) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนามาตรฐานงานเทคโนโลยี การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีขั้นตอนการพัฒนามาตรฐาน ดังนี้

1) การกำหนดขอบข่ายงานสำหรับการพัฒนามาตรฐานเทคโนโลยีการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การจัดสัมมนาวิชาการ และการรับรองขอบข่ายงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

2) การพัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และร่างมาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษา โดยการ สัมภาษณ์และสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

3) การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับร่างมาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษา โดยการสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

4) การสัมมนาวิชาการเพื่อพิจารณามาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้ปฏิบัติงาน

5) การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานงานเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ปรเมศวร์ บุญเย็น (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทย โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้

- 1) การกำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทย โดยการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
- 2) การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน บุคลากรสายสนับสนุน และผู้ใช้บัณฑิต
- 3) การร่างมาตรฐานหลักสูตรจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
- 4) การพิจารณาร่างมาตรฐานหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทยจากการสัมมนาของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 5) การตรวจสอบมาตรฐานหลักสูตรสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทย โดยการประเมินแบบสอบถามของผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการศึกษาขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานในบริบทต่างๆ พบว่า ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานต่างๆที่สำคัญโดยสรุปคือ

- 1) การศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัย
- 2) การศึกษาปัญหาและความต้องการของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 3) การกำหนดกรอบมาตรฐานจากข้อมูลการศึกษา
- 4) การประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัดความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- 5) การปรับปรุงมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จากการพิจารณาผลการประเมินและความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและความเหมาะสมของบริบท

4.4 ลักษณะของมาตรฐานที่ดีและการประเมินมาตรฐาน

Cross และ Joffus (1997) อธิบายถึงลักษณะของมาตรฐานที่ดีว่า มาตรฐานที่มีคุณภาพเมื่อนำมาเชื่อมโยงกับการประเมินที่มีความหมาย สามารถช่วยให้เกิดระบบการศึกษาที่มีคุณภาพขึ้นได้ แม้ว่าผู้เรียนไม่สามารถไปถึงมาตรฐานได้ทันทีทุกคนก็ตามแต่ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการศึกษาให้มีความหมาย และทำให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้น

Gandal (1995) กล่าวถึงลักษณะของมาตรฐานที่ดีโดยให้รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) มาตรฐานต้องเน้นที่ความเป็นวิชาการ การกำหนดมาตรฐานต้องมีจุดเน้นที่การปรับปรุงความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนเป็นหลัก มากกว่าที่จะเน้นถึงปัญหาทางสังคมและพฤติกรรมของคนในสังคม

2) มาตรฐานต้องมาจากสาระความรู้ในศาสตร์ที่เป็นแกนหลักและสหวิทยาการ นักการศึกษา มองว่าการกำหนดมาตรฐานควรกำหนดมาตรฐานความรู้ที่เป็นสหวิทยาการให้มากขึ้น โดยพิจารณาว่าอะไรเป็นแก่นสารที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียน ไม่ใช่พิจารณาจากวัสดุ สื่ออะไรบ้างที่นำมาสอน มาตรฐานจึงต้องเอื้อให้เกิดการจัดการศึกษาที่เป็นบูรณาการ

3) มาตรฐานต้องเฉพาะเจาะจงพอสมควรที่จะใช้พัฒนาหลักสูตร มาตรฐานควรแสดงให้เห็นกรอบหรือขอบข่ายของสาระความรู้ ทักษะที่ผู้เรียนทุกคนควรเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มวิชา ไม่ว่าจะมิถุนีหลังอย่างไร มาตรฐานที่นำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เป็นมาตรฐานที่สำหรับให้ครู นักพัฒนาการหลักสูตร นักประเมินหลักสูตร และนักเขียนตามสำนักพิมพ์ใช้ จึงต้องมีแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการทำงานของกลุ่มนี้ว่าจะนำมาตรฐานไปใช้อย่างไรได้บ้าง คำถามที่จะใช้พิจารณาว่ามาตรฐานที่กำหนดขึ้นมีความเฉพาะเจาะจงชัดเจนเพียงใด ได้แก่

3.1 มาตรฐานที่กำหนดไว้นั้น เป็นมาตรฐานแต่ละชั้นปีหรือมาตรฐานช่วงชั้นปี มองเห็นความแตกต่างกันจากชั้นปีหนึ่งสู่ชั้นปีถัดไป หรือช่วงชั้นหนึ่งสู่อีกช่วงชั้นหนึ่งหรือไม่

3.2 มาตรฐานที่มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจงเพียงพอที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงร่างหลักสูตรที่จะกำหนดหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละชั้นปีได้หรือไม่

3.3 หากมาตรฐานที่กำหนดไว้นี้ ยอมให้เขตพื้นที่การศึกษาท้องถิ่นนำไปจัดทำหลักสูตรของตนจะมีโอกาสหรือไม่ที่เด็กที่อยู่ต่างพื้นที่กันได้เรียนในสิ่งที่เป็นสาระความรู้ร่วมกันได้ด้วย

3.4 หากผู้เรียนย้ายจากเขตพื้นที่หนึ่งไปยังอีกเขตพื้นที่หนึ่ง หรือย้ายจากโรงเรียนหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนหนึ่ง มาตรฐานนั้นสามารถไปต่ออย่างชั้นเรียนใหม่ในโรงเรียนใหม่ได้เลยหรือไม่ เรียนไปพร้อมกับเพื่อนใหม่ในโรงเรียนใหม่ได้เลยหรือไม่

3.5 หากสำนักพิมพ์และนักวัดผล ประเมินผล นำมาตรฐานไปใช้ในการงานของเขา แน่ใจหรือไม่ว่าทั้งหนังสือเรียนและแบบทดสอบจะเชื่อมโยงกัน และสัมพันธ์กับมาตรฐาน

4) มาตรฐานจะต้องสามารถนำไปใช้ได้โดยไม่มีเงื่อนไขของเวลาที่มีอยู่จำกัด ดังนั้นการกำหนดมาตรฐานจึงมิใช่การบรรจุเนื้อหาความรู้มากมาย ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นการกำหนดมาตรฐานจะกำหนดเพียงมาตรฐานที่จะเป็นแกนร่วมกันเท่านั้น

5) มาตรฐานจะต้องมีความเข้มข้น เป็นมาตรฐานขั้นสูง และเป็นสากลโดยพิจารณาจากคำถามต่อไปนี้

5.1 สะท้อนความรู้ ทักษะ หลายระดับหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานอื่นๆ ที่ได้กำหนดมาตรฐานขั้นสูงของการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้

5.2 การกำหนดมาตรฐานอื่นใช้เอกสารข้อมูลใดที่เขาในการพิจารณากำหนดมาตรฐาน

5.3 มาตรฐานเหล่านี้นำไปสู่การกำหนดหลักสูตรให้กับผู้เรียนทุกคนหรือไม่

5.4 มาตรฐานสามารถอ้างอิงกับมาตรฐานหลักสูตรของนานาชาติได้หรือไม่

5.5 ผู้กำหนดมาตรฐานได้อ้างอิงถึงการนำมาตรฐานที่สร้างขึ้นไปใช้กับโปรแกรมหลักสูตรหรือใช้กับแหล่งทรัพยากรต่างๆ ที่มีชื่อเสียงบ้างหรือไม่

6) มาตรฐานต้องสามารถประเมินความสามารถได้ มาตรฐานเป็นแรงจูงใจและเป็นแนวทางในการให้ผู้เรียนแสดงความสามารถออกมา มาตรฐานเป็นเครื่องมือและแนวทางในการประเมินว่าผู้เรียนรู้อะไร ทำอะไรได้ และทำได้ดีเพียงไร ในระดับใด โดยปรากฏอยู่ในมาตรฐานสาระความรู้และมาตรฐานความสามารถ ดังนั้นในมาตรฐานระดับชาติจะมีการกำหนดระดับความสามารถในแต่ละช่วงชั้นของมาตรฐานสาระความรู้ของแต่ละกลุ่มวิชาไว้ และประเมินผู้เรียนเมื่อจบแต่ละช่วงชั้นนั้น เทียบเคียงกับระดับความสามารถที่กำหนดไว้

7) มาตรฐานต้องรวมถึงระดับความสามารถที่หลากหลาย การกำหนดมาตรฐานมิได้คาดหวังที่จะให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานอย่างเดียวกันและในระดับเดียวกัน มาตรฐานควรมีความหลากหลายที่จะตอบสนองกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้ มาตรฐานจึงควรเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้เรียน ผู้เรียนสามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยระดับต่างๆ กัน

8) มาตรฐานจะต้องรวมเอาความรู้และทักษะเข้าด้วยกัน ความรู้เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่การนำความรู้ไปใช้ได้เป็นสิ่งที่แน่นอนอย่างยิ่ง สิ่งสำคัญต่อผู้เรียน คือทักษะ เพื่อที่จะได้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ผู้เรียนควรจะได้มีทักษะที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ นั้นไปใช้ได้ทันที การกำหนดแต่ทักษะลอยๆ โดยไม่มีสาระความรู้เข้าไปเกี่ยวข้อง ก็ทำให้ทักษะ

เหล่านั้นคลุมเครือในการนำไปปฏิบัติในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้น ทั้งทักษะและความรู้ จึงเป็นสิ่งที่ต้องควบคู่กลมกลืนกันไปไม่แยกส่วนกัน

9) มาตรฐานจะต้องไม่ผูกขาดว่าจะต้องนำสื่อวัสดุใดมาสอน มาตรฐานที่ดีจะต้องเป็นเพียงแนวทางเท่านั้น ไม่ใช่การควบคุม บังคับ ผูกขาดให้เกิดข้อจำกัดในการสอน มาตรฐานควรสะท้อนให้เห็นความเป็นอิสระของผู้สอนและความรับผิดชอบของผู้เรียนที่จะเลือกใช้วิธีการเรียนการสอนต่างๆ

10) มาตรฐานจะต้องเขียนชัดเจน ให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจและให้การสนับสนุนใช้คำหรือข้อความง่ายๆ อาจตรวจสอบได้จากคำถามต่อไปนี้หากทุกข้อสามารถตอบได้ว่า “ใช่” แสดงว่ามาตรฐานนั้นมีความชัดเจน

10.1 มาตรฐานนั้นมีความชัดเจนพอหรือไม่ ที่จะให้ครูเข้าใจว่าต้องการให้ครูสอนอะไรให้ผู้เรียนเรียนรู้อะไร

10.2 มาตรฐานนั้นมีความชัดเจนพอหรือไม่ที่จะให้พ่อแม่เข้าใจว่าลูกค้าของเขาได้รับการคาดหวังอะไร และจะได้รับการดูแลช่วยเหลือให้ถึงมาตรฐานอย่างไร

10.3 มาตรฐานนั้นสอดคล้องกับความต้องการของผู้จะรับผู้เรียนเข้าทำงาน และสอดคล้องกับความรู้ความสามารถ ที่เขาจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่เมื่อเขาเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานไปแล้ว

10.4 ผู้เรียนสามารถอ่านทำความเข้าใจความคาดหวังในมาตรฐานนั้นได้หรือไม่

Marzano และ Kendall (1997) กล่าวว่าประเด็นที่ควรพิจารณาในการประเมินคุณภาพของมาตรฐานที่สร้างขึ้น ได้แก่

- 1) มาตรฐานเหล่านั้นกำหนดขึ้นโดยอธิบายถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้
  - 2) มาตรฐานสื่อสารให้ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจชัดเจนว่าสอนอะไรและเรียนอะไร
  - 3) มาตรฐานครอบคลุมสิ่งที่ถือและยอมรับว่าเป็นสาระสำคัญของวิชานั้น
  - 4) มาตรฐานข้อใดที่ควรเพิ่มเติมหรือตัดทอนออก มาตรฐานเหล่านั้นครอบคลุมเหมาะสมและเพียงพอ
  - 5) มาตรฐาน ตัวชี้วัดความสำเร็จเหมาะสมถูกต้องเหมาะสม
  - 6) มาตรฐานที่กำหนดไว้นั้น จัดเตรียมให้กับผู้เรียนสำหรับการประเมิน อย่างเพียงพอ
- 4.5 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศใดๆจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ เนื้อหา การออกแบบการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อ และการประเมินผู้เรียน

มาตรฐานการวัดผลภาษาต่างประเทศของกลุ่มในประเทศทวีปยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages) สภายุโรปทางด้านภาษา ได้กำหนดไว้ในกรอบความตกลงร่วมกันให้สถาบันที่จัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทวีปยุโรปอ้างอิงตามระดับภาษา 3 ระดับได้แก่ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูงซึ่งเริ่มต้นจากระดับ A1 ไปจนถึงระดับสูงสุด C2 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ผู้มีความรู้ภาษาระดับต้น แบ่งเป็นระดับ A1 และ A2

1.1 ระดับ A1 ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน

1.2 ระดับ A2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจประโยคและข้อความง่ายๆที่ใช้เป็นประจำได้ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ครอบครัว การซื้อของ การทำงาน สามารถเข้าใจ สื่อสาร รวมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สามารถอธิบายสิ่งที่อยู่รอบตัวโดยใช้ข้อความง่ายๆได้

2) ผู้มีความรู้ภาษาระดับกลาง แบ่งเป็นระดับ B1 และ B2

2.2 ระดับ B1 ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่วๆไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาเยอรมันได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆได้

2.3 ระดับ B2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาสำคัญของข้อความที่ซับซ้อน ทั้งในเรื่องที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม รวมถึงการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการในเรื่องที่ตนมีความรู้ สามารถโต้ตอบกับผู้ที่พูดภาษาเยอรมันเป็นภาษาแม่ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ สามารถพูดและเขียนข้อความ ในหัวข้อที่หลากหลาย ได้อย่างละเอียดและชัดเจน สามารถแสดงทัศนคติของตนต่อเหตุการณ์ ปัจจุบัน พร้อมทั้งอธิบายข้อดีและข้อเสียของสิ่งต่างๆได้

3) ผู้มีความรู้ภาษาระดับสูง แบ่งเป็นระดับ C1 และ C2

3.1 ระดับ C1 ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้สามารถแสดงความคิดเห็นความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาเยอรมันทั้งในด้านสังคมการทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ สามารถพูดและเขียนข้อความที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ พร้อมทั้งสามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้อย่างถูกต้อง

3.2 ระดับ C2 ผู้เรียนมีทักษะทั้งด้านการอ่านและการฟังที่ดี สามารถสรุปเรื่องราวและอธิบายข้อความเหล่านั้นได้ พูดหรือเขียนแสดงความรู้สึกได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งยังสามารถอธิบายความแตกต่างด้านความหมายเล็กๆน้อยๆในสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้ชัดเจน

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของแคนาดา มาตรฐานตัวชี้วัดทางภาษาประเทศแคนาดา ได้กำหนดความสามารถของการใช้ทักษะภาษาแต่ละทักษะไว้ โดยอธิบายเป็นเกณฑ์ความสามารถของทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนว่าเรียนต้องสามารถทำอะไรได้ในแต่ละชั้น ภายใต้งื่อนไข หรือบริบทใด โดยแบ่งเป็นระดับ 3 ระดับตามความซับซ้อนของความสามารถ ในแต่ละระดับแบ่งเกณฑ์ความก้าวหน้าเป็น 4 เกณฑ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ระดับที่ 1 ความสามารถทางภาษาระดับพื้นฐาน

ความสามารถทางภาษาขั้นพื้นฐานครอบคลุมความสามารถที่ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐาน กิจกรรมในชีวิตประจำวัน การสื่อสารในบริบททั่วไปที่สามารถคาดเดาได้

2) ระดับที่ 2 ความสามารถทางภาษาระดับกลาง

ความสามารถทางภาษาระดับกลางครอบคลุมความสามารถที่ใช้ในการสื่อสารในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น เป็นระดับความสามารถที่ใช้ในการติดต่อ สื่อสารปฏิสัมพันธ์ในสังคม เกี่ยวข้องกับการเรียน หรือการประกอบอาชีพที่ในบางครั้งไม่สามารถคาดเดาสถานการณ์ได้

3) ระดับที่ 3 ความสามารถทางภาษาระดับสูง

ความสามารถทางภาษาระดับสูงครอบคลุมความสามารถที่ใช้ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ถูกต้องและคล่องแคล่ว เกี่ยวกับเรื่องที่หลากหลายในหลายบริบทและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การทำงานที่ต้องอาศัยความละเอียดอ่อน และระมัดระวังอย่างมากในการสื่อสาร

มาตรฐานการการเรียนรู้ภาษาในการสื่อสารธุรกิจการประเมินความสามารถทางภาษาในบริบทธุรกิจของ Business language Testing Service นั้นเป็นการประเมินความสามารถทางภาษาสำหรับองค์กรธุรกิจ โดยใช้แบบสอบพัฒนาจากความร่วมมือระหว่าง Cambridge English Language Assessment สมาคมฝรั่งเศส (Alliance Française) สถาบันเกอเธ่ (Gothe Institut) และ มหาวิทยาลัยแห่ง Salamanca ประเทศสเปน โดย BULATS ประเมินทักษะภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และสเปน ที่ใช้ในการทำงาน ทั้งนี้เกณฑ์ที่กำหนดความสามารถทางภาษาแต่ละระดับแสดงถึงความสามารถทางภาษาที่จำเป็นต่องานที่แตกต่างกัน มีการประเมินทักษะทั้งสี่ (ฟัง พูด

อ่าน และเขียน) ที่ใช้ในบริบทธุรกิจ และการให้คะแนนเทียบเกณฑ์เดียวกับระดับของ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ตั้งแต่ A1 ถึง C2 ทั้งนี้ ระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจในบริบทธุรกิจแยกเป็น 6 ระดับ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) ระดับเริ่มเรียน ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำและวลีที่อ่านบ้าง
- 2) ระดับพื้นฐาน ผู้เรียนเข้าใจรายงานสั้นๆหรือคู่มือที่มีเนื้อหาคุ้นเคยและเดาได้เมื่อให้เวลาในการอ่านมากพอ สามารถเข้าใจข้อมูลที่ไม่ซับซ้อน เช่น ฉลากสินค้า รายการอาหารทั่วไป ป้ายจราจร และข้อความในตู้เงินสดอัตโนมัติ สามารถเข้าใจข้อความหรือคำสั่งง่ายๆได้
- 3) ระดับกลาง ผู้เรียนเข้าใจความหมายทั่วไปของจดหมายที่เนื้อหาไม่คุ้นเคยและบทความเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงาน สามารถเข้าใจข้อเท็จจริงในข่าวหนังสือพิมพ์ จดหมายที่เนื้อหาคุ้นเคย และจดหมายที่มีเนื้อหาแสดงความคิดเห็นส่วนตัว และสามารถเข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการที่รู้จักดี
- 4) ระดับกลางสูง ผู้เรียนเข้าใจจดหมาย รายงานและเอกสารข้อมูลสินค้าเกือบทั้งหมดที่พบ สามารถเข้าใจรายละเอียดข้อมูล เช่น คำศัพท์และอักษรย่อในโฆษณาทางาน สามารถเข้าใจรายงานและจดหมายที่มีเนื้อหาไม่คุ้นเคยโดยใช้พจนานุกรมได้
- 5) ระดับสูง ผู้เรียนเข้าใจจดหมายที่ใช้ภาษาไม่เป็นทางการ เข้าใจการแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งที่ซับซ้อนในรายงานหรือบทความที่เป็นทางการ สามารถเข้าใจจดหมาย เอกสารเกือบทั้งหมดได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้พจนานุกรมช่วยเป็นบางครั้ง
- 6) ระดับสูงสุด ผู้เรียนเข้าใจรายงานและบทความที่มักพบในการทำงาน รวมทั้งเข้าใจแนวคิดที่ซับซ้อนจากภาษาที่ซับซ้อน สามารถเข้าใจจดหมายหรือเอกสารพิเศษได้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด

เมื่อพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและมาตรฐานความสามารถในการเรียนภาษาเชิงธุรกิจ แบ่งเป็นระดับพื้นฐานเริ่มต้น กลาง และสูง โดยระบุความสามารถด้านทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาแต่ละระดับในบริบทต่างๆ สรุปได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาภาษาต่างประเทศไว้เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร วางเป้าหมาย เลือกเนื้อหา วางแผนการจัดการเรียนการสอนและการประเมิน อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะแม้จะอ้างอิงมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารแต่ก็จำเป็นต้องมีการปรับรายละเอียดการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดการเรียนรู้เฉพาะที่สอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ด้วย

4.6 หลักสูตริงมาตรฐาน

Glatthorn (1998) กล่าวถึง หลักสูตริงมาตรฐานว่า เป็นหลักสูตริงที่พัฒนาขึ้นตามมาตรฐานด้านเนื้อหาที่ผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆกำหนดไว้

Lachat (1999) ได้ให้คำนิยามหลักสูตริงมาตรฐานว่าหมายถึง หลักสูตริงพัฒนาจากพื้นฐานความคาดหวังในสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ การจัดการประเมินสอดคล้องกับการวางแผนการเรียนการสอน การจัดรายละเอียดเนื้อหา มีลักษณะเป็นงานปฏิบัติที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2550) ให้ความหมาย หลักสูตริงมาตรฐานว่า หมายถึง หลักสูตริงที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมาย หรือกรอบทิศทางในการกำหนดเนื้อหา ทักษะ กระบวนการ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและการประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถตามที่มาตรฐานกำหนด

Blondrage (2009) กล่าวว่า การศึกษาอิงมาตรฐาน คือ แนวคิดที่ว่า การเรียนจะต้องเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ให้นักเรียนบรรลุในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มาตรฐานเหล่านี้จะเป็นที่ทราบอย่างเปิดเผยทั้งครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อยืนยันให้แน่ใจว่างานที่ให้นักเรียนทำและบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนจะสอดคล้องไปกับมาตรฐานต่างๆ ที่ตั้งไว้

Lund และ Tannehill (2010) กล่าวว่า หลักสูตริงมาตรฐาน คือ หลักสูตริงที่พัฒนาขึ้นโดยพิจารณาจากมาตรฐานในระดับต่างๆ เช่น ระดับเขต ระดับรัฐ หรือระดับชาติ และพัฒนาโดยการระบุ ทักษะ ความสามารถ หรือกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องแสดงให้เห็นเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายตามที่ระบุไว้ในมาตรฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2549) กล่าวว่า หลักสูตริงมาตรฐาน คือ หลักสูตริงยึดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และเป็นกรอบทิศทางในการกำหนดโครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถบรรลุมาตรฐานที่กำหนด

จากนิยามของหลักสูตริงมาตรฐานข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่าหลักสูตริงที่พัฒนาขึ้นจากมาตรฐานที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านความรู้และความสามารถ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดองค์ประกอบทุกองค์ประกอบในหลักสูตริง ตั้งแต่โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน

4.7 องค์ประกอบหลักสูตรอิงมาตรฐาน

Glatthorn (1998) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรอิงมาตรฐาน ดังนี้

- 1) ขอบข่ายสาระ หมายถึงหมวดหมู่ของความรู้ตามสาระวิชาต่างๆ
- 2) มาตรฐานด้านเนื้อหา หมายถึง ข้อความที่ระบุถึงทักษะและความรู้ที่คาดหวังว่าผู้เรียนควรมี หลังจบการศึกษาจากหลักสูตรนั้นแล้ว
- 3) มาตรฐานด้านความสามารถ หมายถึง ตัวบ่งชี้คุณภาพของความสามารถที่ผู้เรียนต้องมี
- 4) มาตรฐานด้านโอกาสที่จะเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูลต่างๆที่จำเป็นสำหรับ ผู้เรียน ในการบรรลุมาตรฐานด้านเนื้อหา

กระทรวงศึกษาธิการ (2549) แบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรอิงมาตรฐานออกเป็น 7 ประการ ได้แก่

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้ (Content Standards) คือ เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ต้องการให้ผู้เรียน รู้ และทำ (ปฏิบัติ) อะไรได้ เกิดพฤติกรรมอะไร
- 2) ตัวชี้วัด (Indicator) คือ ตัวบ่งบอกคุณภาพที่คาดหวังของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน
- 3) สาระสำคัญ (Key concept) คือ ความรู้ ความคิด ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง หรือความรู้ที่เป็นแก่น เป็นหลักการของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่เกิดจากการหลอมรวมของมาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้หรือนำมาจากสาระการเรียนรู้แกนกลาง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับความคิดรวบยอด มโนทัศน์ หรือจุดประสงค์ปลายทาง เป็นเครื่องมือกำกับทิศทาง ขอบเขตความกว้าง ความลึก ของเนื้อหาสาระ
- 4) สาระการเรียนรู้ (Content) คือ องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะสำคัญที่ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนต้องรู้และปฏิบัติได้
- 5) คำอธิบายรายวิชา (Course description) คือ ข้อมูลรายละเอียดของแต่ละรายวิชา ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ เวลาเรียน รหัสวิชา ชื่อวิชา จำนวนหน่วยกิต ระดับชั้น เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางที่ผู้สอนใช้ในการวางแผนและออกแบบการเรียนการสอน

6) หน่วยการเรียนรู้ (Unit plan) คือ แผนหรือแนวทางที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน หน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายของหน่วยนั้น สารซึ่งเป็นองค์ความรู้/ทักษะสำคัญ กิจกรรมการเรียนการสอน ชิ้นงานหรือภาระงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ และเกณฑ์การประเมินผล

7) แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson plan) คือ แผนหรือแนวทางการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการเรียนรู้ เมื่อดำเนินการเรียนการสอนครบทุกแผนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้พัฒนาคุณภาพบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดเป็นเป้าหมายของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

นาคยา ปิลาธนนานท์ (2545) ได้กล่าวถึงหลักสูตรอิงมาตรฐานว่าประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

1) ขอบข่ายสาระ (strand) ซึ่งเป็นสาระ และความรู้ที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับว่าถ้าจะเรียนวิชานั้น ผู้เรียนต้องมีเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะใช้กำหนดมาตรฐานต่อไป

2) มาตรฐาน (standard) กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ตามขอบข่ายสาระซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ส่วนคือ มาตรฐานความรู้ (content standard) และมาตรฐานความสามารถ (performance standard)

2.1 มาตรฐานความรู้ (content standard) เป็นมาตรฐานที่กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้กว้างๆตามขอบข่ายสาระ มีลักษณะเป็นข้อความที่สะท้อนให้เห็นความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยมที่ผู้เรียนต้องเรียน เป็นมาตรฐานที่องค์กร สมาคมวิชาชีพในสาขาวิชาต่างๆพัฒนาขึ้น หรือจากการพิจารณาร่วมกันของนักวิชาการในสาขานั้นๆ เป็นมาตรฐานที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผลผู้เรียนในบริบทของการประเมินตามมาตรฐาน

2.2 มาตรฐานความสามารถ (performance standard) เป็นข้อความที่อธิบายว่าระดับความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนจำเป็นต้องผ่าน ผู้เรียนมีความสามารถในการแสดงออกถึงความรู้ ทักษะต่างๆที่กำหนดไว้ และบ่งชี้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสาระความรู้ได้ดีเพียงใด

3) ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ (benchmark) เป็นข้อความที่อธิบายสิ่งที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะแสดงมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเฉพาะเจาะจง มีการแจกแจงรายละเอียดของแต่ละมาตรฐานชัดเจน มองเห็นการปฏิบัติการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุป แม้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรอิงมาตรฐานจะแตกต่างกันไปตามกรอบแนวคิด แต่ทุกแนวคิดก็มีจุดร่วมเหมือนกัน คือ มีมาตรฐาน เป็นศูนย์กลางในหลักสูตร มาตรฐานที่หลักสูตรอิงมาตรฐานจำเป็นต้องมีประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ (content standard) และ

มาตรฐานด้านสมรรถนะ (performance standard) โดยอย่างแรกช่วยกำหนดเนื้อหาสาระว่า นักเรียนจะได้เรียนรู้อะไร ส่วนอย่างหลังช่วยกำหนดวิธีประเมินผลการเรียนให้ออกมาเป็นรูปธรรม

4.8 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน

ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานสามารถทำได้หลายรูปแบบเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน มิได้มีการกำหนดหรือจัดลำดับขั้นตอนที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับเหตุผล วัตถุประสงค์ และความจำเป็นของแต่ละบริบท (Carr J.F. & Harris D.E., 2001; Solomon, P.G., 1998) หลักสูตรอิงมาตรฐานเริ่มจากการระบุความต้องการให้เกิดผลลัพธ์ หรือความสามารถที่ระบุไว้ในมาตรฐานในการเรียนรู้ แล้วจึงออกแบบเนื้อหาที่สอดคล้องกับผลลัพธ์นั้น ทั้งนี้ขั้นตอนจึงทำได้โดยการนำเอาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดซึ่งเดิมเป็นผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกลับขึ้นมาเป็นตัวตั้งสำคัญแรก มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) การออกแบบกระบวนการทำงานเพื่อพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนนี้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ได้แก่ การระบุกลุ่มผู้รับผิดชอบ จากนั้นรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการศึกษา นำเอกสารเหล่านี้มาแยกตามระดับและลักษณะเนื้อหา นำมาจัดลำดับเพื่อให้เห็นระดับขั้นการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวม แล้วจึงตั้งเป้าหมาย บทบาท และความรับผิดชอบในกลุ่มทำงาน รวมถึงกำหนดกรอบเวลาในการทำงาน

2) เมื่อได้เอกสารซึ่งเป็นข้อมูลและได้กลุ่มผู้รับผิดชอบซึ่งทราบเป้าหมาย หน้าที่ รวมถึงความรับผิดชอบแล้ว จึงนำเอกสารเหล่านั้นมาพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน เริ่มจากนำเอกสารมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้มาพิจารณา เพื่อพัฒนามาตรฐานด้านสมรรถนะ สอดคล้องกับบริบทเฉพาะ แล้วเชื่อมโยงมาตรฐานที่พัฒนาเข้ากับเป้าหมายการศึกษาของหลักสูตร

3) การนำหลักสูตรอิงมาตรฐานไปใช้จัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร 3 ขั้นตอน ได้แก่ ผู้นำหลักสูตรอิงมาตรฐานไปใช้ต้องวางแผนการใช้หลักสูตร วางโครงสร้างของการนำหลักสูตรไปใช้พร้อมกำหนดวันที่สิ้นสุดแผนงาน ระบุในแผนงานว่าใครจะเป็นผู้นำหลักสูตรอิงมาตรฐานไปใช้และระบุวิธีการว่าจะนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างไร แล้วจึงนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนรู้จริง

4) ให้สรุปการใช้หลักสูตรและกำหนดรูปแบบว่า ผลสรุปจะถูกส่งถึงกันในรูปแบบใด เช่น ส่งในรูปแบบกระดาษ หรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ สมาชิกทุกคนจะร่วมกันตรวจสอบและพิจารณาผลจากสรุปการใช้หลักสูตรแล้ว จึงลงมือปฏิบัติการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรก่อนจะนำไปใช้ใหม่อีกครั้ง Crawford เสนอแนะว่า เพื่อให้หลักสูตรมีการปรับปรุงเป็นพลวัตเสมอ ควรมีการประเมินมาตรฐานที่จัดทำเป็นรายไตรมาส (Quarterly Instructional Objectives Assessment) เมื่อจบขั้นตอนนี้แล้ว จึงนำผลประเมินที่ปรับปรุงไปสร้างหลักสูตรใหม่ตั้งแต่ขั้นตอนแรกเพื่อให้หลักสูตรพัฒนายิ่งขึ้นต่อไป

Glatthorn (1998) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานไว้ 3 ขั้นตอน

1) ขั้นพัฒนามาตรฐาน

1.1) พัฒนามาตรฐานสาระโดยการใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
1.2) ปรับปรุงการเขียนมาตรฐานให้ชัดเจนโดยอาจตัดมาตรฐานที่ซ้ำซ้อนออกหรือรวมมาตรฐานที่คล้ายกันได้ ด้วยกัน

1.3) ให้ผู้สอนจัดลำดับความสำคัญมาตรฐานที่ได้ ปรับปรุงแล้วตามประสบการณ์ความรู้ในเนื้อหาวิชา และความเข้าใจที่ครูมีต่อนักเรียนของตน

1.4) ใช้ข้อมูลในการพัฒนาร่างมาตรฐานครั้งสุดท้าย

2) ขั้นพัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.1) ทบทวนการตัดสินใจเกี่ยวกับจุดเน้นของเนื้อหาสาระ

2.2) ระบุมาตรฐานเพื่อการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

2.3) ตัดสินใจกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.4) พัฒนาร่างตัวชี้วัดความสำเร็จฉบับแรก โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนด

3) ขั้นพัฒนาผลงานขั้นสุดท้าย

3.1) ใช้มาตรฐานและตัวชี้วัดความสำเร็จในการกำหนดขอบข่ายเนื้อหาและการจัดลำดับ

3.2) เลือกสาระ เนื้อหาที่เป็นแนวทางของหลักสูตร

3.3) วิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อนำไปเขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้

Hunt และคณะ (2012) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน โดยใช้ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 6 ขั้นตอนประกอบด้วย

1) การกำหนดเป้าหมายเป็นการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนควรได้รับ ขั้นตอนนี้เน้นเป็นการสร้างพื้นฐาน แนวทางของมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปของผู้เรียน

2) กำหนดลำดับสาระสำคัญของเนื้อหา จัดลำดับความยากง่ายของมาตรฐานสาระการเรียนรู้เชิงวิชาการตามกรอบมาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้สอนหรือผู้พัฒนาหลักสูตรต้องพิจารณาและตัดสินใจว่าขอบเขตเนื้อหาหลักเป็นอย่างไร โดยจำเป็นต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ ภาระหลักของผู้พัฒนาหลักสูตรจึงเป็นการวางกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ที่จะเป็นแกนหลัก

3) กำหนดบทบาทสำคัญของการเลือกแต่ละมาตรฐานไปใช้ กล่าวคือ เป็นขั้นตอนในการกำหนดผลลัพธ์ที่ได้จากการนำมาตรฐานการเรียนรู้ต่างๆ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้อง

สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้เชิง โดยความมุ่งหมายของขั้นตอนนี้ เป็นการระบุพฤติกรรม เป้าหมายที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถปฏิบัติได้หลังผ่านกิจกรรมการเรียนรู้

4) กำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังในระดับรายบุคคลให้สอดคล้องกับบทบาทสำคัญของ แต่ละมาตรฐานในแต่ละระดับชั้น กล่าวคือ เป็นการกำหนดผลลัพธ์เป้าหมายในแต่ละระดับชั้น โดยใน ส่วนนี้เป็นการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงาน พฤติกรรมของผู้เรียน หลังกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นขั้นตอนที่ผู้พัฒนาหลักสูตร ต้องร่วมกันเชื่อมโยงลำดับความรู้ ทักษะ สมรรถนะ เป็นขั้นตามระดับชั้นเรียน

5) กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์เพื่อขยายความผลลัพธ์เชิงปฏิบัติการ ขั้นตอนดังกล่าวเป็นการระบุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถสังเกต วัดและ ประเมินได้ นอกจากวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว อาจเพิ่มเติมการกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติงานหรือ เกณฑ์การวัดความรู้เชิงวิชาการในบริบท

6) ออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในแต่ละ มาตรฐานที่นำมาใช้ เป็นขั้นตอนสำคัญในการนำมาตรฐานกลางสู่การสร้างมาตรฐานในระดับบุคคล เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะให้แก่ผู้เรียน โดยต้องคำนึงว่าการออกแบบ การจัดการเรียน การสอน กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและการประเมินจะเสริมสร้างให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้สูงสุดตาม ศักยภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานความรู้ มาตรฐานความสามารถ และมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทาง วิชาการที่ได้กำหนดไว้

Marzano และ Kendall (1996) ได้ตั้งคำถามสำคัญเกี่ยวกับการสร้างมาตรฐานและการนำ มาตรฐานไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร คือ แหล่งอ้างอิงการเทียบมาตรฐาน ประเภทของมาตรฐานที่ได้ และผู้เกี่ยวข้องในการวางเกณฑ์มาตรฐาน

ประเด็นคำถามแรก คือ แหล่งอ้างอิงในการเทียบมาตรฐาน ซึ่งการจัดการศึกษาและออกแบบ มาตรฐานของเขตหรือโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาจะยึดโยงกับ 2 แหล่งอ้างอิงหลัก คือ แนวทางจัดการ ศึกษาตามมาตรฐานของรัฐ และแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรฐานชาติ โดยกระบวนการ เทียบเคียงมาตรฐานจากหลายแหล่งทำให้เกิดความสับสนและมีปัญหาบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำมาตรฐานระดับชาติมาเทียบเคียงกับการสร้างมาตรฐานการศึกษาสำหรับเขตหรือ สถานศึกษาจะก่อให้เกิดปัญหาตามที่ Marzano และ Kendall ได้ระบุไว้ 4 ประเด็น ดังนี้

(1) เอกสารมากเกินไป ในการพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องศึกษาเอกสารเชิงเปรียบเทียบ จำนวนมาก และพิจารณาทุกๆ มาตรฐาน สารการเรียนรู้ในระดับรายวิชา ซึ่งเอกสารที่เกี่ยวข้องใน แต่ละวิชามีจำนวนมากกว่า 1 ฉบับ ผู้พัฒนาหลักสูตรจึงมีความจำเป็นในการตรวจสอบ ทบทวน เอกสารทุกฉบับที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

(2) การให้ความหมายมาตรฐานที่แตกต่างกัน อาจพบได้ว่ามาตรฐานที่ปรากฏในเอกสารต่างๆ นั้นรวมทั้งมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานรายวิชา ซึ่งจุดมุ่งหมายของมาตรฐานทั้งสองมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มาตรฐานรายวิชาจะกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ส่วนมาตรฐานหลักสูตรจะระบุชุดข้อมูลหนึ่งๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายในมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด รวมทั้งให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นตัวบังคับการออกแบบการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องมาตรฐาน แต่ขาดการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน เมื่อเอกสารที่ระบุมาตรฐานระดับชาติหลายฉบับมีการผสมผสานมาตรฐานภาพรวมลงไว้ในฉบับเดียวกัน ทำให้ผู้พัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องทบทวนเพื่อคัดเลือกมาตรฐานมาใช้และกำหนดให้ตอบรับต่อเป้าหมายของหลักสูตรของเขตหรือสถานศึกษาของตน

(3) มาตรฐานทั่วไปที่มีระดับแตกต่างกัน จากการเปรียบเทียบมาตรฐานระหว่างกลุ่มเอกสารต่างๆ จะพบว่ามีกรวางหลักการทั่วไปของมาตรฐานไว้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เอกสารส่วนหนึ่งกำหนดเกณฑ์มาตรฐานกว้างๆ ในขณะที่เอกสารบางส่วนกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่ลงรายละเอียดมากเกินไป ซึ่งโดยปกติ เกณฑ์มาตรฐานจะเป็นส่วนหนึ่งที่เขตและสถานศึกษาจะต้องกำหนดให้สอดคล้องต่อเป้าหมายเฉพาะตน

(4) มาตรฐานช่วงชั้นที่มีระดับแตกต่างกัน มาตรฐานช่วงชั้นตามที่กำหนดในมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติในแต่ละสาระวิชา ตลอดจนตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้มีระดับผลสัมฤทธิ์เป้าหมายที่แตกต่างกันมาก หรือบางกรณีอาจซ้ำซ้อนกัน ผู้พัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องพิจารณาและวางมาตรฐานให้เป็นหลักเกณฑ์กว้าง ซึ่งจะสามารถทำให้บรรลุได้โดยกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนและมีความเฉพาะมากพอที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนไปในทิศทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายของมาตรฐานนั้นๆ ได้

เมื่อทราบข้อควรระวังดังต่อไปนี้แล้ว ทำให้นักการศึกษา ครูและผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบหลักสูตรต้องให้ความสำคัญในระหว่างกระบวนการประชุมและออกแบบหลักสูตรเพื่อกำหนดแนวทางของหลักสูตรให้สอดคล้องเป้าหมายของสถานศึกษาและสอดคล้องมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ของประเทศ

Auerbach (1992) มองว่าการพัฒนาหลักสูตรในปัจจุบัน จำเป็นต้องสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในระดับห้องเรียนได้ โดยการปรับบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาหลักสูตรเพื่อตอบรับตามความต้องการเฉพาะกลุ่ม เป็นการสร้างความหมาย สร้างการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการพัฒนาหลักสูตรแบบมีส่วนร่วม และได้นำเสนอกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียนผู้ใหญ่ โดยเริ่มจากการสร้างแนวคิดในการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรไปพร้อมๆ กันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอัน

เป็นกระบวนการระหว่างการค้นหา ตรวจสอบประเด็นสำคัญที่ต้องการพัฒนาของผู้เรียน นับว่าเป็นการพัฒนาหลักสูตรตามบริบทเฉพาะ (developing context-specific curricula) ซึ่งกระบวนการนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ในการพัฒนาหลักสูตรตามบริบทเฉพาะนี้ นักการศึกษาหรือผู้พัฒนาหลักสูตรต้องการองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) ความชัดเจนของความคิดสำคัญในเรื่องกระบวนการพัฒนาหลักสูตร
- 2) โครงสร้างในการพัฒนาหลักสูตร
- 3) ชุดเครื่องมือและวิธีการในการค้นหาและพัฒนาประเด็นเฉพาะของผู้เรียนเพื่อนำไปสร้างหลักสูตร
- 4) ชุดแหล่งข้อมูลสำคัญที่จะนำกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไปปรับใช้ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร

จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาในประเด็นขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน พบว่าสามารถกำหนดขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร โดยสรุปได้ 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) การศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดเป้าหมายหลักสูตร
การระบุผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน เพื่อระบุปัญหา และศึกษาความต้องการจำเป็นของหลักสูตรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันกำหนดความสามารถที่คาดหวังจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ และทักษะ เพื่อกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์หลักสูตร
- 2) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันกำหนดมาตรฐาน เป้าหมายการเรียนรู้ จากนั้นจึงระบุเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร นำไปสู่การกำหนดตัวชี้วัด
- 3) การกำหนดรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน
ครอบคลุมการเลือกเนื้อหา และวิธีสอนในแต่ละช่วงให้เหมาะสมกับเนื้อหา และการวัดผล การเรียนรู้ผู้เรียน การวางแผนการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดไว้
- 4) การจัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร
เอกสารหลักสูตรเอกสารหลักสูตรซึ่งระบุรายละเอียดหลักสูตรแต่ละองค์ประกอบ และเอกสารประกอบหลักสูตรทั้งคู่มือ สื่อการเรียนรู้ และแบบฝึก
- 5) การประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้
การนำหลักสูตรนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตร เพื่อปรับปรุงก่อนการนำไปทดลองใช้จัดการเรียนการสอน
- 6) การประเมินหลักสูตรโดยการนำหลักสูตรไปใช้และการปรับปรุงหลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนและนำข้อมูลที่ได้จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ มาปรับปรุงหลักสูตรอย่างมีพลวัตโดยคณะผู้พัฒนาหลักสูตรเดิม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาต่างประเทศ

Changa และ Hsua (2011) ได้วิจัยระบบการให้ความช่วยเหลือแปลและตีความภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้อุปกรณ์ชนิดพกพา โดยการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้อุปกรณ์พกพาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจหลักสูตรเข้มข้น โดยอุปกรณ์ที่ใช้เป็นแบบเดียวกับที่พบได้ ในห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งทำให้การใช้งานเป็นไปได้ง่ายมากขึ้น และมีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถใช้ในห้องเรียนทั่วๆ ไปได้ โดยระบบช่วยเหลือจะช่วยแปลและตีความภาษาอังกฤษแล้วเก็บ บันทึกไว้ได้ในทันที ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลผ่านการทดลองใช้อุปกรณ์ พร้อมทั้งสำรวจความคิดเห็น และความพึงพอใจหลังการใช้ ผู้วิจัยยังได้กำหนดปริมาณสูงสุดในการใช้อุปกรณ์ต่อหนึ่งกลุ่มให้เกิด ประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้สูงสุด ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ใช้อุปกรณ์ตั้งแต่ 2-4 คน จะมีระดับความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีกว่าผู้เรียนที่ใช้อุปกรณ์คนเดียว แต่กลุ่มผู้เรียน ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป พบว่าไม่เกิดประสิทธิภาพในการใช้อุปกรณ์เลย โดยภาพรวมแล้ว ผู้เรียนที่คิดว่า อุปกรณ์มีประโยชน์ คิดเป็น 70% และ 75% ของผู้เรียนที่ใช้อุปกรณ์มีความเห็นว่าการใช้ได้ง่าย 66% ของผู้เรียนมีความพึงพอใจในการใช้งานอุปกรณ์ดังกล่าว ส่วนความตั้งใจในการใช้งานของ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ได้โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

Knutson (1997) ศึกษาวิจัยการอ่านอย่างมีเป้าหมายผ่านวิธีการให้งานอ่านเพื่อการสื่อสาร ของชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ โดยมุ่งสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ของการใช้บทอ่านเป็นฐาน (text-based) และการใช้ปัจจัยจากผู้อ่านเป็นฐาน (reader-based) ผู้วิจัยพบว่าการสร้างความเข้าใจ และสร้างความสนใจต่อการอ่านขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในของผู้อ่านเอง บทอ่านที่มีเป้าหมายหรือแนวคิด เฉพาะอย่างที่สุดสอดคล้องต่อความสนใจของผู้อ่านเป็นเครื่องมือที่ดียิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนับสนุนให้การ สอนการอ่านบทอ่านหรือบทความต่างๆ ผู้สอนจะต้องชี้แจงเป้าหมายของการอ่านให้ชัดเจน อีกทั้งยัง เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้สร้างชุดบทอ่านเอง ให้ชิ้นงานฝึกทักษะการ อ่านที่มีองค์ประกอบการอ่าน เตรียมชิ้นงานก่อนการอ่าน (prereading tasks) เพื่อเตรียมพร้อมการ อ่านวรรณกรรมหรือบทความ ข้อเสนอแนะจากการศึกษาได้เสนอให้มีการวางแผนคิดการอ่านอย่างมี เป้าหมายเฉพาะไว้ในการสอนการอ่านภาษาต่างประเทศในหลักสูตรทุกระดับ เพราะในการสอน ภาษาต่างประเทศทุกระดับนั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกบทอ่านและแสดงผลในการเลือก ซึ่ง

ในระดับอุดมศึกษาหลักการอ่านที่มีเป้าหมาย คือการทบทวนกระบวนการอ่านและอภิปรายแบบเดิม ซึ่งเหมาะเป็นกระบวนการอ่านเพื่อวิจารณ์วรรณกรรมและบทอ่านที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างมีเป้าหมาย มีแรงจูงใจและมีความสนใจในการอ่าน เพราะแนวคิดการอ่านนี้ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ที่อ่านบทความเหล่านั้น กล่าวได้ว่าแนวคิดนี้เป็นแนวทางการจัดการความคิดที่มีประโยชน์ต่อการสอนการอ่านและการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลังข้ามหลักสูตรระหว่างหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศและหลักสูตรตามกลุ่มสาระวิชาอื่น

Wang และ Wu (2015) ได้ศึกษาและพัฒนาโปรแกรมนักอ่านภาษาจีนสำหรับธุรกิจ (Business Chinese Reader: BCReader) ขึ้นเฉพาะผู้ที่มีความสนใจจะทำงานและพำนักที่ประเทศจีน โดยคณะผู้วิจัยเลือกที่จะไม่ใช่แบบเรียนที่มีอยู่ในแล้ว แต่จะคัดเลือกบทอ่านจากหลากหลายแหล่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ใช้ภาษาจีนในด้านความรู้ความเข้าใจต่อการอ่านที่เป็นความต้องการจำเป็นต่อการใช้ชีวิตและทำงานในโลกที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลัก เนื่องจากคณะผู้วิจัยเป็นครูที่มีประสบการณ์สอนภาษาจีนสำหรับธุรกิจเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 2-10 ปี จึงมีกระบวนการวิเคราะห์แบบเรียนที่เคยใช้มา ตลอดจนแบบเรียนที่ตีพิมพ์ทั่วไป รวมทั้งประเมินความต้องการจำเป็นของโปรแกรม พบว่า ยังขาดแบบเรียนและสื่อการสอนที่เสมือนจริง (authentic materials) ที่มีความทันสมัยและใกล้เคียงกับเนื้อหาบทอ่านที่สามารถพบได้ในปัจจุบัน ผลการประเมินความต้องการจำเป็นยังสะท้อนอีกว่า คณะผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาเปรียบเทียบกับนักอ่านภาษาต่างประเทศสำหรับธุรกิจภาษาอื่นด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลในประเด็นต่างๆ เช่น หัวเรื่องที่ใช้ในแบบฝึกการอ่าน (themes) การจัดเรียงของแบบเรียน (organization of materials) และอักขระเสียงประเภทต่างๆ (types of sound components) ซึ่งจะ เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้ในการพัฒนาเนื้อหาที่จำเป็นต้องมีในแบบเรียน คณะผู้วิจัยได้ประเมินความต้องการจำเป็นไม่เพียงกับนักอ่านภาษาต่างประเทศภาษาอื่น แต่รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นด้วย ได้แก่ นักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาจีนสำหรับธุรกิจของมหาวิทยาลัย ฮาวาย เครือข่ายศิษย์เก่าที่เคยเรียนวิชาภาษาจีนสำหรับธุรกิจ นักเรียนที่เคยศึกษาต่อต่างประเทศ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานในประเทศจีน และเครือข่ายทางวิชาชีพต่างๆ อาทิ สมาคมครูภาษาจีน ศูนย์การศึกษาและวิจัยทางธุรกิจนานาชาติ เครือข่ายผู้เข้าร่วมการประชุมการสอนภาษาเพื่อธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มุมมองต่อการพัฒนาโปรแกรมที่กว้างขึ้น การเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องช่วยให้คณะผู้วิจัยได้แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมและแบบเรียนที่เหมาะสมและสอดคล้องกิจกรรมการอ่านสำหรับธุรกิจมากขึ้น คณะผู้วิจัยสามารถพัฒนาและออกแบบได้ถึงรายละเอียดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แบบเรียนที่มีบทอ่านเสมือนจริงที่พบได้ในโลกธุรกิจ มีบทอ่านและแบบฝึกทำยแต่ละบท และวิธีการวัดและประเมินผล จากการพัฒนาโปรแกรมทำให้คณะผู้วิจัยผลิตสื่อการสอนการอ่านภาษาจีนสำหรับธุรกิจที่สามารถนำไปตีพิมพ์เพื่อประโยชน์เชิงวิชาการได้ต่อไป

5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์

เฉพาะ

Hasan และคณะ (2015) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาสื่อการสอนการอ่านผ่านการสอนภาษาโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักศึกษาบริหารธุรกิจ คณะผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาซึ่งมีกระบวนการ 3 ขั้นตอนสำคัญ คือ การวัดและประเมินความต้องการจำเป็น การพัฒนาสื่อการสอนการอ่าน และการตรวจสอบคุณภาพของสื่อการสอน กระบวนการแรก คณะผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น มุ่งเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเฉพาะต่อการอ่านของผู้เรียน และความต้องการเฉพาะต่อวิธีการเรียนของผู้เรียนโดยประเมินผ่านแบบสอบถามจากผู้เรียน โดยตรง กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยวงจรรแรกนอกจากผู้เรียนแล้วยังมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอีกหลากหลาย คณะผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์กับผู้สอนภาษาอังกฤษ หัวหน้าโปรแกรมการสอนการบริหารธุรกิจ กลุ่มนักศึกษาศิษย์เก่า และผู้ให้การสนับสนุนโปรแกรมอื่นๆ จากนั้นคณะผู้วิจัยจึงใช้กระบวนการพัฒนาสื่อการสอนโดยวิเคราะห์ประมวลรายวิชาที่เน้นการสอนการอ่านโดยมีกิจกรรมเป็นฐานรวมทั้งสื่อการอ่านที่ใช้อยู่เดิม ซึ่งการวิเคราะห์จะเน้นลักษณะภาษาที่ใช้ทางธุรกิจและคำนวณผ่านแบบทดสอบความสามารถในการอ่านด้วยสูตรเฉพาะ จากนั้นตรวจสอบคุณภาพของสื่อการสอนโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีประสบการณ์เฉพาะด้านการสอนภาษาทั้งสิ้น

จากการศึกษาพบว่าสื่อการสอนที่มีอยู่ในปัจจุบันสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในแบบประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก คือ สื่อการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ สถานที่เรียน บทบาทผู้เรียน และบทบาทผู้สอน ในประเด็นสื่อการสอน ผู้เรียนส่วนใหญ่ (75%) ต้องการบทอ่านเสมือนจริง เช่น ใบประกาศรับสมัครงาน หนังสือส่งสินค้า เป็นต้น ความยาวของบทอ่านควรอยู่ระหว่าง 200 – 250 คำ (72%) และหัวข้อในบทเรียนควรสอดคล้องกับบริบทงานด้านธุรกิจ (66%) ในประเด็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ (78%) ต้องการให้มีการถามเพื่อวัดความเข้าใจหลังจากบทอ่าน ในประเด็นบริบทชั้นเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนในห้องเรียน (81%) เน้นการแลกเปลี่ยนสนทนากับเพื่อนอย่างสงบ บทบาทการเรียนของผู้เรียน 53% ของผู้เรียนชอบทำกิจกรรมกลุ่มย่อย 3 – 4 คน และ 41% ของผู้เรียนชอบทำกิจกรรมคู่ และในด้านบทบาทของครู ผู้เรียนส่วนใหญ่ (72%) ต้องการให้ครูตรวจสอบความเข้าใจ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในระหว่างเรียน ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมเนื้อหาที่ควรปรากฏในแบบเรียนต้องฝึกให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำความเข้าใจต่อจดหมายทางธุรกิจ บันทึกข้อความ เอกสารทางธุรกิจประเภทต่างๆ ในส่วนการพัฒนาสื่อการสอนนั้น คณะผู้วิจัยพัฒนาตามองค์ประกอบที่ปรากฏในมาตรฐานสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบด้านสมรรถนะพื้นฐาน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ ระยะเวลาในการใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม คณะ

ผู้วิจัยพัฒนาด้านสมรรถนะ และเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น และเพิ่มกิจกรรมการประชุมทางธุรกิจสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ และวงจรวินิจฉัยสุดท้าย คณะผู้วิจัยได้นำสื่อการเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านและวิพากษ์ตามความถนัดเฉพาะของแต่ละท่าน ในด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ในด้านผลผลิต/เนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี ในด้านภาษาที่ใช้ในสื่อมีความถูกต้องตามแนวทางการสื่อสารเชิงธุรกิจและอยู่ในระดับดีมาก ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอให้มีการฝึกใช้ศัพท์เฉพาะทางธุรกิจเพิ่มเติมลงในสื่ออีกด้วย

Serafini และ Torres (2015) ใช้การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นสำหรับผู้สอนที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาสเปนสำหรับการประกอบอาชีพโดยเน้นการใช้กิจกรรมเป็นฐาน อันเนื่องจากในสหรัฐอเมริกาปัจจุบันมีความต้องการเรียนภาษาสเปนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือ Spanish for specific purposes (SSP) ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก และผู้สอนจำนวนไม่น้อยที่ขาดเครื่องมือ สื่อการสอน และต้องการสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนตามบริบทเฉพาะต่างๆ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรโดยอาศัยกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นและการใช้กิจกรรมเป็นฐานในการระบุความต้องการของผู้เรียน สามารถแบ่งได้ 3 ขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นที่ 1 การสร้างรายการกิจกรรมการเรียนรู้ 40 รายการ โดยกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กที่เป็นบัณฑิตที่จบการศึกษาด้านธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพ ซึ่งกิจกรรมในรายการมีความเกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่ปัจจุบันและครอบคลุมทุกทักษะภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ขั้นที่ 2 การนำรายการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดให้นักศึกษาธุรกิจจำนวน 54 คน ประเมินความถี่และความยากหรืออุปสรรคของกิจกรรม ผ่านแบบมาตราประมาณค่า Likert-type ส่วนขั้นที่ 3 คณะผู้วิจัยวิเคราะห์และจัดกลุ่มกิจกรรมที่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผลลัพธ์ของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นครั้งนี้ คือ คณะผู้วิจัยได้กลุ่มกิจกรรม การเรียนรู้เป้าหมาย 5 กลุ่มที่สามารถนำไปช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา ตลอดจนสร้างชุดกิจกรรมย่อยของการเรียนภาษาสเปนสำหรับการประกอบอาชีพโดยเน้นการใช้กิจกรรมเป็นฐานได้

5.3 การวิจัยการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารธุรกิจ

Rogerson-Revell (2007) ได้ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลางระหว่างการทำธุรกิจระหว่างคู่ค้า กรณีศึกษาคู่ค้าในทวีปยุโรป ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการทำการวิจัยขั้นต้นอันจะเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร (lingua franca) เพื่อติดต่อในการพบปะทางธุรกิจระดับนานาชาติ โดยเก็บข้อมูลผ่านการสำรวจจากแบบสอบถามที่เก็บกับองค์กรทางธุรกิจในยุโรปซึ่งองค์กรดังกล่าวมีนักธุรกิจหลากหลายเชื้อชาติ ประกอบด้วย ผู้ที่มีภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาแม่ (Native English speakers) และผู้ที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (Non-native English speakers) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารระหว่างนักธุรกิจต่างชาติ คือ นักธุรกิจที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ได้สะท้อนให้เห็นว่าพวกเขาเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุมระหว่างประเทศค่อนข้างน้อย เนื่องจากมีความลำบากใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประการแรกพบว่าลักษณะความคิดและแนวทางการทำงานแตกต่างกัน การดำเนินการประชุมและการเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมมักจะได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมแบบ Anglo Saxon นักธุรกิจที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เสนอแนะให้ดำเนินการประชุมเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้ความสำคัญกับนักธุรกิจผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละประเทศมีเวลาเพียงพอในการพิจารณาหรือนำปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ประการต่อมา ปริมาณผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นผู้ที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีสัดส่วนน้อยกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นอกเหนือจากปัญหาด้านภาษาแล้ว ยังนับว่าเป็นการตีกรอบแหล่งข้อมูลสำคัญที่จะใช้ในการพิจารณาระหว่างการประชุม เพราะมีปริมาณนักธุรกิจที่สามารถถกเถียง ชี้แจงข้อมูลน้อยกว่าทำให้ประเด็นนี้เป็นข้อจำกัดของกลุ่ม และประการสุดท้าย คือ ข้อจำกัดด้านความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งมีระดับหลากหลายตั้งแต่การสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจนไปจนถึงการสนทนาที่เพียงแค่อ่านใจได้เท่านั้น นอกจากนี้ข้อค้นพบได้สะท้อนให้เห็นวิธีการสื่อสารของผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เมื่อสื่อสารกับนักธุรกิจชาติอื่นจะใช้การพูดที่ชัดเจนขึ้นและซ้ำยิ่งขึ้น และได้เสนอให้หลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์สแลง สำนวนเปรียบเทียบหรือคำที่ไม่เป็นทางการ ในขณะเดียวกัน เมื่อสอบถามจากผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่พบว่า ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับขนาดของการประชุม ถ้ามีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนมาก ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษจะเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการประชุมขนาดเล็ก เมื่อพิจารณาประเด็นด้านการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่กับผู้ที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สะท้อนว่าสามารถสื่อสารได้ดีทั้งสองกลุ่มเพียงแต่มีความยากลำบากในการทำ ความเข้าใจสำเนียงการพูดที่ยากและแตกต่างกันระหว่างนักธุรกิจชาติต่างๆ อีกทั้งยังพบปัญหาเรื่องการทำความเข้าใจข้อความที่พูดอย่างรวดเร็ว ใช้เสียงต่ำหรือพูดเสียงเบา ตลอดจนข้อจำกัดส่วนบุคคลเกี่ยวกับความรู้ที่จำกัดเรื่องคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารด้วย

Forti-Lewis (1989) ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอิตาลีสำหรับธุรกิจ และเสนอบทความเรื่องความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนธุรกิจศึกษาในภาษาอิตาลี โดยมียุทธประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศด้วยเนื้อหาสาระเชิงธุรกิจ ซึ่งเน้นการเลือกใช้เทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องต่อหลักการสอนภาษาต่างประเทศสืบเนื่องจากความต้องการศึกษาเชิงธุรกิจมากขึ้น แต่ยังคงมีสถาบันการศึกษาทั้งระดับโรงเรียนและอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนดังกล่าวไม่มากนัก ในการออกแบบการจัดการ

เรียนการสอน ผู้สอนต้องพบกับข้อจำกัดเรื่องความรู้ความเข้าใจในบริบทเนื้อหาด้านธุรกิจ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจเพิ่มเติมก่อนออกแบบเนื้อหาบทเรียนที่เหมาะสมในบทเรียนที่สร้างขึ้นใหม่ได้ เมื่อผ่านกระบวนการศึกษาเนื้อหาด้านธุรกิจแล้ว ผู้สอนเห็นว่าการเพิ่มเติมเนื้อหาด้านธุรกิจลงในหลักสูตรการสอนภาษาอิตาลีจะช่วยให้หลักสูตรมีความเฉพาะและนับเป็นคอร์สที่มีระดับภาษาที่สูงขึ้น (upper-level) มีความจำเป็นที่ต้องใช้หนังสือเรียนที่มีความเฉพาะ ซึ่งผู้ออกแบบหลักสูตรเล็งเห็นความสำคัญของการกำหนดระดับภาษาที่ใช้ในคอร์สมาเป็นลำดับหนึ่ง เนื่องจากระดับความยากง่ายของไวยากรณ์และโครงสร้างของประโยคต้องสอดคล้องกับรูปประโยคที่มักใช้พูดหรือเขียนในกิจกรรมทางธุรกิจ เช่นเดียวกันกับกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีให้ผู้เรียนสื่อสารระหว่างกัน และทำงานเป็นทีมมากกว่ายึดการเรียนรู้ตามกรอบของหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว

Forti-Lewis ได้เลือกใช้หนังสือที่เป็นที่รู้จักดีในแวดวงธุรกิจศึกษาและเป็นหนังสือที่มีการวางโครงสร้างมาเป็นอย่างดี กล่าวคือ มีเนื้อหาสาระที่เป็นบทความภาษาอิตาลีที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องแล้ว มาพร้อมด้วยพจนานุกรมศัพท์ทางธุรกิจฉบับย่อ โครงสร้างของรายวิชาแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการเรียนตามกรอบบทเรียนในหนังสือเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียบเรียงความคิด ทำความเข้าใจหลักการทางธุรกิจเบื้องต้นตลอดจนสร้างความคุ้นชินกับคำศัพท์เฉพาะ ผู้เรียนจะได้รับชิ้นงานให้เขียนจดหมายทางธุรกิจทุกสัปดาห์ เนื่องจากการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจผ่านจดหมายเป็นจุดประสงค์หลักของรายวิชานี้ ทำให้รูปแบบชิ้นงานส่วนใหญ่จึงเป็นการเขียนจดหมายโต้ตอบระหว่างผู้เรียน อีกทั้งหลักสูตร การสอนภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจที่มีการพัฒนาขึ้นอย่างแพร่หลายช่วงหลังนี้ ก็จัดให้การเขียนจดหมายเชิงธุรกิจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ที่หลักสูตรเหล่านั้นต้องมี ส่วนที่สองของรายวิชาคือการใช้กิจกรรมกลุ่มเข้ามามีส่วนในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อตอบรับกับเป้าหมายของการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในการสื่อสาร การปฏิบัติระหว่างผู้เรียน การแก้ปัญหาและการตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเปรียบเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมต่อการเผชิญสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในการเจรจาธุรกิจได้

Grosse (1988) ได้ศึกษากระบวนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจโดยใช้กรณีศึกษา เพื่อเน้นการสร้างบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกรอบความคิดเชิงธุรกิจ วิเคราะห์สถานการณ์ และฝึกทักษะการแก้ปัญหาได้ไปพร้อมกับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาด้วย Grosse จึงมุ่งศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนของการใช้วิธีการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนแบบกรณีศึกษากับวิธีการสอนภาษาที่สองต่างๆ

การใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษานี้เกี่ยวเนื่องกับการสอนภาษาโดยผ่านเนื้อหาเป็นหลัก ไม่เน้นการเรียนผ่านการสอนไวยากรณ์และการท่องคำศัพท์ ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยตรง เรียนรู้ผ่านการสนทนากลุ่มย่อย การแสดงบทบาทสมมติ และใช้สถานการณ์จำลอง

ดังนั้น สื่อที่ใช้ในการสอนจึงมีเนื้อหาด้านธุรกิจและจะต้องสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน พร้อมทั้งยังต้องเป็นสื่อที่เหมือนจริง พบเห็นและใช้ในเชิงธุรกิจในปัจจุบัน เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น วิเคราะห์และหาแนวทางแก้ปัญหา ตลอดจนทำความเข้าใจวัฒนธรรมในการสื่อสารเชิงธุรกิจ

จากข้อสรุปดังกล่าวทำให้เห็นว่าวิธีการสอบแบบกรณีศึกษา ถึงแม้จะสร้างข้อจำกัดแก่ผู้สอนในเรื่องการทำความเข้าใจแนวคิด ความรู้เฉพาะและความท้าทายในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ แต่ผลดีที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนมีมหาศาล การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจด้วยวิธีการสอบแบบกรณีศึกษาจะเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการสื่อสารและทักษะวิชาการที่สำคัญ การสอนที่สร้างการมีส่วนร่วมและสื่อเหมือนจริงจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและอยากเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ชิ้นงานต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและคำศัพท์ไปพร้อมกับทำความเข้าใจหลักการทางธุรกิจจากบริบทที่เรียนในเวลาเดียวกัน

5.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน

เทพนคร ทาคง (2546) ได้วิจัยการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดอิงมาตรฐานในรายวิชาเสริมสมรรถภาพในการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู เพื่อ พัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดอิงมาตรฐานในรายวิชา เสริมสมรรถภาพในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครูและเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นทั้งในด้านความสอดคล้องภายในของรายละเอียดหลักสูตรและด้านการ นำหลักสูตรไปใช้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตร ได้เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรสำหรับรายวิชา เสริมสมรรถภาพในการสอนภาษาอังกฤษ ในกลุ่มวิชาเลือก หมวดวิชาเฉพาะด้านของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยมีการกำหนดมาตรฐานครู ภาษาอังกฤษ ครอบคลุม ขอบข่ายสาระ มาตรฐาน 4 ขอบข่ายทั้งด้านเนื้อหา ด้านความสามารถ การประเมินคุณภาพของหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้รับการประเมินใน ระดับดีและในการประเมิน โดยการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น กลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ คะแนน ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คะแนนความรู้ความเข้าใจ วัฒนธรรมของประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และคะแนนคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2545) ได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ซึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้า ฝ่าย วิชาการระดับประถมศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ครูสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ปกครองและนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบ

สัมภาษณ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ แบบสอบถามแบบประเมินค่า คู่มือการประชุม เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสอบและแบบสังเกตการสอน ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1 และพบว่าครู นักเรียน ผู้ปกครองพอใจในรูปแบบการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษา

Bodone (2000) ได้ทำวิจัยเชิงสำรวจการปฏิรูปการศึกษาตามแนวคิดอิงมาตรฐาน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของความเสมอภาคในการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน ว่าจะเป็นเรื่องมือที่เสริมพลังอำนาจให้ผู้เรียนทุกคนได้หรือไม่ และครูมีบทบาทในกระบวนการศึกษาอย่างไร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือครูในรัฐโอเรกอน ใช้วิธีการสำรวจเชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า การปฏิรูปตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของความเสมอภาคในการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการประเมินการปฏิบัติ

Findley และ Nathan (1980) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติการทางภาษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ที่มีสมรรถนะเป็นฐาน ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการทำงานพื้นฐานของภาษาที่ได้ระบุระดับเบื้องต้นไว้โดยสภายุโรป (Council of Europe) พบว่ามีการพัฒนาหลักสูตรที่มีสมรรถนะในการใช้ภาษาเป็นฐานประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ประเมินความต้องการจำเป็น 2) ระบุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 3) ขั้นตอนการฝึกเพื่อให้เกิดพฤติกรรมเป้าหมาย และ 4) ขั้นตอนการประเมินผล การตั้งวัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการประเมินผล จะถูกบูรณาการรวมเข้ากับขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน และการศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็นเพื่อให้ได้แนวคิดสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน และประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร โดยนำไปทดลองใช้กับนักธุรกิจชาวต่างชาติ โดยกระบวนการศึกษาวิจัยและพัฒนา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
  - 1.1 แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน
  - 1.2 ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ
2. การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็น
  - 2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลชาวต่างชาติและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย
  - 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์
  - 2.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็น
3. การศึกษาและกำหนดประเภทเอกสารธุรกิจ

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน

- ขั้นที่ 1 การพัฒนารอบมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร
  - 1.1 ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้กำหนดรายการมาตรฐานและตัวชี้วัด
  - 1.2 การกำหนดรายการมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ
- ขั้นที่ 2 การประเมินมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
  - 2.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ
  - 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตร
  - 2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล
  - 2.4 ผลการประเมินและข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 3 การจัดทำเอกสารหลักสูตร

- 3.1 รายละเอียดหลักสูตร

3.2 เอกสารประกอบหลักสูตร

ขั้นที่ 4 การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

4.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพหลักสูตร

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.4 ผลการประเมินและข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

2. การนำหลักสูตรไปทดลองใช้

3. การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูล

3.1 การกำหนดและพัฒนาเครื่องมือ

3.2 การใช้แบบทดสอบ

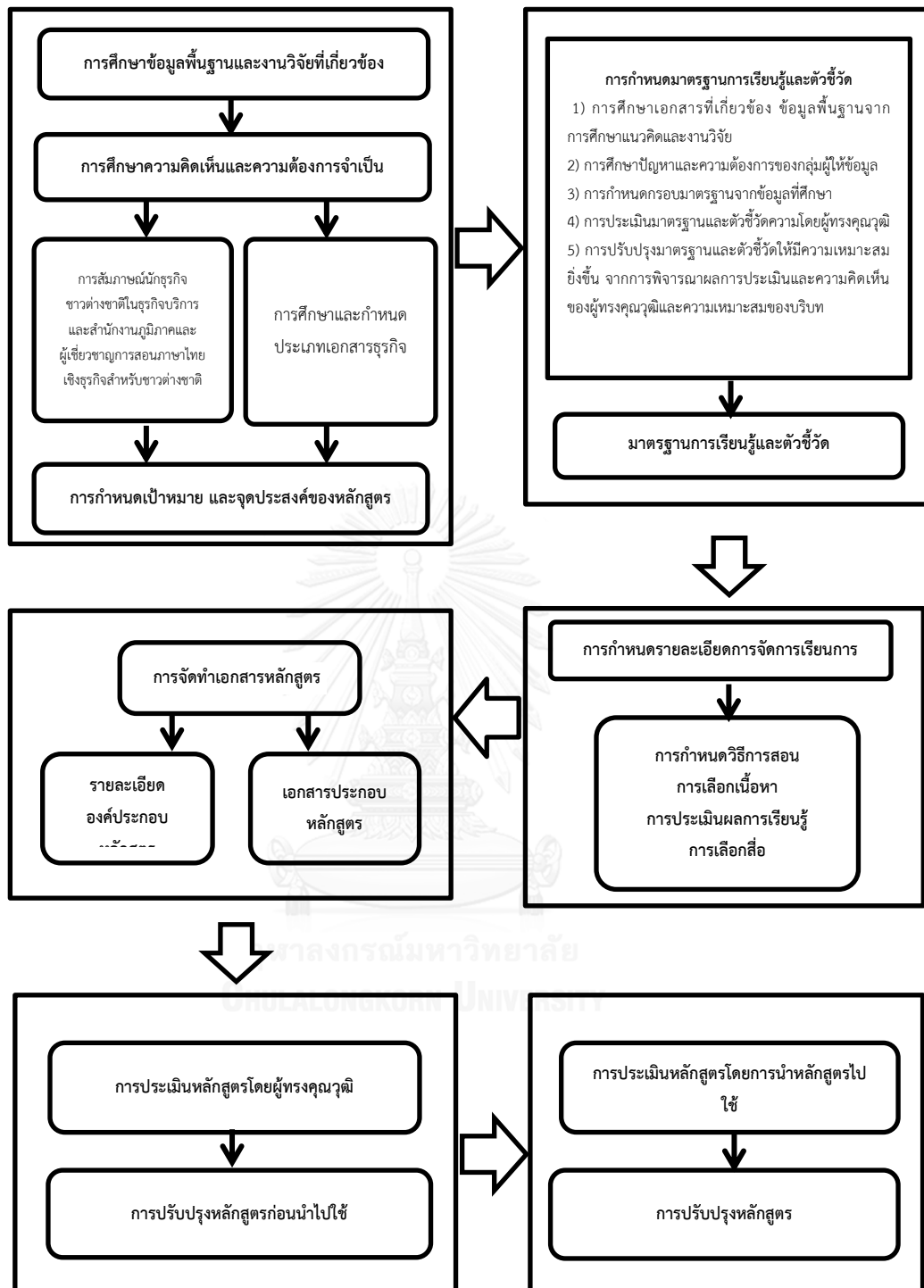
3.3 การสัมภาษณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ทั้งนี้สามารถสรุปกรอบการดำเนินการวิจัยพัฒนาหลักสูตร 6 ขั้นตอน ดังรายละเอียดดังนี้

- 1) การศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดเป้าหมายหลักสูตร
- 2) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด
- 3) การกำหนดรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน
- 4) การจัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร
- 5) การประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้
- 6) การประเมินหลักสูตรโดยการนำหลักสูตรไปใช้และการปรับปรุงหลักสูตร โดยมีรายละเอียด ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รอบการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

ข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการกำหนดรายการมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน

แนวคิดที่มีการกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง มาตรฐานที่กำหนดขึ้นสะท้อนค่านิยม และความเชื่อของคนในสังคมต้องการให้เกิดขึ้น Marzano and Kendall (1996) ทั้งนี้ในด้านการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานดังกล่าวใช้เป็นหลักในการเลือกเนื้อหา ออกแบบการเรียนการสอนและการประเมินผลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน Harris และ Carr (1996) ได้กล่าวถึงการนำแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานในการจัดการศึกษาไว้ว่า การกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนจะช่วยผู้เรียนจะทราบความคาดหวังด้านความรู้และความสามารถ ผู้สอนสามารถใช้มาตรฐานเป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตร คัดเลือกเนื้อหาที่สำคัญและเกี่ยวข้อง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลเป็นไปอย่างมีความหมายและมีเป้าหมาย และมาตรฐานเป็นแนวทางให้องค์กรการศึกษาจัดหลักสูตรตามความคาดหวังของสังคม สอดคล้องกับ American Federal of Teacher (อ้างถึงใน Marzano and Kendall, 1997) ได้กล่าวถึงการปรับใช้แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานในการจัดเตรียมหลักสูตรว่า มาตรฐานสามารถเตรียมพร้อมผู้เรียนสู่การทำงานในอนาคตเนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือในการจัดการศึกษา ด้วยการระบุมุมมองและทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ หลักสูตรสามารถเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีความสามารถในการแข่งขันด้านต่างๆได้

1.2 ความสามารถในการอ่านภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

การอ่านเชิงธุรกิจเป็นความสามารถในการใช้ภาษาซึ่งเป็นส่วนย่อยของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะรูปแบบหนึ่ง วิธีการใช้ภาษาจึงขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ต้องการให้วัตถุประสงค์ทางธุรกิจรูปแบบใดสำเร็จ การอ่านเชิงธุรกิจซึ่งเป็นส่วนย่อยของภาษาเชิงธุรกิจจึงมีว่า ผู้อ่านต้องอาศัยความสามารถที่แตกต่างกันตามจุดประสงค์และเป้าหมายในการอ่าน ทั้งนี้ สุภาพ รุ่งเจริญ (2533) อธิบายเกี่ยวกับความสามารถที่ผู้อ่านต้องมีแยกตามจุดประสงค์ในการอ่านเอกสารทางธุรกิจดังต่อไปนี้ 1) การอ่านเพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน เช่น การอ่านจดหมายสอบถามข้อมูล การอ่านจดหมายสั่งซื้อ ซึ่งต้องอาศัยทักษะการสรุปความ เพื่อที่จะสามารถตัดสินใจปฏิบัติงานต่อไปได้ 2) การอ่านเพื่อปฏิบัติ

หน้าที่ตามคำสั่ง เช่นการอ่านรายงานประชุม การอ่านคำสั่ง หรือประกาศของราชการ เป็นการอ่าน และจัดระบบข้อมูลเพื่อให้รู้ระเบียบและหลักการเพื่อนำไปปฏิบัติตามให้ถูกต้อง และหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาด 3) การอ่านเพื่อการวิเคราะห์ก่อนตัดสินใจ เช่นการอ่านข้อความโฆษณาหรือข้อเสนอต่างๆ ที่ต้องอาศัยการพิจารณาวิเคราะห์ เชื่อมโยงข้อมูล เปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย และ 4) การอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ เช่น การอ่านบทความทางธุรกิจ ข่าวสาร สรุปรายงานธุรกิจ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ให้ทันเหตุการณ์ และนำความรู้ไปสังเคราะห์ใช้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ด้วย

2. การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็น

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของนักธุรกิจชาวต่างประเทศและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับมาตรฐานการอ่าน มาจากบริษัทและหน่วยงานที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยในการปฏิบัติงาน นักธุรกิจชาวต่างชาติจากธุรกิจบริการ (การบริการด้านการเงิน การบัญชี กฎหมาย การซ่อมบำรุง เป็นต้น) และธุรกิจสำนักงานภูมิภาค (ส่งเสริมธุรกิจบริการ และการค้าระหว่างประเทศ ครอบคลุมการรายงานความเคลื่อนไหวทางธุรกิจ การให้คำแนะนำสินค้า และการจัดซื้อและตรวจสอบคุณภาพสินค้า) ตามการออกไปใบอนุญาตประกอบธุรกิจสำหรับคนต่างด้าว ของกรมธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจสำคัญที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ยถึงร้อยละ 80 ของธุรกิจที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (purposive sampling) คือ ผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยฝ่ายบริหารชาวต่างชาติซึ่งต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจและผู้ที่เกี่ยวข้องคือผู้บังคับบัญชาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ได้มาจากการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ นักธุรกิจชาวต่างชาติจากธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาค และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้กลุ่มนักธุรกิจชาวต่างชาติสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

(1) นักธุรกิจชาวต่างชาติ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นชาวอินเดีย ญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย และเยอรมัน ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยฝ่ายบริหารที่ใช้ภาษาไทยในการปฏิบัติงานจำนวน 10 คน และผู้บังคับบัญชาของนักธุรกิจที่ใช้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยในการปฏิบัติงานจำนวน 5 คน รวม 15 คน

(2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ 3 คน และผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาเอกชนที่เปิดสอนภาษาไทยเพื่อการทำงานสำหรับชาวต่างชาติ 4 คน รวม 7 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นและความต้องการประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) จำนวน 2 ชุด ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักธุรกิจชาวต่างชาติและ 2) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบบสัมภาษณ์ดังกล่าวพัฒนาจากแนวทางการหาความต้องการจำเป็นสำหรับการออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของ Munby (1978) และ Schutz and Derwing (1981) เกี่ยวกับสภาพการณ์ ปัญหาและความต้องการในการเรียนการอ่านภาษาไทยธุรกิจของสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ ครอบคลุมประเด็นด้านลักษณะของผู้เรียน ความต้องการและความคาดหวังในการเรียน บริบทการใช้ทักษะการอ่านภาษาไทยในการทำงาน ประเภทเอกสาร ลักษณะและระดับภาษาที่พบในเอกสาร และความคาดหวังในการจัดการกับเอกสารที่ต้องอ่านได้ในการทำงาน แบบสัมภาษณ์ชุดแรกสำหรับชาวต่างชาติครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ 1) ข้อมูลพื้นฐาน อายุ เชื้อชาติ ตำแหน่งการทำงาน ประเภทธุรกิจ และลักษณะขององค์กร 2) จุดประสงค์ในการเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจ และความต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยในการทำงาน 3) ลักษณะงานที่ทำในแต่ละวัน และตัวอย่างสถานการณ์ที่ต้องอาศัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ตัวอย่างบุคคลที่ต้องสื่อสารด้วย 4) ประเภทเอกสารธุรกิจภาษาไทยเชิงที่พบในการปฏิบัติงาน 5) ตัวอย่างข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้หรืออ่านได้จากเอกสารธุรกิจภาษาไทย และข้อมูลเหล่านั้นมีความสำคัญอย่างไร และแบบสัมภาษณ์ชุดที่สองสำหรับผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ครอบคลุมประเด็น 1) ขอบเขตเนื้อหา ระดับความรู้ และความสามารถของชาวต่างชาติที่ต้องมีเพื่อจะสามารถอ่านเอกสารธุรกิจในการปฏิบัติงานได้ 2) ลักษณะภาษาที่พบในเอกสารธุรกิจภาษาไทย 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่จะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ

2.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นความต้องการจำเป็น

จากการสัมภาษณ์นักธุรกิจชาวต่างชาติ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถสรุปประเด็นความต้องการจำเป็นของการอ่านภาษาไทยธุรกิจได้ดังต่อไปนี้

นักธุรกิจชาวต่างชาติ ให้ข้อมูลด้านลักษณะของผู้เรียนว่าครอบคลุมนักธุรกิจต่างชาติที่ทำงานในประเทศไทย ได้ให้ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจดังนี้

1) นักธุรกิจที่ทำงาน ในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหาร ในธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาค ยืนยันถึงความต้องการและความคาดหวังในพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารภาษาไทยว่า ต้องการพัฒนาความสามารถอ่านเชิงธุรกิจ เนื่องจากข้อมูลจากการอ่านเอกสารเพื่อเป็นฐานสำคัญในการวางแผนการทำงานและตัดสินใจทางธุรกิจ เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจที่ตอบรับ ปฏิเสธ หรือการสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับงานใดๆ สามารถตรวจสอบความถูกต้อง และพิจารณาเงื่อนไข ข้อตกลงของเอกสารในการปฏิบัติงาน

2) ลักษณะการทำงานของนักธุรกิจกลุ่มนี้มีหน้าที่สื่อสารข้อมูลระหว่างบริษัทแม่ในต่างประเทศ หรือรับนโยบายจากผู้บริหารระดับสูงเพื่อดำเนินงาน รายงานสถานการณ์และผลการดำเนินงาน ควบคุมดูแลการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในประเทศไทย รวมถึงเป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินงานด้านต่างๆตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ

3) เอกสารที่นักธุรกิจต้องการอ่านได้ ประกอบด้วย เอกสารประเภท ใบเสนอราคา สัญญาธุรกิจ จดหมายธุรกิจ ประกาศราชการ และผู้บังคับบัญชาคาดหวังว่า นักธุรกิจต้องสามารถอ่านรายงานธุรกิจได้ด้วย

4) ต้องการอ่านเอกสารธุรกิจเพื่อการตอบรับ หรือปฏิเสธจดหมายเชิญ หรือการขอความร่วมมือ ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารเช่น ใบเสนอราคา จดหมายธุรกิจที่เข้า/ออกจากบริษัท อ้างอิงข้อมูลจากประกาศราชการ และการอ่านข้อมูลจากรายงานธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้สนับสนุนการตัดสินใจ ทั้งนี้เอกสารที่อ่านเป็นการสื่อสารทั้งภายในองค์กร และกับภายนอกองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่เป็นคู่ค้ากับบริษัทที่ทำงานอยู่

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ดังประเด็นต่อไปนี้

1) นักธุรกิจชาวต่างชาติควรมีสามารถจับใจความสำคัญและเข้าใจรายละเอียด สนับสนุน สามารถใช้ข้อมูลจากการอ่านสนับสนุนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รู้วิธีการอ่านที่เหมาะสมกับเอกสารแต่ละประเภท เข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษา และความสามารถในการสรุปข้อมูล และเชื่อมโยงไปสู่การทำงานของตนเองได้

2) ลักษณะและระดับภาษาที่พบในเอกสารธุรกิจว่าภาษาที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจเป็นภาษาทางการ มีลักษณะเฉพาะ ทั้งคำศัพท์ โครงสร้าง และลำดับการนำเสนอข้อมูลตามแต่ละประเภท

3) การจัดการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านจากเอกสารจริง หรือ เอกสารที่ใกล้เคียงกับเอกสารที่ต้องอ่านในการปฏิบัติงาน เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน เน้นการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์เฉพาะต่างๆ ได้แก่ คำศัพท์การเงิน การตลาด และกฎหมาย เป็นต้น

3. การศึกษาและกำหนดประเภทเอกสารธุรกิจ

การกำหนดประเภทเอกสารธุรกิจ จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ภาษาไทยธุรกิจ ทั้งลักษณะภาษา และการแบ่งประเภทเอกสารธุรกิจ ประกอบกับข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานในธุรกิจบริการและธุรกิจสำนักงาน ภูมิภาค ได้แก่ ผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยฝ่ายบริหารชาวต่างชาติซึ่งต้องใช้ภาษาไทยในการ สื่อสารและการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ และผู้ที่เกี่ยวข้องคือผู้บังคับบัญชาและผู้เชี่ยวชาญด้านการ สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงสามารถกำหนดเอกสารภาษาไทยเชิงธุรกิจที่นักธุรกิจ ชาวต่างชาติควรอ่านได้ 5 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ใบเสนอราคา หมายถึง เอกสารที่ผู้ประกอบการออกให้กับลูกค้าเพื่อพิจารณารายละเอียด สินค้า หรือบริการ รวมถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจ ภาษาที่ปรากฏในใบเสนอราคาเป็นภาษา ทางการประกอบด้วยคำศัพท์ ด้านการเงิน และกฎหมาย และประโยคแสดงเงื่อนไขในส่วนการชำระ เงิน หรือ หมายเหตุต่างๆ

2) จดหมายธุรกิจ หมายถึง จดหมายที่ใช้ติดต่อระหว่างกันในวงการธุรกิจ ครอบคลุมถึง จดหมายเชิญ และจดหมายแจ้งเพื่อทราบ ภาษาที่ปรากฏในจดหมายธุรกิจใช้ภาษาทางการและกึ่ง ทางการประกอบด้วย คำศัพท์ ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ การตลาด คำทับศัพท์ สำนวน ภาษาต่างประเทศ และสำนวนในการเขียนจดหมาย

3) สัญญาธุรกิจ หมายถึง เอกสารที่ระบุข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการค้าหรือผู้ประกอบการ วิชาชีพ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าและการเงินของคู่สัญญาที่เกี่ยวข้อง ภาษาที่ปรากฏในสัญญาธุรกิจ ใช้ภาษาทางการ คำศัพท์ด้านการเงินการบัญชี การตลาด และกฎหมายประโยคที่มีการระบุภาค ประธานและภาคแสดงที่ชัดเจน ใช้ประโยคความรวมแบบเป็นเหตุเป็นผล แสดงเงื่อนไข

4) รายงานธุรกิจ หมายถึง เอกสารที่รวบรวมขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการทางธุรกิจ ข้อมูล ด้านการเงินและการดำเนินงานที่สำคัญ ภาษาที่ปรากฏในรายงานธุรกิจเป็นภาษาทางการ คำศัพท์ ครอบคลุมคำศัพท์ทางการเงิน การบัญชี และการตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์บัญชี คำทับศัพท์ สำนวนภาษาต่างประเทศ มีการบรรยายโดยใช้ประโยคที่ใช้เป็นประโยคความซ้อนและ ซับซ้อนขนาดยาว

5) ประกาศราชการ หมายถึง ข้อความที่ทางราชการประกาศหรือชี้แจงให้ทราบ หรือแนะแนวทางปฏิบัติทางธุรกิจในประเทศไทย ภาษาที่ปรากฏในประกาศราชการเป็นภาษาทางการคำศัพท์ด้านการเงินการบัญชี การตลาด และกฎหมาย ใช้ภาษากฎหมาย การอ้างอิงข้อกำหนด และ การให้คำนิยาม

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน

แนวคิดและหลักการข้างต้นนำมาสู่การพัฒนาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการอ่านเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ โดยองค์ประกอบหลักสูตรทั้งเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ ภาระงานและการประเมินผลการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับมาตรฐาน มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุถึงมาตรฐาน หรือมีส่วนใดที่ต้องพัฒนาต่อไป

ในระยะเวลาพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานนี้ ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ย่อย คือ ขั้นที่ 1 การพัฒนากรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร ขั้นที่ 2 การประเมินมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ขั้นที่ 3 การจัดทำเอกสารหลักสูตร และขั้นที่ 4 การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 1 การพัฒนากรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร

1.1 ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้กำหนดรายการมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นนี้ประกอบด้วยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศ และการศึกษาลักษณะภาษาไทยที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ The World-Readiness Standards for Learning Languages ของ American Council on the Teaching of Foreign Languages (2013) ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับบุคคลบนพื้นฐานความเข้าใจด้านวัฒนธรรม โดยมาตรฐานการเรียนรู้ฉบับนี้ให้ความสำคัญทั้งด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาและเตรียมความพร้อมที่จะประยุกต์ความสามารถนั้นในการเรียนระดับสูงและการทำงานควบคู่กันไปด้วย ประกอบกับเป้าหมายการเรียนรู้ในการสื่อสาร วัฒนธรรม และการเชื่อมโยง ของ The World-Readiness Standards for Learning Languages

1.1.2 แนวคิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านได้แก่ ความสามารถด้านคำศัพท์ (vocabulary) ความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหา (text awareness) โดยคณะกรรมการการอ่านแห่งชาติ (National Reading Panel) ประเทศ

สหรัฐอเมริกา ประกอบกับองค์ประกอบด้านความสามารถของ Schmidt (1987) ได้แก่ความสามารถในการทำความเข้าใจส่วนประกอบและโครงสร้างเอกสาร ความสามารถในการระบุลำดับการนำเสนอเนื้อหาและข้อมูล ความสามารถในการคัดเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้อ่านในขณะนั้น ความสามารถในการใช้กลยุทธ์การอ่านสร้างความเข้าใจเนื้อหา ความสามารถในการสรุปใจความสำคัญหลักและรอง และความสามารถในการพิจารณาคัดเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และ จากการสังเคราะห์ความรู้ด้านภาษาและความสามารถในการอ่าน ครอบคลุมระดับความเข้าใจในการอ่าน 4 ระดับจาก 7 ระดับของ Burmeister (1974) ตั้งแต่การอ่านระดับความจำ ระดับการแปลความ ระดับตีความ และระดับการประยุกต์ใช้ การพัฒนาความสามารถเพื่อตรวจสอบและทำความเข้าใจข้อมูลเฉพาะในการอ่านเอกสารธุรกิจ

1.2 การกำหนดรายการมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

จากการศึกษาขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานในบริบทต่างๆ พบว่า ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานต่างๆที่สำคัญโดยสรุปคือ หลังจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน และแนวคิดการอ่านภาษาที่สอง และการศึกษาปัญหาและความต้องการของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล แล้วจึงกำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตรจากข้อมูลที่ศึกษา จากนั้นนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินกรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้น แล้วจึงปรับปรุงมาตรฐานและตัวชี้วัดให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จากการพิจารณาผลการประเมินและความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและความเหมาะสมของบริษัท

การพัฒนากรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 มาตรฐาน และตัวชี้วัด 8 ตัวชี้วัด ได้แก่ มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด และมาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อการปฏิบัติงานและการตัดสินใจทางธุรกิจ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ตัวชี้วัด ทั้งนี้แต่ละตัวชี้วัดระบุความสามารถผู้เรียนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความสามารถในการอ่านระดับต้น ความสามารถในการอ่านระดับกลาง และความสามารถการอ่านระดับสูง รายละเอียดตามตาราง 1

ตารางที่ 1 กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ		
ตัวชี้วัดการอ่านระดับต้น	ตัวชี้วัดการอ่านระดับกลาง	ตัวชี้วัดการอ่านระดับสูง
1.1 บอกความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปสั้นๆ ที่เป็นรูปธรรมและพบบ่อยในชีวิตประจำวัน	1.1 บอกความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมได้	1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท
1.2 ระบุใจความสำคัญโดยรวมของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาไม่ซับซ้อนได้	1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนขึ้นได้	1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้
1.3 ใช้กลยุทธ์พื้นฐานในการอ่านเพื่อแปลความหมายคำศัพท์ได้	1.3 ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้	1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้
มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน		
ตัวชี้วัดการอ่านระดับต้น	ตัวชี้วัดการอ่านระดับกลาง	ตัวชี้วัดการอ่านระดับสูง
2.1 บอกวัตถุประสงค์หลักของเอกสารธุรกิจทั่วไปขนาดสั้นที่ระบุไว้อย่างชัดเจนได้	2.1 บอกวัตถุประสงค์หลักของเอกสารธุรกิจทั่วไปขนาดสั้นที่ระบุไว้อย่างชัดเจนได้	2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้างและเนื้อหาซับซ้อนได้
2.2 บอกความหมายสำนวนทั่วไปที่ใช้สื่อสารและลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่พบบ่อยและมีเนื้อหาไม่ซับซ้อนได้	2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนขึ้นได้	2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่พบบ่อยและมีเนื้อหาไม่ซับซ้อนได้	2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่พบบ่อยและมีเนื้อหาซับซ้อนขึ้นได้	2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้
มาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ		
ตัวชี้วัดการอ่านระดับต้น	ตัวชี้วัดการอ่านระดับกลาง	ตัวชี้วัดการอ่านระดับสูง
3.1 สรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่พบบ่อยและไม่ซับซ้อนได้	3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปได้	3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้
3.2 เลือกอ่านข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การปฏิบัติงานได้	3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไปกับการปฏิบัติงานได้	3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ ก้กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 2 การประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

2.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

การกำหนดรายการมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ เป็นการนำผลการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดของผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์เพื่อที่ใช้ในการกำหนดขอบเขตความรู้และความสามารถในการอ่านที่ชาวต่างชาติที่เรียนการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจควรในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่มีประสบการณ์สอนวิชาภาษาไทยเชิงธุรกิจอย่างน้อย 5 ปี และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 เรื่อง จำนวน 2 คน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีประสบการณ์สอนวิชาการอ่านอย่างน้อย 5 ปี และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 เรื่อง จำนวน 2 คน

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปีและมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 เรื่อง จำนวน 1 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตร

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินการนำเสนอกรอบมาตรฐานหลักสูตรต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร (รายนามดังภาคผนวก ก.) เพื่อประเมินความเหมาะสมของกรอบมาตรฐานหลักสูตรโดยรวม และแบบประเมินรายการมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร แยกตามมาตรฐานและระดับความสามารถ ทั้งนี้การประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรพิจารณาตามประเด็นหลัก 5 ประเด็นตามที่ Marzano และ Kendall (1997) และ Gandal (1995) ได้กล่าวถึงมาตรฐานการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ด้านความครอบคลุมของมาตรฐาน ความสอดคล้องและสะท้อนความสามารถผู้เรียน ความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสม การใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย และการตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยใช้การประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่าและคำถามปลายเปิดในการประเมินความเหมาะสมของรายการ จากนั้นการปรับปรุงรายการมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ เป็นการนำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผลการประเมินรายการมาตรฐานการอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข.)

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัด ประกอบกับประเด็นในการพิจารณาคูณภาพของมาตรฐานข้างต้น เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความรู้และความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่นักธุรกิจต่างชาติควรมี โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ซึ่งแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มาตรฐานมีความเหมาะสม ครอบคลุม และความชัดเจน ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มาตรฐานมีความเหมาะสม ครอบคลุม และความชัดเจน ระดับมาก
3	หมายถึง	มาตรฐานมีความเหมาะสม ครอบคลุม และความชัดเจน ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มาตรฐานมีความเหมาะสม ครอบคลุม และความชัดเจน ระดับน้อย
1	หมายถึง	มาตรฐานมีความเหมาะสม ครอบคลุม และความชัดเจน ระดับน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ประเมินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือแบบประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตร และแบบประเมินรายการมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร แยกตามมาตรฐานและระดับ

ความสามารถ โดยใช้การประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่าและคำถามปลายเปิดในการประเมินความเหมาะสมของรายการ

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยนำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพและเป็นข้อมูลในการปรับปรุงรายละเอียดมาตรฐานและตัวชี้วัดให้เหมาะสมมากขึ้น โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538)

- 4.50- 5.00 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพดีมาก
- 3.50 - 4.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพดี
- 2.50 - 3.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพต่ำ
- 1.00 - 1.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพต่ำมาก

2.4 ผลการประเมินและข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

เมื่อนำมาพัฒนาเป็นกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ประกอบด้วยขอบข่ายสาระ 3 ขอบข่ายได้แก่ การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรม และการอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ แบ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน 8 ตัวชี้วัด ได้แก่ มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด และมาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อการปฏิบัติงานและการตัดสินใจทางธุรกิจ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด และนำไปประเมินคุณภาพของมาตรฐานด้วยเครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความรู้และความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่นักธุรกิจต่างชาติ

การประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นไว้ทั้ง 3 มาตรฐาน มีความครอบคลุมความสามารถในการอ่านเชิงธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของชาวต่างชาติ มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างหลักสูตร และหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้ ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งผลการประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ พบว่า คุณภาพมาตรฐานของหลักสูตรการอ่านตามรายการประเมิน 11 ข้อ มีผลการประเมินรายการในระดับดีจำนวน 6 ข้อ และผลการประเมินรายการในระดับดีมากจำนวน 5 ข้อ

ผลการประเมินรายการในระดับดีจำนวน 6 ข้อ แบ่งเป็นด้านความสอดคล้องจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2) ตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานนั้นอย่างชัดเจน ด้านความเฉพาะเจาะจง จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5) ตัวชี้วัดที่กำหนด มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงร่างหลักสูตรต่อไปได้ และข้อ 7) ตัวชี้วัดที่กำหนด มีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้ และด้านความเหมาะสมจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 8) ตัวชี้วัดที่กำหนด สามารถนำไปสู่การประเมินความสามารถผู้เรียนในแต่ละระดับได้ ข้อ 9) ภาษาที่ใช้อธิบายมาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน ชัดเจนเข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้ และข้อ 10) ภาษาที่ใช้อธิบายตัวชี้วัด ชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้

ผลการประเมินรายการในระดับดีมากจำนวน 5 ข้อ แบ่งเป็น ด้านความครอบคลุมจำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นไว้ทั้ง 3 มาตรฐาน มีความครอบคลุมความสามารถในการอ่านเชิงธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของชาวต่างชาติ เช่น ความสามารถด้านคำศัพท์ ความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่าน ความสามารถด้านโครงสร้างภาษา ด้านความเฉพาะเจาะจงจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4) มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงร่างหลักสูตรต่อไปได้ และข้อ 6) มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้ ด้านความชัดเจนและเหมาะสม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3) ระดับตัวชี้วัดที่กำหนด สะท้อนความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับ และข้อ 11) มาตรฐานที่กำหนด ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดดังตารางที่ 2

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 2 ผลการประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน
1. มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นไว้ทั้ง 3 มาตรฐาน มีความครอบคลุมความสามารถในการอ่านเชิงธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของชาวต่างชาติ เช่น ความสามารถด้านคำศัพท์ ความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่าน ความสามารถด้านโครงสร้างภาษา	5	ดีมาก
2. ตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานนั้นอย่างชัดเจน	4.4	ดี

รายการประเมิน	ระดับ คุณภาพ	ผลการ ประเมิน
3. ระดับตัวชี้วัดที่กำหนด สะท้อนความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับ	4.6	ดีมาก
4. มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงร่างหลักสูตรต่อไปได้	4.8	ดีมาก
5. ตัวชี้วัดที่กำหนด มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงร่างหลักสูตรต่อไปได้	4.2	ดี
6. มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้	4.8	ดีมาก
7. ตัวชี้วัดที่กำหนด มีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้	4.2	ดี
8. ตัวชี้วัดที่กำหนด สามารถใช้ประเมินความสามารถผู้เรียนในแต่ละระดับได้	4	ดี
9. ภาษาที่ใช้อธิบายมาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้	4.2	ดี
10. ภาษาที่ใช้อธิบายตัวชี้วัด ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้	4.2	ดี
11. มาตรฐานที่กำหนด ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	5	ดีมาก

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อสังเกตและเสนอแนะปรับปรุงมาตรฐานและได้ผลการประเมินคุณภาพของมาตรฐานการอ่านเชิงธุรกิจซึ่งมีสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1) ตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละมาตรฐานสะท้อนความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับอยู่ในระดับดีมาก

2) ตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานนั้นอย่างชัดเจน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงร่างหลักสูตรและกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้ สามารถนำไปสู่การประเมินความสามารถผู้เรียนในแต่ละระดับได้อยู่ในระดับดี

3) ภาษาที่ใช้อธิบายมาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน และตัวชี้วัด ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้อยู่ในระดับดี ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะให้มีการปรับถ้อยคำในตัวชี้วัดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้คำกริยาที่แสดงความสามารถของผู้เรียนที่หลากหลายขึ้น การใช้คำบรรยายระดับความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละระดับให้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้มีการปรับปรุงรายการมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจโดยการนำข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผลการประเมินรายการมาตรฐานการอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงให้มาตรฐานและตัวชี้วัดมีความครอบคลุมและและสะท้อนความสามารถผู้เรียน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย และตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อีกทั้งมีการประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติซึ่งปรากฏรายละเอียดตามเอกสารภาคผนวก ก แบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

ขั้นที่ 3 การจัดทำเอกสารหลักสูตร

การจัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เป็นการเรียบเรียงเนื้อหา สาระ แนวทางการจัดกิจกรรมและการวัดประเมินผลตามแนวทางการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรมอิงมาตรฐาน เอกสารหลักสูตรที่จัดทำประกอบด้วย หลักการและเหตุผล กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร รายการมาตรฐาน มาตรฐานด้านเนื้อหา มาตรฐานด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ วัตถุประสงค์หลักสูตร รายละเอียดเนื้อหา การจัดหน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

3.1 รายละเอียดหลักสูตร

การพัฒนาโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหามุ่งเน้นพัฒนาเพื่อให้นักธุรกิจชาวต่างชาติผู้เข้ามาพำนัก และประกอบอาชีพในธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยในตำแหน่งบริหารระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหารในองค์กรธุรกิจบริการ ที่ผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างต่ำและมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจบทความภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาวอย่างน้อย 300 คำได้ มีความสามารถบอกประเด็นสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของเอกสารธุรกิจได้ อ่านเพื่อปฏิบัติงานในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรม และจัดการเนื้อหาและสรุปข้อมูลสำคัญจากเอกสารธุรกิจที่อ่านเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจทางธุรกิจได้

3.1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์หลักสูตรได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของนักธุรกิจต่างชาติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบกับการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาที่สองภาษาไทยธุรกิจและการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน มาวิเคราะห์ และสรุปเป็นขอบเขตและวัตถุประสงค์หลักสูตรที่มุ่งพัฒนาเพื่อให้นักธุรกิจชาวต่างชาติสามารถบอกใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนจากการอ่านเอกสารธุรกิจภาษาไทยได้ สามารถใช้ข้อมูลจากการอ่านประกอบการตัดสินใจตอบสนองทางสังคมอย่างเหมาะสมได้ และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลจากเอกสารธุรกิจที่อ่านกับการทำงานได้

3.1.2 มาตรฐานและตัวชี้วัดที่ปรากฏในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

มาตรฐานและตัวชี้วัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติที่กำหนดขึ้นประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่ตัวชี้วัดระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ทั้งนี้ มาตรฐานและตัวชี้วัดที่พื้นฐานในการวางแผนหลักสูตรฉบับนี้ คือมาตรฐานระดับสูง ซึ่งเป็น ตัวชี้วัดความสามารถระดับสูงนี้ครอบคลุมความสามารถทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ ตัวชี้วัดความสามารถในระดับสูงครอบคลุมความรู้และทักษะตามที่กำหนดไว้ในระดับความเข้าใจในการอ่าน 4 ระดับได้แก่ ระดับความจำ ระดับการแปลความ ระดับตีความ และระดับการประยุกต์ใช้ ที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อจะสามารถอ่านเอกสารที่จำเป็นในการปฏิบัติงานตามข้อมูลจากการศึกษาความต้องการจำเป็นของนักธุรกิจต่างชาติ ได้แก่ เอกสารประเภท ใบเสนอราคา หนังสือราชการ จดหมายธุรกิจ รายงานธุรกิจ และประกาศราชการ โดยมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ปรากฏในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนอราคา ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 มาตรฐาน 5 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

ตัวชี้วัด1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

ตัวชี้วัด1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

ตัวชี้วัด 2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มี โครงสร้าง และเนื้อหาซับซ้อนได้

ตัวชี้วัด 2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มี เนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ

ตัวชี้วัด 3.1 จัดระบบข้อมูลและสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไป และเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 มาตรฐาน 8 ตัวชี้วัด โดยมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

ตัวชี้วัด 1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

ตัวชี้วัด 1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มี เนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้

มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

ตัวชี้วัด 2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้าง และเนื้อหาซับซ้อนได้

ตัวชี้วัด 2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนใน เอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มี เนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ

ตัวชี้วัด 3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไป และเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 มาตรฐาน 7 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

ตัวชี้วัด 1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

ตัวชี้วัด 1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้

มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

ตัวชี้วัด 2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้างและเนื้อหาซับซ้อนได้

ตัวชี้วัด 2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ

ตัวชี้วัด 3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไป และเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รายงานธุรกิจ ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 มาตรฐาน 6 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

ตัวชี้วัด 1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

ตัวชี้วัด 1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้

มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

ตัวชี้วัด 2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้างและเนื้อหาซับซ้อนได้

ตัวชี้วัด 2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ

ตัวชี้วัด 3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไป และเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ประกาศราชการ ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 มาตรฐาน 6 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

ตัวชี้วัด 1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

ตัวชี้วัด 1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหา ซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้

มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

ตัวชี้วัด 2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้าง และเนื้อหาซับซ้อนได้

ตัวชี้วัด 2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนใน เอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มี เนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ

ตัวชี้วัด3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะ วงการได้

ตัวชี้วัด3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไป และเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.3 รายละเอียดการจัดการเรียนการสอน

1) การกำหนดเนื้อหา

การกำหนดเนื้อหา และรายละเอียดทั้งด้านความรู้ทางภาษา และความสามารถใน การอ่านที่ปรากฏในหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาตินี้ มาจากการศึกษาความ ต้องการจำเป็นในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ และวิเคราะห์เอกสารธุรกิจที่จำเป็นต่อ การปฏิบัติงานทางธุรกิจของชาวต่างชาติ รวบรวม คัดเลือกเนื้อหา กำหนดเป็นขอบเขตสาระที่จำเป็น และสาระที่ใช้เสริม และนำมาจัดลำดับเนื้อหาเป็นพิจารณาจากความซับซ้อนของคำศัพท์ โครงสร้าง ภาษา เนื้อหาของบทอ่าน และทักษะการอ่านที่ผู้เรียนต้องมีในการอ่านเอกสารธุรกิจแต่ละประเภท ประกอบกับการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่สอง ภาษาเพื่อจุดประสงค์ เฉพาะ และความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถหลักและรองที่ ผู้เรียนต้องควรมี แต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยเนื้อหาที่เรียบเรียงจากหน่วยย่อยของภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง หลักภาษา ไปสู่หน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น การสรุปใจความสำคัญ หรือการประเมินค่า และระดับถึง กลยุทธ์การอ่านที่จำเป็นในการอ่าน และการทำความเข้าใจเนื้อหาในเอกสารแต่ละ ประเภท ตามที่ Richards (2001) ได้กล่าวถึงการจัดเรียงเนื้อหาหลักสูตรพัฒนาความสามารถในการ อ่านว่าควรจัดเรียงเนื้อหาจากหน่วยเล็ก และนำไปสู่บทอ่านทั้งหมด โดยเน้นการฝึกฝนให้เกิดทักษะ

ย่อยๆที่จำเป็นก่อน ทักษะและความรู้ย่อยๆนั้นจะประกอบกันเป็นความสามารถในการอ่านย่อหน้า และพัฒนาเป็นการอ่านบทอ่านทั้งหมดต่อไป

2) การกำหนดหน่วยการเรียนรู้และระยะเวลาหลักสูตร

จึงได้เป็นหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ โดยเป็นหลักสูตรฝึกอบรมต่อเนื่อง 7 สัปดาห์ ใช้เวลาตลอดหลักสูตร 21 ชั่วโมง แบ่งเป็น การบรรยาย 6 ชั่วโมง 40 นาที การปฏิบัติ 14 ชั่วโมง 20 นาที ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย จัดเรียงตามลักษณะโครงสร้างและความซับซ้อนของเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสาร ได้แก่ 1. ใบเสนอราคา 2. จดหมายธุรกิจ 3. สัญญาธุรกิจ 4. ประกาศราชการ และ 5. รายงานธุรกิจ

3) กิจกรรมการเรียนการสอน

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมุ่งเน้นที่จะพัฒนาทักษะการอ่านเอกสารธุรกิจที่จำเป็นต่อการทำงานของชาวต่างชาติในประเทศไทย การวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จึงมีเป้าหมายให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนต้องสามารถทำได้ในการปฏิบัติงานทางธุรกิจมากที่สุด เพื่อให้มั่นใจว่าจะนำสู่เป้าหมายการเรียนรู้คือการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเน้นความสำคัญของภาระงาน (tasks) ทั้งนี้ Phillips (1981) ได้สรุปลักษณะสำคัญของภาระงานในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะไว้ 4 ประเด็นดังนี้ ภาระงานที่กำหนดขึ้นต้องเหมาะสมกับความสามารถผู้เรียน ภาระงานมีความสำคัญและมีความหมายต่อความต้องการเฉพาะของผู้เรียน ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานภาระงานเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานจริง และในระหว่างการปฏิบัติภาระงาน หากมีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาที่ไม่กระทบเป้าหมายการสื่อสารที่ตั้งไว้ถือว่ายอมรับได้การเรียนการสอนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อ ถือเป็น การสร้างสิ่งแวดล้อมภาษาที่สองอันเป็นปัจจัยในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนไปพร้อมกัน (Long, 1990) ทั้งนี้การปฏิบัติภาระงานอยู่บนพื้นฐานการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) เน้นการฝึกปฏิบัติในระยะเวลาต่างๆตลอดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่จากการทำกิจกรรมร่วมกัน พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร มีการทบทวนความรู้เดิมด้วยตนเอง ประกอบด้วยวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การสาธิต การอภิปราย และการฝึกปฏิบัติ เทคนิคการเรียนรู้ที่ใช้ ได้แก่ การใช้คำถาม และการระดมความคิด

รายละเอียดการจัดหน่วยการเรียนรู้ และรายละเอียดเนื้อหาปรากฏรายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนการสอน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนอราคา มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1	สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 1)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านใบเสนอราคา	การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน การระดมความคิดและใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏในใบเสนอราคา
ตัวชี้วัด 1.2 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 2)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. การจับประเด็นระดับวลีและระดับประโยค 2. การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในใบเสนอราคากับลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายและสาธิตการจับประเด็นระดับวลีและระดับประโยค 2. การฝึกปฏิบัติการจับประเด็นและการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในใบเสนอราคากับการทำงาน 3. การฝึกปฏิบัติการอ่านใบเสนอราคาจากเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1	สัปดาห์ที่ 2 (ครั้งที่ 3)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ในการอ่านจดหมายธุรกิจ 3. สำนวนภาษาและลีลาการเขียนในจดหมายธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน 2. การระดมความคิดเกี่ยวกับคำศัพท์ในจดหมายธุรกิจ 3. การใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับสำนวนที่ปรากฏในจดหมายธุรกิจ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนการสอน
ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 2 (ครั้งที่ 4)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. วัตถุประสงค์ของ จดหมาย 2. ระดับภาษาที่ใช้ ในจดหมายธุรกิจ 3. การจับประเด็น ระดับย่อหน้า	1. การบรรยายเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ และระดับ ภาษาที่ใช้ในจดหมายธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุจุด ประสงค์และการจับ ประเด็นระดับย่อหน้า 3. การฝึกปฏิบัติการระบุ จุดประสงค์และการจับ ประเด็นระดับย่อหน้าใน จดหมายธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 5)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. ลักษณะ โครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอ เนื้อหาในจดหมาย ธุรกิจ 2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน จดหมายธุรกิจกับ ลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอเนื้อหาใน จดหมายธุรกิจ 2. การฝึกปฏิบัติการอ่าน จดหมายธุรกิจจากเอกสารที่ ใช้ในการปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิดและ การอภิปรายเพื่อการ เชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในจดหมายธุรกิจกับการ ทำงาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ มาตรฐานที่ 1	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 6)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ใน การอ่านสัญญา ธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกล ยุทธ์การอ่าน 2. การใช้คำถามกระตุ้น ความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนภาษา และลีลาการ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนการสอน
ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3			3. สำนวนภาษา และลีลาการเขียน ในสัญญาธุรกิจ	เขียนที่ปรากฏในสัญญา ธุรกิจ
มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 7)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. หลักการอ่าน ภาษาไทยเอกสาร ประเภทสัญญา ธุรกิจ 2. การระบุนใจความ สัญญาธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ หลักการอ่านภาษาไทย และการระบุนใจความสำคัญ ในเอกสารประเภทสัญญา ธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุน ใจความสำคัญสัญญาธุรกิจ 3. การฝึกปฏิบัติการระบุน ใจความสำคัญสัญญาธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 8)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. ลักษณะ โครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอ เนื้อหาในสัญญา ธุรกิจ 2. การจัดระบบ ข้อมูลจากสัญญา ธุรกิจ 3. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน สัญญาธุรกิจกับ ลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอเนื้อหาใน สัญญาธุรกิจ 2. การฝึกปฏิบัติการอ่าน สัญญาธุรกิจจากเอกสารที่ ใช้ในการปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิดและ การอภิปรายเพื่อการ เชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในสัญญาธุรกิจ กับการทำงาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รายงานธุรกิจ	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 12)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ใน การอ่านรายงาน ธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกล ยุทธ์การอ่าน 2. การใช้คำถามกระตุ้น ความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนการสอน
มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2		การปฏิบัติ 60 นาที	3. สำนวนภาษา และลีลาการเขียน ในรายงานธุรกิจ	ศัพท์ สำนวนภาษา และ ลีลาการเขียนในรายงาน ธุรกิจ
มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 1.3 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 13)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. ลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาในรายงานธุรกิจ 2. หลักการอ่านเอกสารประเภทรายงานธุรกิจ 3. การระบุใจความรายงานธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้าง ลำดับการนำเสนอเนื้อหา หลักการอ่านและการระบุใจในรายงานธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุใจความสำคัญรายงานธุรกิจ 3. การฝึกปฏิบัติการระบุใจความสำคัญรายงานธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 14)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. การจัดระบบข้อมูลจากรายงานธุรกิจ 2. การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรายงานธุรกิจกับลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายและคำถามกระตุ้นเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลจากรายงานธุรกิจ 2. การฝึกปฏิบัติการอ่านรายงานธุรกิจจากเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิดและการอภิปรายเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรายงานธุรกิจกับการทำงาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ประกาศ ราชการ	สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 9)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านประกาศ ราชการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนการสอน
มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3		การปฏิบัติ 60 นาที		2. การใช้คำถามกระตุ้น ความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำศัพท์ที่ปรากฏใน ประกาศราชการ
มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 10)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. วัตถุประสงค์ของ ประกาศราชการ 2. หลักการอ่าน เอกสารประเภท ประกาศราชการ 3. การระบุนใจความ ประกาศราชการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ หลักการอ่าน และการระบุนใจ ความใน ประกาศราชการ 2. การสาธิตการระบุน วัตถุประสงค์ และใจ ความสำคัญประกาศ ราชการ 3. การฝึกปฏิบัติการระบุน ใจความสำคัญสัญญาธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 11)	90 นาที; การบรรยาย 30 นาที การปฏิบัติ 60 นาที	1. ลักษณะ โครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอ เนื้อหาของประกาศ ราชการ 2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน ประกาศกับลักษณะ การทำงาน	1. การบรรยายเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอเนื้อหา ในประกาศราชการ 2. การฝึกปฏิบัติการอ่าน ประกาศราชการจาก เอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิดและ การอภิปรายเพื่อการ เชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในประกาศราชการกับการ ทำงาน

3.1.4 สื่อการเรียนรู้

สื่อที่ใช้ในหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจนี้เน้นใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic materials) ตามนิยามของ Robinson (1991) ที่พูดถึงสื่อที่เป็นของจริงในการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะไว้ว่านอกจากจะอุปกรณ์ที่เป็นของจริงแล้ว ยังรวมถึงสื่อที่สามารถสนับสนุนกิจกรรมที่มีลักษณะเดียวกับการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเอกสารที่ใช้ในประกอบการบรรยาย แบบฝึกการอ่าน และสื่อประกอบการนำเสนอเนื้อหาพัฒนาขึ้นจากเอกสารที่รวบรวมในชั้นศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้เรียน จากนั้นพิจารณา คัดเลือกเอกสาร และหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทั้งด้านรูปแบบเนื้อหาให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ ตามที่ Trickey (1990) ได้เสนอเกี่ยวกับการใช้สื่อที่เป็นเอกสารในการฝึกทักษะการอ่านในการปฏิบัติงานทางธุรกิจว่า ยิ่งเอกสารที่ใช้ฝึกอ่านเป็นของจริงและซับซ้อนมาก ยิ่งไม่ผ่านการปรับให้เหมาะกับห้องเรียน ยิ่งเป็นอุปสรรคในพัฒนาความสามารถในการอ่าน ส่งผลผู้เรียนแต่ละคนก็จะเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับการทำงานของตนได้ยากด้วยเช่นกัน ทั้งนี้สื่อการเรียนรู้ในหลักสูตรประกอบด้วยเอกสารประกอบการบรรยายและแบบฝึก สื่อนำเสนอเนื้อหาในการบรรยาย และตัวอย่างเอกสารที่พบในการปฏิบัติงานทางธุรกิจในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) เอกสารประกอบการบรรยาย ซึ่งอธิบายลักษณะ องค์ประกอบและโครงสร้างของเอกสารแต่ละประเภท
- 2) แบบฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกหัดการอ่านบทอ่านที่ปรับให้ง่ายกับการฝึกฝนทักษะ และแบบฝึกหัดที่พัฒนาจากเอกสารที่พบจริงในการทำงาน ทั้งนี้เอกสารประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนอราคา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รายงานธุรกิจ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ประกาศราชการ
- 3) บทอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่ปรากฏในการทำงาน
- 4) ตัวอย่างเอกสารธุรกิจที่ปรากฏในการทำงาน
- 5) สื่อประกอบการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้

3.1.5 การประเมินผลการเรียนรู้

การกำหนดการวัดและการประเมินผลของหลักสูตร เป็นการประเมินคุณลักษณะหรือพฤติกรรมเฉพาะของผู้เรียนที่แสดงออก โดยนำผลการวัดที่ได้ไปเทียบกับมาตรฐานหลักสูตรและตัวชี้วัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่กำหนดไว้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อประเมินการเรียนรู้จากการปฏิบัติ โดยระบุเกณฑ์การประเมินไว้ตามหลักการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนและประเมินผลหลักการเรียนการสอนสิ้นสุดแล้ว เพื่อเป็นการตัดสินระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้การประเมินผลประกอบด้วยวิธีการประเมินหลากหลายดังนี้

- 1) การทดสอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย
- 2) การพิจารณาจากแบบฝึกหัดและงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียน การสรุปและการเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านและการนำไปใช้ในการทำงาน
- 3) การสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้ ได้แก่การตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการเข้าร่วมกิจกรรม

3.2 เอกสารประกอบหลักสูตร

เอกสารประกอบหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย คู่มือการใช้หลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการสอน เอกสารประกอบหลักสูตรจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอน ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างหลักสูตร ระยะเวลา รายละเอียดของสื่อประกอบการเรียนการสอนเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและการประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 คู่มือการใช้หลักสูตร

คู่มือการใช้หลักสูตรฉบับนี้ประกอบด้วย กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านและตัวชี้วัด โครงสร้างหลักสูตรและรายละเอียดเนื้อหา แนวทางการจัดการเรียนรู้ แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ และแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้

3.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมรวมทั้งสิ้น 5 หน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย รายละเอียดมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ปรากฏในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม รายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้รายหน่วย สื่อการเรียนรู้รายหน่วย และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2.2.3 เอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอนพัฒนาขึ้นทั้ง 5 ฉบับสำหรับการเรียนการสอน การอ่านเอกสารธุรกิจแต่ละหน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องใบเสนอราคา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง จดหมายธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสัญญาธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องประกาศ ราชการ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องรายงานธุรกิจ เอกสารประกอบการสอนแต่ละหน่วยครอบคลุม เนื้อหาโครงสร้าง และลำดับการนำเสนอเนื้อหา การเชื่อมโยงการอ่านเอกสารธุรกิจกับการปฏิบัติงาน ลักษณะภาษาที่พบ คำศัพท์และสำนวนสำคัญ ตัวอย่างเอกสาร กลยุทธ์การอ่านที่สำคัญ และแบบฝึกอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเอกสารแต่ละประเภท

ขั้นที่ 4 การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การประเมินประกอบด้วยแบบประเมินเอกสารหลักสูตร และแบบประเมินเอกสารประกอบหลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องภายในของหลักสูตร ประเด็นในการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของหลักสูตร ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีประสบการณ์พัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติอย่างน้อย 5 ปี และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 เรื่อง จำนวน 3 คน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสบการณ์พัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานอย่างน้อย 5 ปี และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 เรื่อง จำนวน 2 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพหลักสูตร

การประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (รายนามดังภาคผนวก ก.) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องภายในของหลักสูตร ประเด็นในการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของหลักสูตรตามที่ Ornstein และ Hunkins (2009) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักสูตร 6 ประเด็นได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา โดยพิจารณาเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรให้มี

ความครอบคลุมและลึกซึ้งเหมาะสมกับผู้เรียน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้จำเป็นต้องมีความเฉพาะเจาะจง เลือกลงให้ความสำคัญด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือ ทักษะพิสัย 2) ด้านประสบการณ์การเรียนรู้ ในหลักสูตรจะต้องจัดให้ต่อเนื่องและเพิ่มพูนให้มากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้พิจารณาจากแนวทางการสอนการอ่านภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติของ ชาง ซอง แซ (2544) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยว่าควรจากการเรียนรู้คำศัพท์ และไวยากรณ์ย่อยๆที่เนื้อหาที่มีความซับซ้อนน้อย หรือเนื้อหาที่ง่ายเป็นรูปธรรม ไปสู่เนื้อหาที่ซับซ้อนมากขึ้น หรือเนื้อหาที่เป็นนามธรรม ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้จะเริ่มจากองค์ประกอบย่อยๆ ไปสู่องค์ประกอบที่ใหญ่ขึ้น แล้วแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละองค์ประกอบอย่างชัดเจน 3) ด้านการฝึกปฏิบัติ ตลอดระยะเวลาของหลักสูตรจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่สำคัญและจำเป็น ฝึกปฏิบัติ พัฒนาทักษะเป้าหมายซ้ำๆ อย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร 4) ด้านการบูรณาการความรู้และประสบการณ์จริง การจัดหลักสูตรต้องอาศัยการบูรณาการด้านเนื้อหา สารความรู้และประสบการณ์เรียนรู้เข้าด้วยกัน เริ่มจากผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาโดยรวมก่อนแล้วจึงเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนย่อยๆเข้าด้วยกัน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ดังกล่าวจึงต้องเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะพบในชีวิตประจำวันด้วย 5) ด้านองค์ประกอบหลักสูตร ประกอบด้วยความสอดคล้องและสัมพันธ์ภายในของแต่องค์ประกอบที่กำหนดขึ้น และความเชื่อมโยงกับองค์ประกอบภายนอก และ 6) ความสมดุลของหลักสูตร ต้องให้น้ำหนักปัจจัยข้างต้นอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาความสามารถไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล และเป้าหมายการเรียนรู้ที่สังคมคาดหวังได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ง.)

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจประกอบด้วย แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่าและข้อคำถามปลายเปิด โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ซึ่งแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง รายละเอียดหลักสูตรในหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง รายละเอียดหลักสูตรในหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง รายละเอียดหลักสูตรในหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง รายละเอียดหลักสูตรในหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง รายละเอียดหลักสูตรในหัวข้อมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยนำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพ และเป็นข้อมูลในการปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตรให้เหมาะสมมากขึ้น โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538)

- 4.50- 5.00 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพดีมาก
 3.50 - 4.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพดี
 2.50 - 3.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพปานกลาง
 1.50 - 2.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพต่ำ
 1.00 - 1.49 หมายถึง เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีคุณภาพต่ำมาก

4.4 ผลการประเมินและข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

การออกแบบเอกสารประกอบการสอนและแบบทดสอบตามโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งได้รับการประเมินคุณภาพผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผลการประเมินหลักสูตรก่อนการนำไปใช้ในภาพรวม ในประเด็น ความครอบคลุม ความชัดเจน เชื่อมโยงและต่อเนื่องขององค์ประกอบหลักสูตรในแต่ละรายการประเมิน ทั้งนี้ความพบว่า รายการประเมินส่วนใหญ่มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 8 รายการ และอยู่ในระดับดี 1 รายการ คือ การประเมินรายการความครอบคลุม ชัดเจน ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงของโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร การสรุปการประเมินหลักสูตรก่อนการนำไปใช้ในภาพรวม ตามรายละเอียดที่ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพภาพรวมหลักสูตร

รายการประเมินภาพรวมหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย ระดับ คุณภาพ	ผลการ ประเมิน
1. ความครอบคลุม ชัดเจน และเชื่อมโยงของหลักการและเหตุผล	4.95	ดีมาก
2. ความครอบคลุม ชัดเจน ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.70	ดีมาก
3. ความครอบคลุม ชัดเจน และต่อเนื่องของขอบข่ายมาตรฐาน	4.90	ดีมาก
4. ความครอบคลุม ชัดเจน ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงของโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร	4.23	ดี
5. ความครอบคลุม ชัดเจน ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงของกิจกรรมการเรียนรู้	4.84	ดีมาก
6. ความสอดคล้อง ชัดเจน และเชื่อมโยงคุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร	4.84	ดีมาก
7. ความสอดคล้อง ชัดเจน และเชื่อมโยงของสื่อการเรียนรู้	4.96	ดีมาก

รายการประเมินภาพรวมหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย ระดับ คุณภาพ	ผลการ ประเมิน
8. ความครอบคลุม ชัดเจน ต่อเนื่อง และเชื่อมโยง ของการประเมินผลการเรียนรู้	4.89	ดีมาก
9. ความชัดเจนของคู่มือการใช้หลักสูตร	4.96	ดีมาก

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะนำไปสู่การปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตรในองค์ประกอบต่างๆ ตามประเด็นต่อไปนี้

1) เพิ่มข้อมูล หลักฐานอ้างอิงสถานการณ์การลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติ ในส่วนหลักการและเหตุผลให้ชัดเจนขึ้น

2) ปรับลดจำนวนวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้น้อยลง และเลือกใช้คำแสดงพฤติกรรมให้กว้างขึ้น

3) ปรับโครงสร้างเวลาของหลักสูตรให้กระชับ ลดเวลาการบรรยายเน้นการฝึกปฏิบัติและการทำกิจกรรมกลุ่มให้มากขึ้น

4) ปรับเนื้อหาในหลักสูตร โดยปรับลดเนื้อหาส่วนโครงสร้างและหลักภาษาให้น้อยลง ให้ความสำคัญกับเนื้อหาคำศัพท์ วลี ที่มีลักษณะเฉพาะให้มากขึ้น

5) เพิ่มการอธิบายรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน ให้เห็นลักษณะกิจกรรมที่ใช้เชื่อมโยงกับแนวคิดการเรียนรู้ที่อ้างถึง

6) ปรับข้อกำหนดเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนและผู้สอนให้เปิดกว้างมากขึ้น

7) ปรับการประเมินผลให้เน้นการประเมินตามสภาพจริง ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่แสดงออกระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในการประเมินคุณภาพหลักสูตรเป็นการประเมินคุณภาพหลักสูตรอย่างละเอียดตามองค์ประกอบของหลักสูตร วิเคราะห์ตามประเด็นความครอบคลุม ความชัดเจน ความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงของหลักสูตรไว้ด้วย (รายละเอียดดังภาคผนวก จ.)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้หลักสูตรในครั้งนี้คือนักธุรกิจที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหารในองค์กรธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างต่ำและมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาวอย่างน้อย 300 คำได้ โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

2. การนำหลักสูตรไปทดลองใช้

การทดลองใช้หลักสูตรเริ่มจากการติดต่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในองค์กรธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาค เพื่อประชาสัมพันธ์และรับสมัครผู้เรียนในหลักสูตรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดหลักสูตรคือนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างต่ำและผ่านการทดสอบก่อนเรียน คือ การทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาว 300 คำได้ ทั้งนี้มีผู้ผ่านการทดสอบดังกล่าว 20 คน เป็นนักธุรกิจชาวจีน 6 คน ญี่ปุ่น 4 คน อินเดีย 5 คน อินโดนีเซีย 2 คน และเยอรมัน 3 คน การทดลองหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว แต่มีการดำเนินการทดสอบผู้เข้ารับการทดลองทั้งก่อนและหลังการทดลองเพื่อดูผลสัมฤทธิ์หลังการรับการทดลอง ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

กลุ่มทดลอง	การวัดก่อนการทดลอง	ตัวแปรจัดกระทำ	การวัดหลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂

E คือ กลุ่มทดลอง

O₁ คือ ผลที่วัดได้ก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

O₂ คือ ผลที่วัดได้หลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

X คือ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติเป็นหลักสูตรฝึกอบรม ต่อเนื่อง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวม ระยะเวลาตลอดหลักสูตร 21 ชั่วโมง แบ่งเป็น การบรรยาย 4 ชั่วโมง 30 นาที การปฏิบัติ 16 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้

3. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมมี 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบ และข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

หลังจากปรับปรุงรายละเอียดหลักสูตรตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจึงนำ หลักสูตรไปทดลองใช้ มีจุดประสงค์เพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ และสามารถนำไป ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ แบบสอบถามความ เหมาะสมของหลักสูตร

3.1.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ เป็น แบบทดสอบแบบปรนัยที่วัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจก่อนและหลังการเข้ารับ หลักสูตร โดยแบบสอบนี้พัฒนาขึ้นแบบคู่ขนานจากการศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบทดสอบประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 35 ข้อ ใช้วัดเนื้อหาในหน่วยการ เรียนรู้ทั้ง 5 หน่วย และตัวชี้วัดที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ครบถ้วนทั้ง 8 ตัวชี้วัด ครอบคลุมระดับ ความสามารถในการอ่านทั้ง 4 ระดับได้แก่ระดับความจำ แปลความ ตีความ และประยุกต์ใช้ รายละเอียดโครงสร้างแบบทดสอบก่อนและหลัง ดังที่ปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางแสดงโครงสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ในหลักสูตร

มาตรฐาน และตัวชี้วัด	ระดับ ความเข้าใจ	จำนวนข้อสอบแต่ละมาตรฐานและตัวชี้วัด					
		หน่วยที่ 1	หน่วยที่ 2	หน่วยที่ 3	หน่วยที่ 4	หน่วยที่ 5	รวม
มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ							
ตัวชี้วัด 1.1	ความจำ การแปลความ	✓	✓	✓	✓	✓	5
ตัวชี้วัด 1.2	ความจำ	✓	✓	✓	✓	✓	5
ตัวชี้วัด 1.3	การประยุกต์ใช้	-	✓	✓	✓	✓	4
รวม		2	3	3	3	3	14
มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน							
ตัวชี้วัด 2.1	ความจำ การตีความ	✓	✓	✓	✓	✓	5
ตัวชี้วัด 2.2	ความจำ การแปลความ	-	✓	✓	-	✓	3
ตัวชี้วัด 2.3	ความจำ การประยุกต์ใช้	✓	✓	-	✓	✓	4
รวม		2	3	2	3	2	12
มาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ							
ตัวชี้วัด 3.1	การตีความ	✓	✓	✓	-	✓	4
ตัวชี้วัด 3.2	การประยุกต์ใช้	✓	✓	✓	✓	✓	5
รวม		2	2	2	1	2	9
รวมทั้งสิ้น		6	8	7	8	6	35

หลังจากการพัฒนาแบบทดสอบทั้งสองชุด จัดให้มีการตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item-objective congruence) โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ รวม 3 ท่าน (รายนามดังภาคผนวก ก.) พิจารณาความสอดคล้องของแบบวัด เป็นคะแนนสอดคล้องคือ +1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้อง 0 หมายถึงไม่แน่ใจ และ -1 หมายถึงข้อคำถามไม่มีความสอดคล้อง จากนั้นนำคะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกใช้ข้อคำถามที่ได้คะแนนมากกว่า 0.5 เพื่อนำไปทดลองใช้ทดสอบจริง

3.1.2 การประเมินแบบทดสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ภาษาในข้อคำถาม นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ได้แก่ การปรับการใช้คำในข้อคำถาม และพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับตัวชี้วัด เนื่องจากในบางข้อคำถามครอบคลุมตัวชี้วัดมากกว่าหนึ่งตัวชี้วัด

3.2 การใช้แบบทดสอบ

ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำมาคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows version 14 โดยวิเคราะห์ผลคะแนนด้วยสถิติบรรยาย คือ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานแบ่งเป็นรายมาตรฐานและเกณฑ์ความสามารถ โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจเป็นร้อยละ ดังนี้

มากกว่า 70%	หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับดีมาก
61 – 69%	หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับดี
51 – 59%	หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับพอใช้
ต่ำกว่า 50%	หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับไม่ผ่าน

3.3 การสัมภาษณ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อหลักสูตร จากการศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) ครอบคลุมประเด็นด้าน ความพึงพอใจต่อหลักสูตร การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน

ตามหลักสูตร และ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาสรุปประเด็นสำคัญ เพื่อนำเสนอต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows version 14 ดังนี้

1) การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ของกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลัง การทดลอง

2) การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นแบบสัมภาษณ์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมประเด็นด้าน ความพึงพอใจต่อหลักสูตร การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนตามหลักสูตร และ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร แล้วสรุปประเด็นสำคัญเรียงเรียงเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ได้แก่ 1) พัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ 2) ประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

2.1 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากการนำหลักสูตรไปใช้

2.1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกับเกณฑ์ความสามารถระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2.1.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตร

ตอนที่ 1 หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

หลักสูตรและเนื้อหามุ่งเน้นพัฒนาเพื่อให้นักธุรกิจชาวต่างชาติสามารถบอกประเด็นสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องของเอกสารธุรกิจได้ อ่านเพื่อปฏิบัติงานในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมตามวัฒนธรรม และจัดการเนื้อหาและสรุปข้อมูลสำคัญจากเอกสารธุรกิจที่อ่านเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจทางธุรกิจได้ จึงได้เป็นหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ โดยเป็นหลักสูตรฝึกอบรมต่อเนื่อง 7 สัปดาห์ ใช้เวลาตลอดหลักสูตร 21 ชั่วโมง แบ่งเป็น การบรรยาย 4 ชั่วโมง 30 นาที การปฏิบัติ 16 ชั่วโมง 30 นาที

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยของนักธุรกิจชาวต่างชาติ ในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหารในธุรกิจบริการและธุรกิจสำนักงานภูมิภาค ในการอ่านเอกสารภาษาไทยประเภท ใบเสนอราคา จดหมายธุรกิจ

สัญญาธุรกิจ ประกาศราชการ และรายงานธุรกิจ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งพัฒนาเพื่อให้นักธุรกิจชาวต่างชาติสามารถ

1. บอกใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนจากการอ่านเอกสารธุรกิจภาษาไทยได้
2. ใช้ข้อมูลจากการอ่านประกอบการตัดสินใจตอบสนองทางสังคมอย่างเหมาะสมได้
3. เชื่อมโยงข้อมูลจากเอกสารธุรกิจที่อ่านกับการทำงานได้

กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทย

กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจประกอบด้วยขอบข่ายสาระ 3 ขอบข่าย ได้แก่ การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรม และการอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ แบ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน 8 ตัวชี้วัด ได้แก่ มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด และมาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อการปฏิบัติงานและการตัดสินใจทางธุรกิจ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ตัวชี้วัด ทั้งนี้แต่ละตัวชี้วัดระบุความสามารถผู้เรียนเป็น 3 ระดับ ได้แก่ความสามารถอ่านระดับต้น ความสามารถในการอ่านระดับกลาง และความสามารถอ่านระดับสูง หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติฉบับนี้พัฒนาจากมาตรฐานและตัวชี้วัดระดับสูงครอบคลุมความสามารถทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติต้องมีเพื่อจะสามารถอ่านเอกสารที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจมีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

1.2 ระบุใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้

มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้างและเนื้อหาซับซ้อนได้

2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

มาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจทางธุรกิจ

3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การกำหนดเนื้อหาและเวลา

หลักสูตรประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย จัดเรียงตามลักษณะโครงสร้างและความซับซ้อนของเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสาร ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนอราคา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รายงานธุรกิจ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ประกาศราชการ โดยมีรายละเอียดเนื้อหาและระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 รายละเอียดเนื้อหาและเวลาในการใช้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิด การศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนอราคา มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 1)	90 นาที; การบรรยาย 15 นาที การปฏิบัติ 75 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านใบเสนอราคา	3. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน 4. การระดมความคิดและใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏในใบเสนอราคา
	สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 2)	90 นาที; การบรรยาย 15 นาที การปฏิบัติ 75 นาที	1. การจับประเด็นระดับวลีและระดับประโยค 2. การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในใบเสนอราคากับลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายและสาธิตการจับประเด็นระดับวลีและระดับประโยค 2. การฝึกปฏิบัติการจับประเด็นและการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในใบเสนอราคากับการทำงาน 3. การฝึกปฏิบัติการอ่านใบเสนอราคาจากเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2	สัปดาห์ที่ 2 (ครั้งที่ 3)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ในการอ่านจดหมายธุรกิจ 3. สำ ภาษา และลีลาการเขียนในจดหมายธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน 2. การระดมความคิดเกี่ยวกับคำศัพท์ในจดหมายธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่ม) 3. การใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับสำนวนที่ปรากฏในจดหมายธุรกิจ
ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 2 (ครั้งที่ 4)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. วัตถุประสงค์ของจดหมาย 2. ระดับภาษาที่ใช้ในจดหมายธุรกิจ 3. การจับประเด็นระดับย่อหน้า	1. การบรรยายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และระดับภาษาที่ใช้ในจดหมายธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุจุดประสงค์และการจับประเด็นระดับย่อหน้า 3. การฝึกปฏิบัติการระบุจุดประสงค์และการจับประเด็นระดับย่อหน้าในจดหมายธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่ม)

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 5)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. ลักษณะโครงสร้าง และลำดับการ นำเสนอเนื้อหาใน จดหมายธุรกิจ 2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน จดหมายธุรกิจกับ ลักษณะการทำงาน	1. การบรรยาย เกี่ยวกับลักษณะ โครงสร้าง และลำดับ การนำเสนอเนื้อหาใน จดหมายธุรกิจ 2. การฝึกปฏิบัติการ อ่านจดหมายธุรกิจจาก เอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง (กิจกรรมกลุ่มย่อย) 3. การระดมความคิด และการอภิปรายเพื่อ การเชื่อมโยงข้อมูลที่ เกี่ยวข้องในจดหมาย ธุรกิจกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 6)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการ อ่านสัญญาธุรกิจ 3. สำนวนภาษา และ ลีลาการเขียนใน สัญญาธุรกิจ	1. การบรรยาย เกี่ยวกับกลยุทธ์การ อ่าน 2. การใช้คำถาม กระตุ้นความรู้เดิม เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนภาษา และลีลา การเขียนที่ปรากฏใน สัญญาธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มย่อย)

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
ตัวชี้วัด 2.2 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 7)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. หลักการอ่าน ภาษาไทยเอกสาร ประเภทสัญญาธุรกิจ 2. การระบุนใจความ สัญญาธุรกิจ	1. การบรรยาย เกี่ยวกับหลักการอ่าน ภาษาไทย และการ ระบุนใจความสำคัญใน เอกสารประเภท สัญญาธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุน ใจความสำคัญสัญญา ธุรกิจ 3. การฝึกปฏิบัติการ ระบุนใจความสำคัญ สัญญาธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 8)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. ลักษณะโครงสร้าง และลำดับการ นำเสนอเนื้อหาใน สัญญาธุรกิจ 2. การจัดระบบ ข้อมูลจากสัญญา ธุรกิจ 3. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน สัญญาธุรกิจกับ ลักษณะการทำงาน	1. การบรรยาย เกี่ยวกับลักษณะ โครงสร้าง และลำดับ การนำเสนอเนื้อหาใน สัญญาธุรกิจ 2. การฝึกปฏิบัติการ อ่านสัญญาธุรกิจจาก เอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิด และการอภิปรายเพื่อ การเชื่อมโยงข้อมูลที่ เกี่ยวข้องในสัญญา ธุรกิจ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
				กับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ประกาศ ราชการ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 9)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านประกาศราชการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน 2. การใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำศัพท์ที่ปรากฏในประกาศราชการ (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
	สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 10)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. วัตถุประสงค์ของประกาศราชการ 2. หลักการอ่านเอกสารประเภทประกาศราชการ 3. การระบุนใจความประกาศราชการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ หลักการอ่าน และการระบุนใจ ความในประกาศราชการ 2. การสาธิตการระบุนใจ วัตถุประสงค์ และใจความสำคัญประกาศราชการ 3. การฝึกปฏิบัติการระบุนใจความสำคัญ สัญญาธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 11)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที	1. ลักษณะโครงสร้างและลำดับการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้าง และลำดับ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
		การปฏิบัติ 70 นาที	นำเสนอเนื้อหาของ ประกาศราชการ 2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน ประกาศกับลักษณะ การทำงาน	การนำเสนอเนื้อหาใน ประกาศราชการ 2. การฝึกปฏิบัติการ อ่านประกาศราชการ จากเอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิด และการอภิปรายเพื่อ การเชื่อมโยงข้อมูลที่ เกี่ยวข้องในประกาศ ราชการกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 รายงานธุรกิจ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 12)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการ อ่านรายงานธุรกิจ 3. สำนวนภาษา และ ลีลาการเขียนใน รายงานธุรกิจ	1. การบรรยาย เกี่ยวกับกลยุทธ์การ อ่าน 2. การใช้คำถาม กระตุ้นความรู้เดิม เกี่ยวกับ คำ ศัพท์ สำนวนภาษา และลีลา การเขียนในรายงาน ธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
	สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 13)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที	1. ลักษณะโครงสร้าง และลำดับการ นำเสนอเนื้อหาใน รายงานธุรกิจ	1. การบรรยาย เกี่ยวกับลักษณะ โครงสร้าง ลำดับการ นำเสนอเนื้อหา

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
		การปฏิบัติ 70 นาที	2. หลักการอ่าน เอกสารประเภท รายงานธุรกิจ 3. การระบุใจความ รายงานธุรกิจ	หลักการอ่านและการ ระบุใจในรายงานธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุ ใจ ความสำคัญ รายงานธุรกิจ 3. การฝึกปฏิบัติการ ระบุใจความสำคัญ รายงานธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
	สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 14)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. การจัดระบบ ข้อมูลจากรายงาน ธุรกิจ 2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน รายงานธุรกิจกับ ลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายและ คำถามกระตุ้นเกี่ยวกับ การจัดระบบข้อมูล จากรายงานธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มย่อย) 2. การฝึกปฏิบัติการ อ่านรายงานธุรกิจจาก เอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิด และการอภิปรายเพื่อ การเชื่อมโยงข้อมูลที่ เกี่ยวข้องในรายงาน ธุรกิจกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)

การประเมินผลการเรียนรู้

การกำหนดการวัดและการประเมินผลของหลักสูตร เป็นการประเมินคุณลักษณะหรือพฤติกรรมเฉพาะของผู้เรียนที่แสดงออก โดยนำผลการวัดที่ได้ไปเทียบกับกรอบมาตรฐานหลักสูตร และตัวชี้วัดความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่กำหนดไว้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อประเมินการเรียนรู้จากการปฏิบัติ โดยระบุเกณฑ์การประเมินไว้ตามหลักการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน (formative evaluation) โดย 1) การพิจารณาจากแบบฝึกหัดและงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียน การสรุปและการเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านและการนำไปใช้ในการทำงาน และ 2) การสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้ ได้แก่ การตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณภาพผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ (summative evaluation) โดยใช้แบบทดสอบคู่ขนานแบบปรนัยเพื่อประเมินความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการเรียนการสอนสิ้นสุดแล้ว

ตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

2.1 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ

การประเมินคุณภาพผ่านผู้ทรงคุณวุฒิใช้แบบประเมินคุณภาพหลักสูตรตามองค์ประกอบ (รายละเอียด ดังภาคผนวก ง) ครอบคลุมในประเด็น ความครอบคลุม ความชัดเจน เชื่อมโยงและต่อเนื่องขององค์ประกอบหลักสูตรในแต่ละรายการประเมิน ผลการประเมินตามประเด็นข้างต้น ในแต่ละองค์ประกอบปรากฏในรายการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบหลักสูตร (รายละเอียด ดังภาคผนวก จ) ในการสรุปผลการประเมินส่วนที่ 1 สามารถสรุปประเด็นจากรายประเมินดังกล่าวได้ว่า รายการประเมินส่วนใหญ่มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 8 รายการ ได้แก่ รายการประเมินด้านหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบข่ายมาตรฐาน กิจกรรมการเรียนรู้ คุณสมบัติของผู้เรียน ผู้สอนกับหลักสูตรสื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และคู่มือการใช้หลักสูตร ผลการประเมินอยู่ในระดับดี 1 รายการ คือ รายการประเมินด้านโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร

ในส่วนที่ 2 เป็นการสรุปข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อองค์ประกอบหลักสูตรแต่ละองค์ประกอบซึ่งประเด็นสรุปนี้จะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

1) องค์ประกอบด้านหลักการและเหตุผล อาจเพิ่มหลักฐานด้านตัวเลข สถานการณ์การลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติให้ชัดเจน

2) องค์ประกอบด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยให้ปรับจำนวนวัตถุประสงค์ให้น้อยลง และใช้คำบรรยายพฤติกรรมที่กว้างขึ้น

3) โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร ปรับตามข้อเสนอแนะดังนี้

(1) เนื้อหาที่เป็นโครงสร้างภาษาอาจไม่จำเป็นต้องละเอียดมาก พิจารณาผู้เรียนแล้ว ไม่น่าจะต้องเน้นหลักภาษาไทยมากนัก

(2) เน้นคำศัพท์ วลี ที่มีลักษณะเฉพาะให้มากขึ้น

(3) หากเรียงเนื้อหาจากง่าย-ยาก น่าจะปรับรายงานธุรกิจมาก่อนประกาศราชการมากกว่า ถ้าเรียงตามนี้จะกลายเป็นตามขนาดเอกสารมากกว่า

(4) ระยะเวลาหลักสูตรเหมาะสมกับลักษณะผู้เรียนนักธุรกิจที่มีเวลาไม่มาก อาจปรับเนื้อหาให้กระชับขึ้นกว่านี้

(5) เวลาที่ให้การบรรยายดูจะมากไป เน้นที่การฝึกปฏิบัติทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนให้มาก

4) องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนให้เพิ่มรายละเอียดกิจกรรมให้ชัดเจนว่านำแนวคิดการเรียนรู้หรือวิธีการสอนที่อ้างอิงไว้มาสู่การปฏิบัติอย่างไร

5) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ปรับตามข้อเสนอแนะดังนี้

(1) คุณลักษณะของผู้เรียนสูงไป น่าจะเรียนได้ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นที่อ่านบทอ่านภาษาไทยได้แล้ว

(2) คุณสมบัติของผู้สอน ควรมีความรู้ และประสบการณ์ด้านธุรกิจเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น สำคัญมากคือไม่มองแต่ในด้านของคนสอนภาษาอย่างเดียว

6) องค์ประกอบด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ปรับตามข้อเสนอแนะดังนี้

(1) ข้อเสนอแนะให้เน้นเรื่องการประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้การประเมินเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

(2) อาจลดการวัดผลด้วยแบบทดสอบให้น้อยลงและเน้นความสำคัญของพฤติกรรมที่แสดงออกระหว่างการเรียนรู้ในหลักสูตร

2.2 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรที่ได้แก้ไขปรับปรุงจากการประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนซึ่งเป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติชาวเยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อินเดีย และอินโดนีเซีย อายุระหว่าง 28 – 58 ปี ในธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยในตำแหน่งบริหารระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหารในองค์กรธุรกิจบริการ ผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างดี และมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาวอย่างน้อย 300 คำได้ โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 20 คน โดยใช้ระยะเวลาทดลอง 7 สัปดาห์ โดยกำหนดเวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ก่อนการเรียนการสอน ได้จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังการเรียน โดยใช้แบบวัดฉบับเดียวกัน ซึ่งได้แก่ แบบสอบเรื่องใบเสนอราคา แบบสอบเรื่องจดหมายธุรกิจ แบบสอบเรื่องสัญญาธุรกิจ แบบสอบเรื่องรายงานธุรกิจ และแบบสอบเรื่องประกาศราชการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถและคะแนนพัฒนาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

1) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเต็ม 35 คะแนน ดังตาราง 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ระหว่างก่อนการเรียนและหลังการเรียน

ระยะเวลาการทดสอบ	$\bar{x}$	SD.	t-test		คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
			t	p	
ก่อนเรียน	23.60	3.16	8.824	.00*	17.14
หลังเรียน	28.60	2.08			

* $p < .05$

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจหลังเรียน 28.60 คะแนน สูงกว่าก่อนเรียน คือ 23.60 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 8.824$, $p = .00$) เมื่อเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการเป็นร้อยละ พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการ ร้อยละ 17.14

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถและคะแนนพัฒนาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จำแนกรายมาตรฐาน โดยนำเสนอด้วยร้อยละ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถและคะแนนพัฒนาการ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จำแนกรายมาตรฐาน โดยนำเสนอด้วยร้อยละ

มาตรฐาน	คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน	คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
มาตรฐานการอ่านเพื่อ รับสารและข้อมูล	9.15	11.65	17.86
มาตรฐานการอ่านเพื่อเข้าใจ วัฒนธรรมการทำงาน	7.75	9.55	15.00
มาตรฐานการอ่านเพื่อ ประโยชน์ทางธุรกิจ	5.59	7.65	18.89
รวมทุกมาตรฐาน	22.85	28.85	17.14

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถเพิ่มขึ้นทุกมาตรฐานเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีร้อยละของคะแนนพัฒนาการในมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 18.89 รองลงมาคือมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 17.86 และมีพัฒนาการในมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน เป็นลำดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 15.00

3) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเต็ม 14 คะแนน ดังตาราง 9

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ระยะเวลาการ ทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t-test		คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
			t	p	
ก่อนเรียน	9.50	1.70	4.854	.00*	17.86
หลังเรียน	11.65	1.30			

* p < .05

ตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าหลังเรียน ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคือ 11.65 คะแนนสูงกว่า ก่อนเรียนคือ 9.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 4.854, p = .00$) เมื่อพิจารณาคะแนน พัฒนาการคิดเป็นร้อยละ พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการคิดเป็น ร้อยละ 17.86

มาตรฐานการอ่านเพื่อรับสารและข้อมูลประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด คือ 1) อธิบาย ความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท 2) สรุปใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสาร ธุรกิจเฉพาะวงการได้ และ 3) ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบ่งตามตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตัวชี้วัด	ระยะเวลา การ ทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t-test		คะแนน พัฒนาการ (ร้อยละ)
				t	p	
1. อธิบายความหมาย คำศัพท์ธุรกิจทั่วไป	ก่อนเรียน	3.8	1.00	1.189	.04*	14.00
	หลังเรียน	4.1	0.85			
2. สรุปใจความสำคัญ และข้อมูลสนับสนุน	ก่อนเรียน	3.75	0.78	2.773	.00*	24.00
	หลังเรียน	4.30	0.57			
3. ใช้กลยุทธ์ หลากหลายในการอ่าน	ก่อนเรียน	1.95	0.99	3.814	.00*	28.75
	หลังเรียน	3.10	0.64			

* $p < .05$

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า กลุ่มหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การอธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท การอธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท และการใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.189, 2.773, 3.814; p = .04, .00, .00$) ตามลำดับ

4) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจ วัฒนธรรมการทำงานระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเต็ม 12 คะแนน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจ วัฒนธรรมการทำงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ระยะเวลาการทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t-test		คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
			t	p	
ก่อนเรียน	7.65	1.53	5.430	.00*	15.00
หลังเรียน	9.15	1.42			

* $p < .05$

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าหลังการเรียน ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคือ 9.15 สูงกว่าก่อนเรียน คือ 7.65 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 5.430$, $p = .00$) เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการคิดพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการ ร้อยละ 15.00

มาตรฐานการอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงานประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด คือ 1) บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้างและเนื้อหาซับซ้อนได้ 2) บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้ และ 3) บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบ่งตามตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t-test		คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
				t	p	
1. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจ	ก่อนเรียน	3.25	1.20	2.517	.01*	16.00
	หลังเรียน	3.75	1.11			
2. บอกความหมายสำนวน และระดับภาษา และลีลา การเขียนในเอกสารธุรกิจ	ก่อนเรียน	1.85	0.81	2.042	.02*	26.66
	หลังเรียน	2.15	0.87			
3. บอกลักษณะโครงสร้าง และลำดับการนำเสนอ เนื้อหา	ก่อนเรียน	2.75	0.91	2.517	.01*	12.50
	หลังเรียน	3.25	0.63			

* $p < .05$

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า กลุ่มหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การบอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้างและเนื้อหาซับซ้อน ได้ การบอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้ และการบอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้ สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.517, 2.042, 2.517; p = .01, .02, .01$) ตามลำดับ

6) การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเต็ม 9 คะแนน ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ระยะเวลาการทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t-test		คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
			t	p	
ก่อนเรียน	6.45	1.27	6.110	.00*	18.89
หลังเรียน	7.80	1.00			

* p < .05

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าหลังเรียน ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนคือ 7.65 คะแนน สูงกว่าก่อนเรียนคือ 5.59 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 6.110$, $p = .00$) เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการคิดเป็นร้อยละ พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการ ร้อยละ 18.89

มาตรฐานการอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ตัวชี้วัด คือ 1) จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้ และ 2) บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแบ่งตามตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตัวชี้วัด	ระยะเวลาการทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t-test		คะแนนพัฒนาการ (ร้อยละ)
				t	p	
1. จัดระบบข้อมูล และสรุปความ	ก่อนเรียน	3.00	0.72	3.621	.00*	27.50
	หลังเรียน	3.70	0.65			
2. บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูล และสามารถนำข้อมูลไปใช้	ก่อนเรียน	3.50	1.00	3.04	.00*	16.00
	หลังเรียน	4.10	0.61			

* p < .05

เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า กลุ่มหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดจัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้ ตัวชี้วัดการบอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.621, 3.04; p = .00, .00$) ตามลำดับ

2.1.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคิดเป็นร้อยละเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 โดยแปลผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจเป็นร้อยละตามเกณฑ์ ดังนี้

มากกว่า 70% หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับดีมาก
61 – 69% หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับดี
51 – 59% หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับพอใช้
ต่ำกว่า 50% หมายถึงความสามารถตามมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจอยู่ในระดับไม่ผ่าน

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านของผู้เรียน ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคิดเป็นร้อยละเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)

ระยะเวลา การทดสอบ	$\bar{x}$	SD	ร้อยละของคะแนน เฉลี่ย	แปลความ
ก่อนเรียน	22.85	2.30	65.28	ดี
หลังเรียน	28.85	1.66	82.42	ดีมาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.28 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดพบว่าอยู่ในระดับดี และค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.42 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดพบว่าอยู่ในระดับดีมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

2.1.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตร

1) ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนหลังเรียนหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจและการสังเกตชั้นเรียน

ตลอดการใช้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ มีการได้สังเกต บันทึกและประเมินการสอนโดยใช้หลักสูตรในทุกบทเรียน และศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) ข้อมูลดังกล่าวนำมาวิเคราะห์และสรุปเป็น 2 ส่วนคือ ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตร และประเด็นข้อสังเกตจากการใช้หลักสูตร รายละเอียดดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตรโดยรวมของผู้เรียน พบว่าหลักสูตรตอบสนองความต้องการในการเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติที่ต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อใช้ในการทำงาน และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ มีแรงจูงใจและรู้สึกมั่นใจในการอ่านเอกสารภาษาไทยในการปฏิบัติงานมากขึ้น ดังข้อความต่อไปนี้

“ชอบมาก และมีประโยชน์มากเพราะในห้องเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งที่จำเป็นในการทำงาน ผมอยากเรียนอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจมานานแล้ว แต่ไม่มีโรงเรียนภาษาที่สอนอ่านเชิงธุรกิจแบบนี้โดยตรง”

ผู้เรียนคนที่ 1

“ดิฉันรู้สึกโชคดีมากที่ได้เรียน ในห้องเรียนดิฉันได้ฝึกอ่านภาษาไทยและได้เรียนรู้วิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ และนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้”

ผู้เรียนคนที่ 2

“ชอบการเรียนอ่านภาษาไทยครั้งนี้ ไม่น่าเบื่อเลย การสอนของอาจารย์น่าสนใจ เวลาอ่านก็ไม่รู้สึกกดดัน เพราะพวกเราได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนที่ทำงานในธุรกิจเดียวกัน”

ผู้เรียนคนที่ 9

“ขอบคุณอาจารย์ที่สร้างหลักสูตรนี้ขึ้น ดิฉันได้พบเพื่อนใหม่ๆที่ทำงานกับคนไทยเหมือนกัน ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น และจะพยายามฝึกอ่านภาษาไทยให้มากขึ้นค่ะ”

ผู้เรียนคนที่ 14

2. ผู้สอนนำเสนอจุดประสงค์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ตั้งแต่ต้น และผู้เรียนตระหนักถึงเป้าหมายและความคาดหวังในการเรียนที่ชัดเจนก่อนเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ของตนเองควบคู่กับการเรียนในหลักสูตรและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองได้ดังข้อความต่อไปนี้

“เมื่อเริ่มเรียนครั้งแรก อาจารย์อธิบายเป้าหมายการเรียนทั้งหมด ก่อนเรียนทุกครั้งก็อธิบายว่าที่เรียนในวันนั้นสามารถช่วยพัฒนาการอ่านอย่างไร จะช่วยในการทำงานอย่างไรได้บ้าง”

ผู้เรียนคนที่ 9

“หลักสูตรนี้อธิบายเป้าหมายและแผนการเรียนให้เห็นทั้งหมด ผมรู้ว่าต้องพัฒนาในด้านใดบ้างจึงจะสามารถอ่านเอกสารภาษาไทยในออฟฟิศได้ การสื่อสารของอาจารย์แบบนี้ทำให้รู้ว่าต้องเตรียมตัววางแผนการเรียนอย่างไรตั้งแต่ต้น”

ผู้เรียนคนที่ 7

3. หลักสูตรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียนที่อยู่ในวัยทำงาน การเรียนการสอนเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถผู้เรียนในการทำงาน เมื่อเรียนแล้วสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ปฏิบัติงานได้จริง และทันที ดังข้อความต่อไปนี้

“กิจกรรมที่อาจารย์ให้ทำเหมาะกับคนที่ทำงานแล้ว เวลาเรียนไม่รู้สึกรู้สึกเหมือนเป็นเด็กนักเรียน แต่เป็นการฝึกทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน”

ผู้เรียนคนที่ 9

“กิจกรรมที่ทำในห้องเรียนน่าสนใจ เพราะได้ทำงานกับเพื่อนและได้พูดคุยกัน เช่น กิจกรรมที่ให้อ่านจดหมายธุรกิจที่นำมาจากออฟฟิศ เมื่ออ่านแล้วให้บอกข้อมูลที่อ่านได้กับเพื่อน นำข้อมูลมาพูดคุยกัน แล้วตัดสินใจว่าจะตอบรับ หรือปฏิเสธ กิจกรรมนั้นเหมือนกับการทำงานจริงของผม”

ผู้เรียนคนที่ 7

“ชอบหลักสูตรนี้มาก เพราะอาจารย์สอนให้ใช้ strategies ที่เหมาะกับเอกสารและการอ่านแบบต่างๆ ช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น มีประโยชน์มากแล้วยังสามารถไปใช้อ่านเอกสารอื่น ๆต่อไปได้”

ผู้เรียนคนที่ 2

4. หลักสูตรช่วยให้รู้สึกมั่นใจในความสามารถในการอ่านมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเอกสาร และทักษะในการอ่านเชิงธุรกิจมากขึ้น ทำให้สามารถจัดการกับบทอ่านที่พบในการทำงานได้ดีขึ้น ดังข้อความต่อไปนี้

“หลักสูตรนี้ดีมาก ผมรู้สึกมั่นใจในภาษาไทยของตัวเองมากขึ้น เมื่อเรียนแล้วก็ได้อ่านเอกสารภาษาไทยที่ออฟฟิศก็อ่านได้เข้าใจมากขึ้นจริงๆ”

ผู้เรียนคนที่ 11

“เมื่อเห็นเอกสารที่ต้องอ่านก็จะลองหยิบขึ้นมา skim/scan ก่อน ว่ารู้จักคำศัพท์ และเนื้อหาเอกสารนั้นหรือไม่ ถ้าเลือกอ่านเป็นบางส่วนของที่เข้าใจง่ายก่อนก็จะเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น”

ผู้เรียนคนที่ 14

“เมื่อเรียนแล้วรู้สึกว่าการอ่านเอกสารภาษาไทยไม่ยาก ก็จะพยายามอ่านเอกสารเองมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน ไม่ค่อยกังวลคำศัพท์ยากๆแล้ว ตอนนี้อัดฉีดขอให้คนในออฟฟิศช่วยแปลเอกสารให้น้อยลง”

ผู้เรียนคนที่ 9

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรต่อไป ดังข้อความต่อไปนี้

“อยากให้แบ่งหัวข้อการอ่านให้มีความเฉพาะมากขึ้น ตามลักษณะธุรกิจ เช่น การอ่านเอกสารธุรกิจการบริการประเภท การบริการด้านการเงิน หรือ ธุรกิจการบริการด้านการขนส่งสินค้าจะเป็นประโยชน์มาก”

ผู้เรียนคนที่ 18

“หลักสูตรต่อไปอยากให้มีส่วนเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำงานกับคนไทยเพิ่มขึ้น ทั้งข้อมูลเกี่ยวข้องกับที่ทำงานและความสัมพันธ์นอกที่ทำงาน”

ผู้เรียนคนที่ 14

“กิจกรรมเสริมที่อาจารย์ให้พวกเราสอบถามข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่านประเด็นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในประเทศไทย กฎหมายธุรกิจการค้า การจ้างงานในประเทศไทย มีประโยชน์มาก อยากให้มีเวลาทำกิจกรรมนี้มากขึ้น”

ผู้เรียนคนที่ 2

2.2.2 ประเด็นปัญหาที่พบในการใช้หลักสูตร

จากการนำหลักสูตรไปใช้ สังเกตและบันทึกหลังการสอน สามารถสรุปเป็นประเด็นปัญหาได้ดังต่อไปนี้

1) การเขียนตัวเลขในภาษาแม่ของผู้เรียน

การเขียนตัวเลขของผู้เรียนชาว เยอรมัน อินโดนีเซีย และอินเดียแตกต่างจากหลักการเขียนสากล ผู้สอนพบปัญหาการนับหน่วยและการอ่านตัวเลขของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนาธรรคา คือในประเทศเยอรมันและอินโดนีเซีย ใช้สัญลักษณ์หมัพภาค (.) แทน จุลภาค (,) เช่น หนึ่งแสน (100.000) และผู้เรียนชาวอินเดียมีการแบ่งหลักในการเขียนตัวเลขแตกต่างจากสากล เช่นจำนวนหนึ่งแสน เขียนว่า 1,00,000 หนึ่งล้าน เขียนว่า 10,00,000 และ จำนวนสิบล้าน เขียนว่า 1,00,00,000 เป็นต้น

ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้จึงต้องระมัดระวังเรื่องการอ่านตัวเลขเป็นพิเศษ ผู้สอนได้ทดลองสุ่มให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตัวเลขเฉพาะกลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่องการอ่านตัวเลขของผู้เรียน

2) คำศัพท์ทางธุรกิจ

คำศัพท์ทางธุรกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ่านเชิงธุรกิจ เนื่องจากในเอกสารแต่ละประเภทพบคำศัพท์ธุรกิจเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์ด้านกฎหมาย และการเงิน และคำศัพท์หลายคำที่พบเป็นคำศัพท์ที่ไม่เคยเรียนมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เอกสารประเภทสัญญาธุรกิจ และในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ประกาศราชการ ที่ผู้เรียนต้องอาศัยความรู้ด้านคำศัพท์การเงิน และกฎหมาย ในการทำความเข้าใจความหมายอย่างมาก

การแก้ปัญหาสำหรับประเด็นแรก ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้แลกเปลี่ยนเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์ในกลุ่ม และแนะนำเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย เช่น การเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน การจัดระบบคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ย่อยๆ ประกอบกับการทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3) การแปลความหมายคำทับศัพท์

การแปลความหมายคำทับศัพท์ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เอกสารประเภทรายงานธุรกิจ พบว่าผู้เรียนไม่สามารถบอกความหมายของคำทับศัพท์เช่นคำว่า โควตา (Quota) ดิจิทัล (Digital) อัปเดต (Update) เป็นต้น แม้ว่าคำที่อ่านนั้นผู้เรียนรู้ความหมายในภาษาอังกฤษอยู่แล้วแต่ไม่สามารถเชื่อมโยงกับการเขียนภาษาไทยได้

ผู้สอนเสนอแนะให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำที่ไม่แน่ใจความหมาย เพื่อเชื่อมโยงกับพื้นความรู้เดิม และใช้กลยุทธ์พิจารณาบริบทเพื่อเดาความหมายของคำในการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 รายงานทางธุรกิจ

4) การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา

การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตราแม่กด และแม่กน เป็นปัญหาของผู้เรียนบางคน ส่งผลถึงการเชื่อมโยงคำและความหมาย ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

การแก้ปัญหาสำหรับประเด็นแรก ได้ให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อทบทวนการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและพัฒนาการอ่านเป็นรายบุคคล

5) การอ่านประโยคความรวม

ประโยคความรวมที่ปรากฏในเอกสารประเภท สัญญาธุรกิจ และรายงานธุรกิจ เป็นประโยคมีความยาวกว่าเอกสารประเภทอื่น ใช้การเขียนเชิงบรรยายเป็นส่วนมาก ลักษณะประโยคมีการใช้คำเชื่อมความดังนั้นผู้เรียนไม่สามารถจับใจความบทความอ่านได้

ในการแก้ปัญหาผู้สอนเพิ่มการทบทวนเรื่องโครงสร้างประโยคแบบต่างๆและให้แบบฝึกหัดทบทวนเพิ่มเติม เน้นย้ำให้ผู้เรียนสังเกตคำสันธาน และคำบุพบท ที่พบในการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแบ่งภาคประโยคและจับใจความของประโยคได้ดีขึ้น ผู้สอนใช้จึงใช้การทบทวนเรื่องโครงสร้างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแยกความเป็นเหตุเป็นผลและทิศทางของประโยคได้ดีขึ้น

6) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อกับเนื้อหาบทอ่าน

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความหมายบทอ่านของผู้เรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ประกาศราชการ ผู้เรียนบางส่วนขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายไทย และโครงสร้างองค์กรของรัฐ ทำให้เป็นอุปสรรคในการอ่านประกาศราชการ จึงไม่สามารถสรุปใจความสำคัญ หรือแปลความหมายรายละเอียดสนับสนุนที่สำคัญได้

การแก้ปัญหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 นี้ผู้สอนพยายามใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการอ่านของผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจรายบุคคล และกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดระหว่างการอ่าน เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่เป็นใจความสำคัญของการอ่านประกาศราชการ เกี่ยวกับข้อกฎหมายไทย เช่น การชำระภาษี การจ้างงาน ค่าแรงขั้นต่ำ เป็นต้น เลือกใช้การอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับข้อกฎหมายทางธุรกิจทั่วไป ให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้ของกฎหมายแต่ละประเทศ และเป็นการกระตุ้นความรู้พื้นฐานเพื่อส่งเสริมการอ่านของผู้เรียนเพิ่ม และช่วยกันอภิปรายเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างข้อกฎหมายเพื่อเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการปฏิบัติตามข้อความจากประกาศ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิด การศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ และเพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิง ธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและการ นำหลักสูตรไปทดลองใช้ โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษา ข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร และระยะที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร แนวทางในการ พัฒนาหลักสูตรในระยะที่ 1 ได้มาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การ สอบถามความคิดเห็นและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของผู้เรียน และ การสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นโครงสร้าง หลักสูตรในระยะที่ 2 ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน อันเริ่มจากการกำหนดมาตรฐานการอ่านภาษาไทย เชิงธุรกิจ การจัดทำรายละเอียดหลักสูตร และการประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ผู้วิจัยนำหลักสูตรไปทดลองกับตัวอย่างผู้เรียน จำนวน 20 คน โดยใช้ระยะเวลาทดลอง 7 สัปดาห์ พร้อมทั้งประเมินผลหลักสูตรโดยการเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่และร้อยละ และสถิติเชิง อ้างอิง คือ การทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิง มาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ 2 ส่วน ได้แก่ หลักสูตร การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ และการประเมิน คุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติที่ พัฒนาขึ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลของการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิง มาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ พัฒนาจากแนวคิดการจัดการศึกษา อิงมาตรฐาน ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาระเบียบวิธีการพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพราะ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ด้วย

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนี้พัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นในด้านการอ่านของนักธุรกิจชาวต่างชาติ ดังนั้น การสำรวจสอบถามความต้องการจำเป็นด้านการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจจากกลุ่มเป้าหมายและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ต้องนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นกรอบมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร เมื่อได้กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจแล้ว มีกระบวนการประเมินคุณภาพหลักสูตรก่อนนำไปทดลองใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงสรุปผลของ การพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติเป็น 2 ส่วน ตามระยะของการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการพัฒนารอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน การสอนอ่านภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถเพื่อตรวจสอบและทำความเข้าใจข้อมูลเฉพาะในการอ่านเอกสารธุรกิจ ทำให้ผู้วิจัยศึกษาและสังเคราะห์เป็นขอบข่ายสาระการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ และนำกรอบแนวคิดจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 กลุ่ม ที่เป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่ใช้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยในการปฏิบัติงานทั้งสิ้น 15 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น 7 คน ในประเด็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการใช้ทักษะการอ่านในการทำงานของนักธุรกิจชาวต่างชาติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลที่ได้จากการสะท้อนผลต่อขอบข่ายสาระการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจจากผู้เชี่ยวชาญ ประมวลผลและสังเคราะห์เป็นร่างกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยขอบข่ายสาระ 3 ขอบข่าย ได้แก่ 1) การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล 2) การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรม และ 3) การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ อีกทั้งยังแบ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน และมาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงานและการตัดสินใจทางธุรกิจ โดยแต่ละตัวชี้วัดแบ่งตามระดับความสามารถของผู้เรียน 3 ระดับ ได้แก่ ความสามารถการอ่านระดับต้น ความสามารถการอ่านระดับกลาง และความสามารถการอ่านระดับสูง มาตรฐานที่ 1 ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด มาตรฐานที่ 2 ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด และมาตรฐานที่ 3 ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ตัวชี้วัด

1.2 ผลการประเมินคุณภาพของมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

เมื่อได้กรอบมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่ผ่านประสบการณ์การสอนภาษาไทยธุรกิจ และ/หรือการสอนทักษะการอ่าน ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีผลงานวิชาการหรือผลงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การอ่าน และ/หรือภาษาไทยธุรกิจไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง จำนวน 5 คน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า มาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจทั้ง 11 ข้ออยู่ในระดับดีถึงดีมาก โดยตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.40 คะแนน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและการกำหนดหน่วยการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.20 คะแนน สามารถนำไปสู่การประเมินความสามารถผู้เรียนในแต่ละระดับได้ มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.00 คะแนน รวมทั้งภาษาที่ใช้อธิบายมาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐานและตัวชี้วัดชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.20 คะแนน มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินให้มาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 3 มาตรฐานมีความครอบคลุมความสามารถในการอ่านเชิงธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 5.00 คะแนน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและการกำหนดหน่วยการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.80 คะแนน ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 5.00 คะแนนและมีระดับตัวชี้วัดที่สะท้อนความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.60 คะแนน โดยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

2. ผลของการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่พัฒนาขึ้นนี้ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วย ซึ่งได้จากการสังเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ผ่านการประเมินคุณภาพแล้ว โครงสร้างเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติ แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อและเอกสารประกอบการเรียนรู้ และแบบประเมินผลการเรียนรู้ จากขั้นตอนการพัฒนาทั้ง 6 ขั้นตอน ผู้วิจัยสรุปผลของการพัฒนาหลักสูตรเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผลของการประเมินคุณภาพหลักสูตร การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนที่ 1 จนถึงขั้นตอนที่ 5 และส่วนที่ 2 ผลของการประเมินคุณภาพหลักสูตรการ

อ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 6 กระบวนการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรโดยการนำไปทดลองใช้

2.1 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้นำโครงร่างหลักสูตร พร้อมทั้งแผนการสอน สื่อ และเอกสารประกอบทุกหน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ตลอดจนคู่มือการใช้หลักสูตรเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพก่อนนำไป ทดลองใช้ โดยได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา ด้านการสอนภาษาต่างประเทศ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้านการวัดและการประเมินผล ซึ่งในแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรได้วิเคราะห์จำแนกประเด็นความครอบคลุม ความชัดเจน ความต่อเนื่องและความเชื่อมโยงของทุกองค์ประกอบของหลักสูตรไว้แล้ว ซึ่งประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผลของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) ขอบเขตสาระมาตรฐาน 4) โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) คุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร 7) สื่อการเรียนรู้ และ 8) การประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำคู่มือการใช้หลักสูตรไปประเมินร่วมกับโครงสร้างหลักสูตรด้วยเพื่อประโยชน์ในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในอนาคต

ผลการประเมินภาพรวมของหลักสูตรพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตร 7 องค์ประกอบ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก กล่าวคือ ด้านสื่อการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.96 คะแนน ด้านหลักการและเหตุผลของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.95 คะแนน ด้านขอบเขตสาระมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.90 คะแนน ด้านการประเมินผลการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.89 คะแนนด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.84 คะแนนและด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.70 คะแนน ตามลำดับ ในขณะที่มีองค์ประกอบด้านโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเท่ากับ 4.23 คะแนน มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี และเมื่อพิจารณาคุณภาพของคู่มือ การใช้หลักสูตร พบว่ามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมในรายการประเมินอยู่ที่ 4.96 คะแนน

ผู้วิจัยได้ปรับรายละเอียดตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในประเด็นโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร โดยพิจารณาปรับเนื้อหาที่ไม่เน้นโครงสร้างประโยคตามหลักภาษาไทย แต่เน้นเพิ่มเติมคำศัพท์ วลีที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่ใช้ในเอกสารธุรกิจ ปรับหน่วยการเรียนรู้ตามระดับความยาก-ง่ายและความซับซ้อนของเอกสารทางธุรกิจเป็นหลัก และปรับโครงสร้างเวลาเรียนและเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ให้กระชับเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

เพิ่มรายละเอียดกิจกรรมการเรียนการสอนปรับลำดับหน่วยการเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ที่เนื้อหาซับซ้อนน้อยไปสู่หน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาซับซ้อนมาก นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้มีการปรับการประเมินการเรียนรู้โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน และลดการประเมินโดยใช้แบบทดสอบ

2.2 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยการนำไปทดลองใช้

จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับตัวอย่างผู้เรียนจำนวน 20 คน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนของการทดสอบหลังเรียนคือ 28.85 คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบก่อนเรียนคือ 22.85 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามมาตรฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนของมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน และมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบเป็นร้อยละคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจภายหลังการเข้ารับการทดลองเรียนตลอดหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 82.42 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจก่อนเข้ารับการทดลองคิดเป็นร้อยละ 65.28 คะแนน เมื่อพิจารณาเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ พบว่าอยู่ในระดับดีมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ประเมินการเรียนรู้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจระหว่างการสอน เมื่อพิจารณาโดยแบ่งตามหน่วยการเรียนรู้แล้ว พบว่า สำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนอราคา ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านใบเสนอราคาได้ดีเนื่องจากโครงสร้างและองค์ประกอบหลักของเอกสารมีความคล้ายคลึงกับใบเสนอราคาในภาษาแม่ สำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเป้าหมายของจดหมายธุรกิจแต่ละประเภทได้ แต่ต้องใช้เวลาในการอ่านรายละเอียดเพื่อประกอบการนำไปใช้ และการฝึกใช้กลยุทธ์การอ่านช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้เร็วขึ้น สำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านสัญญาธุรกิจมากเป็นพิเศษ แต่พบปัญหาในด้านคำศัพท์ทางกฎหมาย เนื่องจากไม่เคยได้ศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายมาก่อน สำหรับหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ประกาศราชการ การสอนโครงสร้างและลำดับการอ่านเนื้อหาของประกาศช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจได้เร็วขึ้น การเน้นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายมี

ความสำคัญสำหรับการอ่านเอกสารประเภทนี้เป็นพิเศษ และหน่วยการเรียนรู้ 5 รายงานทางธุรกิจ เป็นประเภทของเอกสารทางธุรกิจที่ผู้เรียนมีความกังวลมากที่สุด เนื่องจากบทอ่านมีความยาวกว่า เอกสารประเภทอื่นและคาดเดาเนื้อหาได้ยาก การสอนโครงสร้างประโยคตามหลักภาษาไทย และ กลยุทธ์การอ่านช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกส่วนเหตุผล และทิศทางของประโยคได้ดีขึ้น

จากการทดลองใช้หลักสูตรในภาพรวม ผู้วิจัยพบว่ามีข้อจำกัดบางประการที่ส่งผลต่อการอ่าน ภาษาไทยเชิงธุรกิจของผู้เรียน เช่น ประสบการณ์เดิม ความสามารถในการอ่าน ทักษะ กลยุทธ์ในการ วิเคราะห์บทอ่าน และคำศัพท์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบอุปสรรคในการทดลองใช้หลักสูตร ได้แก่ เวลา เรียนของผู้เรียนในชั้นเรียนที่ไม่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงต้องมีการทบทวนเพิ่มเติมให้ครบทุกบทเรียน เพื่อให้ สามารถทดสอบคุณภาพของหลักสูตรภายหลังการสอนได้ อย่างไรก็ตามผู้เรียนได้ร่วมแลกเปลี่ยนและ ให้ผลสะท้อนกลับต่อการทดลองเรียนตามหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ พบว่า การเรียน โครงสร้างประโยคตามหลักภาษาไทย การฝึกทักษะตามกลยุทธ์การอ่าน และการเรียนคำศัพท์ เฉพาะที่มักพบในเอกสารเชิงธุรกิจเป็นประโยชน์และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถอ่านเอกสารได้ อย่างเข้าใจชัดเจน ทราบเหตุผลและวัตถุประสงค์หลักของเอกสาร สามารถตัดสินใจได้ถูกต้องตามที่ เอกสารธุรกิจประเภทต่างๆ ระบุไว้ได้ และมีความเข้าใจพื้นฐานต่อการใช้ภาษาและลีลาการเขียนเพื่อ สื่อสารในเอกสารธุรกิจประเภทต่างๆ ได้ ผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาหลักสูตรต่อไปว่า ควร เพิ่มกิจกรรมท้ายบทเรียนให้มากขึ้น และมีเอกสารเฉพาะธุรกิจเพิ่มเติม อาทิ เอกสารในธุรกิจบริการ การเงิน เพื่อจะได้เรียนคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะธุรกิจบริการการเงินโดยตรงด้วย

อภิปรายผล

การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน สำหรับชาวต่างชาตินี้ มีประเด็นอภิปรายหลัก 2 ประเด็น ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรการอ่าน ภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ และ 2) การประเมิน คุณภาพของหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับ ชาวต่างชาติ โดยนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. อภิปรายผลการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

การอภิปรายผลการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ พิจารณาจากผลของการทดลองใช้หลักสูตร ซึ่งมีประเด็นสำคัญ 3 ประเด็น ได้แก่ จุดเด่น ข้อจำกัด และโอกาสในการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 จุดเด่นของหลักสูตร

หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีจุดเด่น 2 ประการ ดังนี้

1) หลักสูตรได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ เป็นหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาตามขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนในการพัฒนามีความสัมพันธ์กัน โดยดำเนินการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นลำดับ โดยเริ่มจากการศึกษาแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน และความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ รวมถึงการศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรจากชาวต่างชาติและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ตลอดจนการศึกษาและกำหนดประเภทเอกสารธุรกิจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาดำเนินการพัฒนาตามองค์ประกอบของหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน โดยมีกระบวนการให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร จากนั้นทดลองใช้หลักสูตร โดยนำไปทดลองใช้กับนักธุรกิจชาวต่างชาติ

2) กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรที่เสนอข้างต้น มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้ หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นยังได้รับตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง การประเมินคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจและคุณภาพของหลักสูตร ทำให้หลักสูตร ที่พัฒนาขึ้นได้รับการยอมรับว่า เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรนี้สอดคล้องกับที่ Grawford (1991 อ้างถึงใน ฐาปนีย์ ธรรมเมธา, 2546) เสนอขั้นตอนสำคัญในการพัฒนามาตรฐานไว้ว่า ต้องมีการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานในปัจจุบัน ขอบข่ายการปฏิบัติงานตามความต้องการงานที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการร่างมาตรฐานการเรียนรู้ และนำเสนอร่างมาตรฐานการเรียนรู้ไปยังผู้เกี่ยวข้อง โดยขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะด้านเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงร่างมาตรฐานการเรียนรู้ อีกครั้ง โดยนำร่างมาตรฐานการเรียนรู้ที่ปรับแล้วไปให้ผู้ปฏิบัติงานเสนอแนะความคิดเห็น

ตลอดจนคณะกรรมการดำเนินงานนำเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์เผยแพร่มาตรฐานฉบับสมบูรณ์เพื่อสามารถนำไปใช้จริง และต้องมีการปรับแก้มาตรฐานการเรียนรู้เป็นระยะๆ

2) หลักสูตรมีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

ผลการประเมินภาพรวมหลักสูตรพบว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ หลักการและเหตุผลของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบเขตสาระมาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เนื่องจากหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ใช้กรอบแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายหรือกรอบในการพัฒนา แล้วพัฒนารายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรที่สอดคล้องกัน ทำให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของผู้เรียนชาวต่างชาติให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด สอดคล้องกับที่ Harris และ Carr (1996) กล่าวว่า มาตรฐานที่มีคุณภาพใช้เป็นแนวทางในการออกแบบหลักสูตร การสอน และการประเมินผล รวมถึงเป็นกรอบในการคัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและจำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ ซึ่งทำให้การออกแบบหลักสูตร และการประเมินผลเป็นไปอย่างมีความหมายและมีเป้าหมายและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสอดคล้องกับที่ Behrens (2006) กล่าวว่า มาตรฐานจะเป็นตัวสื่อสารให้ผู้เรียนทราบว่าต้องเรียนรู้อะไร และควรบรรลุในระดับใด และจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนก่อน เพื่อที่จะสามารถคัดเลือกเนื้อหาและออกแบบการจัดการเรียนรู้ต่อไป ให้สอดคล้องกันต่อไปได้

นอกจากนี้ กระบวนการพัฒนาองค์ประกอบหลักสูตรเป็นไปตามลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากการศึกษาความต้องการจำเป็นชาวต่างชาติและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบการศึกษาความต้องการจำเป็นของการศึกษาภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของ Munby (1978) และ Schutz and Derwing (1981) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์ปัญหาและความต้องการในการเรียนการอ่านภาษาไทยธุรกิจของสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ โดยครอบคลุมประเด็นด้านลักษณะของผู้เรียน ความต้องการและความคาดหวังในการเรียน บริบทการใช้ทักษะการอ่านภาษาไทยในการทำงาน ประเภทเอกสาร ลักษณะและระดับภาษาที่พบในเอกสาร และความคาดหวังในการจัดการกับเอกสารที่ต้องอ่านได้ในการทำงาน อีกทั้งมีการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และชาวต่างชาติที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารและมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยในการปฏิบัติงาน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้เรียน ทั้งด้านความรู้เดิมและความคาดหวังในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาไทย อันเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร การคัดเลือก

เนื้อหา และเป็นพื้นฐานในการพัฒนากรอบมาตรฐาน และกำหนดรายละเอียดหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ซึ่งเป็นผลให้หลักสูตรมีเป้าหมายชัดเจนเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยธุรกิจของสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Holme และ Chalauisaeng (2006) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยเริ่มกระบวนการพัฒนาหลักสูตรจากการศึกษาความต้องการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพไปสู่เป้าหมาย เพราะผู้พัฒนาหลักสูตรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียนที่แน่ชัด อีกทั้งยังพบว่า ผลจากการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีความมั่นใจและมีความสามารถในการอ่านบทความทางวิชาการเพิ่มขึ้น ตลอดจนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ แสดงออกถึงความสนใจและการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

1.2 ข้อจำกัดของหลักสูตร

หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยธุรกิจของสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ โดยผู้เรียนต้องสามารถอ่านเอกสารธุรกิจภาษาไทยของชาวต่างชาติตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร ซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนาที่เป็นระบบ มีการพัฒนาตามขั้นตอน เพื่อให้องค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะองค์ประกอบในส่วนของเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรม ซึ่งมาจากการรวบรวมและวิเคราะห์เอกสารธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานทางธุรกิจของชาวต่างชาติ โดยคัดเลือกสาระที่จำเป็นและสาระที่ใช้เสริม และนำมาจัดลำดับเนื้อหาเป็นพิจารณาจากความ ซับซ้อนของคำศัพท์ โครงสร้างภาษา เนื้อหาของบทอ่าน และทักษะการอ่านที่ผู้เรียนต้องมีการอ่านเอกสารธุรกิจแต่ละประเภท ซึ่งสอดคล้องกับที่ Gandal (1995) กล่าวถึงลักษณะของมาตรฐานที่ดีว่า มาตรฐานจะต้องสามารถนำไปใช้ได้โดยไม่มีเงื่อนไขของเวลาที่มีอยู่จำกัด ดังนั้นการกำหนดมาตรฐานจึงมีการบรรจุเนื้อหาความรู้มากมาย ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง แต่การกำหนดเนื้อหาที่จำเป็นและกำหนดเพียงมาตรฐานที่จะเป็นแกนร่วมกันเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม จากการทดลองใช้หลักสูตร ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า กลุ่มผู้เรียนมีทั้งนักธุรกิจชาวต่างชาติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทั้งผู้ที่ประกอบอาชีพในธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาค ซึ่งอาจจะมีความต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจที่แตกต่างกัน ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมบางส่วนที่ยังไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยธุรกิจเฉพาะของกลุ่มผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนบางกลุ่มไม่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะของตน อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนหากผู้เรียนพบสถานการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจในลักษณะนั้น จึงเป็นข้อจำกัดที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนา

ความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยธุรกิจไม่ครบถ้วนตาม มาตรฐาน ด้าน เนื้อหา ตามที่ Glatthorn (1998) และ McLaughlin and Shepard (1995) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรอิง มาตรฐานไว้ว่า ต้องประกอบด้วยมาตรฐานในด้านเนื้อหา ซึ่งเป็นข้อความที่ระบุทักษะ ความรู้ หรือ ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ ที่หลักสูตรคาดหวังให้ผู้เรียนมีภายหลังจากจบการศึกษาจากหลักสูตร

1.3 โอกาสในการนำหลักสูตรไปใช้

ประเทศไทยเป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญ และเป็นที่น่าสนใจของชาวต่างชาติ ประกอบกับ ภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนของนักธุรกิจต่างชาติ ทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุน และทำงาน ในประเทศไทยจำนวนมาก สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการทำงานคือการใช้ภาษาไทยใน การสื่อสาร ดังที่ Takeuchi และคณะ (2002) กล่าวไว้ว่า ความสามารถทางภาษาต่างประเทศเป็นอีกปัจจัยสำคัญ ในการทำงานของชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการสื่อสารภาษาของประเทศที่ บุคคลนั้นทำงานอยู่ ข้อจำกัดทางภาษามีความสัมพันธ์กับทั้งการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์ในองค์กร และส่งผลถึงการปรับตัวเพื่อทำงานในองค์กรของนักธุรกิจต่างชาติและจาก การสำรวจความต้องการ จำเป็นในการใช้ภาษาไทยเชิงธุรกิจของนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานธุรกิจบริการ และธุรกิจ สำนักงานภูมิภาค พบว่า นักธุรกิจที่ทำงานในประเทศไทยมีความต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาไทย ต่างกันตามลักษณะงานและตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

นอกจากนี้ ปัจจุบันมีการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติอย่างแพร่หลาย แต่การ จัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนยังไม่สามารถนำทักษะภาษาที่เรียนไปใช้ ในสถานการณ์การทำงานจริงในบริบทธุรกิจได้ เนื่องจากการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีลักษณะไม่ เฉพาะเจาะจง และไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของการอ่านเชิงธุรกิจ เนื่องมาจากภาษาธุรกิจเป็นภาษา ที่มีลักษณะเฉพาะ แตกต่างจากภาษาที่ใช้สื่อสารประจำวัน ดังที่ Littlejohn (1998) Ashley (1999) และ Pickett (1986) กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ลักษณะการสื่อสารเชิงธุรกิจประกอบด้วย การ สื่อสาร 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การสื่อสารภายในองค์กรธุรกิจเอง และ 2) การสื่อสารธุรกิจกับสาธารณะ ซึ่งภาษาธุรกิจทั้งสองลักษณะมีลักษณะเฉพาะ และมีความแตกต่างจากภาษาเพื่อ การสื่อสารใน ลักษณะทั่วไป เหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า มีโอกาสในการนำหลักสูตร การอ่านภาษาไทย เชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติไปใช้

เหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น เป็นข้อสนับสนุนว่า การพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิง ธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบจึงทำให้ หลักสูตรมีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน แม้จะมีข้อจำกัดของหลักสูตรใน

เรื่องประเภทของเอกสารธุรกิจกับกลุ่มผู้เรียนชาวต่างชาติที่เกี่ยวกับความสอดคล้องของอาชีพของผู้เรียนชาวต่างชาติที่จะต้องใช้ความสามารถในการอ่านเอกสารธุรกิจที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการนำหลักสูตรไปใช้ควรมีการปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน เพราะปัจจุบันมีชาวต่างชาติมาใช้ชีวิตและทำงานในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ทำให้มีโอกาสมากที่จะนำหลักสูตรนี้ไปใช้ และควรให้ความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรนี้

2. อภิปรายผลเพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

การอภิปรายเกี่ยวกับผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ประกอบด้วย 2 ประเด็นย่อย กล่าวคือประเด็น ได้แก่ 1) ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ 2) ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยการนำไปทดลองใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ หลักการและเหตุผลของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบเขตสาระมาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เนื่องจากเหตุผล 2 ประการ ดังนี้

1) การพัฒนารายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรที่สอดคล้องกัน

เนื่องจากหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ ใช้กรอบแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายหรือกรอบในการพัฒนา แล้วพัฒนารายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและหลักการเชื่อมโยงสู่การพัฒนาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการอ่านเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ โดยเริ่มจากการพัฒนากรอบมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร ซึ่งมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดรายการมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ซึ่งเป็นการศึกษาการศึกษา ความคิดเห็นและความต้องการจาเป็นเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของนักธุรกิจชาวต่างประเทศและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับประเด็นสภาพการณ์ ปัญหาและ ความต้องการในการเรียนการสอนอ่านภาษาไทยธุรกิจของสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ โดยครอบคลุมประเด็นด้านลักษณะของผู้เรียน ความต้องการและความคาดหวังในการเรียน บริบทการใช้ทักษะการอ่าน

ภาษาไทยใน การทำงาน ประเภทเอกสาร ลักษณะและระดับภาษาที่พบในเอกสาร และความคาดหวังในการจัดการกับเอกสารที่ต้องอ่านได้ในการทำงาน ซึ่งการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้วยการใช้วิจัยเชิงคุณภาพมาประกอบนี้ จะทำให้ทราบเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตร ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2540) ได้ระบุถึงเสนอขั้นตอนแรกของการพัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร ความต้องการของสังคม ความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากเอกสารรายงานต่างๆ ที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำขึ้น

นอกจากการศึกษาความต้องการและความคาดหวังในการเรียนแล้ว ยังมีการศึกษาและกำหนดประเภทเอกสารธุรกิจเพื่อใช้ในการกำหนดขอบเขตสาระมาตรฐาน รวมถึงโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร โดยการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทยธุรกิจ ทั้งลักษณะภาษาและการแบ่งประเภทเอกสารธุรกิจ ประกอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งนักธุรกิจชาวต่างชาติ ซึ่งกระบวนการศึกษาในกระบวนการนี้ทำให้เห็นถึงรายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรที่สอดคล้องกันในการกำหนดขอบเขตสาระมาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ดังที่ Gandal (1995) กล่าวถึงลักษณะของมาตรฐานที่ดีไว้ว่า มาตรฐานต้องเฉพาะเจาะจงพอสมควรที่จะใช้พัฒนาหลักสูตร มาตรฐานควรแสดงให้เห็นกรอบหรือขอบข่ายของสาระความรู้ ทักษะที่ผู้เรียนทุกคนควรเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มวิชา

รายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติมีความสอดคล้องกัน อันเป็นผลให้หลักสูตรมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน จึงทำให้สามารถกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ คุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกัน ดังที่ Behrens (2006) กล่าวว่า ส่วนที่สำคัญที่สุดในระบบการศึกษาอิงมาตรฐาน คือ มาตรฐานการเรียนรู้ เนื่องจากมาตรฐานด้านเนื้อหาจะให้เป้าหมายการเรียนรู้แก่นักเรียน และให้เกณฑ์วัดผลการศึกษาว่าจะได้ผลการเรียนเมื่อใด บรรลุเกณฑ์ในระดับใด นอกจากนี้มาตรฐานด้านเนื้อหายังเป็นสิ่งที่ต้องกำหนดเป็นอย่างแรก เพื่อให้สามารถวางองค์ประกอบทั้งหมดสอดคล้องกัน

จากขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานเห็นได้ว่า ผู้วิจัยเริ่มจากการระบุผลลัพธ์หรือความสามารถที่ต้องการให้เกิดไว้ในมาตรฐานในการเรียนรู้ แล้วจึงออกแบบเนื้อหาที่สอดคล้องกับผลลัพธ์นั้น แต่มีการเชื่อมโยงรายละเอียดต่างๆ ของหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกัน ซึ่งขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานสามารถทำได้หลายรูปแบบเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน มิได้มีการกำหนดหรือจัดลำดับขั้นตอนที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับเหตุผลวัตถุประสงค์ และความจำเป็นของแต่ละบริษัท (Carr & Harris, 2001; Solomon, 1998)

2) หลักสูตรสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยการ การศึกษาความคิดเห็นและความต้องการจำเป็นของชาวต่างชาติ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยเกี่ยวกับสภาพการณ์ ปัญหาและความต้องการในการเรียนการอ่านภาษาไทยธุรกิจของสำหรับนักธุรกิจชาวต่างชาติ โดยครอบคลุมประเด็นด้านลักษณะของผู้เรียน ความต้องการและความคาดหวังในการเรียน บริบทการใช้ทักษะการอ่านภาษาไทยในการทำงาน ประเภทเอกสาร ลักษณะและระดับภาษาที่พบในเอกสาร และความคาดหวังในการจัดการกับเอกสารที่ต้องอ่านได้ในการทำงาน ซึ่งนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติให้บรรลุมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนด

นอกจากนี้การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ทั้งการศึกษาแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานและความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับเป้าหมายที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ อีกทั้งแนวทางการวัดและประเมินผลเน้นการประเมินจากแบบฝึกหัดและงานที่ได้รับมอบหมายให้แก่ผู้เรียนในลักษณะที่เน้นการเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านและการนำไปใช้ในการทำงาน ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับที่ Wiggins และ McTighe (2005) เสนอแนวคิดว่าการเริ่มต้นจากเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ต้องการทำให้มองเห็นเนื้อหา วิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่เป้าหมายหรือจุดหมายได้ดี

ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในภาพรวมองค์ประกอบของหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพิจารณาหลักสูตรแล้วมีความคิดเห็นว่าการพัฒนารายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรที่สอดคล้องกัน โดยยึดตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน อีกทั้งยังเป็นหลักสูตรที่สนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.2 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยการนำไปทดลองใช้

การอภิปรายผลการทดลองเพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยการนำไปทดลองใช้ โดยพิจารณาจากความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจในภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 และสูง

กว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ 65.28 และมีคะแนนหลังการทดลองเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 82.42 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษามาตรฐานจะมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจในภาพรวมสูงกว่าร้อยละ 70 และสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของเทพนคร ทาคง (2546) ที่วิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดอิงมาตรฐานในรายวิชาเสริมสมรรถภาพในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรได้รับการประเมินในระดับดีและในการประเมินโดยการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น กลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ คะแนนความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คะแนนความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และคะแนนคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ เนื่องมาจากหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน ตั้งแต่การอ่านระดับความจำถึงระดับการประยุกต์ใช้ โดยมีการกำหนดเป็นกรอบที่กำหนดความคาดหวังในสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และสามารถทำได้ ซึ่งจะต้องจัดการประเมินให้สอดคล้องกับการวางแผนการเรียนการสอน การจัดรายละเอียดเนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตผู้เรียน (Lachat, 1999) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ที่มีการกำหนดเป้าหมายในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจว่า ผู้เรียนจะต้องอ่านเอกสารธุรกิจประเภทใด และมีความสามารถในการอ่านระดับใด โดยกำหนดไว้เป็นมาตรฐานของหลักสูตร

เมื่อพิจารณาจำแนกตามมาตรฐานของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจในมาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.89 รองลงมาคือมาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 17.86 และมีพัฒนาการในมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน เป็นลำดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 15.00 ทั้งนี้อาจมีเหตุผลจากการที่ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทย ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับใช้ในการทำงาน จึงเห็นความสำคัญของการอ่านสัญญาธุรกิจมากเป็นพิเศษ เพราะมีความเกี่ยวข้องกับตัวของผู้เรียนโดยตรง และการที่ชาวต่างชาติส่วนใหญ่สนใจเรียนภาษาไทยก็เพราะคาดหวังว่า จะได้ใช้ประโยชน์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Robinson (1991) กล่าวถึงการจัดการเรียน การสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมักเป็นการเรียนรู้ที่มีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่และมีทักษะภาษาเป้าหมายและพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เคยเรียนมาแล้ว สำหรับการ

จัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้มีความชำนาญมากขึ้น

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทุกตัวชี้วัด สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะจากเหตุผลที่ว่า ในการพัฒนามาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตร ได้มีกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทยธุรกิจ ทั้งลักษณะภาษา และการแบ่งประเภทเอกสารธุรกิจ ประกอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งนักธุรกิจชาวต่างชาติเพื่อนำมากำหนดขอบเขตสาระมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจะสนใจและเข้าใจบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานของตนเอง สอดคล้องกับที่ Smith (1988) กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการหาคำตอบจากข้อมูลที่ปรากฏชัดเจนในภาษาเขียน ซึ่งภาษาเขียนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้อ่านสามารถนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้วการอ่านจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจและสำคัญก็ต่อเมื่อเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้อ่านต้องการรู้

จากผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยการนำไปทดลองใช้ แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติได้ เนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

1) หลักสูตรพัฒนาขึ้นจากแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติพัฒนาขึ้นตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน ซึ่งมีกระบวนการวิจัยและพัฒนาตามกระบวนการของการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน ได้แก่ การศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดเป้าหมายหลักสูตร การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนรู้ การจัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร การประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้ และการประเมินหลักสูตรโดยการนำหลักสูตรไปใช้และการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติของผู้วิจัยที่เกิดจากการเรียนรู้จาก การจัดการเรียนการสอน จึงมีแนวคิดว่าหากมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ไว้ ก็จะเป็นแนวในการคัดเลือกเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวัดและประเมินผลได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ที่กล่าวถึง หลักสูตรอิงมาตรฐานไว้ว่า หลักสูตรยึดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย และเป็นกรอบทิศทางการกำหนดโครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ

บรรลุมাত্রฐานที่กำหนด อีกทั้งการที่เห็นประโยชน์ของแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานจึงนำมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับที่ American Federal of Teacher (อ้างถึงใน Marzano and Kendall, 1997) ระบุประโยชน์ของมาตรฐานไว้ว่า มาตรฐานทำให้เห็นภาพและทิศทางของการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องกันที่นำไปสู่มาตรฐานการศึกษา และช่วยกระตุ้นให้ผู้สอน ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องยึดมาตรฐานเป็นเป้าหมายทำให้ผู้เรียนทุกคนต้องสำเร็จตามมาตรฐาน

2) หลักสูตรเป็นการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ มุ่งเน้นที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า หลักสูตรเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ นั่นก็คือ การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารธุรกิจที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในการทำงาน ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ใช้แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน ซึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป้าหมายไว้ว่า เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น จะต้องสามารถอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจได้อย่างเข้าใจ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไว้ในหลักสูตรให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน ซึ่งมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ มีลักษณะเฉพาะทั้งด้านเนื้อหา ภาษา และรูปแบบของบทอ่าน มีความแตกต่างจากการเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ดังที่ Robinson (1991) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (language for specific purposes) ไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมักเป็นการเรียนรู้ที่มีการกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่และมีทักษะภาษาเป้าหมายและพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาบ้างแล้ว การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้มีความชำนาญมากขึ้น เป็นการเตรียมพร้อมเมื่อผู้เรียนเข้าสู่สิ่งแวดล้อมหรือบริบทใหม่ การวางแผนการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกิจกรรมและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง มีการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดความสามารถที่คาดหวังว่าผู้เรียนจะทำได้เมื่อผ่านการเรียนรู้นั้นๆ ด้วยการพิจารณาถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจได้

3) กิจกรรมของหลักสูตรช่วยส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ มีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน และมีการกำหนดเนื้อหาที่ใช้เป็นมาตรฐานในการเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ เน้นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการอ่านตามประเภทเอกสารธุรกิจ รวมถึงการให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ มีการแลกเปลี่ยนกันเพื่อสะท้อนผลการอ่าน รวมถึงการช่วยกันปรับแก้ภาษาทั้งในการอ่านและการสนทนา ซึ่งเป็นกลวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นองค์รวม ซึ่งมีผลต่อการเรียนการอ่านภาษาไทยของนักธุรกิจที่เรียนรู้ภาษาในบริบทสังคมที่สอง สอดคล้องกับที่ Long (1990) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางภาษาไว้ สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่แตกต่างกันไปตามปริมาณและประเภทของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งการเรียนรู้ภาษานั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับรู้ภาษาที่สามารถทำความเข้าใจและช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ ทั้งจากการเรียนรู้โดยตรงและการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและแหล่งข้อมูลเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ นอกจากการเข้าถึงข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้แล้ว ผู้เรียนยังจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดทางภาษา โครงสร้างและพฤติกรรมในการปฏิบัติตนในบริบทภาษาที่สองจึงจะเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ที่คงทน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินการเรียนรู้หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจระหว่างการสอน พบว่า มีการแทรกแซงของภาษาแม่ในภาษาเป้าหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของผู้เรียน ทั้งนี้จากการประเมินคุณภาพของหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ทำให้พบข้อสังเกตเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านตามมาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรม การสื่อสารในการทำงาน ในตัวชี้วัดที่ 3 เพื่อบอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจ เนื่องจากผลการประเมินพบว่าเมื่อพิจารณาโดยละเอียดถึงตัวชี้วัดทุกตัวแล้ว ผู้เรียนมีความสามารถในการบอกลักษณะโครงสร้างและลำดับเนื้อหาภายหลังจากที่เข้ารับหลักสูตรน้อยที่สุด ทั้งนี้มีสาเหตุมากจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ในภาษาที่สอง โดยเป็นการถ่ายโอนความรู้เชิงลบหรือข้อผิดพลาด (Ellis, 1994) ตามที่ Alderson และ Urquhart (1984) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านภาษาที่สองว่าหากผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาในระดับที่มากเพียงพอ ก็จะสามารถถ่ายโอนความรู้และความสามารถในการอ่านภาษาแม่ไปสู่การอ่านภาษาที่สองได้ และหนึ่งในความสามารถที่ระบุไว้คือความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหาโดยใช้ส่วนประกอบต่างๆของบทอ่านช่วย เช่น ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างบทอ่าน หรือโครงสร้างเนื้อหา เป็นต้น เมื่อพิจารณาลักษณะผู้เรียนที่เป็นนักธุรกิจ ส่วนหนึ่งมีภาษาแม่ในกลุ่มเดียวกับภาษาละติน และบางส่วนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จึงมีแบบแผนในการเขียนเป็นแนวตรงตั้งแตกต่างจากภาษาไทย ซึ่งอยู่ในกลุ่มภาษาเอเชีย และมีแบบ

แผนการเขียนเป็นวงกลม (Kaplan, 1966) โดยภาษาอังกฤษและภาษาตะวันตกมีการวางลำดับเนื้อหาที่มุ่งสู่ประเด็นสำคัญของบทอ่านโดยตรง ขณะที่บทอ่านภาษาไทยมักจะนำเสนอที่มาและอธิบายบริบทก่อนนำไปสู่ใจความสำคัญ ด้วยลักษณะการเรียบเรียงลำดับเนื้อหาในภาษาไทยที่แตกต่างนี้เองเมื่อผู้เรียนซึ่งมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยในระดับหนึ่งอ่านเอกสารภาษาไทยและมีการถ่ายโอนความสามารถจากภาษาแม่ที่มีความแตกต่างกันจึงเกิดเป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจ และการเรียบเรียงการนำเสนอลำดับเนื้อหาของบทอ่าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 การนำหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจฉบับนี้ไปใช้ ควรคำนึงถึงการจัดชั้นเรียนตามลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของผู้เรียนช่วยในการทำความเข้าใจ และสร้างความหมายของบทอ่าน การจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะให้ผู้เรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ผู้เรียนที่ทำงานในธุรกิจเดียวกัน ผู้เรียนเชื้อชาติเดียวกัน หรือมีวัฒนธรรมใกล้เคียงกันให้อยู่ในชั้นเรียนเดียวกัน การจัดชั้นเรียนที่ผู้เรียนทุกคนมีลักษณะใกล้เคียงกันช่วยให้ผู้สอนสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความเข้าใจบนพื้นฐานความคิดเดียวกัน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

1.2 การออกแบบกรอบเวลาในการสอนและการฝึกปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลลัพธ์ที่คาดหวังจากผู้เข้ารับหลักสูตร เนื่องจากเงื่อนไขด้านเวลาที่เป็นอีกปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านตามแนวคิดการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ได้กำหนดเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง แต่การนำหลักสูตรไปใช้นั้น ผู้เรียน ผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถปรับเปลี่ยนรายละเอียดเงื่อนไขเวลาร่วมกันได้ โดยอาจปรับเว้นระยะเวลาการเรียนในแต่ละครั้งให้มากขึ้น หรือเพิ่มระยะเวลาระหว่างการเรียนการสอนแต่ละหน่วยการเรียนให้ห่างกันมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาด้วยตนเอง ผู้สอนสามารถมอบหมายงานหรือแบบฝึกให้ผู้เรียนได้มีเวลาฝึกฝนเพิ่มเติมนอกห้องเรียนมากขึ้น ผู้เรียนเป็นได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถของตน

1.3 การนำหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติฉบับนี้ไปใช้ ได้ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่าน พร้อมทั้งเลือกเอกสารประกอบ

บทเรียนที่เป็นเอกสารที่พบได้จริงหรือเสมือนจริงมากที่สุด นอกจากนี้จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1.3.1 การเรียนรู้คำศัพท์ทางธุรกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ่านเชิงธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์หมวดกฎหมาย และการเงิน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ประกาศราชการ การนำเสนอเทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์และกลยุทธ์การอ่านจึงมีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ดังกล่าว ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับความรู้ด้านคำศัพท์คือ การแปลความหมายคำทับศัพท์ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ผู้สอนจึงเน้นย้ำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับพื้นความรู้เดิมกับการอ่านและใช้กลยุทธ์พิจารณาบริบทเพื่อเดาความหมายของคำร่วมด้วย

1.3.2 หลักการเขียนในภาษาแม่ของผู้เรียน เช่น การเขียนตัวเลขของผู้เรียนแต่ละชาติอาจแตกต่างจากหลักการเขียนสากล หรือแบบแผนการนำเสนอเนื้อหาบทอ่านที่แตกต่างกับตามธรรมชาติภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญกับธรรมชาติผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ซึ่งครอบคลุมไปถึงความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาแม่ของผู้เรียนด้วย

1.3.3 ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาของผู้เรียน จะช่วยในการทำความเข้าใจความหมาย เช่น ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคประเภทต่างๆ คำเชื่อมความ และ ข้อความต่างๆ เนื่องจากเอกสารธุรกิจบางประเภทมีการใช้การเขียนเชิงบรรยายเป็นส่วนมาก ลักษณะประโยคค่อนข้างยาวและซับซ้อน เป็นอุปสรรคในการอ่านของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรตรวจสอบความเข้าใจด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเอกสารธุรกิจ และฝึกทักษะการอ่านย่อยๆ เช่น การแบ่งภาคประธาน และภาคแสดงของประโยค การระบุความเป็นเหตุเป็นผลและบอกทิศทางของประโยคได้

1.3.4 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนก่อนเข้ารับการอบรมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการอ่านเอกสารธุรกิจ แม้ว่าผู้เรียนในหลักสูตรเป็นนักธุรกิจที่มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานธุรกิจ มีพื้นฐานความสามารถในการอ่านภาษาไทย มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในระดับหนึ่ง แต่เอกสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านเช่น ประกาศราชการ และสัญญาธุรกิจ มีเนื้อหาเชื่อมโยงกับข้อมูลเฉพาะหลายด้าน เช่น โครงสร้างหน่วยงานของรัฐ ข้อกฎหมายของไทย การจ้างงาน การชำระภาษี เป็นต้น ดังนั้นผู้สอนจึงต้องอธิบายข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ หรือใช้การอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อที่เกี่ยวข้องเพื่อที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวกับการอ่านเอกสารนำไปสู่การทำความเข้าใจบทอ่านได้ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเพื่อจุดประสงค์เชิงธุรกิจในบริบทการสื่อสารทางธุรกิจเฉพาะ เช่น ธุรกิจบริการด้านการเงิน ธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร เป็นต้น เนื่องจากเอกสารที่ใช้ในแต่ละธุรกิจเฉพาะมีความรู้ด้านคำศัพท์เฉพาะเป็นประเด็นที่นำศึกษาและพัฒนาต่อไปเป็นอย่างยิ่ง จากการศึกษาพบว่า ภาษาที่ใช้ในวงการธุรกิจ เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม เป็นภาษาที่มีระดับและมีโครงสร้างที่ซับซ้อน มีคำศัพท์เฉพาะที่พบ การศึกษารวบรวมเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการสอนเช่น สื่อ เอกสารประกอบการเรียนรู้ และแบบทดสอบประเมินผล จึงเป็นอีกหนึ่งประเด็นศึกษาที่สามารถส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติได้

2.2 การพัฒนาสื่อและเอกสารประกอบการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ เป็นประเด็นที่นำศึกษาและพัฒนาต่อไปเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก ภาษาที่ใช้ในวงการธุรกิจเป็นภาษาที่มีระดับและมีโครงสร้างที่ซับซ้อน มีคำศัพท์เฉพาะที่พบในบริบทการสื่อสารในเอกสารทางธุรกิจในแต่ละประเภทแตกต่างกัน มีความกว้างครอบคลุมถึงศาสตร์อื่นๆ เช่น นิติศาสตร์ และ นิเทศศาสตร์ และมีความเฉพาะในแต่ละประเภทธุรกิจด้วย การเตรียมสื่อสำหรับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาธุรกิจ จึงต้องมีความหลากหลาย เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน การศึกษารวบรวมเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการสอนเช่น สื่อ เอกสารประกอบการเรียนรู้ และแบบทดสอบประเมินผล จึงเป็นอีกหนึ่งประเด็นศึกษาที่สามารถส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติได้

รายการอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2556). รายงานการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ มีนาคม 2543 -เดือนกรกฎาคม 2556. สืบค้น 1 กันยายน 2556, จาก <http://www.dbd.go.th/mainsite/index.php?id=23656>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จินตนา แชนดิแลนด์ช. (2544, สิงหาคม). การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ: มุมมองจากออสเตรเลีย. ใน กองวิเทศสัมพันธ์ (ประธาน), การประชุมปฏิบัติการว่าด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. การประชุมจัดโดย สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, โรงแรมกรุงศรีริเวอร์ พระนครศรีอยุธยา.
- ชาง ชอง แซ. (2544, กันยายน). ความสำเร็จในการสอนภาษาไทยในประเทศเกาหลี. ใน กองวิเทศสัมพันธ์ (ประธาน), การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. การประชุมจัดโดย สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ฐาปณีย์ ธรรมเมธา. (2546). การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพนคร ทาคง. (2546). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดที่อิงมาตรฐานในรายวิชาเสริมสมรรถภาพในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาคยา ปิรันธนานนท์. (2545). จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประคอง กรรณสูต. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรเมศวร์ บุญเย็น. (2548). การพัฒนามาตรฐานหลักสูตรมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์. (2558). ชาวต่างชาติในเมืองไทยเป็นใครบ้าง?. ใน อารี จำปากลาย, ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์, และกาญจนา ตั้งชลทิพย์ (บ.ก.), ประชากรและสังคม 2558: ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558 (น. 185). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.

- _____ . (2544). ทิศทางการพัฒนาความเป็นเลิศในการสอนภาษาไทยสำหรับ
ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. ใน กองวิเทศสัมพันธ์ (ประธาน), *การสัมมนาในระดับภูมิภาค
ว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. การประชุมจัดโดย สำนักงานปลัด
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2550). *กระบวนการออกแบบย้อนกลับ: การพัฒนาหลักสูตรและออกแบบ
การสอนอิงมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศเพลิน สงวนพงศ์. (2537). *ภาษาไทยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: วัชรินทร์การพิมพ์.
- สุภาพ รุ่งเจริญ. (2533). *ภาษาไทยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2553). *รายงานสรุปผลการสำรวจโครงการ
ศึกษาและวิเคราะห์ความเชื่อมั่นนักลงทุนต่างชาติในประเทศไทย ประจำปี 2553* [เอกสาร
อัดสำเนา]. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบสารสนเทศระหว่างประเทศ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *รายงานผลการศึกษากการพัฒนา
มาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2545). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย.
ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 17(2), 63-73.
- เอกฉัท จารุเมธีชน. (2548). *ภาษาไทยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Afni, N. (2014). *The Effect of Using Text Mapping Strategy towards Students' Reading
Comprehension on Narrative Text of The Second Year Students at Ma Darul
Ulum Tandun Rokan Hulu* (skripsi thesis). Riau, ID: Universitas Islam Negeri
Sultan Syarif Kasim Riau.
- Alderson, J. C. (1984). Reading in a foreign language: A reading problem or a
language problem?. In J. C. Alderson & A. H. Urquhart (Eds.), *Reading in
foreign language*. (pp. 1-24). London: Longman.
- American Council on the Teaching of Foreign Languages. (2015). *The world-readiness
standards for learning languages; national standards in foreign language
education project*. Alexandria, VA: n.p.
- Amer, A. A. (1994). The effect of knowledge-map and underlining training on the
reading comprehension of scientific texts. *English for Specific Purposes*,
13(1), 35-45.

- Ashley, A. (1999). *A handbook of commercial correspondance*. Oxford: Oxford University Press.
- Auerbach, E. R. (1992). *Making meaning, making change: Participatory curriculum development for adult ESL literacy*. Washington, DC: Center for Applied Linguistics.
- Bachman, L.F., & Palmer, A.S. (1996). *Language testing in practice*. Oxford: Oxford University Press.
- Behrens, M. (2006). *Analyse de la littérature critique sur le développement, l'usage et l'implémentation de standards dans un système éducatif* (Research report). Neuchâtel, CH: IRDP.
- Berk, R. A. (1986). A consumer's guide to setting performance standards on criterion-referenced tests. *Review of Educational Research*, 56(1), 137–172.
- Bernhardt, E. B. (2010). *Understanding advanced second-language reading*. NY: Routledge, Taylor and Francis Group.
- Blondrage, M. A. (2009). *Linking community revitalization, urban agriculture, and elementary education* (master's thesis). NY: Rochester Institute of Technology.
- Bloom, B.S. (1984). *Taxonomy of educational objectives*. Boston: Allyn & Bacon.
- Burmeister, L. E. (1974). *Improving speed of comprehension in reading strategies of secondary school teaching*. MA: Addison Wesley.
- Center for Canadian Language Benchmarks. (2012). *Canadian language benchmarks: English as a second language for adults: English as a second language for literacy learners*. Ottawa, CA: Citizenship and Immigration Canada.
- Changa, C., & Hsua, C. (2011). A mobile-assisted synchronously collaborative translation–annotation system for English as a foreign language (EFL) reading comprehension. *Computer Assisted Language Learning*, 24(2), 155-180.
- Clymer, T. (1968). *What is "reading"? some current concepts*. In H.M. Robinson (Ed.), *Innovation and change in reading instruction*. Chicago, IL: University of Chicago Press.

- Council of Europe. (2011). *Common Europe framework of reference for language learning, Teaching Assessment*. Brussels, BE: Council of Europe.
- Cross, C. T., & Joftus, S. (1997). *Demanding excellence in public education setting academic content standards*. WA: Council for Basic Education.
- Dalalua, D. (2010). *Key linguistic characteristics of business english*. *Studia Universitatis Petru Maior – Philologia*, 9, 343-349.
- Dallman, M. (1978). *The teaching of reading*. NY: Holt, Rinehart and Winston.
- Dudley-Evans, T., & St John, M. J. (1998). *Developments in ESP: A multidisciplinary approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ellis, M., & Johnson, C. (1994). *Teaching business English*. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (1997). *Second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Findley, C. A., & Nathan, L. A. (1980). Functional language objectives in a competency based ESL curriculum. *TESOL Quarterly*, 14(2), 221-23.
- Finocchiaro, M., & Sako, S. (1983). *Foreign language testing: A practical approach*. NY: Regents.
- Forti-Lewis, A. (1989). Facing the challenge: Teaching a business course in Italian. *Italica*, 66(1), 1.
- Gandal, M. (1995). Not all standards are created equal. *Education Leadership*, 6(52), 16-21.
- Gass, S., & Selinker, L. (2001). *Second language acquisition: An introductory course* (2nd ed.). NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Glatthorn, A. A. (1998). *Performance assessment and standard-based curricular: The achievement cycle*. Alexandria, VA: ASCD.
- Goodman, K. S. (1971). *Behind the eyes: What happens in reading*. In K. S. Goodman & O.S. Mike (Eds.), *Process and program* (pp. 9-10). Illinois: National Council of Teachers of English.
- Grabe, W. (1991). Current developments in second language reading research. *TESOL Quarterly*, 25(3), 375-406.
- Grosse, C. U. (1988). The case study approach to teaching business English. *English*

- for Specific Purposes*, 7(2), 131-136.
- Hafner, L. E., & Jolly, H. B. (1972). *Patterns for teaching reading in the elementary school*. NY: Macmillan.
- Hammond, J. (2014). An Australian perspective on standards-based education, Teacher knowledge, And students of English as an additional language. *TESOL Quarterly*, 48(3), 507-532.
- Harris, D.E., & Carr, J.F. (1996). *How to Use Standards in the classroom*. VA: ASCD.
- Hasan, C., Gurning, B., & Saragih, A. (2015). Reading materials development through task-based language instruction approach for business administration students. *Jurnal Linguistik Terapan Pascasarjana Unimed*, 12(2), 82-91.
- Holme, R. & Chalauisaeng, B. (2006). The learner as needs analyst: The use of participatory appraisal in the EAP reading classroom. *English for Specific Purposes*, 25(4), 403-419.
- Hudson, T. (1998). Theoretical perspectives on reading. *Annual Review of Applied Linguistics*, 18, 43-60.
- Hunt P., McDonnell J., & Crockett M. A. (2012). Reconciling an ecological curricular framework focusing on quality of life outcomes with the development and instruction of standards-based academic goals. *Research & Practice for Persons with Severe Disabilities*, 37(3), 139-152.
- Kaplan, R. (1966). Cultural thought patterns in intercultural education. *Language Learning*, 16, 1-20.
- Knutson, E. M. (1997). Reading with a purpose: Communicative reading tasks for the foreign language classroom. *Foreign Language Annals*, 30(1), 49-57.
- Lachat, M. A. (1999). *What policymakers and school administrators need to know about assessment reform and English language learners*. Providence, RI: Northeast and Islands Regional Educational Laboratory at Brown University.
- Laufer, B. (2013). Lexical thresholds for reading comprehension: What they are and how they can be used for teaching purposes. *TESOL Quarterly*, 47(4), 867-872.

- Littlejohn, A. (1998). The analysis of language teaching materials: Inside the Trojan horse. In B. Tomlinson (Ed.), *Materials Development in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Long, M. (1990). Maturation constraints on language development. *Studies in Second Language Acquisition*, 12(3), 49-57.
- Lund, J., & Tannehill, D. (2010). *Standards based physical education curriculum development* (2nd ed.). Sudbury, MA: Jones and Bartlett Publishers.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in testing*. London: Oxford University Press.
- Marshall, S., & Gilmour, M. (1993). Lexical knowledge and reading comprehension in Papua New Guinea. *English for Specific Purposes*, 12, 69-81.
- Marzano, R. J. (1996). Eight questions you should ask before implementing standards- based education at the local level. from ERIC Digest Database.
- Marzano, R. J., & Kendall, J. S. (1996). *The fall and rise of standards-based education*. Alexandria, VA: National Association of State Boards of Education.
- Marzano, R. J., & Kendall, J. S. (1997). National and state standards: The problems and the promise. *NASSP Bulletin*, 81(590), 26-41.
- Miller, W.H. (1977). *The first elementary reading today*. NY: Holt, Rinehart & Winston.
- Mitchell, R., & Myles, F. (1998). *Second language learning theories*. London: Arnold.
- Munby, J. (1978). *Communicative syllabus design: a sociolinguistic model for defining the content of purpose-specific language programmes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Murphy, H. A., & Peck, C.E. (1980). *Effective business communications*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Nolet, V., & McLaughlin, M. (2005). *Assessing the general curriculum: Including students with disabilities in standards-based reform* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology: A textbook for teachers*. NY: Prentice-Hall.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching reading skills: In a foreign language*. Oxford: Heinemann.
- Orstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2009). *Curriculum: Foundations, principles, and*

- issues* (6th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Ortega, L. (2009). *Understanding second language acquisition*. London: Hodder Education.
- Phillips, M. K. (1981). Toward a theory of LSP methodology, *24*, 92-105.
- Pickett, D. (1986). Business English: Falling between two styles. *Comlon*, *26*, 16-21.
- Robinson, P. (1991). *ESP today: A practitioner's guide*. London: Prentice Hall.
- Roe, B. D., Stoodt, B. D., & Burns, P. C. (2001). *Secondary school literacy instruction: The content areas*. Boston: Houghton Mifflin.
- Rogerson-Revell, P. (2007). Using English for international business: A European case study. *English for Specific Purposes*, *26*(1), 103-120.
doi:10.1016/j.esp.2005.12.004
- Schutz, N. W., & Derwing, B. L. (1981). The problem of needs assessment in English for specific purposes: Some theoretical and practical considerations. In R. Mackay & J.D. Palmer (Eds.), *Language for specific purposes program design and evaluation*, *24*, 29-44.
- Serafini, E. J., & Torres, J. (2015). The utility of needs analysis for non-domain expert instructors in designing task-based Spanish for the professions curricula. *Foreign Language Annals*, *48*, 447-472.
- Shepherd, D. (1973). *Comprehensive high school reading methods*. OH: A bell & Howell Company.
- Solomon, P. G. (1998). *The curriculum bridge: From standards to actual classroom practice*. Thousand Oaks, CA: Corwin.
- Sulaiman, T., Ayub, A. F., & Sulaiman, S. (2015). Curriculum change in English language curriculum advocates higher order thinking skills and standards-based assessments in Malaysian primary schools. *Mediterranean Journal of Social Sciences*.
- Takeuchi, R., Yun, S., & Tesluk, P. E. (2002). An examination of crossover and spillover effects of spousal and expatriate cross-cultural adjustment on expatriate outcomes. *Journal of Applied Psychology*, *87*(4), 655-666.
- Tell, C. A., Bodone, F. M., & Addie, K. L. (2000). A framework of teacher knowledge

and skills necessary in a standards based system: Lessons from high school and university faculty. The annual meeting of the American Educational Research Association. New Orleans, LA.

Trickey, D. (1990, March). Management skills, a review of Casler and Palmer. *EFL Gazette*, 624, 23.

Wallace, C. (1992). *Reading*. Oxford: Oxford University Press.

Wang, H., & Wu, J. (2015). *Developing a business Chinese reader*. In J. Trace, T. Hudson, & J. D. Brown (Eds.), *Developing courses in languages for specific purposes* (pp. 185–193). Honolulu, HI: University of Hawai. from <http://hdl.handle.net/10125/14573>

Wiggins, G. P., & McTighe, J. (2005). *Understanding by design*. Ascd.

Williams, R. (1986). Top ten' principles for teaching reading. *ELT Journal*, 40(1), 42-45.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพร บัณฑิตยานนท์   อดีตรองประธานสาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ เรือโร ไพรวรรณ   อดีตรองประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
3. รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทเมตตะ   อดีตอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออก และบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. รองศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แพลงศรี   อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออกและบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร   หัวหน้าสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
และประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
สื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ

1. ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงเรียนกำเนิดวิทย์ อดีตหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย
2. รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล	อดีตคณบดี และอาจารย์ประจำภาควิชา ภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์บุปผา บุญทิพย์	อดีตหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษา ตะวันออก และอาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. รองศาสตราจารย์ พรศรี ไกรท์	อาจารย์ประจำ Department of Asian Languages Faculty of Foreign Languages, Kanda University of International Studies ประเทศญี่ปุ่น
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มะลิวัลย์ บุรณพัฒนา	อาจารย์ประจำ Department of Thai and Vietnamese , Osaka University of Foreign Studies ประเทศญี่ปุ่น

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รสริน ดิษฐบรรจง รองคณบดี และอาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย
อดีตประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โกวิทช์ พิมพวง อาจารย์ประจำหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาว ต่างประเทศ (นานาชาติ) ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. อาจารย์ ดร. ศุภวรรณ สัจจพิบูล ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายมาตรฐานและฝึก ประสบการณ์วิชาชีพและอาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน (ภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข.แบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**แบบประเมินสาระ มาตรฐาน และตัวชี้วัดหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ
ตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ**

คำชี้แจง

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนในหลักสูตรนี้ จะมีความสามารถการอ่านภาษาไทยและเอกสารเชิงธุรกิจ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานและการติดต่อสื่อสารเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติ โดยหลักสูตรมุ่งพัฒนาเพื่อให้นักธุรกิจชาวต่างชาติสามารถ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนสามารถแปลความข้อมูลทั้งที่ระบุและไม่ได้ระบุไว้โดยตรงในเอกสารธุรกิจได้
2. ผู้เรียนสามารถใช้การอ่านทำความเข้าใจวัฒนธรรมการปฏิบัติงานได้
3. ผู้เรียนสามารถใช้การอ่านเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจได้

การพัฒนาหลักสูตรตามหลักการจัดการศึกษาอิงมาตรฐานจำเป็นต้อง กำหนดสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด ซึ่งครอบคลุมด้านความรู้ และทักษะ เป็นแนวทางในการจัดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลที่สอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถการอ่านเชิงธุรกิจตามที่ระบุไว้ในมาตรฐาน 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านการอ่านเพื่อรับสารทั่วไป มาตรฐานด้านการอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน และมาตรฐานการอ่านด้านการอ่านเพื่อประยุกต์กับงานธุรกิจ แต่ละด้านประกอบด้วยตัวชี้วัดในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐานมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ ครอบคลุมความสามารถในการแปลความหมายของคำ วลี และประโยค จับใจความและข้อมูลสำคัญในบทอ่านและเอกสารธุรกิจ ใช้กลยุทธ์พื้นฐานในการอ่านเพื่อแปลความหมายคำศัพท์และช่วยสร้างความเข้าใจได้ ตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 1 แบ่งเป็นระดับต้น 3 ตัวชี้วัด ระดับกลาง 3 ตัวชี้วัดและระดับสูง 3 ตัวชี้วัด

มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน เพื่อการปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสม ครอบคลุมความสามารถในการตีความสำนวนทางธุรกิจ ระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนในเอกสารธุรกิจ ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง การนำเสนอเนื้อหาในเอกสาร

ธุรกิจแต่ละประเภท เลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับเอกสารแต่ละประเภท ตัวชี้วัดในมาตรฐาน
ที่ 2 แบ่งเป็นระดับต้น 3 ตัวชี้วัด ระดับกลาง 3 ตัวชี้วัด และระดับสูง 3 ตัวชี้วัด

**มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจ
ทางธุรกิจ** ครอบคลุมความสามารถในการ จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจ สรุป
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูล ตัวชี้วัดในมาตรฐานที่ 3 แบ่งเป็น
ระดับต้น 2 ตัวชี้วัด ระดับกลาง 2 ตัวชี้วัด และระดับสูง 2 ตัวชี้วัด

กรอบมาตรฐานหลักสูตรและตัวชี้วัดความสามารถการอ่านเชิงธุรกิจ ซึ่งใช้สำหรับการจัดการ
เรียนรู้การอ่านภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ไ้ร่างขึ้นนี้ ควรได้รับการพิจารณาความเหมาะสม
ครอบคลุม และความชัดเจนของข้อความ ตามที่ Marzano และ Kendall (1997) และ Gandal
(1995) ได้กล่าวถึงมาตรฐานการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถสรุปได้เป็น 5 ประเด็น
ดังต่อไปนี้

- 1) มาตรฐานกำหนดไว้อย่างครอบคลุม
- 2) มาตรฐานมีความสอดคล้องและสะท้อนความสามารถผู้เรียน
- 3) มาตรฐานมีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสม
- 4) มาตรฐานใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย
- 5) มาตรฐานตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

แบบประเมินฉบับนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ส่วนคือ

1. แบบประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตร
2. แบบประเมินรายการมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตร แยกตามมาตรฐานและระดับ
ความสามารถ

ขอความกรุณาท่านพิจารณามาตรฐานและตัวชี้วัด (ตามเอกสารแนบ) โดยทำเครื่องหมาย ✓
ให้ตรงกับระดับคุณภาพที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยที่อันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง   มาตรฐานมีความครอบคลุม / สอดคล้องและสะท้อนความสามารถ
ผู้เรียน / มีความเฉพาะเจาะจงความ / ชัดเจน- เข้าใจง่าย/
ตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับดีมาก

- 4 หมายถึง มาตรฐานมีความครอบคลุม / สอดคล้องและสะท้อนความสามารถ
ผู้เรียน / มีความเฉพาะเจาะจงความ/ ชัดเจน- เข้าใจง่าย/
ตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับดี
- 3 หมายถึง มาตรฐานมีความครอบคลุม / สอดคล้องและสะท้อนความสามารถ
ผู้เรียน / มีความเฉพาะเจาะจงความ/ ชัดเจน- เข้าใจง่าย/
ตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มาตรฐานมีความครอบคลุม / สอดคล้องและสะท้อนความสามารถ
ผู้เรียน / มีความเฉพาะเจาะจงความ/ ชัดเจน- เข้าใจง่าย /
ตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับพอใช้
- 1 หมายถึง มาตรฐานขาดความครอบคลุม / สอดคล้องและสะท้อน
ความสามารถผู้เรียน / มีความเฉพาะเจาะจงความ/ ชัดเจน- เข้าใจ
ง่าย/ตอบสนองความต้องการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรปรับปรุงแก้ไข

พร้อมทั้งโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยในช่องว่างที่จัดไว้สำหรับการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อ
ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการปรับปรุงข้อความ อันจะเป็นเป้าหมายและกรอบในการพัฒนาหลักสูตรการ
อ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามหลักการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่เหมาะสมต่อไป

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

นางสาวพรรัตน์ ธีระนันท์

นิสิตคุศุภบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1

แบบประเมินกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ
ตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นไว้ทั้ง 3 มาตรฐาน มีความครอบคลุมความสามารถในการอ่านเชิงธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของชาวต่างชาติ เช่น ความสามารถด้านคำศัพท์ ความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่าน ความสามารถด้านโครงสร้างภาษา						
2. ตัวชี้วัดที่กำหนดในแต่ละมาตรฐาน สอดคล้องกับมาตรฐานนั้นอย่างชัดเจน						
3. ระดับตัวชี้วัดที่กำหนด สะท้อนความสามารถที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน และเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับ						
4. มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรต่อไปได้						
5. ตัวชี้วัดที่กำหนด มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรต่อไปได้						
6. มาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทางในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้						

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
7. ตัวชี้วัดที่กำหนด มีความเฉพาะเจาะจง เพียงพอและเหมาะสมที่จะเป็นแนวทาง ในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ต่อไปได้						
8. ตัวชี้วัดที่กำหนด สามารถนำไปสู่การ ประเมินความสามารถผู้เรียนในแต่ละ ระดับได้						
9. ภาษาที่ใช้อธิบายมาตรฐานทั้ง 3 มาตรฐาน ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถ สื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน ได้						
10. ภาษาที่ใช้อธิบายตัวชี้วัด ชัดเจน เข้าใจ ง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้าใจตรงกันได้						
11. มาตรฐานที่กำหนด ตอบสนองความ ต้องการและความคาดหวังของ ผู้บังคับบัญชาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2

แบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัดหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

ตามแนวทางการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับต้น	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเอกสารธุรกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและ ความคิดในเรื่องต่างๆ คำอธิบาย: ความสามารถในการแปลความหมายของคำ วลี และประโยค จับใจความและข้อมูล สำคัญเข้าใจความเป็นเหตุเป็นผลและจัดประเภทของข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านและเอกสารธุรกิจ เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลและประเมินความน่าเชื่อถือของบทอ่านได้						
1. อ่านออกเสียงคำ วลี และ ประโยคสั้นๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักการอ่านภาษาไทย						
2. บอกความหมายคำศัพท์ สั้นๆที่เป็นรูปธรรมและวลี ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน						
3. บอกใจความสำคัญโดยรวม ของบทอ่านได้						
4. แยกแยะข้อเท็จจริงกับ ข้อคิดเห็นที่ระบุไว้อย่าง ชัดเจนในบทอ่านได้						
5. แยกแยะเหตุและผลที่ระบุ ไว้อย่างชัดเจนในบทอ่านได้						
มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการทำงานในประเทศไทย เพื่อการปฏิบัติงานที่ ถูกต้องเหมาะสม คำอธิบาย: ความสามารถในการตีความสำนวนทางธุรกิจ แปลความหมายจากการอนุมานและ พิจารณาความสัมพันธ์ของโครงสร้าง การนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียนเอกสารธุรกิจแต่ละ ประเภท เลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับเอกสารแต่ละประเภท						

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับต้น	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. บอกวัตถุประสงค์หลักของบทอ่านที่ระบุไว้อย่างชัดเจนได้						
2. บอกลักษณะโครงสร้างและประเภทบทอ่านที่คุ้นเคยและโครงสร้างไม่ซับซ้อนได้						
3. บอกลำดับการนำเสนอเนื้อหาในเอกสารธุรกิจที่คุ้นเคยและโครงสร้างไม่ซับซ้อนได้						
4. ใช้กลยุทธ์พื้นฐานในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้						
5. บอกความหมายสำนวนที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนเชิงธุรกิจทั่วไปไม่ซับซ้อนได้						
6. ระบุข้อผิดพลาดจากการสะกดและการพิมพ์ได้						
มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ และประโยชน์เชิงธุรกิจ คำอธิบาย: ความสามารถในการแปลความสัญลักษณ์ เครื่องหมายและการนำเสนอข้อมูลในเอกสารธุรกิจ สรุปขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจต่อไปได้						
1. บอกความหมายคำศัพท์ธุรกิจสั้นๆที่เป็น รูปธรรมได้						

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับต้น	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
2. แปลความหมายสัญลักษณ์ แผนภูมิ และตัวย่อที่ไม่ ซับซ้อนและพบบ่อยในการ ทำงานได้						
3. บอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน สั้นๆที่คุ้นเคยและเป็น ลำดับจากการอ่านได้						
4. เลือกอ่านข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ตาม วัตถุประสงค์การ ปฏิบัติงานได้						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัด

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

(ต่อ)

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับกลาง	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเอกสารธุรกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ คำอธิบาย: ความสามารถในการแปลความหมายของคำ วลี และประโยค จับใจความและข้อมูลสำคัญเข้าใจความเป็นเหตุเป็นผลและจัดประเภทของข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านและเอกสารธุรกิจ เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลและประเมินความน่าเชื่อถือของบทอ่านได้						
1. อ่านออกเสียงคำ วลี และประโยคที่ซับซ้อนขึ้นได้ถูกต้องตามหลักการอ่านภาษาไทย						
2. บอกความหมายคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมได้						
3. บอกใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องของบทอ่านได้						
4. แยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่ระบุไว้อย่างชัดเจนโดยตรงและโดยนัยและจัดกลุ่มข้อมูลได้						
5. แยกแยะเหตุและผลที่ระบุไว้อย่างชัดเจนโดยตรงและโดยนัยและจัดกลุ่มข้อมูลได้						
6. ตีความและจัดระบบข้อมูลในบทอ่านได้						

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับกลาง	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการทำงานในประเทศไทย เพื่อการปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสม คำอธิบาย: ความสามารถในการตีความสำนวนทางธุรกิจ แปลความหมายจากการอนุมานและพิจารณาความสัมพันธ์ของโครงสร้าง การนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียนเอกสารธุรกิจแต่ละประเภท เลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับเอกสารแต่ละประเภท						
1. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และทัศนคติของบทอ่านที่โครงสร้างและภาษาไม่ซับซ้อนได้						
2. บอกลักษณะโครงสร้างและประเภทบทอ่านที่คุ้นเคย และโครงสร้างซับซ้อนขึ้นได้						
3. บอกลำดับการนำเสนอเนื้อหาในเอกสารธุรกิจที่คุ้นเคยและโครงสร้างซับซ้อนขึ้นได้						
4. ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้						
5. บอกความหมายสำนวนที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนเชิงธุรกิจทั่วไป ที่ซับซ้อนได้						
6. ระบุข้อผิดพลาดจากการสะกด การพิมพ์ ความ						

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับกลาง	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
สมบูรณ์ของข้อมูลและ ข้อความได้						
มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ และประโยชน์เชิงธุรกิจ คำอธิบาย: ความสามารถในการแปลความสัญลักษณ์ เครื่องหมายและการนำเสนอข้อมูลใน เอกสารธุรกิจ สรุปขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์เพื่อ นำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจต่อไปได้						
1. บอกความหมายคำศัพท์ ธุรกิจทั่วไปที่เป็น รูปธรรม และนามธรรมได้						
2. แปลความหมายสัญลักษณ์ แผนภูมิ และตัวอย่างที่ ซับซ้อนและพบบ่อยในการ ทำงานได้						
3. บอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน ที่ไม่คุ้นเคยจากบทอ่านได้						
4. บอกความสัมพันธ์ และ ความเชื่อมโยงข้อมูล พื้นฐานจากบทอ่านเชิง ธุรกิจทั่วไปเพื่อใช้ในการ ปฏิบัติงานได้						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินมาตรฐานและตัวชี้วัด

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

(ต่อ)

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับสูง	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
มาตรฐานที่ 1 การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเอกสารธุรกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ คำอธิบาย: ความสามารถในการแปลความหมายของคำ วลี และประโยค จับใจความและข้อมูลสำคัญเข้าใจความเป็นเหตุเป็นผลและจัดประเภทของข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านและเอกสารธุรกิจ เพื่อจัดกลุ่มข้อมูลและประเมินความน่าเชื่อถือของบทอ่านได้						
1. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านภาษาไทย						
2. อธิบายความหมายคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม นามธรรม และคำศัพท์เฉพาะได้						
3. อนุมานความหมาย ใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากบทอ่านได้						
4. แยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่ระบุไว้อย่างชัดเจนโดยตรงและโดยนัยและจัดกลุ่มข้อมูลได้ เพื่อเปรียบเทียบ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป						
5. แยกแยะเหตุและผลที่ระบุไว้โดยตรงและโดยนัยและจัดลำดับ เพื่อเปรียบเทียบ						

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับสูง	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้						
6. จัดระบบข้อมูล ลำดับ ความสำคัญและสรุปความ บทอ่านได้						
7. สะท้อนคิดและประเมินค่า บทอ่านได้						
มาตรฐานที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการทำงานในประเทศไทย เพื่อการปฏิบัติงาน ที่ถูกต้องเหมาะสม คำอธิบาย: ความสามารถในการตีความสำนวนทางธุรกิจ แปลความหมายจากการอนุมานและ พิจารณาความสัมพันธ์ของโครงสร้าง การนำเสนอเนื้อหา และลีลาการเขียนเอกสารธุรกิจแต่ ละประเภท เลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับเอกสารแต่ละประเภท						
1. บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์ และทัศนคติของบทอ่านที่ โครงสร้างและภาษา ซับซ้อนได้						
2. บอกลักษณะโครงสร้างบท อ่านที่ไม่คุ้นเคย และ โครงสร้างซับซ้อนขึ้นได้						
3. บอกลำดับการนำเสนอ เนื้อหาในเอกสารธุรกิจที่ไม่ คุ้นเคยและโครงสร้าง ซับซ้อนขึ้นได้						
4. ใช้กลยุทธ์หลากหลายใน การอ่านได้อย่างเหมาะสม						
5. บอกความหมายสำนวนที่ใช้ ในการสื่อสารเชิงธุรกิจ						

รายการประเมินมาตรฐาน การอ่านระดับสูง	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
และลีลาการเขียนเชิงธุรกิจ ทั่วไป และธุรกิจเฉพาะได้						
6. ระบุข้อผิดพลาดจากการ พิมพ์ การสะกด ความ สมบูรณ์ของข้อมูล การละ หรือเพิ่มข้อความได้						
มาตรฐานที่ 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ และประโยชน์เชิงธุรกิจ คำอธิบาย: ความสามารถในการแปลความสัญลักษณ์ เครื่องหมายและการนำเสนอข้อมูลใน เอกสารธุรกิจ สรุปขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจต่อไปได้						
1. บอกความหมายคำศัพท์ ธุรกิจทั่วไปและคำศัพท์ธุรกิจ เฉพาะที่เป็นรูปธรรมและ นามธรรมได้						
2. แปลความหมายสัญลักษณ์ แผนภูมิ และตัวย่อที่ ซับซ้อนและมีความเฉพาะ ในการทำงานได้						
3. บอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน เฉพาะและซับซ้อนจากบท อ่านได้						
4. บอกความสัมพันธ์ และ ความเชื่อมโยงข้อมูล พื้นฐานจากบทอ่านเชิง ธุรกิจทั่วไป และธุรกิจ เฉพาะ เพื่อใช้ในการ ปฏิบัติงานได้						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค.หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ

1. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีความพร้อมและปัจจัยเอื้อต่อการลงทุนทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ธนาคารโลกได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประเทศที่นำลงทุนปี 2016 โดยประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับ 2 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง และอันดับที่ 22 ของโลก (World bank, 2016) เป็นเหตุให้นักลงทุนต่างชาติและบริษัทข้ามชาติต่างๆให้ความสนใจเข้ามาติดต่อทำการค้า และใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตและการกระจายสินค้าอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2014) ได้รายงานว่ประเทศไทย มีความพร้อมในหลายด้าน ทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นต้นทุนการผลิตอย่างอุดมสมบูรณ์ แรงงานที่มีฝีมือ อีกทั้งเป็นตลาดสำคัญที่มีจำนวนผู้บริโภคถึง 67 ล้านคน กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ รายงานว่าในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่เดือน มีนาคม 2543 ถึงเดือนมีนาคม 2558 มีการออกใบอนุญาตการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมากกว่า 4,500 ราย ทั้งนี้ตัวเลขนี้ยังไม่รวมถึงชาวต่างชาติที่ทำงานในองค์กรดังกล่าวด้วย

การติดต่อเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจต้องอาศัยความสามารถในการสื่อสารทั้งการฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน ที่รวดเร็ว และถูกต้อง ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยจึงเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานทางธุรกิจของนักลงทุนชาวต่างชาติในประเทศไทยราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการสื่อสารภาษาไทยของนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานในองค์กรธุรกิจทั้ง ธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงาน ภูมิภาคในประเทศไทย พบว่านักธุรกิจที่ทำงานในประเทศไทยต่างมีความจำเป็นที่จะใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ทั้งนี้ระดับความต้องการจำเป็นแตกต่างกันตามตำแหน่ง ประเภทของงานและโครงสร้างองค์กร ผลการสำรวจพบว่ากลุ่มผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยฝ่ายบริหาร ได้แก่ ผู้จัดการ ผู้จัดการแผนก หรือหัวหน้าสายงาน มีความต้องการใช้ภาษาไทยมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเอกสารภาษาไทยในการทำงานจะช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลสำคัญ สามารถตรวจสอบความถูกต้อง และแม่นยำของการปฏิบัติงาน แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานและทำให้นักธุรกิจต่างชาติทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์การสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารกลุ่มนี้มีความต้องการพัฒนาความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจอ่านเอกสารภาษาไทยในการ

ปฏิบัติงาน เช่น พบว่านอกจากเอกสารที่ผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหารจำเป็นต้องอ่านได้ เช่น ใบเสนอราคา จดหมาย และสัญญาธุรกิจแล้ว ผู้บังคับบัญชาของนักธุรกิจต่างชาติได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมถึงความสามารถและความคาดหวังในการอ่านเอกสารเชิงธุรกิจว่าผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหารควรมีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลนโยบาย ประกาศ บทวิเคราะห์ และสภาพของธุรกิจในประเทศไทยเป็นได้ด้วย นอกจากนี้เมื่อสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนทักษะการอ่าน และการอ่านภาษาไทยขั้นสูงสำหรับชาวต่างชาติ ทำให้ทราบว่า การอ่านเอกสารเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการคัดเลือก และการลำดับเนื้อหาเป็นพิเศษ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ธุรกิจ ทั้งคำศัพท์ทั่วไปและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการ และการแปลความหมายในบริบทที่แตกต่าง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง การลำดับความ เอกสารธุรกิจแต่ละประเภท และลักษณะภาษาที่ปรากฏในเอกสาร ความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน รวมถึงความรู้ทางวัฒนธรรมการใช้ภาษาของคนไทย

นักธุรกิจผู้เรียนภาษาไทย ผู้บังคับบัญชา และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติต่างให้ความเห็นว่าหลักสูตรที่จะสามารถแก้ไขปัญหาการอ่านเชิงธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจได้นั้น จำเป็นต้องคำนึงว่าเมื่อผ่านหลักสูตรนี้แล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการอ่านเชิงธุรกิจ และนำไปใช้ในการทำงานได้จริง และทันที จากการศึกษาแนวคิดทางการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรพบว่า แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานให้ความสำคัญกับการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย

แนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐาน (Standard-based education) กล่าวถึงการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้อย่างชัดเจนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่ต้นว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ ในขณะเดียวกันก็ยังให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยเน้นให้แต่ละคนเรียนรู้และพัฒนาตามความสามารถของตนเองด้วย กระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสามารถทำได้หลายรูปแบบ มิได้มีการกำหนดหรือจัดลำดับขั้นตอนที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับเหตุผล วัตถุประสงค์ และความจำเป็นของแต่ละบริบท จากการศึกษาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของ สมาพันธ์ทางการนิเทศและพัฒนาหลักสูตร สหรัฐอเมริกา (Association for Supervision and Curriculum Development) ประกอบกับงานเขียนและงานวิจัยของ Crawford (2003) และ Hunt และคณะ (2012) สามารถสรุปได้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือการกำหนดเป้าหมายการ

เรียนรู้ที่ชัดเจน อันจะเป็นที่มาของมาตรฐานของหลักสูตร และเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรทั้งกระบวนการ เริ่มจากการระบุว่าต้องการให้เกิดผลลัพธ์ (มาตรฐานในการเรียนรู้) อะไรแก่ผู้เรียนแล้วจึงออกแบบเนื้อหาที่สอดคล้องกับผลลัพธ์นั้น ทำได้โดยการนำเอาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดซึ่งเดิมเป็นผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดกลับขึ้นมาเป็นตัวตั้งสำคัญ แรก แล้วจึงจัดองค์ประกอบหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน สะท้อนถึงความสามารถที่ผู้เรียนที่ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้

Glatthorn (1998) และ McLaughlin and Shepard (1995) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรอิงมาตรฐานไว้ว่า ประกอบด้วย

- 1) มาตรฐานในด้านเนื้อหา ซึ่งหมายถึง ข้อความที่ระบุทักษะ ความรู้ หรือความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ ที่หลักสูตรคาดหวังให้ผู้เรียนมีภายหลังจากจบการศึกษาจากหลักสูตรนั้น
- 2) มาตรฐานในด้านความสามารถ หมายถึง ตัวบ่งชี้คุณภาพในด้านความสามารถว่าผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้างเมื่อผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้
- 3) โอกาสที่จะเรียนรู้มาตรฐานที่กำหนดขึ้น หมายถึง การจัดเตรียม สื่อการเรียนรู้ กลยุทธ์การเรียนรู้ และองค์ประกอบอื่นๆที่จำเป็นที่จะเอื้อให้ผู้เรียนบรรลุได้ตามมาตรฐาน

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานมีองค์ประกอบหลักสูตรเชื่อมโยงกับมาตรฐานทั้งเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ ภาระงานและการประเมินผลการเรียนรู้ มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุถึงมาตรฐาน หรือมีส่วนใดที่ต้องพัฒนาต่อไป

การศึกษาขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานข้างต้นนำมาสู่การสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติและสามารถสรุปได้ 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) การศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดเป้าหมายหลักสูตร

การระบุผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน เพื่อระบุปัญหา และศึกษาความต้องการจำเป็นของหลักสูตรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันกำหนดความสามารถที่คาดหวังจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ และทักษะ เพื่อกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์หลักสูตร

- 2) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันกำหนดกรอบมาตรฐานหลักสูตร เป้าหมายการเรียนรู้ จากนั้นจึงระบุเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร นำไปสู่การกำหนดตัวชี้วัด

3) การกำหนดรายละเอียดการจัดการเรียนการสอน

ครอบคลุมการเลือกเนื้อหา และวิธีสอนในแต่ละช่วงให้เหมาะสมกับเนื้อหา และการวัดผล การเรียนรู้ผู้เรียน การวางแผนการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับ กรอบมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดไว้

4) การจัดทำเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร

เอกสารหลักสูตร เอกสารหลักสูตรซึ่งระบุรายละเอียดหลักสูตรแต่ละองค์ประกอบ และ เอกสารประกอบหลักสูตรทั้งคู่มือ สื่อการเรียนรู้ และแบบฝึก

5) การประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและการปรับปรุงหลักสูตรก่อนนำไปใช้

การนำหลักสูตรนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบ หลักสูตร เพื่อปรับปรุงก่อนการนำไปทดลองใช้จัดการเรียนการสอน

6) การประเมินหลักสูตรโดยการนำหลักสูตรไปใช้และการปรับปรุงหลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนและนำข้อมูลที่ได้จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ มาปรับปรุงหลักสูตรอย่างมีพลวัตโดยคณะผู้พัฒนาหลักสูตรเดิม

แนวคิดและหลักการข้างต้นนำมาสู่การพัฒนาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการอ่านเชิงธุรกิจ ตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติ โดยคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนใน หลักสูตรนี้จะมีความรู้ ความสามารถและทักษะการอ่านภาษาไทยและเอกสารเชิงธุรกิจ อันจะเป็น ประโยชน์ต่อการทำงานและการติดต่อสื่อสารเชิงธุรกิจของชาวต่างชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรมุ่งพัฒนาเพื่อให้ นักธุรกิจชาวต่างชาติสามารถ

1. บอกใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนจากการอ่านเอกสารธุรกิจภาษาไทยได้
2. ใช้ข้อมูลจากการอ่านประกอบการตัดสินใจตอบสนองทางสังคมอย่างเหมาะสมได้
3. เชื่อมโยงข้อมูลจากเอกสารธุรกิจที่อ่านกับการทำงานได้

3. ขอบข่ายสาระมาตรฐาน

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติพัฒนาขึ้นจากการศึกษาปัญหา และ ความต้องการจำเป็นของนักธุรกิจชาวต่างชาติที่ปฏิบัติงานในประเทศไทย นักธุรกิจเหล่านี้ได้แก่ผู้ บริการระดับกลาง และผู้ช่วยผู้บริหารที่พบปัญหาในการปฏิบัติงาน จากสาเหตุการขาดความสามารถ ในการอ่านเอกสารภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารธุรกิจ จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้ง

กลุ่มเป้าหมายผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และภาษาไทยธุรกิจ ประกอบกับการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ มาตรฐานการอ่านภาษาต่างประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน และการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยด้านการพัฒนาความสามารถการอ่าน จึงพัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ตามแนวทางของมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้น

มาตรฐานการเรียนรู้ฉบับนี้มีพื้นฐานจากการศึกษา The World-Readiness Standards for Learning Languages ของ American Council on the Teaching of Foreign Languages (2013) แนวคิดการถ่ายทอดความรู้ทางภาษาและทักษะการอ่านของ Alderson and Urquhart (1984) และแนวคิดกระบวนการอ่านเพื่อการทำงานและความสามารถในการอ่านที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ของ Carnevale และคณะ (1990) สังเคราะห์เป็นร่างกรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติและนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสอนภาษาไทยเฉพาะกิจ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศ และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและเป็นไปได้ ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและเห็นชอบร่างกรอบมาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว ทั้งนี้กรอบมาตรฐานหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาตินี้ประกอบด้วยขอบข่ายสาระ 3 ขอบข่ายได้แก่ การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน และการอ่านเพื่อประยุกต์กับงานธุรกิจ แยกเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ 3 มาตรฐานตัวชี้วัดความสำเร็จ 8 ตัวชี้วัดเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับชาวต่างชาติโดยมีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 การอ่านเพื่อรับสารและข้อมูล

มาตรฐาน 1 การอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล ข่าวสารและความคิดในเรื่องต่างๆ

ตัวชี้วัด 1.1 อธิบายความหมายคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปที่เป็นรูปธรรม นามธรรมและคำศัพท์ธุรกิจเฉพาะวงการได้ตามบริบท

ตัวชี้วัด 1.2 สรุปใจความสำคัญและข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องจากเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 1.3 ใช้กลยุทธ์หลากหลายในการอ่านเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจได้

สาระที่ 2 การอ่านเพื่อเข้าใจวัฒนธรรมการทำงาน

มาตรฐาน 2 การอ่านเพื่อเข้าถึงวัฒนธรรมการสื่อสารในการทำงาน

ตัวชี้วัด 2.1 บอกวัตถุประสงค์ อารมณ์และทัศนคติของเอกสารธุรกิจขนาดยาวที่มีโครงสร้าง และเนื้อหาซับซ้อนได้

ตัวชี้วัด 2.2 บอกความหมายสำนวนและระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร และลีลาการเขียนใน เอกสารธุรกิจทั่วไปที่มีเนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

ตัวชี้วัด 2.3 บอกลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาของเอกสารธุรกิจทั่วไปที่มี เนื้อหาซับซ้อนและเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการได้

สาระที่ 3 การอ่านเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ

มาตรฐาน 3 การอ่านเพื่อหาข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ และปฏิบัติงานทางธุรกิจ

ตัวชี้วัด 3.1 จัดระบบข้อมูล และสรุปความจากเอกสารธุรกิจทั่วไปและเอกสารธุรกิจเฉพาะ วงการได้

ตัวชี้วัด 3.2 บอกความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารธุรกิจทั่วไป และเอกสารธุรกิจเฉพาะวงการ กับการปฏิบัติงาน และสามารถนำข้อมูลไปใช้สนับสนุนการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติเป็นหลักสูตรฝึกอบรมต่อเนื่อง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมระยะเวลาตลอดหลักสูตร 21 ชั่วโมง แบ่งเป็น การ บรรยาย 4 ชั่วโมง 30 นาที การปฏิบัติ 16 ชั่วโมง 30 นาที ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย จัดเรียงตามลักษณะโครงสร้างและความซับซ้อนของเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารแต่ละประเภท ลำดับของหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1. ใบเสนอราคา 2. จดหมายธุรกิจ 3. สัญญาธุรกิจ 4. รายงานทาง ธุรกิจ และ 5. ประกาศราชการ เนื้อหาครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นทั้ง 3 มาตรฐาน และเมื่อจบหลักสูตรผู้เรียนจะมีความสามารถตามที่กำหนดในตัวชี้วัดทั้ง 8 ตัวรายละเอียดดังตาราง แสดงตัวชี้วัดที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ตามมาตรฐานต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานที่ 1			มาตรฐานที่ 2			มาตรฐานที่ 3	
	ตัวชี้วัด ที่ 1.1	ตัวชี้วัด ที่ 1.2	ตัวชี้วัด ที่ 1.3	ตัวชี้วัด ที่ 2.1	ตัวชี้วัด ที่ 2.2	ตัวชี้วัด ที่ 2.3	ตัวชี้วัด ที่ 3.1	ตัวชี้วัด ที่ 3.2
1. ใบเสนาอรคา	✓	✓	-	✓	-	✓	✓	✓
2. จดหมายธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. สัญญาธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓
4. ประกาศราชการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. รายงานธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	-	✓	-	✓

เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมมาจากการรวบรวมและวิเคราะห์เอกสารธุรกิจที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานทางธุรกิจของชาวต่างชาติ คัดเลือกสาระที่จำเป็นและสาระที่ใช้เสริม และนำมาจัดลำดับเนื้อหาเป็นพิจารณาจากความซับซ้อนของคำศัพท์ โครงสร้างภาษา เนื้อหาของบทอ่าน และทักษะการอ่านที่ผู้เรียนต้องมีในการอ่านเอกสารธุรกิจแต่ละประเภท หลักสูตรในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยเรียงเรียงจากหน่วยย่อยของภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง หลักภาษา ไปสู่หน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น การสรุปใจความสำคัญ หรือการประเมินค่า และระบุถึง กลยุทธ์การอ่านที่จำเป็นในการอ่าน และการทำความเข้าใจเนื้อหาในเอกสารแต่ละประเภท เป็นต้น

5. กิจกรรมการเรียนรู้

หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมุ่งเน้นที่จะพัฒนาทักษะการอ่านเอกสารธุรกิจที่จำเป็นต่อการทำงานของชาวต่างชาติในประเทศไทย การวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อยู่บนพื้นฐานการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นการฝึกปฏิบัติในระยะเวลาต่างๆตลอดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่จากการทำกิจกรรมร่วมกัน พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร มีการทบทวนความรู้เดิมด้วยตนเอง ประกอบด้วยวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การสาธิต การอภิปราย และการฝึกปฏิบัติ เทคนิคการเรียนรู้ที่ใช้ ได้แก่ การใช้คำถาม และการระดมความคิด กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ใบเสนาราคา มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.3	สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 1)	90 นาที; การบรรยาย 15 นาที การปฏิบัติ 75 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านใบเสนาราคา	5. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน 6. การระดมความคิดและใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏในใบเสนาราคา
มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 2)	90 นาที; การบรรยาย 15 นาที การปฏิบัติ 75 นาที	1. การจับประเด็นระดับวลีและระดับประโยค 2. การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในใบเสนาราคากับลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายและสาธิตการจับประเด็นระดับวลีและระดับประโยค 2. การฝึกปฏิบัติการจับประเด็นและการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในใบเสนาราคากับการทำงาน 3. การฝึกปฏิบัติการอ่านใบเสนาราคาจากเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 จดหมายธุรกิจ	สัปดาห์ที่ 2 (ครั้งที่ 3)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ในการอ่านจดหมายธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2		การปฏิบัติ 70 นาที	3. สำนวนภาษา และลีลาการเขียน ในจดหมายธุรกิจ	2. การระดมความคิด เกี่ยวกับคำศัพท์ใน จดหมายธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่ม) 3. การใช้คำถามกระตุ้น ความรู้เดิมเกี่ยวกับ สำนวนที่ปรากฏใน จดหมายธุรกิจ
ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 2 (ครั้งที่ 4)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. วัตถุประสงค์ ของจดหมาย 2. ระดับภาษาที่ ใช้ในจดหมาย ธุรกิจ 3. การจับ ประเด็นระดับย่อ หน้า	1. การบรรยายเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ และระดับ ภาษาที่ใช้ในจดหมาย ธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุจุด ประสงค์และการจับ ประเด็นระดับย่อหน้า 3. การฝึกปฏิบัติการระบุ จุดประสงค์และการจับ ประเด็นระดับย่อหน้าใน จดหมายธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่ม)
	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 5)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที	1. ลักษณะ โครงสร้าง และ ลำดับการ นำเสนอเนื้อหาใน จดหมายธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอ เนื้อหาในจดหมายธุรกิจ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
		การปฏิบัติ 70 นาที	2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในจดหมายธุรกิจ กับลักษณะการ ทำงาน	2. การฝึกปฏิบัติการอ่าน จดหมายธุรกิจจาก เอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง (กิจกรรมกลุ่มย่อย) 3. การระดมความคิด และการอภิปรายเพื่อ การเชื่อมโยงข้อมูล ที่เกี่ยวข้องในจดหมาย ธุรกิจกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัญญาธุรกิจ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 6)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ใน การอ่านสัญญา ธุรกิจ 3. สำนวนภาษา และลีลาการเขียน ในสัญญาธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ กลยุทธ์การอ่าน 2. การใช้คำถามกระตุ้น ความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำศัพท์ สำนวนภาษา และลีลาการเขียนที่ ปรากฏในสัญญาธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 7)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. หลักการอ่าน ภาษาไทยเอกสาร ประเภทสัญญา ธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ หลักการอ่านภาษาไทย และการระบุใจความ สำคัญในเอกสาร ประเภทสัญญาธุรกิจ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
			2. การระบุใจความสำคัญสัญญาธุรกิจ	2. การสาธิตการระบุใจความสำคัญสัญญาธุรกิจ 3. การฝึกปฏิบัติการระบุใจความสำคัญสัญญาธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 8)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. ลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาในสัญญาธุรกิจ 2. การจัดระบบข้อมูลจากสัญญาธุรกิจ 3. การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในสัญญาธุรกิจกับลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างและลำดับการนำเสนอเนื้อหาในสัญญาธุรกิจ 2. การฝึกปฏิบัติการอ่านสัญญาธุรกิจจากเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิดและการอภิปรายเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในสัญญาธุรกิจกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 9)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านประกาศราชการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
ประกาศ ราชการ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3		การปฏิบัติ 70 นาที		2. การใช้คำถามกระตุ้น ความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำศัพท์ที่ปรากฏใน ประกาศราชการ (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 10)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. วัตถุประสงค์ ของประกาศ ราชการ 2. หลักการอ่าน เอกสารประเภท ประกาศราชการ 3. การระบุ ใจความประกาศ ราชการ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ หลักการ อ่าน และการระบุใจ ความในประกาศราชการ 2. การสาธิตการระบุ วัตถุประสงค์ และใจ ความสำคัญประกาศ ราชการ 3. การฝึกปฏิบัติการระบุ ใจความสำคัญสัญญา ธุรกิจ
	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 11)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. ลักษณะ โครงสร้าง และ ลำดับการ นำเสนอเนื้อหา ของประกาศ ราชการ 2. การเชื่อมโยง ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ในประกาศกับ	1. การบรรยายเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้าง และ ลำดับการนำเสนอเนื้อ หาในประกาศราชการ 2. การฝึกปฏิบัติการอ่าน ประกาศราชการจาก เอกสารที่ใช้ในการ ปฏิบัติงานจริง

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
			ลักษณะการทำงาน	3. การระดมความคิดและการอภิปรายเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประกาศราชการกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 รายงานธุรกิจ มาตรฐานที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ตัวชี้วัด 1.2 ตัวชี้วัด 1.3 มาตรฐานที่ 2 ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 12)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. คำศัพท์ธุรกิจ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านรายงานธุรกิจ 3. สำนวนภาษาและลีลาการเขียนในรายงานธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน 2. การใช้คำถามกระตุ้นความรู้เดิมเกี่ยวกับ คำศัพท์ สำนวนภาษา และลีลาการเขียนในรายงานธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
ตัวชี้วัด 2.1 ตัวชี้วัด 2.2 ตัวชี้วัด 2.3 มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัด 3.1 ตัวชี้วัด 3.2	สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 13)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. ลักษณะโครงสร้าง และลำดับการนำเสนอเนื้อหาในรายงานธุรกิจ 2. หลักการอ่านเอกสารประเภทรายงานธุรกิจ 3. การระบุใจความรายงานธุรกิจ	1. การบรรยายเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างลำดับการนำเสนอเนื้อหา หลักการอ่านและการระบุใจในรายงานธุรกิจ 2. การสาธิตการระบุใจความสำคัญรายงานธุรกิจ

หน่วยการเรียนรู้	สัปดาห์	ระยะเวลา	เนื้อหา	การจัดการเรียนรู้
				3. การฝึกปฏิบัติการระบุใจความสำคัญรายงานธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มย่อย)
	สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 14)	90 นาที; การบรรยาย 20 นาที การปฏิบัติ 70 นาที	1. การจัดระบบข้อมูลจากรายงานธุรกิจ 2. การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรายงานธุรกิจกับลักษณะการทำงาน	1. การบรรยายและคำถามกระตุ้นเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลจากรายงานธุรกิจ (กิจกรรมกลุ่มย่อย) 2. การฝึกปฏิบัติการอ่านรายงานธุรกิจจากเอกสารที่ใช้ในการปฏิบัติงานจริง 3. การระดมความคิดและการอภิปรายเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรายงานธุรกิจกับการทำงาน (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)

6. คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร

1) ผู้สอน

ผู้สอนในหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างประเทศเป็นผู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่มีความรู้และทักษะภาษาไทยเป็นอย่างดี จบการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ มีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยธุรกิจและการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยให้กับ

ชาวต่างชาติ มีความเข้าใจหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างดี

ผู้สอนทำหน้าที่อธิบายและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจระดับสูง สามารถทำหน้าที่ ให้คำแนะนำในการฝึกทักษะของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มต้นการเรียนรู้จนถึงการประเมินผลการเรียนรู้สุดท้ายได้

2) ผู้เรียน

ผู้เรียนในหลักสูตรนี้ คือ นักธุรกิจชาวต่างชาติที่ทำงานในประเทศไทยในตำแหน่งผู้บริหารระดับกลางและผู้ช่วยผู้บริหารในธุรกิจบริการ และธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทย ผ่านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานเป็นอย่างดีและมีความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ บทอ่านภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่มีความยาวอย่างน้อย 300 คำได้

7. สื่อการเรียนรู้

สื่อที่ใช้ในหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจนี้ประกอบด้วยเอกสารประกอบการบรรยาย และแบบฝึก สื่อนำเสนอเนื้อหาในการบรรยาย และตัวอย่างเอกสารที่พบในการปฏิบัติงานทางธุรกิจ ในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) เอกสารประกอบการบรรยาย ซึ่งอธิบายลักษณะ องค์ประกอบและโครงสร้างของเอกสารแต่ละประเภท
- 2) แบบฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกหัดการอ่านบทอ่านที่ปรับให้ง่ายกับการฝึกฝนทักษะ และแบบฝึกหัดที่พัฒนาจากเอกสารที่พบจริงในการทำงาน ทั้งนี้เอกสารประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ ใบเสนอราคา จดหมายธุรกิจ สัญญาธุรกิจ รายงานธุรกิจ และ ประกาศราชการ ตามลำดับ
- 3) สื่อประกอบการนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้
- 4) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ
- 5) ตัวอย่างเอกสารธุรกิจที่ปรากฏในการทำงาน

8. การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินไว้ตามหลักการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน มีการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน (formative evaluation) โดย 1) การพิจารณาจากแบบฝึกหัดและงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียน การสรุปและการเชื่อมโยงข้อมูลจากการอ่านและการนำไปใช้ในการทำงาน และ 2) การสังเกตพฤติกรรมระหว่างการเรียนรู้ ได้แก่การตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณภาพผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ (summative evaluation) โดยใช้แบบทดสอบคู่ขนานแบบปรนัยเพื่อประเมินความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการเรียนการสอนสิ้นสุดแล้ว

ภาคผนวก ง.แบบประเมินหลักสูตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินรายละเอียดหลักสูตร

การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินคุณภาพรายละเอียดหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามหลักการศึกษาอิงมาตรฐาน โดยแบบประเมินประกอบด้วยประเด็นในการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของหลักสูตรตามที่ Ornstein และ Hunkins (2009) ได้กล่าวว่านักหลักสูตรจำเป็นต้องพิจารณาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักสูตร 6 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. **ด้านเนื้อหา** โดยพิจารณาเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรให้มีความครอบคลุมและลึกซึ้งเหมาะสมกับผู้เรียน การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้จำเป็นต้องมีความเฉพาะเจาะจง เลือกให้ความสำคัญด้านพุทธิสัย จิตพิสัย หรือ ทักษะพิสัย
  2. **ด้านประสบการณ์การเรียนรู้** ในหลักสูตรจะต้องจัดให้ต่อเนื่องและเพิ่มพูนให้มากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้พิจารณาจากกฎการเรียนรู้ของ Smith และคณะ (1957) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้จากเนื้อหาที่มีความซับซ้อนน้อย หรือเนื้อหาง่ายๆเป็นรูปธรรม ไปสู่อุณหภูมิที่ซับซ้อนมากขึ้น หรือเนื้อหาที่เป็นนามธรรม ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้จะเริ่มจากองค์ประกอบย่อยๆ ไปสู่อุณหภูมิที่ใหญ่ขึ้น แล้วแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละองค์ประกอบอย่างชัดเจน
  3. **ด้านการฝึกปฏิบัติ** ตลอดระยะเวลาของหลักสูตรจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่สำคัญและจำเป็น ฝึกปฏิบัติ พัฒนาทักษะเป้าหมายต่างๆ อย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร
  4. **ด้านการบูรณาการความรู้และประสบการณ์จริง** การจัดการหลักสูตรต้องอาศัยการบูรณาการด้านเนื้อหาสาระความรู้และประสบการณ์เรียนรู้เข้าด้วยกัน เริ่มจากผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาโดยรวมก่อนแล้วจึงเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนย่อยๆเข้าด้วยกัน เนื้อหาสาระและประสบการณ์ดังกล่าวจึงต้องเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง ที่ผู้เรียนจะพบในชีวิตประจำวันด้วย
  5. **ด้านองค์ประกอบหลักสูตร** ประกอบด้วยความสอดคล้องและสัมพันธ์ภายในของแต่ละองค์ประกอบที่กำหนดขึ้น และความเชื่อมโยงกับองค์ประกอบภายนอก อาทิ การจัดลำดับเนื้อหา ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และประสบความสำเร็จได้ และความเชื่อมโยงขององค์ประกอบหลักสูตรกับรายวิชาอื่น หรือการทำงานเป็นต้น
  6. **ความสมดุลของหลักสูตร** ต้องให้น้ำหนักปัจจัยข้างต้นอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาความสามารถไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล และเป้าหมายการเรียนรู้ที่สังคมคาดหวังได้
- ประเด็นในการประเมินคุณภาพของหลักสูตรทั้ง 6 ข้อที่กล่าวมาข้างต้นนี้เปรียบเสมือนเครื่องมือตรวจสอบเหมาะสมและความเชื่อมโยงขององค์ประกอบหลักสูตรแต่ละองค์ประกอบ และสร้างความมั่นใจว่าในกระบวนการออกแบบ พัฒนาหลักสูตรได้ให้น้ำหนักกับปัจจัยด้านเนื้อหา ประสบการณ์การเรียนรู้ การฝึกปฏิบัติ การบูรณาการ

ความรู้และประสบการณ์จริง และองค์ประกอบหลักสูตรต่างๆกัน การออกแบบหลักสูตรจึงจะมีความสมดุล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ และในการพัฒนาสู่เป้าหมายอย่างแท้จริง

ทั้งนี้ผู้วิจัยเนื้อหาแบบประเมินประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เอกสารหลักสูตรและตอนที่ 2 คู่มือการใช้หลักสูตรซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เอกสารหลักสูตร ซึ่งระบุหลักการ รายละเอียดจำเป็น ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 หลักการและเหตุผล
- 1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 1.3 ขอบข่ายสาระมาตรฐาน
- 1.4 โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร
- 1.5 กิจกรรมการเรียนรู้
- 1.6 คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- 1.7 สื่อการเรียนรู้
- 1.8 การประเมินผลการเรียนรู้

ตอนที่ 2 คู่มือการใช้หลักสูตร ซึ่งจะเป็นแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้

ขอความกรุณาท่านพิจารณารายการประเมินหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร (ตามเอกสารแนบ) โดยทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับระดับคุณภาพที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยที่อันดับคุณภาพแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง	คุณภาพของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบข่ายสาระ มาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน และภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรอยู่ใน <u>ระดับดีมาก</u>
4 หมายถึง	คุณภาพของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบข่ายสาระ มาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน และภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรอยู่ใน <u>ระดับดี</u>
3 หมายถึง	คุณภาพของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบข่ายสาระ มาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน และภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรอยู่ใน <u>ระดับปานกลาง</u>
2 หมายถึง	คุณภาพของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบข่ายสาระ มาตรฐาน โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน และภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรอยู่ใน
ระดับพอใช้

- 1 หมายถึง คุณภาพของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ขอบข่ายสาระ มาตรฐาน
โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียน และภาพรวมของคู่มือการใช้หลักสูตรอยู่ใน
ระดับควรปรับปรุงแก้ไข

พร้อมทั้งโปรดให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยในช่องว่างที่จัดไว้สำหรับการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อผู้วิจัยจะนำไปใช้
ในการปรับปรุงหลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามหลักการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่เหมาะสมต่อไป

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นางสาวพรรัตน์ ธีระนันท์
นิสิตดุซงฎิบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินเอกสารหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตร

การอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจตามแนวคิดการศึกษาอิงมาตรฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

ส่วนที่ 1 เอกสารหลักสูตร

รายการประเมินหลักการและเหตุผล	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. อธิบายหลักการ ความสำคัญและปัญหาที่เกิดขึ้น						
2. หลักการและเหตุผลระบุความต้องการและความสำคัญของหลักสูตร						
3. ภาษาที่ใช้ในหลักการและเหตุผลเข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้						
4. หลักการและเหตุผลสะท้อนความต้องการของสังคม						

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะด้านหลักการและเหตุผล

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. วัตถุประสงค์หลักสูตรระบุเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน						
2. วัตถุประสงค์หลักสูตรครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนที่ตั้งไว้						
3. ภาษาที่ใช้ในวัตถุประสงค์หลักสูตรเข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้						
4. วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความต่อเนื่องและพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ						
5. วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความเป็นไปได้และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้						

ข้อเสนอแนะด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินขอบเขตสาระมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ขอบเขตสาระมาตรฐานมีความครอบคลุมนำไปสู่การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ						
2. สาระมาตรฐานครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนที่ตั้งไว้						
3. ภาษาที่ใช้อธิบายขอบเขตสาระมาตรฐานเข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้						
4. สาระมาตรฐานมีความต่อเนื่องและพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ						

ข้อเสนอแนะด้านขอบเขตสาระมาตรฐาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินโครงสร้างและเนื้อหา หลักสูตร	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. แสดงการจัดเป็นหลักสูตรตาม การศึกษาอิงมาตรฐานได้อย่าง เหมาะสม						
2. กำหนดมาตรฐานในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เหมาะสม						
3. กำหนดมาตรฐานในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เหมาะสม						
4. กำหนดมาตรฐานในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เหมาะสม						
5. กำหนดมาตรฐานในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เหมาะสม						
6. กำหนดมาตรฐานในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เหมาะสม						
7. กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการ เรียนรู้ที่ 1 เหมาะสมกับมาตรฐาน						
8. กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการ เรียนรู้ที่ 2 เหมาะสมกับมาตรฐาน						
9. กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการ เรียนรู้ที่ 3 เหมาะสมกับมาตรฐาน						
10. กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการ เรียนรู้ที่ 4 เหมาะสมกับมาตรฐาน						
11. กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการ เรียนรู้ที่ 5 เหมาะสมกับมาตรฐาน						
12. มีรายละเอียดเนื้อหาที่ครอบคลุม มาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ						
13. มีรายละเอียดเนื้อหาที่เหมาะสมต่อ การจัดการเรียนการสอนภาษา						

รายการประเมินโครงสร้างและเนื้อหา หลักสูตร	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
14. กำหนดความยากของเนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ						
15. กำหนดความยากของเนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ที่ 2 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ						
16. กำหนดความยากของเนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ที่ 3 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ						
17. กำหนดความยากของเนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ที่ 4 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ						
18. กำหนดความยากของเนื้อหาในหน่วย การเรียนรู้ที่ 5 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ						
19. กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เหมาะสมกับเนื้อหา						
20. กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เหมาะสมกับเนื้อหา						
21. กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เหมาะสมกับเนื้อหา						
22. กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เหมาะสมกับเนื้อหา						
23. กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เหมาะสมกับเนื้อหา						
24. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ ที่ 1 สัมพันธ์กับเนื้อหา						
25. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ ที่ 2 สัมพันธ์กับเนื้อหา						
26. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ ที่ 3 สัมพันธ์กับเนื้อหา						

รายการประเมินโครงสร้างและเนื้อหา หลักสูตร	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
27. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ ที่ 4 สัมพันธ์กับเนื้อหา						
28. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ ที่ 5 สัมพันธ์กับเนื้อหา						
29. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทาง ไปสู่การปฏิบัติได้						

ข้อเสนอแนะด้านโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นนักธุรกิจ						
2. มีรายละเอียดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษา						
3. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้						
4. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตลอดหลักสูตร						
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุผลตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ชัดเจน						
6. กิจกรรมการเรียนรู้นำไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้						
7. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร						
8. กิจกรรมการเรียนรู้เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้						

ข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินคุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
กำหนดคุณสมบัติด้านความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเหมาะสม						
กำหนดคุณสมบัติด้านประสบการณ์ของผู้สอนเหมาะสม						
กำหนดคุณสมบัติด้านความรู้ของผู้สอนเหมาะสม						
ภาษาที่ใช้บรรยายคุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนเข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน						

ข้อเสนอแนะด้านคุณลักษณะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินสื่อการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. สื่อสนับสนุนการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด						
2. สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ						
3. เหมาะสมกับความรู้และความสามารถของผู้เรียน						
4. เหมาะสมกับลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนที่เป็นนักธุรกิจ						
5. ภาษาที่ใช้อธิบายลักษณะของสื่อการเรียนรู้เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้						

ข้อเสนอแนะด้านสื่อการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายการประเมินผลการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ ครอบคลุมมาตรฐานการอ่านภาษาไทย เชิงธุรกิจที่กำหนดขึ้น						
2. แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ ครอบคลุมวัตถุประสงค์หลักสูตร						
3. แนวทางการประเมินสอดคล้องกับการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ						
4. แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้มี ความหลากหลาย ตามสภาพจริง						
5. แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ สอดคล้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตร อิงมาตรฐาน						
6. แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ เหมาะสมกับลักษณะและธรรมชาติของ ผู้เรียนที่เป็นนักธุรกิจ						
7. แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระมาตรฐาน และ จุดประสงค์การเรียนรู้						
8. ภาษาที่ใช้อธิบายแนวทางการ ประเมินผลการเรียนรู้ เข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจ ตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้						

ข้อเสนอแนะด้านการประเมินผลการเรียนรู้

.....

.....

ตอนที่ 2 คู่มือการใช้หลักสูตร

รายการประเมินคู่มือการใช้หลักสูตร	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. แสดงความเป็นมาของหลักสูตรชัดเจน						
2. แสดงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรการตามหลักการศึกษาอิงมาตรฐาน						
3. เสนอแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้จริง						
4. โครงสร้างหลักสูตรที่กำหนดมีความเหมาะสม เชื่อมโยงกัน						
5. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน						
6. เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติจริง						

ข้อเสนอแนะด้านคู่มือการใช้หลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ.รายการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบของหลักสูตร

รายการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบของหลักสูตร

1 รายการประเมิน <u>หลักการและเหตุผล</u>	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
ความครอบคลุม		
อธิบายหลักการและให้ภาพรวมของหลักสูตรโดยรวม	5	ดีมาก
ความชัดเจน		
หลักการและเหตุผลระบุความสำคัญของหลักสูตรอย่าง สมเหตุสมผล	5	ดีมาก
ภาษาที่ใช้ในหลักการและเหตุผลเข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้	4.8	ดีมาก
ความเชื่อมโยง		
หลักการและเหตุผลสะท้อนสภาพการณ์จริงของสังคม	5	ดีมาก
2 รายการประเมิน <u>วัตถุประสงค์ของหลักสูตร</u>	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
ความครอบคลุม		
วัตถุประสงค์หลักสูตรระบุคุณภาพและเป้าหมายการเรียนรู้ ของผู้เรียน	4.8	ดีมาก
วัตถุประสงค์หลักสูตรครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนที่ตั้ง ไว้	4.6	ดีมาก
ความชัดเจน		
ภาษาที่ใช้ในวัตถุประสงค์หลักสูตรเข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกันได้	4.6	ดีมาก
ความต่อเนื่อง		
วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความต่อเนื่องและเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	4.6	ดีมาก
วัตถุประสงค์หลักสูตรนำเสนอภาพรวมของหลักสูตร	4.6	ดีมาก
ความเชื่อมโยง		
วัตถุประสงค์หลักสูตรมีความเป็นไปได้และสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้	5	ดีมาก

3 รายการประเมินขอบเขตสาระมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
ความครอบคลุม		
ขอบเขตสาระมาตรฐานมีความครอบคลุมนำไปสู่การพัฒนา ความสามารถการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ	5	ดีมาก
สาระมาตรฐานครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนที่ตั้งไว้	5	ดีมาก
ความชัดเจน		
ภาษาที่ใช้อธิบายขอบเขตสาระมาตรฐานเข้าใจง่ายสามารถ สื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้	4.6	ดีมาก
ความต่อเนื่อง		
สาระมาตรฐานมีความต่อเนื่องและเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	5	ดีมาก
4 รายการประเมินโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
ความครอบคลุม		
มีรายละเอียดเนื้อหาที่ครอบคลุมมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิง ธุรกิจ	4.4	ดี
กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เหมาะสมกับ ผู้เรียน	4	ดี
กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เหมาะสมกับ ผู้เรียน	4	ดี
กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เหมาะสมกับ ผู้เรียน	4	ดี
กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เหมาะสมกับ ผู้เรียน	4	ดี
กำหนดเนื้อหาที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เหมาะสมกับ ผู้เรียน	4	ดี
ความชัดเจน		

มีรายละเอียดเนื้อหาที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน ภาษา	5	ดีมาก
ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้	4.4	ดี
ความต่อเนื่อง		
กำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	4	ดี
กำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	4	ดี
กำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	4	ดี
กำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	4	ดี
กำหนดเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ	4	ดี
กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เหมาะสมกับเนื้อหา	4	ดี
กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เหมาะสมกับเนื้อหา	4	ดี
กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เหมาะสมกับเนื้อหา	4	ดี
กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เหมาะสมกับเนื้อหา	4	ดี
กำหนดเวลาเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เหมาะสมกับเนื้อหา	4	ดี
ความเชื่อมโยง		
แสดงการจัดเป็นหลักสูตรตามการศึกษาอิงมาตรฐานได้อย่าง เหมาะสม	4.6	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สัมพันธ์กับเนื้อหา	4.6	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 สัมพันธ์กับเนื้อหา	4.6	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สัมพันธ์กับเนื้อหา	4.6	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 สัมพันธ์กับเนื้อหา	4.6	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สัมพันธ์กับเนื้อหา	4.6	ดีมาก
5 รายการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
ความครอบคลุม		
กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.6	ดีมาก
ความชัดเจน		

มีรายละเอียดกิจกรรมที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน ภาษา	4.6	ดีมาก
ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้	4.6	ดีมาก
ความต่อเนื่อง		
กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตลอดหลักสูตร	4.8	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุผลตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ ชัดเจน	5	ดีมาก
ความเชื่อมโยง		
กิจกรรมการเรียนรู้สะท้อนหลักการจัดการศึกษาอิงมาตรฐาน ชัดเจน	5	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5	ดีมาก
กิจกรรมการเรียนรู้เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ได้	5	ดีมาก
6 รายการประเมินคุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
ความสอดคล้อง		
กำหนดความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นนักธุรกิจ ชาวต่างชาติ	5	ดีมาก
กำหนดคุณสมบัติของผู้เรียนเหมาะสม	4.8	ดีมาก
กำหนดคุณสมบัติของผู้สอนเหมาะสม	5	ดีมาก
ความชัดเจน		
ภาษาที่ใช้บรรยายคุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนเข้าใจง่าย สามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน	4.8	ดีมาก
ความเชื่อมโยง		
คุณสมบัติของผู้เรียนและผู้สอนกับหลักสูตรที่กำหนดสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์หลักสูตร	4.6	ดีมาก

7 รายการประเมิน <u>สื่อการเรียนรู้</u>	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
ความสอดคล้อง		
สื่อสนับสนุนการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนด	5	ดีมาก
สื่อการเรียนรู้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจ	5	ดีมาก
ความชัดเจน		
ภาษาที่ใช้อธิบายลักษณะของสื่อการเรียนรู้เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้	4.8	ดีมาก
ความเชื่อมโยง		
เหมาะสมกับความรู้และความสามารถของผู้เรียน	5	ดีมาก
เหมาะสมกับลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียน	5	ดีมาก
8 รายการประเมิน <u>ผลการเรียนรู้</u>	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
ความครอบคลุม		
แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ครอบคลุมมาตรฐานการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจที่กำหนดขึ้น	4.8	ดีมาก
แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ครอบคลุมวัตถุประสงค์หลักสูตร	4.8	ดีมาก
ความชัดเจน		
ภาษาที่ใช้อธิบายแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติได้	4.8	ดีมาก
ความต่อเนื่อง		
การประเมินผลการเรียนรู้มีความหลากหลาย ตามสภาพจริง	4.8	ดีมาก
ความเชื่อมโยง		
แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐาน	5	ดีมาก
แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้เหมาะสมกับลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียน	5	ดีมาก

แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับสาระมาตรฐาน และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	ดีมาก
9 รายการประเมินคู่มือการใช้หลักสูตร	ค่าเฉลี่ย ระดับคุณภาพ	ผล ประเมิน
แสดงความเป็นมาของหลักสูตรชัดเจน	5	ดีมาก
แสดงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรการตามหลักการศึกษาอิง มาตรฐาน	5	ดีมาก
เสนอแนวทางการนำหลักสูตรไปใช้จริง	5	ดีมาก
ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตรเหมาะสม	5	ดีมาก
ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติจริง	4.8	ดีมาก

ภาคผนวก ฉ. ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียน
หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ

คำชี้แจง

ข้อสอบปรนัยจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ใบเสนอราคา จดหมายธุรกิจ สัญญาธุรกิจ ประกาศราชการ และ รายงานทางธุรกิจ รวม 35 ข้อ

ให้ทำเครื่องหมาย เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ใช้เวลาไม่เกิน 45 นาที

ขอบคุณในความร่วมมือ
พรรัตน์ ธีระนันท์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบก่อนเรียนใบเสนอราคา

ชื่อบริษัท ซีรีโอ จำกัด...ที่อยู่...365 ถนนรามคำแหง กรุงเทพฯ.....โทร...02-533-4224.....
เลขประจำตัวผู้เสียภาษี.....08543456789985.....

ใบเสนอราคา

QUOTATION

เลขที่ / No: MI44-2445

วันที่ 17 ธันวาคม 2558

เรียน : คุณอนง สุขจร ตำแหน่ง: ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ
บริษัท อิทธิพล มาร์ท จำกัด
ที่อยู่ .....94/35 ซอย ธรรมสถาน 34/1 ถนน อีสรภาพ กรุงเทพมหานคร 10953.....

หมายเหตุ: บริษัทขอกำหนดยื่นราคา 14 วันนับจากวันที่ออกใบเสนอราคา
ขอเสนอราคาและเงื่อนไขสำหรับท่าน ดังนี้

ที่	รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
1	หัวหน้าพนักงานทำความสะอาด ปฏิบัติงาน 20 วัน/เดือน	1	9,500	9,500
2	พนักงานทำความสะอาด ปฏิบัติงาน 20 วัน/เดือน	5	5,000	25,000
3	อุปกรณ์	5	500	2,500

ตัวอักษร.....สามหมื่นเก้าพันห้าร้อยเก้าสิบ.....บาทถ้วน

รวมเงิน 37,000

เงื่อนไขการชำระเงิน : เงินสด ..... เครดิต.....
 ชำระล่วงหน้า..... เช็ค.....

ภาษีมูลค่าเพิ่ม 2,590

เช็คสั่งจ่ายในนาม บริษัทซีรีโอ จำกัด หรือโอนเข้าบัญชี ชื่อบัญชี บริษัท ซีรีโอ จำกัด
บัญชีเลขที่: 847-3-384757-9 ธนาคารกสิกรไทย สาขารามคำแหง

จำนวนเงิน 39,590

ทั้งสิ้น

หมายเหตุ : อุปกรณ์ หมายถึง เครื่องมือทำความสะอาด ได้แก่ ไม้กวาด ไม้ถูพื้น ผ้า
(ไม่รวม น้ำยาเช็ดกระจก น้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยาฆ่าเชื้อโรค)

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติ ①

ลงชื่อ...สมบูรณ์ พูนผล.....ผู้เสนอราคา

ตำแหน่ง.....

ตำแหน่ง.....ผู้จัดการฝ่ายขาย.....

วันที่...../...../.....

โทร. 098-455-8765

วันที่...../...../.....

1. องค์ประกอบใดของใบเสนอราคาที่ให้ข้อมูลติดต่อตัวแทนจากบริษัทซีรีเอ
  - 1) ข้อมูลบริษัท
  - 2) ลงนาม
  - 3) เงื่อนไขการชำระเงิน
  - 4) หมายเหตุ
2. นายสมบูรณ์ส่งใบเสนอราคาฉบับนี้ให้นายอเนกเพื่ออะไร
  - 1) เพื่อปฏิเสธข้อเสนอม
  - 2) เพื่อสอบถามผลกำไรของธุรกิจ
  - 3) เพื่อให้ข้อมูลราคาของสินค้า
  - 4) เพื่อขอความช่วยเหลือในกิจกรรม
3. “ผู้อนุมัติ” ในใบเสนอราคาฉบับนี้หมายถึงใคร (หมายเลข ①)
  - 1) ผู้อำนวยการของบริษัททอทิพล มาร์ท
  - 2) หัวหน้าพนักงานทำความสะอาดบริษัทซีรีเอ
  - 3) ผู้เสนอราคาบริษัทซีรีเอ
  - 4) ผู้รับเอกสารบริษัททอทิพล มาร์ท
4. ข้อใดไม่ใช่วิธีการชำระเงินให้บริษัทซีรีเอ
  - 1) การโอนเข้าบัญชี
  - 2) การแลกเปลี่ยนสินค้า
  - 3) การชำระล่วงหน้า
  - 4) การส่งจ่ายด้วยเช็ค
5. ข้อใดสรุปเนื้อหาจากใบเสนอราคาฉบับนี้ ไม่ถูกต้อง
  - 1) บริษัทผู้จ้างจ่ายเงินให้พนักงานโดยตรง
  - 2) ภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 7 ของราคา
  - 3) บริษัทจ้างพนักงานทั้งหมด 6 คน
  - 4) หากมีปัญหาสามารถติดต่อทางอีเมล
6. ใบเสนอราคาจะมีผลเมื่อบริษัททอทิพล มาร์ท ทำอะไร
  - 1) เมื่อผู้จัดการฝ่ายขายลงชื่อ
  - 2) เมื่อนายอเนกลงชื่ออนุมัติ
  - 3) เมื่อผู้จัดการฝ่ายซื้อได้รับใบเสนอราคา
  - 4) เมื่อนายอเนกได้รับใบเสนอราคาแล้ว 14 วัน

แบบทดสอบก่อนเรียนจดหมายธุรกิจ

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง _____ ① _____

เรียน ผู้ที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากทางสถานีวิทยุโทรทัศนีกองทัพบก ช่อง 5 จัดงาน “กาชาด ประจำปี 2555” ณ สวนอัมพร ระหว่างวันที่ 29 มีนาคม – วันที่ 6 เม.ย. 2555 โดยภายในงานประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ เกมต่าง ๆ ที่ทางผู้ผลิตค่ายต่าง ๆ และ กิจกรรมที่ทางร้านสมาคมแม่บ้านทหารบกจัดขึ้น การแสดงบนเวที รายได้ทั้งหมดมอบให้สภากาชาด และ ยังมีซุ้มที่ให้ประชาชนที่มาร่วมงานถ่ายรูปร่วมกับดารารับที่ระลึกและ ในงานวันดังกล่าว ทางสถานี ได้ขอความร่วมมือมายัง บริษัท โพลัส เอ็นเตอร์เทน เม้นท์ จำกัด ในการดูแลซุ้มเกมเป็นจำนวน 1 ซุ้ม

ทาง บริษัท โพลัส เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด จึงขอความร่วมมือกับลูกค้าที่ต้องการแจกของรางวัลในซุ้มเกมส์ เพื่อเป็นของรางวัล โดยทางบริษัทฯ คาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมเล่นเกมเป็นจำนวนมาก จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ผลิตภัณฑ์^② ตามแต่ทางลูกค้าอนุเคราะห์ (โดยขอรับผลิตภัณฑ์ในวันศุกร์ที่ 2 มีนาคม 2555) โดยทางบริษัทฯ จะขึ้นโลโก้ป้ายผลิตภัณฑ์ ขนาด 30 x 30 ในงานวันดังกล่าวให้ (รบกวนขอโลโก้ผลิตภัณฑ์เพื่อทำป้ายในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

ขอแสดงความนับถือ

ฝ่ายการตลาด

หมายเหตุ

ขอทราบสินค้า และ จำนวน ภายในวันที่ 29 ก.พ. 55

ขอรับโลโก้สินค้าเป็นไฟล์ AI เพื่อทำป้าย ภายในวันที่ 29 ก.พ. 55

1. ในหมายเลข ① คำที่สื่อถึงจุดประสงค์ของจดหมายธุรกิจฉบับนี้คือข้อใด
  - 1) ขออนุญาตเข้าร่วมกิจกรรมงานกาชาด
  - 2) ขอความอนุเคราะห์จัดกิจกรรมเกม
  - 3) ขอความอนุเคราะห์ของรางวัล
  - 4) ขอความกรุณาใช้สถานที่จัดกิจกรรม
2. ลำดับการนำเสนอเนื้อหาของจดหมายธุรกิจฉบับนี้เป็นอย่างไร
  - 1) สาเหตุที่มา จุดประสงค์ของการเขียนและรายละเอียด
  - 2) จุดประสงค์ของการเขียน สาเหตุที่มาและรายละเอียด
  - 3) สาเหตุที่มา รายละเอียดและจุดประสงค์ของการเขียน
  - 4) รายละเอียด สาเหตุที่มาและจุดประสงค์ของการเขียน
3. คำว่า “เบอร์ติดต่อ” หมายถึงอะไร (หมายเลข ②)
  - 1) ขนาดของป้ายผลิตภัณฑ์
  - 2) วันที่จัดงาน
  - 3) จำนวนของรางวัล
  - 4) หมายเลขโทรศัพท์
4. บริษัทโพลัส ทำกิจกรรมอะไรในงานกาชาด และเงินที่ได้จากกิจกรรมนั้นมอบให้ใคร
  - 1) ทำซุ้มเกม และมอบให้สภากาชาด
  - 2) รับบริจาคและมอบให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 5
  - 3) ทำป้ายผลิตภัณฑ์ และมอบให้ผู้เกี่ยวข้อง
  - 4) การแสดงบนเวที และมอบให้สมาคมแม่ค้าทหารบก
5. หากเข้าร่วมกิจกรรม ต้องจัดเตรียมอะไรสำหรับให้บริษัทโพลัส
  - 1) โลโก้ และเงินบริจาค
  - 2) โลโก้ และ ของรางวัล
  - 3) โลโก้ และ การแสดงบนเวที
  - 4) โลโก้ และซุ้มเกม
6. ส่วนवलงท่ายใดแสดงถึงเป้าหมายของจดหมายฉบับนี้
  - 1) หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
  - 2) จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา
  - 3) ขอแสดงความนับถือ
  - 4) ขอความร่วมมือตามแต่อนุเคราะห์
7. ข้อใดสรุปเนื้อหาของจดหมายฉบับนี้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง
  - 1) สภากาชาดขอความช่วยเหลือบริษัทให้จัดซุ้มเกม
  - 2) บริษัทขอให้สถานีโทรทัศน์สนับสนุนกิจกรรมของสภากาชาด
  - 3) บริษัทขอของรางวัลเพื่อจัดกิจกรรมในงานกาชาด
  - 4) สภากาชาดจัดซุ้มเกมสำหรับบริษัทและสถานีโทรทัศน์

ภาคผนวก ช.ตัวอย่างแบบทดสอบหลังเรียน

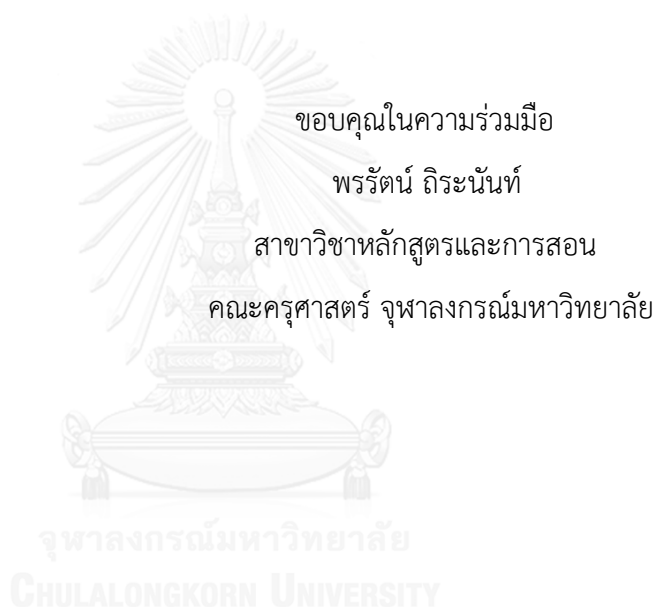
แบบทดสอบหลังเรียน
หลักสูตรการอ่านภาษาไทยเชิงธุรกิจสำหรับชาวต่างชาติ

คำชี้แจง

ข้อสอบปรนัยจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ใบเสนอราคา จดหมายธุรกิจ สัญญาธุรกิจ ประกาศราชการ และ รายงานทางธุรกิจ รวม 35 ข้อ

ให้ทำเครื่องหมาย ○ เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ใช้เวลาไม่เกิน 45 นาที

แบบทดสอบหลังเรียนใบเสนอราคา

บริษัทซอฟต์แวร์

39/18 หมู่1 ถนนจอมทอง แขวงจอมทอง เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150
Tel : 0-2875-7100 Fax : 0-2875-7262

Softwaremart@outlook.com

ใบเสนอราคา

เลขที่ / No: กน.0024/2559

วันที่ 20 มีนาคม 2559

เรียน : คุณชาติรี สุขนา ตำแหน่ง: ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ
บริษัท สุนทร เทรดดิ้ง จำกัด
ที่อยู่ .....840 ซอย วัดโบสถ์ 34/1 ถนน สุทธิสาร กรุงเทพมหานคร
10393.....

ขอเสนอราคาและเงื่อนไข^① ดังนี้

ที่	รายการ	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
1	ค่าออกแบบเว็บไซต์แนะนำข้อมูลบริษัท	1	20,000	20,000
2	ค่าเชื่อมโยงข้อมูลกับ Social Network	1	20,000	20,000
3	ค่าอบรมพนักงานดูแลเว็บไซต์	1	8,000	8,000
			รวมเงิน	48,000
			ภาษีมูลค่าเพิ่ม	3,360
			จำนวนเงินทั้งสิ้น	51,360

เงื่อนไข^② การชำระเงิน : จ่ายด้วยการโอนเงินเท่านั้น

อ.กรุงเทพ	สาขา บุคคโล	อมรินทร์	เลขที่ 114 - 4 - 46226
อ.กสิกรไทย	* บางขุนเทียน	อมรินทร์	* 031 - 2 - 87000
อ.ไทยพาณิชย์	* บิ๊กซี ดาเวนนง	อมรินทร์	* 286 - 2 - 20888

หมายเหตุ : บริษัทขอกำหนดยื่นราคา 14 วันนับจากวันที่ออกใบเสนอราคา

ดูแล website และการเชื่อมโยง หลังจากเริ่มใช้งาน 3 เดือน

ลงชื่อ.....

ผู้อนุมัติ

ตำแหน่ง

ลงชื่อ...พูนผล สมบูรณ์.....ผู้เสนอราคา

ตำแหน่ง.....ผู้จัดการ.....

วันที่...../...../.....

1. องค์ประกอบใดของใบเสนอราคาที่ให้ข้อมูลผู้รับผิดชอบเสนอราคานี้
  - 1) ข้อมูลบริษัท
  - 2) ลงนาม
  - 3) เงื่อนไขการชำระเงิน
  - 4) หมายเหตุ
2. ผู้เสนอราคามีบริการหลังการส่งมอบเว็บไซต์อย่างไร
  - 1) รับผิดชอบการอบรมพนักงานเท่านั้น
  - 2) ดูแลจัดเก็บข้อมูลของบริษัทที่ปรากฏหน้าเว็บไซต์
  - 3) รับประกันการออกแบบและเชื่อมโยงข้อมูลนาน 90 วัน
  - 4) ไม่ได้กล่าวไว้ในเงื่อนไข
3. บริษัทซอล์ฟแวร์มาร์ท จำกัด ส่งใบเสนอราคาฉบับนี้ให้บริษัท สุนทร เทรดิ่ง จำกัดเพื่ออะไร
  - 1) เพื่อรักษาข้อตกลงของสองบริษัท
  - 2) เพื่อให้โฆษณาสินค้า
  - 3) เพื่อขอรับบริการ
  - 4) เพื่อเสนอให้บริการ
4. “เงื่อนไข” ที่ปรากฏในใบเสนอราคานี้หมายถึงข้อใด (หมายเลข ① และ ②)
  - 1) คำถาม
  - 2) สัญญา
  - 3) คำสั่ง
  - 4) ข้อกำหนด
5. บริษัทกำหนดยื่นราคา 14 วัน นับจากวันเสนอราคาหมายถึงข้อใด
  - 1) บริษัทซอล์ฟแวร์มาร์ท จำกัดสามารถปรับราคาเสนอใหม่ได้ในวันที่ 3 เมษายน 2559
  - 2) บริษัทสุนทร เทรดิ่ง จำกัด สามารถปรับราคาเสนอใหม่ได้ในวันที่ 3 เมษายน 2559
  - 3) บริษัทซอล์ฟแวร์มาร์ท จำกัดสามารถปรับราคาเสนอได้ในวันที่ 20 มีนาคม 2559
  - 4) บริษัทสุนทร เทรดิ่ง จำกัดสามารถปรับราคาเสนอได้ในวันที่ 20 มีนาคม 2559
6. ข้อใดสรุปความจากใบเสนอราคาฉบับนี้ไม่ถูกต้อง
  - 1) หากมีข้อสงสัยสามารถติดต่อผู้จัดการฝ่ายขายทางโทรศัพท์ได้
  - 2) การจ่ายเงินต้องโอนเงินสดไปที่บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์เท่านั้น
  - 3) บริษัทสุนทร เทรดิ่ง จำกัดต้องการทำเว็บไซต์แนะนำบริษัท
  - 4) นายชาติรีเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการว่าจ้างบริษัทซอล์ฟแวร์มาร์ท จำกัด

แบบทดสอบหลังเรียนจดหมายธุรกิจ

วันที่ 21 กันยายน 2556

เรื่อง _____ ① _____

เรียน สื่อมวลชนและเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

ด้วยบริษัท พี ฟู้ดส์ ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายอาหารสำเร็จรูป^② พร้อมรับประทานแช่เยือกแข็ง และแช่เย็น ได้เปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ คือ ขนมจีบฮ่องเต้ ซึ่งเป็นอาหารปรุงสุก ผ่านกรรมวิธีแช่เยือกแข็งและแช่เย็น เพียงแต่นำอาหารมาอุ่นให้ร้อนก็สามารถรับประทานได้ทันที จึงคงคุณภาพความสดใหม่และคุณค่าทางอาหารครบถ้วน โดยเริ่มจำหน่ายที่ร้านสะดวกซื้อในประเทศตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาและจะส่งออกต่างประเทศปลายปี 2556 นี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เน้นความสะดวก รวดเร็วในการปรุง บริษัทจึงจัดการแข่งขัน กินเร็ว กินไว กับพีฟู้ดส์ ขึ้น

การแข่งขัน กินเร็ว กินไว กับพีฟู้ดส์ เป็นการแข่งขันเพื่อหาสุดยอดนักกิน เพื่อหาแชมป์ที่สามารถกิน ขนมจีบฮ่องเต้ ได้เร็ว และมากที่สุด ในวันที่ 15 ตุลาคม 2556 ณ ลานกิจกรรมบริษัท พี ฟู้ดส์ เวลา 11:00 – 15:00 น. นอกเหนือจากการแข่งขัน บริษัทยังจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อสังคมโดยมอบทุนอาหารกลางวันแก่นักเรียนจำนวน 100 ทุนอีกด้วย

โอกาสนี้จึงเรียนเชิญมายังท่านเพื่อทราบและให้เกียรติเข้าร่วมงานในวันและเวลาดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

นายสุวิทย์ สารสมควร

ผู้จัดการ

หมายเหตุ: ข้อมูลเพิ่มเติมที่ www.pfood.com

1. ในหมายเลข ① คำที่สื่อถึงจุดประสงค์ของจดหมายธุรกิจฉบับนี้คือข้อใด
  - 1) ขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์
  - 2) ขอเชิญเป็นสักขีพยาน
  - 3) ขอรับบริจาคทุนอาหารกลางวัน
  - 4) ขอเชิญร่วมงาน
2. ลำดับการนำเสนอเนื้อหาของจดหมายธุรกิจฉบับนี้เป็นอย่างไร
  - 1) สาเหตุที่มา รายละเอียดและใจความสำคัญ
  - 2) ใจความสำคัญ สาเหตุที่มาและรายละเอียด
  - 3) สาเหตุที่มา ใจความสำคัญและรายละเอียด
  - 4) รายละเอียด สาเหตุที่มาและใจความสำคัญ
3. “อาหารสำเร็จรูป” หมายถึงอะไร (หมายเลข ②)
  - 1) อาหารปรุงสุก
  - 2) อาหารสด
  - 3) อาหารบรรจุกล่อง
  - 4) อาหารประเภทต้มยำ
4. กิจกรรมภายในงานคืออะไรและจัดขึ้นที่ไหน
  - 1) การแข่งขันกินขนมจีบ ที่ร้านสะดวกซื้อทั่วประเทศ
  - 2) การมอบทุนอาหารกลางวัน ที่ลานกิจกรรมของบริษัท
  - 3) การเปิดตัวอาหารแช่แข็ง ที่ร้านสะดวกซื้อทั่วประเทศ
  - 4) การแสดงสินค้าเตรียมส่งออก ที่ลานกิจกรรมของบริษัท
5. ส่วนवलงท้ายใดแสดงถึงเป้าหมายของจดหมายฉบับนี้
  - 1) โปรดทราบและพิจารณา
  - 2) ขอความอนุเคราะห์
  - 3) เป็นเกียรติร่วมงาน
  - 4) ขอแสดงความนับถือ
6. เพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่จะจัดขึ้น บริษัทควรระบุข้อมูลต่อไปนี้ในเว็บไซต์ยกเว้นข้อใด
  - 1) ข้อมูลกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัท
  - 2) รายละเอียดการแข่งขันกินเร็วกินไวๆ
  - 3) รายละเอียดสินค้าใหม่ “ขนมจีบฮ่องเต้”
  - 4) รายชื่อสื่อมวลชนและผู้มาร่วมงาน
7. ข้อใดสรุปเนื้อหาของจดหมายฉบับนี้ได้ครบถ้วน ถูกต้อง
  - 1) บริษัทเชิญนักข่าวเพื่อร่วมงานประชาสัมพันธ์สินค้าใหม่
  - 2) บริษัทเชิญเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขัน
  - 3) บริษัทจัดงานเพื่อแจกทุนอาหารกลางวันช่วยเหลือนักเรียนยากจน
  - 4) บริษัทจัดงานเพื่อขอขอบคุณสื่อมวลชนและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพรรัตน์ ธีระนันท์ เกิดวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2528 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาเยอรมันและภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยมอันดับ 1) ในปีการศึกษา 2551 และสำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2553 จากนั้นเข้าศึกษาในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2554 ปัจจุบันทำงานตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาเอเชีย-แปซิฟิก มหาวิทยาลัยรיתสีเมคัง เอเชีย แปซิฟิก ประเทศญี่ปุ่น

